

รวมข้อสอบ 500 ข้อ นิติกรปฏิบัติการ สำนักงานศาลยุติธรรม ประจำปี 2556

ส่วนที่ 1 วิชาความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติราชการ

1. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. 2543

1. ประธานศาลอุทธรณ์ หมายถึงข้อใด

ก. อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์	ข. ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ผู้ใดผู้หนึ่งที่ได้รับเลือก
ค. อธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกา	ง. ไม่มีข้อถูก

คำตอบ ก. “ประธานศาลอุทธรณ์” หมายความว่า อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

2. ข้าราชการศาลยุติธรรม หมายถึงใคร

ก. สมศรี เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล 3	ข. สมชาย ผู้ช่วยผู้พิพากษา
ค. สมเดช เจ้าหน้าที่ศาลยุติธรรม 1	ง. ข้อ ก. และ ค. ถูก

คำตอบ ง. “ข้าราชการศาลยุติธรรม” หมายความว่า ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

3. ข้าราชการตุลาการหมายถึงใคร

ก. อนันต์ อธิบดีผู้พิพากษา	ข. อรุณ ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น
ค. อติสร ผู้ช่วยผู้พิพากษา	ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ง. “ข้าราชการตุลาการ” หมายความว่า ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

4. ข้อใด **ไม่ใช่** ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม

ก. กนิษฐา ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์

ข. กรรณก เจ้าหน้าที่ศาลยุติธรรม 3

ค. กษมา ลูกจ้างชั่วคราว

ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ก. “ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม” หมายความว่า ข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

5. คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม เรียกโดยย่อว่าอะไร

ก. ก.ศ.

ข. ก.บ.ศ.

ค. ค.บ.ศ.

ง. ค.ป.ศ.

คำตอบ ข. “ก.บ.ศ.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม

6. คณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม เรียกโดยย่อว่าอะไร

ก. ก.ศ.

ข. ก.บ.ศ.

ค. ค.ข.ศ.

ง. ก.ข.ศ.

คำตอบ ก. “ก.ศ.” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม

7. สำนักงานศาลยุติธรรมมีหน้าที่อะไร

ก. งานธุรการของศาลยุติธรรม

ข. งานส่งเสริมงานตุลาการ

ค. งานวิชาการของศาลยุติธรรม

ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ง. สำนักงานศาลยุติธรรม มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวกับงานธุรการของศาลยุติธรรม งานส่งเสริมงานตุลาการ และงานวิชาการ ทั้งนี้ เพื่อสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้แก่ศาลยุติธรรม รวมทั้งเสริมสร้างให้การพิจารณาพิพากษาคดีเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

8. ข้อใด กล่าวผิด เกี่ยวกับสำนักงานศาลยุติธรรม

- ก. เป็นหน่วยงานอิสระ
- ข. มีฐานะเป็นนิติบุคคล
- ค. เป็นรัฐวิสาหกิจ
- ง. การแบ่งส่วนราชการภายในและการกำหนดอำนาจหน้าที่ให้ทำเป็นประกาศ ก.บ.ศ.

คำตอบ ก. ให้มีสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระ มีฐานะเป็นนิติบุคคล

การแบ่งส่วนราชการภายในของสำนักงานศาลยุติธรรมและการกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการนั้น ให้ทำเป็นประกาศ ก.บ.ศ.

ประกาศตามวรรคสอง เมื่อได้รับความเห็นชอบจากประธานศาลฎีกาและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

9. ข้อใดเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ประจำศาลยุติธรรมที่จะต้องรับผิดชอบ

- ก. งานธุรการ
- ข. งานช่วยค้นคว้าทางวิชาการแก่ผู้พิพากษา
- ค. ประสานงานกับส่วนราชการต่างๆ
- ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ง. ให้สำนักงานศาลยุติธรรมจัดให้มีเจ้าหน้าที่ประจำศาลยุติธรรมทุกแห่งให้เพียงพอที่จะรับผิดชอบงานธุรการ งานช่วยค้นคว้าทางวิชาการแก่ผู้พิพากษา รวมตลอดทั้งการประสานงานกับส่วนราชการต่าง ๆ และงานอื่นใดตามที่ศาลยุติธรรมมอบหมาย

10. ใครมีหน้าที่ควบคุมดูแลราชการ โดยทั่วไปของสำนักงานศาลยุติธรรม

- ก. ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะ
- ข. เลขธิการสำนักงานศาลยุติธรรม
- ค. ผู้อำนวยการศาลยุติธรรม
- ง. จำศาล

คำตอบ ข. ให้มีเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นข้าราชการศาลยุติธรรมขึ้นตรงต่อประธานศาลฎีกา มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานศาลยุติธรรมให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ รวมทั้งระเบียบ ประกาศ และมติของ ก.บ.ศ. และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงานศาลยุติธรรม โดยมีรองเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ

11. บุคคลใดเป็นผู้แทนของสำนักงานศาลยุติธรรมในกิจการของสำนักงานศาลยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก

ก. ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะ	ข. เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม
ค. ผู้อำนวยการศาลยุติธรรม	ง. จำศาล

คำตอบ ข. ในกิจการของสำนักงานศาลยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้แทนของสำนักงานศาลยุติธรรม เพื่อการนี้ เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมจะมอบหมายให้บุคคลใดปฏิบัติราชการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามระเบียบที่ ก.บ.ศ. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

12. ข้อใดเป็นประธานคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม

ก. ประธานศาลฎีกา	ข. อธิบดีศาลอุทธรณ์
ค. ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น	ง. ข้อ ก. และ ข. ถูก

คำตอบ ก. คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม เรียกโดยย่อว่า “ก.บ.ศ.” มีประธานศาลฎีกาเป็นประธานกรรมการบริหารศาลยุติธรรม

13. บุคคลภายนอกที่มีชื่อผู้พิพากษาแต่มีความรู้ความเข้าใจและความชำนาญในเรื่องต่างๆ เฉพาะด้าน ที่ได้รับเลือกเข้ามาตัดสินคดีเรียกว่าอะไร

ก. ผู้พิพากษาศาลฎีกา	ข. ผู้พิพากษาสมทบ
ค. คณะลูกขุน	ง. ตุลาการ

คำตอบ ข. ผู้พิพากษาสมทบ หมายถึง บุคคลภายนอกที่ได้รับคัดเลือกเป็นพิเศษเพื่อเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับผู้พิพากษาโดยผู้พิพากษาสมทบจะเข้ามาร่วมตัดสินคดีได้เฉพาะเพียง 3 ศาล เท่านั้น

14. ศาลใดที่ผู้พิพากษาสมทบไม่อาจตัดสินคดีร่วมกับผู้พิพากษาได้

- ก. ศาลแรงงาน ข. ศาลเยาวชนและครอบครัว
ค. ศาลปกครอง ง. ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

คำตอบ ค. ผู้พิพากษาสมทบจะเข้ามาร่วมตัดสินคดีได้เฉพาะเพียง 3 ศาล เท่านั้น คือ

1. ศาลเยาวชนและครอบครัว 2. ศาลแรงงาน และ
3. ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

15. กรรมการบริหารศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีอายุไม่ต่ำกว่ากี่ปี

- ก. 35 ปี ข. 40 ปี
ค. 45 ปี ง. 50 ปี

คำตอบ ข. กรรมการบริหารศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
(2) มีอายุไม่ต่ำกว่า 40 ปีบริบูรณ์
(3) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น
(4) ไม่เป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นของพรรคการเมือง
(5) ไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคติดต่อร้ายแรง
(6) ไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกสั่งให้พักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมหรือตามกฎหมายอื่น

(7) ไม่เป็นผู้มีหนี้สินส่วนตัว

(8) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(9) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกเพราะกระทำผิดวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมหรือตามกฎหมายอื่น

16. กรรมการบริหารศาลยุติธรรมมีวาระคราวละกี่ปี

ก. 1 ปี

ข. 2 ปี

ค. 4 ปี

ง. 5 ปี

คำตอบ ข. กรรมการบริหารศาลยุติธรรมมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 2 ปี แต่จะดำรงตำแหน่งเกิน 2 วาระติดต่อกันไม่ได้

17. กรณีเป็นที่สงสัยเกี่ยวกับการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการบริหารศาลยุติธรรมต้องให้ใครเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ก. ประธานศาลฎีกา

ข. อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์

ค. ก.บ.ศ.

ง. ก.ศ.

คำตอบ ค. ในกรณีเป็นที่สงสัยเกี่ยวกับการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการบริหารศาลยุติธรรมให้ ก.บ.ศ. เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

18. กรณีที่กรรมการบริหารศาลยุติธรรมจะต้องจัดให้มีการเลือกกรรมการบริหารศาลยุติธรรมแทนตำแหน่งที่ว่างภายในกี่วัน

ก. 7 วัน

ข. 15 วัน

ค. 30 วัน

ง. 60 วัน

คำตอบ ค. ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่างลงไม่ว่าเพราะเหตุใดและวาระการอยู่ในตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเหลือไม่น้อยกว่า 90 วัน ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมดำเนินการให้มีการเลือกกรรมการบริหารศาลยุติธรรมแทนตำแหน่งที่ว่างภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ตำแหน่งดังกล่าวว่างลงและให้ผู้ที่ได้รับเลือกอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

19. ข้อใดเป็นอำนาจของ ก.บ.ศ.

ก. ให้ความเห็นชอบในการเสนอร่างกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารราชการและการอำนวยความสะดวกยุติธรรมแก่ประชาชนของศาลยุติธรรมต่อคณะรัฐมนตรี

ข. ให้ความเห็นชอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายในการบริหารราชการของศาลยุติธรรม

ค. วินิจฉัยชี้ขาดคดีกรณีที่มีการขัดแย้งกันระหว่างศาล

ง. ข้อ ก. และ ข. ถูก

คำตอบ ง. ก.บ.ศ. มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการบริหารราชการศาลยุติธรรมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานบริหารราชการและงานธุรการของสำนักงานศาลยุติธรรมให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบแบบแผนและประเพณีปฏิบัติของทางราชการศาลยุติธรรม โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ออกระเบียบหรือประกาศ หรือมีมติเพื่อการบริหารราชการศาลยุติธรรมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานบริหารราชการและงานธุรการของสำนักงานศาลยุติธรรมให้เป็นไปตามนโยบายของประธานศาลฎีกา รวมทั้งมีอำนาจยับยั้งการบริหารราชการของศาลยุติธรรมหรือสำนักงานศาลยุติธรรมที่ไม่เป็นไปตามระเบียบ ประกาศ หรือมตินั้นด้วย

(2) ให้ความเห็นชอบในการเสนอร่างกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารราชการและการอำนวยความสะดวกยุติธรรมแก่ประชาชนของศาลยุติธรรมต่อคณะรัฐมนตรี

(3) พิจารณาให้ความเห็นชอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายในการบริหารราชการของศาลยุติธรรมและสำนักงานศาลยุติธรรม เพื่อดำเนินการตามมาตรา 32

(4) พิจารณาให้ความเห็นชอบในการบริหารจัดการงบประมาณและการพัสดุของศาลยุติธรรมและสำนักงานศาลยุติธรรม

(5) การกำหนดวันทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมและลูกจ้างของสำนักงานศาลยุติธรรม

(6) กำหนดให้มีตราสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายใดเพื่อใช้ในการบริหารราชการศาลยุติธรรม รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการทำและใช้ตราสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายนั้นไว้ด้วย

(7) แต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลให้ทำการใด ๆ แทน และกำหนดอัตราเบี้ยประชุมหรือค่าตอบแทนให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้ง

(8) กำกับดูแลการบริหารราชการศาลยุติธรรมให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

(9) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.บ.ศ.

20. ใคร ไม่ได้ เป็นกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมโดยตำแหน่ง

ก. ประธานศาลอุทธรณ์

ข. อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์

ค. เลขานุการ ก.พ.

ง. เลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรม

คำตอบ ข. ให้มีคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมคณะหนึ่งเรียกโดยย่อว่า “ก.ศ.” ประกอบด้วย

(1) รองประธานศาลฎีกาซึ่งมีอาวุโสสูงสุดเป็นประธาน ประธานศาลอุทธรณ์ เลขานุการ ก.พ. และเลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

(2) ข้าราชการตุลาการซึ่งได้รับแต่งตั้งจากคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมชั้นศาลละ 1 คน

(3) ข้าราชการศาลยุติธรรมผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 8 ขึ้นไป ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการศาลยุติธรรมที่ดำรงตำแหน่งระดับ 6 ขึ้นไป จำนวน 5 คน และ

(4) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาองค์กร ด้านการบริหารงานบุคคล หรือด้านการบริหารและการจัดการ ซึ่งไม่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการตุลาการหรือข้าราชการศาลยุติธรรม และมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่ ก.บ.ศ. กำหนด ซึ่งกรรมการตาม (1) (2) และ (3) เป็นผู้เลือกจำนวนไม่เกิน 3 คน

ให้ ก.ศ. แต่งตั้งข้าราชการศาลยุติธรรมเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

21. ข้อใด มีอำนาจของ ก.ศ.

- ก. กำหนดวันทำงาน วันหยุดราชการของข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม
- ข. กำหนดคุณสมบัติ การคัดเลือก บรรจุแต่งตั้งข้าราชการศาลยุติธรรม
- ค. การจัดสวัสดิการแก่ข้าราชการศาลยุติธรรม
- ง. ไม่มีข้อถูก

คำตอบ ก. ให้ ก.ศ. มีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล และการอื่นของสำนักงานศาลยุติธรรม ในเรื่องดังต่อไปนี้

(1) การกำหนดคุณสมบัติ การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ การพัฒนา การย้าย การเลื่อนตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การออกจากราชการ การสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน วินัยการสอบสวน และการลงโทษทางวินัย การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์ การลงโทษสำหรับข้าราชการศาลยุติธรรม

(2) การรักษาราชการแทนและการปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งของข้าราชการศาลยุติธรรม

(3) การกำหนดเครื่องแบบและการแต่งกายของข้าราชการศาลยุติธรรม

(4) การจ้างและการแต่งตั้งบุคคลเพื่อเป็นผู้เชี่ยวชาญหรือเป็นผู้ชำนาญการเฉพาะด้าน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของศาลยุติธรรม รวมทั้งกำหนดอัตราค่าตอบแทนการจ้างด้วย

(5) การแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินกิจการใด ๆ ตามแต่จะมอบหมาย

(6) การจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่นแก่ราชการศาลยุติธรรม

(7) การรักษาทะเบียนประวัติและควบคุมการเกษียณอายุของข้าราชการศาลยุติธรรม

(8) การกำหนดวิธีการและเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้างของสำนักงานศาลยุติธรรม รวมทั้งการกำหนดเครื่องแบบ การแต่งกาย และการจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่นของลูกจ้าง ของสำนักงานศาลยุติธรรม

(9) การกำหนดกิจการอื่นอันจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคล

22. ใครเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขธิการสำนักงานศาลยุติธรรม

- ก. คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม
- ข. ประธานศาลฎีกา
- ค. คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม
- ง. คณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม

คำตอบ ข. การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขธิการสำนักงานศาลยุติธรรม ให้ ก.บ.ศ. เสนอรายชื่อต่อคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมเพื่อให้ความเห็นชอบ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมแล้ว ให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป

23. เลขธิการสำนักงานศาลยุติธรรมมีวาระดำรงตำแหน่งกี่ปี

- ก. 2 ปี
- ข. 4 ปี
- ค. 5 ปี
- ง. 6 ปี

คำตอบ ก. เลขธิการสำนักงานศาลยุติธรรมมีวาระการดำรงตำแหน่ง 2 ปี นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง เว้นแต่ประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งก่อนครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว

24. ใครเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองเลขธิการสำนักงานศาลยุติธรรม

- ก. คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม
- ข. ประธานศาลฎีกา
- ค. คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม
- ง. คณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม

คำตอบ ข. การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองเลขธิการสำนักงานศาลยุติธรรมหรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า ให้เลขธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเสนอรายชื่อต่อ ก.ศ. เพื่อให้ความเห็นชอบ เมื่อได้รับความเห็นชอบจาก ก.ศ. แล้ว ให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป ทั้งนี้ ในการพิจารณาให้ความเห็นชอบของ ก.ศ. นั้น ให้ฟังความเห็นของ ก.บ.ศ. ประกอบการพิจารณาด้วย

25. การแต่งตั้งเลขาราชการสำนักงานศาลยุติธรรมจะต้องแต่งตั้งจากบุคคลในข้อใด

- ก. บุคคลซึ่งโอนมาจากข้าราชการตุลาการ ข. บุคคลซึ่งเคยเป็นข้าราชการตุลาการ
ค. บุคคลซึ่งเป็นข้าราชการศาลยุติธรรม ง. ข้อ ก. และ ข. ถูก

คำตอบ ง. การแต่งตั้งเลขาราชการสำนักงานศาลยุติธรรมนั้น ให้แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งโอนมาจากข้าราชการตุลาการหรือเคยเป็นข้าราชการตุลาการ ในกรณีที่เป็นการแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งโอนมาจากข้าราชการตุลาการจะต้องเสนอกณะกรรมกรตุลาการศาลยุติธรรมเพื่อให้ความเห็นชอบก่อน และเมื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งแล้ว ให้ข้าราชการตุลาการผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งข้าราชการตุลาการ

26. คณะตุลาการศาลฎีกา คือบุคคลตามข้อใด

- ก. ผู้พิพากษาที่ตัดสินคดีเกี่ยวกับความมั่นคง
ข. ข้าราชการผู้มีอำนาจในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี
ค. ผู้มีอำนาจชี้ขาดคดีครอบครัวตามกฎหมายอิสลาม
ง. ผู้มีอำนาจชี้ขาดคดีอาญาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

คำตอบ ค. คณะตุลาการศาลฎีกา คือ ข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้มีอำนาจ และหน้าที่ในการวินิจฉัยชี้ขาดข้อกฎหมายอิสลาม เกี่ยวกับครอบครัวและมรดก เฉพาะศาลใน 4 จังหวัดภาคใต้ คือ ปัตตานี นราธิวาส ยะลา และสตูล

27. การนำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับเกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่ง และการให้ได้รับเงินเดือนของข้าราชการศาลยุติธรรมนั้น คำว่า ก.พ. ให้หมายความถึงอะไร

- ก. ก.ศ. ข. สำนักงานศาลยุติธรรม
ค. เลขาราชการสำนักงานศาลยุติธรรม ง. ไม่มีข้อถูก

คำตอบ ก. การกำหนดตำแหน่งและการให้ได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และเงินเพิ่ม สำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษของข้าราชการศาลยุติธรรมให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ คำว่า “ก.พ.” ให้หมายถึง ก.ศ. คำว่า “กระทรวง” ให้หมายถึงสำนักงานศาลยุติธรรม และคำว่า “ปลัดกระทรวง” ให้หมายถึงเลขาราชการสำนักงานศาลยุติธรรม

28. กรณีที่จะต้องมีการปรับปรุงเงินเพิ่มค่าครองชีพให้ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม เลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรมจะต้องรายงานไปยังบุคคลตามข้อใดเพื่อพิจารณาดำเนินการ

ก. ประธานศาลฎีกา

ข. อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์

ค. คณะรัฐมนตรี

ง. คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม

คำตอบ ก. ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.บ.ศ. กำหนด

ในกรณีที่มีเหตุที่จะต้องจัดให้มีหรือปรับปรุงเงินเพิ่มค่าครองชีพตามวรรคหนึ่ง ให้เลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรมรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

29. การโอนข้าราชการศาลยุติธรรมไปบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการตามกฎหมายอื่น สามารถทำได้โดยกรณีใด

ก. เจ้าตัวสมัครใจ

ข. ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งทำความตกลงกับเจ้าสังกัด

ค. ปฏิบัติตามระเบียบที่ ก.ศ. กำหนด

ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ง. การโอนข้าราชการศาลยุติธรรมไปบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการตามกฎหมายอื่นหรือพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือการโอนข้าราชการตามกฎหมายอื่นหรือพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการศาลยุติธรรม อาจกระทำได้ถ้าเจ้าตัวสมัครใจโดยผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งทำความตกลงกับเจ้าสังกัด และได้ปฏิบัติตามระเบียบที่ ก.ศ. กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการข้าราชการหรือคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นประเภทนั้น ๆ แล้วแต่กรณี

30. การบรรจุและแต่งตั้งพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่โอนมาเป็นข้าราชการศาลยุติธรรม ใครเป็นผู้พิจารณากำหนดค่าให้ดำรงตำแหน่งระดับใด

ก. ก.ศ.

ข. ก.บ.ศ.

ค. เลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรม

ง. รองเลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรม

คำตอบ ก. การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่โอนมาเป็นข้าราชการศาลยุติธรรมให้ดำรงตำแหน่งระดับใดและให้ได้รับเงินเดือน และเงินประจำตำแหน่งเท่าใด ให้ ก.ศ. เป็นผู้พิจารณากำหนด แต่เงินเดือนที่จะให้ได้รับจะต้องไม่สูงกว่าข้าราชการศาลยุติธรรมที่มีคุณวุฒิ ความสามารถ และความชำนาญงานในระดับเดียวกัน

31. สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินต้องเสนอผลการสอบบัญชีของสำนักงานศาลยุติธรรมต่อใคร

ก. สภาผู้แทนราษฎร

ข. วุฒิสภา

ค. คณะรัฐมนตรี

ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ง. ให้สำนักงานศาลยุติธรรมเป็นหน่วยรับตรวจตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน

เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของศาลยุติธรรมและสำนักงานศาลยุติธรรมแล้ว ให้เสนอผลการสอบบัญชีต่อสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะรัฐมนตรี โดยไม่ชักช้า

32. สำนักงานศาลยุติธรรมต้องเสนองบประมาณรายจ่ายเพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนศาลยุติธรรมและสำนักงานศาลยุติธรรมต่อใคร

ก. สภาผู้แทนราษฎร

ข. วุฒิสภา

ค. คณะรัฐมนตรี

ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ก. ให้สำนักงานศาลยุติธรรมเสนองบประมาณรายจ่ายต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนศาลยุติธรรมและสำนักงานศาลยุติธรรมไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมแล้วแต่กรณี ในการนี้ คณะรัฐมนตรีอาจทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณของศาลยุติธรรม และสำนักงานศาลยุติธรรมไว้ในรายงานการเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมด้วยก็ได้ และในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว คณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องอาจขอให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมหรือผู้ซึ่งเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมมอบหมายเข้าชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

33. ศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาคมีกี่ศาล

ก. 7 ศาล

ข. 8 ศาล

ค. 9 ศาล

ง. 10 ศาล

คำตอบ ง. ศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาคมีทั้งหมด 10 ศาล โดยมีศาลอุทธรณ์ภาค 9 ภาค และศาลอุทธรณ์กลาง 1 ศาล

34. ศาลยุติธรรมแยกออกจากกระทรวงยุติธรรมเมื่อใด

ก. พ.ศ. 2540

ข. พ.ศ. 2543

ค. พ.ศ. 2547

ง. พ.ศ. 2549

คำตอบ ข. ศาลยุติธรรมแยกออกจากกระทรวงยุติธรรมเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2543 (วันศาลยุติธรรมตรงกับวันที่ 21 เมษายนของทุกปี)

35. คำว่า “ปลัดกระทรวงยุติธรรม” ตามกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารงานศาลยุติธรรม ให้ความหมายถึงบุคคลตามข้อใด

ก. ประธานศาลฎีกา

ข. ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์

ค. เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม

ง. รองเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม

คำตอบ ค. คำว่า “กระทรวงยุติธรรม” “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม” และ “ปลัดกระทรวงยุติธรรม” ตามกฎหมายอื่นเฉพาะที่เกี่ยวกับการบริหารงานศาลยุติธรรมที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ความหมายถึง “สำนักงานศาลยุติธรรม” “ประธานศาลฎีกา” และ “เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม” ตามพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี

36. กรณีมีปัญหาว่ากฎหมายใดเกี่ยวกับการบริหารงานยุติธรรมหรือไม่ ใครจะเป็นผู้กำหนด

ก. ประธานศาลฎีกา

ข. เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม

ค. รองเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม

ง. ข้อ ก. และ ค. ถูก

คำตอบ ง. ในกรณีที่มีปัญหาว่ากฎหมายใดเกี่ยวกับการบริหารงานศาลยุติธรรมหรือไม่ ให้เป็นไปตามที่ประธานศาลฎีกาและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกำหนด

37. ใครรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

- ก. ประธานศาลฎีกา
- ข. ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์
- ค. เลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรม
- ง. รองเลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรม

คำตอบ ก. ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

38. ข้อใดคือเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

- ก. รัฐธรรมนูญได้บัญญัติหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการแต่งตั้งเลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรมต้องมาจากการเสนอของประธานศาลฎีกาและได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม
- ข. รัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้ศาลยุติธรรมมีหน่วยธุรการของศาลยุติธรรมที่เป็นอิสระ
- ค. รัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้ศาลยุติธรรมเป็นองค์กรอิสระ
- ง. ไม่มีข้อถูก

คำตอบ ก. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 คือ โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการแต่งตั้งเลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรมต้องมาจากการเสนอของประธานศาลฎีกาและได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของกฎหมายให้เหมาะสมและสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

39. ก.บ.ศ. จะหักเงินเดือนของข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมไว้เป็นเงินสะสมได้ โดยคิดดอกเบี้ยจากเงินสะสมในอัตราเท่าใด

ก. 0.5%

ข. 1.0%

ค. 2.5%

ง. ไม่ต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประเภทประจำของธนาคารพาณิชย์

คำตอบ ง. เพื่อประโยชน์ในการออมทรัพย์ของข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ก.บ.ศ. จะวางระเบียบและวิธีการหักเงินเดือนของข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมไว้เป็นเงินสะสมก็ได้ โดยคิดดอกเบี้ยจากเงินสะสมนั้นให้อัตราไม่ต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประเภทประจำของธนาคารพาณิชย์

เงินสะสมและดอกเบี้ยตามวรรคหนึ่ง ให้จ่ายคืนหรือให้กู้ยืมเพื่อดำเนินการตามโครงการสวัสดิการสำหรับข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมตามระเบียบที่ ก.บ.ศ. กำหนด

40. พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกี่วันนับแต่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ก. วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข. 30 วัน

ค. 60 วัน

ง. 90 วัน

คำตอบ ค. พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้น 60 วันนับแต่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

41. ผู้ทรงคุณวุฒิตามข้อใด มิใช่ ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม (ก.บ.ศ.)

ก. ด้านงบประมาณ

ข. ด้านกฎหมาย

ค. ด้านการพัฒนาองค์กร

ง. ด้านการบริหารและจัดการ

คำตอบ ข. ในคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม (ก.บ.ศ.) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะมาจาก ประธานและ ก.บ.ศ. ชั้นศาล เป็นผู้เลือกจำนวนไม่น้อยกว่า 2 คน แต่ไม่เกิน 4 คน และต้องไม่เป็น หรือเคยเป็นข้าราชการตุลาการหรือข้าราชการยุติธรรมมาก่อน โดยผู้ทรงคุณวุฒิจะมาจาก ผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านต่างๆ 3 ด้าน คือ ด้านงบประมาณ ด้านการพัฒนาองค์กร และ ด้านการบริหารจัดการ

2. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

42. พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งตามรัฐธรรมนูญมาตราใดได้ให้อำนาจไว้

ก. มาตรา 33

ข. มาตรา 43

ค. มาตรา 64

ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ง. พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 31 มาตรา 33 มาตรา 43 และมาตรา 64 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

43. พระราชบัญญัตินี้ตราขึ้นโดยคำแนะนำและยินยอมจากใคร

ก. คณะรัฐมนตรี

ข. สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ค. วุฒิสภา

ง. องคมนตรี

คำตอบ ข. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ได้ตราขึ้นโดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

44. “บุคคลซึ่งได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณในกระทรวง กรมฝ่ายพลเรือน” หมายถึงข้อใด

ก. ข้าราชการพลเรือน

ข. ข้าราชการฝ่ายพลเรือน

ค. ข้าราชการการเมือง

ง. ไม่มีข้อถูก

คำตอบ ก. “ข้าราชการพลเรือน” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณในกระทรวง กรมฝ่ายพลเรือน

45. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มีผลยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับใด

- ก. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535
- ข. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537
- ค. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2538
- ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ง. มาตรา 3 ให้ยกเลิก

- (1) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535
- (2) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537
- (3) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2538
- (4) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2544

มิให้นำคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ที่ 38/2519 ลงวันที่ 21 ตุลาคม 2519 มาใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือน

46. ใคร ไม่ใช่ กรรมการข้าราชการพลเรือนโดยตำแหน่ง

- ก. ปลัดกระทรวงการคลัง
- ข. เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- ค. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
- ง. ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ

คำตอบ ค. ให้มีคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.พ.” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน ปลัดกระทรวงการคลัง ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ และเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง และกรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว และเป็นผู้ที่ได้รับการสรรหาตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนไม่น้อยกว่า 5 คน แต่ไม่เกิน 7 คน และให้เลขาธิการ ก.พ. เป็นกรรมการและเลขานุการ

47. กรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งได้คราวละกี่ปี

ก. 2 ปี

ข. 3 ปี

ค. 4 ปี

ง. 5 ปี

คำตอบ ข. กรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งได้คราวละ 3 ปี ถ้าตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนกำหนดและยังมีกรรมการดังกล่าวเหลืออยู่อีกไม่น้อยกว่า 3 คน ให้กรรมการที่เหลือปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

48. ใคร ไม่ สามารถเป็นกรรมการข้าราชการพลเรือน ซึ่งจะได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ได้

ก. อภิชาติ เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

ข. อภิเดช เป็นกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ค. อภิวัฒน์ เป็นผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ

ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ง. กรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต้องไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมืองและมีได้เป็นกรรมการ โดยตำแหน่งอยู่แล้ว

49. เมื่อตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนกำหนด ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทนภายในกำหนดกี่วัน

ก. 15 วัน

ข. 30 วัน

ค. 45 วัน

ง. 60 วัน

คำตอบ ข. เมื่อตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนกำหนดให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทนภายในกำหนด 30 วัน เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึง 180 วัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้ ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการแทนนั้นให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

50. ก.พ. มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ซึ่งเรียกโดยย่อว่าอะไร

ก. อนุ ก.พ.

ข. อ.ก.พ.

ค. อ.ก.พ. วิสามัญ

ง. ไม่มีข้อถูก

คำตอบ ก. ก.พ. มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญ เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.พ. วิสามัญ” เพื่อทำการใดๆ แทนได้

51. ก.พ. มีอำนาจหน้าที่ตามข้อใด

ก. ให้ความเห็นชอบกรอบอัตรากำลังของส่วนราชการ

ข. ออก กฎ ก.พ.

ค. ศึกษาและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้

ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ง. ก.พ. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐในด้านมาตรฐานคำตอบแทน การบริหารและการพัฒนาทรัพยากรบุคคล รวมถึงการวางแผนกำลังคนและด้านอื่นๆ เพื่อให้ส่วนราชการใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการ

(2) รายงานคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาปรับปรุงเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่มค่าครองชีพสวัสดิการ หรือประโยชน์เกื้อกูลอื่นสำหรับข้าราชการฝ่ายพลเรือนให้เหมาะสม

(3) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรฐานการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลของข้าราชการพลเรือน เพื่อส่วนราชการใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการ

(4) ให้ความเห็นชอบกรอบอัตรากำลังของส่วนราชการ

(5) ออกกฎ ก.พ. และระเบียบเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(6) ศึกษาและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้

(7) กำกับ ดูแล ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการบริหารทรัพยากรบุคคลของข้าราชการพลเรือนในกระทรวงและกรม

(8) กำหนดนโยบายและออกระเบียบเกี่ยวกับทุนเล่าเรียนหลวงและทุนของรัฐบาลให้สอดคล้องกับนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคลของข้าราชการฝ่ายพลเรือน

(9) ออกข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการจัดการการศึกษาและควบคุมดูแลและการให้ความช่วยเหลือบุคลากรภาครัฐ

(10) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อรับรองคุณวุฒิของผู้ได้รับปริญญาประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือคุณวุฒิอย่างอื่น เพื่อประโยชน์ในการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือน และการกำหนดอัตราเงินเดือนหรือค่าตอบแทน รวมทั้งระดับตำแหน่งและประเภทตำแหน่งสำหรับคุณวุฒิดังกล่าว

(11) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการปฏิบัติการเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้

(12) พิจารณาจัดระบบทะเบียนประวัติและแก้ไขทะเบียนประวัติเกี่ยวกับวัน เดือน ปีเกิดและการควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการพลเรือน

(13) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น

52. ข้อใด ไม่ใช่ อำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ.

ก. เป็นศูนย์กลางข้อมูลทรัพยากรบุคคลภาครัฐ

ข. ประเมินผลการบริหารทรัพยากรบุคคลของข้าราชการพลเรือน

ค. ควบคุมการเกษียณอายุของข้าราชการพลเรือน

ง. ให้ความเห็นชอบกรอบอัตรากำลังของส่วนราชการ

คำตอบ ง. สำนักงาน ก.พ. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานในหน้าที่ของ ก.พ. และ ก.พ.ค. และดำเนินการตามที่ ก.พ. หรือ ก.พ.ค. มอบหมาย

(2) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่กระทรวง กรม เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และแนวทางการบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐ

(3) พัฒนา ส่งเสริม วิเคราะห์ วิจัยเกี่ยวกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ ระบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรฐานด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลของข้าราชการพลเรือน

(4) ติดตามและประเมินผลการบริหารทรัพยากรบุคคลของข้าราชการพลเรือน

(5) ดำเนินการเกี่ยวกับแผนกำลังคนของข้าราชการพลเรือน

(6) เป็นศูนย์กลางข้อมูลทรัพยากรบุคคลภาครัฐ

(7) จัดทำยุทธศาสตร์ ประสานและดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของข้าราชการฝ่ายพลเรือน

(8) ส่งเสริม ประสานงาน เผยแพร่ ให้คำปรึกษาแนะนำ และดำเนินการเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการและการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตสำหรับทรัพยากรบุคคลภาครัฐ

(9) ดำเนินการเกี่ยวกับทุนเล่าเรียนหลวงและทุนของรัฐบาลตามนโยบายและระเบียบของ ก.พ. ตามมาตรา 8 (8)

(10) ดำเนินการเกี่ยวกับการดูแลบุคลากรภาครัฐและนักเรียนทุนตามข้อบังคับหรือระเบียบของ ก.พ. ตามมาตรา 8 (9)

(11) ดำเนินการเกี่ยวกับการรับรองคุณวุฒิของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือคุณวุฒิอย่างอื่น เพื่อประโยชน์ในการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือน และการกำหนดอัตราเงินเดือนหรือค่าตอบแทน รวมทั้งระดับตำแหน่งและประเภทตำแหน่งสำหรับคุณวุฒิดังกล่าว

(12) ดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาทะเบียนประวัติและการควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการพลเรือน

(13) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลในราชการพลเรือนเสนอต่อ ก.พ. และคณะรัฐมนตรี

53. ใครเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและบริหารราชการของสำนักงาน ก.พ.

ก. เลขาธิการ ก.พ.

ข. รองเลขาธิการ ก.พ.

ค. รัฐมนตรีประจำสำนักนายก

ง. นายกรัฐมนตรี

คำตอบ ก. ให้มีสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ก.พ.” โดยมี เลขาธิการ ก.พ. เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและบริหารราชการของสำนักงาน ก.พ. ขึ้นตรงต่อ นายกรัฐมนตรี

54. ใครเป็นประธาน อ.ก.พ. กระทรวง

ก. รัฐมนตรี

ข. ปลัดกระทรวง

ค. เลขาธิการ ก.พ.

ง. ไม่มีข้อถูก

คำตอบ ก. อ.ก.พ. กระทรวง ประกอบด้วย รัฐมนตรีเจ้าสังกัด เป็นประธาน ปลัดกระทรวง เป็นรองประธาน และผู้แทน ก.พ. ซึ่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสำนักงาน ก.พ. 1 คน เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง และอนุกรรมการซึ่งประธาน อ.ก.พ. แต่งตั้งจาก

1. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว และมีได้เป็นข้าราชการใน กระทรวงนั้น จำนวนไม่เกิน 3 คน

2. ข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงในกระทรวงนั้น ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว จำนวนไม่เกิน 5 คน

55. ข้อใดเป็นอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.พ. กระทรวง

ก. พิจารณากำหนดนโยบาย ระบบ และระเบียบวิธีการบริหารทรัพยากรบุคคลในกระทรวง

ข. พิจารณาการเกลี้ยอัตรากำลังระหว่างส่วนราชการต่าง ๆ ภายในกระทรวง

ค. พิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการสั่งให้ออกจากราชการ

ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ง. อ.ก.พ. กระทรวง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) พิจารณากำหนดนโยบาย ระบบ และระเบียบวิธีการบริหารทรัพยากรบุคคล ในกระทรวงซึ่งต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรฐานที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา 8 (3)

(2) พิจารณาการเกลี้ยอัตรากำลังระหว่างส่วนราชการต่าง ๆ ภายในกระทรวง

(3) พิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการสั่งให้ออกจากราชการ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(4) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้และช่วย ก.พ. ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่ ก.พ. มอบหมาย

56. อ.ก.พ. กรม มีใครเป็นรองประธาน

ก. เลขานุการ ก.พ.

ข. รองเลขานุการ ก.พ.

ค. อธิบดี

ง. รองอธิบดี

คำตอบ ง. อ.ก.พ. กรม ประกอบด้วยอธิบดี เป็นประธาน รองอธิบดีที่อธิบดีมอบหมาย 1 คน เป็นรองประธาน และอนุกรรมการซึ่งประธาน อ.ก.พ. แต่งตั้งจาก

(1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว และมีได้เป็นข้าราชการ ในกรมที่จำนวนไม่เกิน 3 คน

(2) ข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทบริหารหรือประเภทอำนวยการ ในกรมที่ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว จำนวนไม่เกิน 6 คน

57. ข้อใด ไม่ใช่ อำนาจหน้าที่ของ อ.ก.พ. กรม

ก. พิจารณากำหนดนโยบาย ระบบ และระเบียบวิธีการบริหารทรัพยากรบุคคลในกระทรวง

ข. พิจารณาการเกลี้ยอัตรากำลังระหว่างส่วนราชการต่างๆ ภายในกรม

ค. พิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการสั่งให้ออกจากราชการ

ง. ข้อ ข. และ ค. ถูก

คำตอบ ก. อ.ก.พ. กรม มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) พิจารณากำหนดนโยบาย ระบบ และระเบียบวิธีการบริหารทรัพยากรบุคคลในกรมซึ่งต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรฐานที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา 8 (3) และนโยบายและระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลที่ อ.ก.พ. กระทรวงกำหนดตามมาตรา 16 (1)

(2) พิจารณาการเกลี้ยอัตรากำลังระหว่างส่วนราชการต่างๆ ภายในกรม

(3) พิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการสั่งให้ออกจากราชการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(4) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้และช่วย ก.พ. ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่ ก.พ. มอบหมาย

58. ใครเป็นประธาน อ.ก.พ. จังหวัด

ก. ผู้ว่าราชการจังหวัด

ข. ปลัดจังหวัด

ค. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ง. ไม่มีข้อถูก

คำตอบ ก. อ.ก.พ. จังหวัด ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน รองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย 1 คน เป็นรองประธาน และอนุกรรมการ ซึ่งประธาน อ.ก.พ. แต่งตั้งจาก

(1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว และมีได้เป็นข้าราชการพลเรือนในจังหวัดนั้น จำนวนไม่เกิน 3 คน

(2) ข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทบริหารหรือประเภทอำนวยการ ซึ่งกระทรวงหรือกรมแต่งตั้งไปประจำจังหวัดนั้น และได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวจำนวนไม่เกิน 6 คน ซึ่งแต่ละคนต้องไม่สังกัดกระทรวงเดียวกัน

59. คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมมีกรรมการกี่คน

ก. 5 คน

ข. 7 คน

ค. 8 คน

ง. 11 คน

คำตอบ ข. ให้มีคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.พ.ค.” ประกอบด้วยกรรมการจำนวน 7 คนซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามมาตรา 26

60. อ.ก.พ. จังหวัด มีหน้าที่ใด

- ก. พิจารณากำหนดแนวทางและวิธีการบริหารทรัพยากรบุคคล
- ข. ดำเนินการทางวินัยและการสั่งให้ออกจากราชการ
- ค. ปฏิบัติตามที่ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ อ.ก.พ. กรม มอบหมาย
- ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ง. อ.ก.พ. จังหวัด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) พิจารณากำหนดแนวทางและวิธีการบริหารทรัพยากรบุคคล ซึ่งต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรฐานที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา 8 (3)
- (2) พิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการสั่งให้ออกจากราชการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้
- (3) ปฏิบัติตามที่ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ อ.ก.พ. กรม มอบหมาย
- (4) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้และช่วย ก.พ. ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่ ก.พ. มอบหมาย

61. ใครสามารถได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการ ก.พ.ค. ได้

- ก. อำนาจ เคยเป็นกรรมการกฤษฎีกา
- ข. อัมพร เคยรับราชการตำแหน่งผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์
- ค. อัมพิกา รับราชการในตำแหน่งอัยการพิเศษประจำเขต
- ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ง. ผู้จะได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการ ก.พ.ค. ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. มีสัญชาติไทย
2. มีอายุไม่ต่ำกว่า 45 ปี
3. มีคุณสมบัติอื่นอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน คณะกรรมการข้าราชการครู คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือ คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

(ข) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการกฤษฎีกา

(ค) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์หรือเทียบเท่า หรือตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น

(ง) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอัยการพิเศษประจำเข หรือเทียบเท่า

(จ) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือเทียบเท่าตามที่ ก.พ. กำหนด

(ฉ) เป็นหรือเคยเป็นผู้สอนวิชาในสาขานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ หรือวิชาที่เกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินในสถาบันอุดมศึกษา และดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ แต่ในกรณีที่ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ต้องดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี

62. ใครเป็นประธานคณะกรรมการคัดเลือกกรรมการ ก.พ.ค.

ก. ประธานศาลฎีกา

ข. รองประธานศาลฎีกา

ค. ประธานศาลปกครองสูงสุด

ง. รองประธานศาลปกครองสูงสุด

คำตอบ ค. ให้มีคณะกรรมการคัดเลือกกรรมการ ก.พ.ค. ประกอบด้วย ประธานศาลปกครองสูงสุด เป็นประธาน รองประธานศาลฎีกาที่ได้รับมอบหมายจากประธานศาลฎีกา 1 คน กรรมการ ก.พ. ผู้ทรงคุณวุฒิ 1 คนซึ่งได้รับเลือกโดย ก.พ. และให้เลขาธิการ ก.พ. เป็นกรรมการและเลขานุการ

63. ข้อใด ไม่ใช่ อำนาจหน้าที่ของ ก.พ.ค.

- ก. พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์
- ข. ดำเนินการสอบสวนทางวินัย
- ค. พิจารณาเรื่องการคุ้มครองระบบคุณธรรม
- ง. แต่งตั้งบุคคลเพื่อเป็นกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์

คำตอบ ข. ก.พ.ค. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. เสนอแนะต่อ ก.พ. หรือองค์กรกลางบริหารงานบุคคลอื่น เพื่อให้ ก.พ. หรือองค์กรกลางบริหารงานบุคคลอื่น ดำเนินการจัดให้มีหรือปรับปรุงนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคลในส่วนที่เกี่ยวกับการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

2. พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา 114

3. พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามมาตรา 123

4. พิจารณาเรื่องการคุ้มครองระบบคุณธรรมตามมาตรา 126

5. ออกกฎ ก.พ.ค. ระเบียบ หลักเกณฑ์ และวิธีการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎ ก.พ.ค. เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

6. แต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่ ก.พ.ค. กำหนดเพื่อเป็นกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์หรือเป็นกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

64. ผู้ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการ ก.พ.ค. ที่มีลักษณะต้องห้าม จะต้องลาออกจากการเป็นบุคคลซึ่งมีลักษณะต้องห้ามภายในกี่วันนับแต่ได้รับคัดเลือก

ก. 7 วัน

ข. 10 วัน

ค. 15 วัน

ง. 30 วัน

คำตอบ ค. ผู้ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการ ก.พ.ค. ผู้ใดมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 27 ผู้นั้นต้องลาออกจากการเป็นบุคคลซึ่งมีลักษณะต้องห้ามหรือแสดงหลักฐานให้เป็นที่เชื่อได้ว่าคนได้เลิกการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพหรือการประกอบการอันมีลักษณะต้องห้ามดังกล่าวต่อเลขานุการ ก.พ.ค. ภายใน 15 วันนับแต่วันที่ได้รับคัดเลือก

65. กรรมการ ก.พ.ค. จะพ้นจากตำแหน่งเมื่อใด

- ก. ลาออก
- ข. อายุครบ 70 ปีบริบูรณ์
- ค. ไม่สามารถปฏิบัติงานได้เต็มเวลาอย่างสม่ำเสมอ
- ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ง. นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการ ก.พ.ค. พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

1. ตาย
2. ลาออก
3. มีอายุครบ 70 ปีบริบูรณ์
4. ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 25 หรือมาตรา 27
5. ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก แม้จะมีการรอการลงโทษ เว้นแต่เป็นการรอการลงโทษในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท
6. ไม่สามารถปฏิบัติงานได้เต็มเวลาอย่างสม่ำเสมอตามระเบียบของ ก.พ.ค.

66. กรรมการ ก.พ.ค. มีวาระการดำรงตำแหน่งกี่ปี

- ก. 2 ปี
- ข. 4 ปี
- ค. 5 ปี
- ง. 6 ปี

คำตอบ ง. กรรมการ ก.พ.ค. มีวาระการดำรงตำแหน่ง 6 ปีนับแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

67. ข้าราชการพลเรือนมีกี่ประเภท

- ก. 1 ประเภท
- ข. 2 ประเภท
- ค. 3 ประเภท
- ง. 4 ประเภท

คำตอบ ข. ข้าราชการพลเรือนมี 2 ประเภท คือ

1. ข้าราชการพลเรือนสามัญ ได้แก่ ข้าราชการพลเรือนซึ่งรับราชการ โดยได้รับบรรจุแต่งตั้งตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะ 4 ข้าราชการพลเรือนสามัญ

2. ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ได้แก่ ข้าราชการพลเรือนซึ่งรับราชการ โดยได้รับบรรจุแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในพระองค์พระมหากษัตริย์ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

68. บุคคลในข้อใดมีคุณสมบัติ ต้องห้าม มิให้เข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือน

- ก. แดง เป็นบุคคลเสมือนไร้ความสามารถ ข. คำ เป็นบุคคลล้มละลาย
ค. ขาว อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการ ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ง. ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนต้องมีคุณสมบัติทั่วไป และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติทั่วไป

- (1) มีสัญชาติไทย
(2) มีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี
(3) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข. ลักษณะต้องห้าม

- (1) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
(2) เป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ คนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.
(3) เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ ไว้ก่อนตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น
(4) เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม
(5) เป็นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(6) เป็นบุคคลล้มละลาย

(7) เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเพราะกระทำความผิดทางอาญาเว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(8) เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(9) เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก หรือปลดออก เพราะกระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น

(10) เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก เพราะกระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น

(11) เป็นผู้เคยกระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการ หรือเข้าปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ

69. ข้อใด กล่าวผิด เกี่ยวกับการจัดระเบียบข้าราชการพลเรือนสามัญโดยให้คำนึงถึงระบบคุณธรรม

ก. การบรรจุบุคคลเพื่อเข้ารับราชการต้องคำนึงถึงความรู้ความสามารถ ความเสมอภาค ความเป็นธรรม และประโยชน์ของทางราชการ

ข. การบริหารทรัพยากรบุคคล ต้องคำนึงถึงผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพขององค์กรและลักษณะของงาน

ค. การพิจารณาความดีความชอบ ต้องพิจารณาจากผลงาน ศักยภาพ ความประพฤติและความคิดเห็นทางการเมือง

ง. ไม่มีข้อใดถูก

คำตอบ ค. การจัดระเบียบข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คำนึงถึงระบบคุณธรรมดังต่อไปนี้

1. การรับบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต้องคำนึงถึงความรู้ความสามารถของบุคคล ความเสมอภาค ความเป็นธรรม และประโยชน์ของทางราชการ

2. การบริหารทรัพยากรบุคคล ต้องคำนึงถึงผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพขององค์กรและลักษณะของงาน โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม

3. การพิจารณาความดีความชอบ การเลื่อนตำแหน่ง และการให้ประโยชน์อื่นแก่ข้าราชการต้องเป็นไปอย่างเป็นธรรมโดยพิจารณาจากผลงาน ศักยภาพ และความประพฤติ และจะนำความคิดเห็นทางการเมืองหรือสังกัดพรรคการเมืองมาประกอบการพิจารณามีได้

4. การดำเนินการทางวินัย ต้องเป็นไปด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ

5. การบริหารทรัพยากรบุคคลต้องมีความเป็นกลางทางการเมือง

70. ข้อใดเป็นตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ

ก. ตำแหน่งประเภทบริหาร

ข. ตำแหน่งประเภทอำนวยการ

ค. ตำแหน่งประเภทวิชาการ

ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ง. ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ มี 4 ประเภท ได้แก่

1. ตำแหน่งประเภทบริหาร

2. ตำแหน่งประเภทอำนวยการ

3. ตำแหน่งประเภทวิชาการ

4. ตำแหน่งประเภททั่วไป

71. ข้าราชการพลเรือนสามัญมีเสรีภาพในการรวมกลุ่ม แต่ต้องไม่กระทบกระเทือนกับอะไร

ก. ประสิทธิภาพในการบริหารราชการแผ่นดิน

ข. ประโยชน์สุขของประชาชน

ค. การบริหารงานของผู้บังคับบัญชา

ง. สิทธิและเสรีภาพของเพื่อนร่วมงาน

คำตอบ ก. ข้าราชการพลเรือนสามัญมีเสรีภาพในการรวมกลุ่มตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่ทั้งนี้ต้องไม่กระทบประสิทธิภาพในการบริหารราชการแผ่นดินและความต่อเนื่องในการจัดทำบริการสาธารณะ และต้องไม่มีวัตถุประสงค์ทางการเมือง

72. “ตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการและรองหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง กรม” เป็นตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญประเภทใด

ก. ตำแหน่งประเภทบริหาร

ข. ตำแหน่งประเภทอำนวยการ

ค. ตำแหน่งประเภทวิชาการ

ง. ตำแหน่งประเภททั่วไป

คำตอบ ก. ตำแหน่งประเภทบริหาร ได้แก่ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการและรองหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง กรม และตำแหน่งอื่นที่ ก.พ. กำหนดเป็นตำแหน่งประเภทบริหาร

73. “ตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการที่ต่ำกว่าระดับกรม” เป็นตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญประเภทใด

ก. ตำแหน่งประเภทบริหาร

ข. ตำแหน่งประเภทอำนวยการ

ค. ตำแหน่งประเภทวิชาการ

ง. ตำแหน่งประเภททั่วไป

คำตอบ ข. ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ได้แก่ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการที่ต่ำกว่าระดับกรม และตำแหน่งอื่นที่ ก.พ. กำหนดเป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการ

74. “ตำแหน่งที่จำเป็นต้องใช้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตามที่ ก.พ. กำหนดเพื่อปฏิบัติงานในหน้าที่ของตำแหน่งนั้น” เป็นตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญประเภทใด

ก. ตำแหน่งประเภทบริหาร

ข. ตำแหน่งประเภทอำนวยการ

ค. ตำแหน่งประเภทวิชาการ

ง. ตำแหน่งประเภททั่วไป

คำตอบ ค. ตำแหน่งประเภทวิชาการ ได้แก่ ตำแหน่งที่จำเป็นต้องใช้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตามที่ ก.พ. กำหนดเพื่อปฏิบัติงานในหน้าที่ของตำแหน่งนั้น

75. “ตำแหน่งที่ ไม่ใช่ ตำแหน่งประเภทบริหาร ตำแหน่งประเภทอำนวยการ และตำแหน่งประเภทวิชาการ” เป็นตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญประเภทใด

ก. ตำแหน่งประเภทบริหาร

ข. ตำแหน่งประเภทอำนวยการ

ค. ตำแหน่งประเภทวิชาการ

ง. ตำแหน่งประเภททั่วไป

คำตอบ ง. ตำแหน่งประเภททั่วไป ได้แก่ ตำแหน่งที่ไม่ใช่ตำแหน่งประเภทบริหาร ตำแหน่งประเภทอำนวยการ และตำแหน่งประเภทวิชาการ ทั้งนี้ ตามที่ ก.พ. กำหนด

76. ข้อใดเป็นระดับตำแหน่งประเภทบริหาร

ก. ระดับต้น

ข. ระดับปฏิบัติการ

ค. ระดับเชี่ยวชาญ

ง. ระดับทรงคุณวุฒิ

คำตอบ ก. ตำแหน่งประเภทบริหาร มีระดับดังต่อไปนี้ คือ 1) ระดับต้น 2) ระดับสูง

77. ข้อใดเป็นระดับตำแหน่งประเภทอำนวยการ

ก. ระดับต้น

ข. ระดับสูง

ค. ระดับชำนาญการ

ง. ข้อ ก. และ ข. ถูก

คำตอบ ง. ตำแหน่งประเภทอำนวยการ มีระดับดังต่อไปนี้ คือ 1) ระดับต้น 2) ระดับสูง

78. ข้อใด ไม่ใช่ ระดับตำแหน่งประเภทวิชาการ

ก. ระดับต้น

ข. ระดับปฏิบัติการ

ค. ระดับเชี่ยวชาญ

ง. ระดับทรงคุณวุฒิ

คำตอบ ก. ตำแหน่งประเภทวิชาการ มีระดับดังต่อไปนี้

1. ระดับปฏิบัติการ

2. ระดับชำนาญการ

3. ระดับชำนาญการพิเศษ

4. ระดับเชี่ยวชาญ

5. ระดับทรงคุณวุฒิ

79. ข้อใดเป็นระดับตำแหน่งประเภททั่วไป

ก. ระดับชำนาญการ

ข. ระดับอาวุโส

ค. ระดับทักษะพิเศษ

ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ง. ตำแหน่งประเภททั่วไป มีระดับดังต่อไปนี้

1. ระดับปฏิบัติงาน	2. ระดับชำนาญงาน
3. ระดับอาวุโส	4. ระดับทักษะพิเศษ

80. การพิจารณาปรับเงินเดือน หรือเงินประจำตำแหน่งเพิ่มไม่เกินร้อยละเท่าใดของเงินเดือนที่จะต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ก. ร้อยละ 2	ข. ร้อยละ 4
ค. ร้อยละ 5	ง. ร้อยละ 10

คำตอบ ง. คณะรัฐมนตรีจะพิจารณาปรับเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงหรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญให้เหมาะสมยิ่งขึ้นตามความจำเป็นก็ได้ โดยหากเป็นการปรับเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูง หรือเงินประจำตำแหน่งเพิ่มไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินเดือน หรือเงินประจำตำแหน่งที่ใช้บังคับอยู่ ให้กระทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

81. ใครเป็นผู้มีอำนาจบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง

ก. นายกรัฐมนตรี	ข. รองนายกรัฐมนตรี
ค. รัฐมนตรี	ง. ปลัดกระทรวง

คำตอบ ค. การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้สั่งบรรจุ และให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

82. ใครเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง

ก. นายกรัฐมนตรี	ข. รองนายกรัฐมนตรี
ค. รัฐมนตรี	ง. ปลัดกระทรวง

คำตอบ ง. การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงตำแหน่งรองหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง หัวหน้าส่วนราชการระดับกรม รองหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรีแล้วแต่กรณี หรือตำแหน่งอื่นที่ ก.พ. กำหนดเป็นตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงให้ปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชา หรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี เสนอรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้วให้ปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชา หรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมดังกล่าวเป็นผู้สั่งบรรจุ และให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

83. ใครเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น

ก. นายกรัฐมนตรี

ข. รองนายกรัฐมนตรี

ค. รัฐมนตรี

ง. ปลัดกระทรวง

คำตอบ ง. การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น ให้ปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชา หรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

84. ใครเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ

ก. นายกรัฐมนตรี

ข. รองนายกรัฐมนตรี

ค. รัฐมนตรี

ง. ปลัดกระทรวง

คำตอบ ค. การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ ชำนาญการ ชำนาญการพิเศษ และเชี่ยวชาญ และประเภททั่วไปในสำนักงานรัฐมนตรีให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

85. ใครเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง

ก. ปลัดกระทรวง

ข. ผู้บังคับบัญชา

ค. หัวหน้าส่วนราชการระดับกรม

ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ง. การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ให้ปลัดกระทรวง ผู้บังคับบัญชา หรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

86. ใครเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น

ก. รัฐมนตรี	ข. ปลัดกระทรวง
ค. อธิบดี	ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ก. การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น ให้อธิบดี ผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งเมื่อได้รับความเห็นชอบจากปลัดกระทรวง ส่วนการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้นในส่วนราชการระดับกรม ที่หัวหน้าส่วนราชการอยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อ นายกรัฐมนตรี หรือต่อรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชา เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและ แต่งตั้ง

87. ใครเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ

ก. คณะรัฐมนตรี	ข. รัฐมนตรี
ค. ปลัดกระทรวง	ง. อธิบดี

คำตอบ ข. การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ ให้รัฐมนตรี เจ้าสังกัดนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้สั่งบรรจุ และให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

88. ใครเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ

ก. รัฐมนตรี	ข. ปลัดกระทรวง
ค. หัวหน้าส่วนราชการระดับกรม	ง. ข้อ ข. และ ค. ถูก

คำตอบ ง. การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญให้ปลัดกระทรวงหรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

89. ใครเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ

ก. รัฐมนตรี

ข. ปลัดกระทรวง

ค. อธิบดี

ง. ข้อ ข. และ ค. ถูก

คำตอบ ค. การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษและตำแหน่งประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษ ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชา เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งเมื่อได้รับความเห็นชอบจากปลัดกระทรวง ส่วนการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ และตำแหน่งประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษในส่วนราชการระดับกรมที่หัวหน้าส่วนราชการอยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชา เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ และแต่งตั้ง

90. ผู้ใดเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโส

ก. รัฐมนตรี

ข. ปลัดกระทรวง

ค. อธิบดี

ง. ข้อ ข. และ ค. ถูก

คำตอบ ค. การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ ชำนาญการ ตำแหน่งประเภททั่วไประดับปฏิบัติงาน ชำนาญงาน และอาวุโส ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชา หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีผู้บังคับบัญชา เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

91. ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารที่ปฏิบัติหน้าที่เดียวกันติดต่อกันครบกี่ปีที่ผู้บังคับบัญชาจะต้องดำเนินการสับเปลี่ยนหน้าที่

ก. 2 ปี

ข. 4 ปี

ค. 5 ปี

ง. 7 ปี

คำตอบ ข. ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารผู้ใดปฏิบัติหน้าที่เดียวติดต่อกันเป็นเวลาครบ 4 ปี ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 57 คำเนิการ ให้มีการสับเปลี่ยนหน้าที่ ย้าย หรือ โอน ไปปฏิบัติหน้าที่อื่น เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการจะขออนุมัติคณะรัฐมนตรีให้คงอยู่ปฏิบัติหน้าที่เดิมต่อไปเป็นเวลาไม่เกิน 2 ปีก็ได้ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

92. การย้ายหรือโอนข้าราชการพลเรือนสามัญไปดำรงตำแหน่งระดับที่ต่ำกว่าเดิมจะทำได้ ยกเว้นกรณีใด

- ก. มีเหตุจำเป็น
- ข. ได้รับความยินยอมจากข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้น
- ค. ได้รับความยินยอมจากผู้บังคับบัญชา
- ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ข. การย้ายหรือการโอนข้าราชการพลเรือนสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ต่ำกว่าเดิมจะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้น

93. กรณีใดที่ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งให้มีการรักษาการแทนกันได้

- ก. ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญว่างลง
- ข. ผู้ดำรงตำแหน่งไม่สามารถปฏิบัติราชการได้
- ค. ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว
- ง. ข้อ ก. และ ข. ถูก

คำตอบ ง. ในกรณีที่ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญว่างลง หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ และเป็นกรณีที่มีได้บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 57 มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนที่เห็นสมควรรักษาการในตำแหน่งนั้นได้

94. การพิจารณาเลื่อนเงินเดือนพิจารณาจากข้อใด

- ก. การประพฤติตนอยู่ในจรรยาและระเบียบวินัย
- ข. การปฏิบัติราชการอย่างมีประสิทธิภาพ
- ค. การปฏิบัติราชการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ง. ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดประพฤติตนอยู่ในจรรยาและระเบียบวินัยและปฏิบัติราชการอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเลื่อนเงินเดือนให้ตามควรแก่กรณีตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. และจะให้นำความเห็นความชอบอย่างอื่นซึ่งอาจเป็นคำชมเชย เครื่องเชิดชูเกียรติ หรือรางวัลด้วยก็ได้

95. ข้อใด ไม่ใช่ การรักษาจรรยาข้าราชการพลเรือนสามัญ

- ก. การขีดมั่นและยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง
- ข. ความซื่อสัตย์สุจริตและความรับผิดชอบ
- ค. การปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติ
- ง. ยึดถือผลประโยชน์ของหน่วยงานเหนือสิ่งอื่นใด

คำตอบ ง. ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องรักษาจรรยาข้าราชการตามที่ส่วนราชการกำหนดไว้ โดยมุ่งประสงค์ให้เป็นข้าราชการที่ดี มีเกียรติและศักดิ์ศรีความเป็นข้าราชการ โดยเฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้

1. การขีดมั่นและยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง
2. ความซื่อสัตย์สุจริตและความรับผิดชอบ
3. การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้
4. การปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม
5. การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

96. ข้อใดเป็นข้อปฏิบัติของข้าราชการพลเรือนสามัญ

- ก. ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม
- ข. ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ
- ค. ต้องรักษาความลับของทางราชการ
- ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ง. ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องกระทำการอันเป็นข้อปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม
2. ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
3. ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจอุตสาหะ เอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของทางราชการ
4. ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขืนหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการจะต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้ปฏิบัติบังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม
5. ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้
6. ต้องรักษาความลับของทางราชการ
7. ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคีและต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ
8. ต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน
9. ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและในการปฏิบัติภารกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการด้วย
10. ต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย
11. กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

97. ข้อใด ไม่ใช่ ข้อห้ามของข้าราชการพลเรือนสามัญ

ก. ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา

ข. ต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

ค. ต้องไม่คูหมิ่น เหยียดหยาม กดจี หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ

ง. ต้องไม่ประกอบธุรกิจส่วนตัว

คำตอบ ง. ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่กระทำการใดอันเป็นข้อห้าม ดังต่อไปนี้

1. ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้งถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

2. ต้องไม่ปฏิบัติราชการอันเป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

3. ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

4. ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

5. ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

6. ต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

7. ต้องไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้ง กดจี หรือข่มเหงกันในการปฏิบัติราชการ

8. ต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

9. ต้องไม่คูหมิ่น เหยียดหยาม กดจี หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ

10. ไม่กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

98. โทษทางวินัยสถานเบาที่สุดคืออะไร

ก. ตักเตือน

ข. ภาคทัณฑ์

ค. ตัดเงินเดือน

ง. ลดขั้นเงินเดือน

คำตอบ ข. ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัย จะต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวด 7 การดำเนินการทางวินัยโทษทางวินัยมี 5 สถานดังต่อไปนี้

1. ภาคทัณฑ์

2. ตัดเงินเดือน

3. ลดเงินเดือน

4. ปลดออก

5. ไล่ออก

99. ข้อใดเป็นการกระทำผิดวินัยร้ายแรง

ก. ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

ข. ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

ค. รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา

ง. เป็นกรรมการผู้จัดการบริษัทหรือห้างหุ้นส่วน

คำตอบ ข. การกระทำผิดวินัยในลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

1. ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต

2. ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

3. ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกิน 15 วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

4. กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

5. คูหิมน์ เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง หรือทำร้ายประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง

6. กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

7. ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา 82 หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา 83 อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

8. ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา 80 วรรคสองและมาตรา 82 (11) หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา 83 (10) ที่มีกฎ ก.พ. กำหนดให้เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

100. กรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญต่างกรมกัน แต่สังกัดกระทรวงเดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ใครเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ก. รัฐมนตรี

ข. ปลัดกระทรวง

ค. อธิบดี

ง. ข้อ ข. และ ค. ถูก

คำตอบ ข. สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญต่างกรมในกระทรวงเดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ให้ปลัดกระทรวงเป็นผู้แต่งตั้งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เว้นแต่เป็นกรณีที่ปลัดกระทรวงถูกกล่าวหาพร้อมด้วย ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเป็นผู้แต่งตั้งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

101. กรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญต่างกระทรวงกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ใครมีอำนาจแต่งตั้งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ก. ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ

ข. อธิบดี

ค. ปลัดกระทรวง

ง. รัฐมนตรี

คำตอบ ก. สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญต่างกระทรวงกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 57 ร่วมกันแต่งตั้งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เว้นแต่เป็นกรณีที่มิผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงร่วมด้วยให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

102. กรณีข้าราชการพลเรือนสามัญทำผิดวินัยเล็กน้อย ควรลงโทษสถานใด

ก. ภาคทัณฑ์	ข. ตัดเงินเดือน
ค. ลดขั้นเงินเดือน	ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ก. ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 57 สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือนตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

ในกรณีมีเหตุอันควรลดหย่อน จะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย

103. ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการเมื่อใด

ก. ลาออก	ข. ถูกสั่งให้ออก
ค. ถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก	ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ง. ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการเมื่อ

1. ตาย
2. พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
3. ลาออกจากราชการและได้รับอนุญาตให้ลาออกหรือการลาออกมีผลตามมาตรา 109
4. ถูกสั่งให้ออกตามมาตรา 59 มาตรา 67 มาตรา 101 มาตรา 110 หรือ มาตรา 111 หรือ
5. ถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก

104. ข้าราชการพลเรือนสามัญที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ หากทางราชการมีความจำเป็นจะให้รับราชการต่อไป จะให้รับราชการต่อไปอีกได้ไม่เกินกี่ปี

ก. 2 ปี	ข. 3 ปี
ค. 5 ปี	ง. 10 ปี

คำตอบ ง. ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดเมื่ออายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ในสิ้นปีงบประมาณและทางราชการมีความจำเป็นที่จะให้รับราชการต่อไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในทางวิชาการหรือหน้าที่ที่ต้องใช้ความสามารถเฉพาะตัว ในตำแหน่งตามมาตรา 46 (3) (ง) หรือ (จ) หรือ (4) (ค) หรือ (ง) จะให้รับราชการต่อไปอีกไม่เกิน 10 ปีก็ได้ตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

105. การยื่นหนังสือลาออกจากราชการจะต้องยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่ากี่วัน

ก. 7 วัน

ข. 15 วัน

ค. 30 วัน

ง. 45 วัน

คำตอบ ค. ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งโดยยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า 30 วัน เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 57 เป็นผู้พิจารณาก่อนวันขอลาออก

106. ในกรณีจำเป็นผู้บังคับบัญชาจะยับยั้งการลาออกไว้ได้เป็นเวลาไม่เกินกี่วัน

ก. 60 วัน

ข. 90 วัน

ค. 120 วัน

ง. 150 วัน

คำตอบ ข. ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 57 เห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ จะยับยั้งการลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกิน 90 วันนับแต่วันขอลาออกก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นถ้าผู้ขอลาออกมิได้ถอนใบลาออกก่อนครบกำหนดระยะเวลาการยับยั้งให้ถือว่าการลาออกนั้นมีผลเมื่อครบกำหนดเวลาตามที่ได้ยับยั้งไว้

107. การปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มีสาระสำคัญตามข้อใด

ก. วางหลักการจัดระเบียบข้าราชการพลเรือน

ข. กระจายอำนาจการบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐ

ค. วางมาตรการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ง. การปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มีสาระสำคัญ ดังนี้

1. วางหลักการจัดระเบียบข้าราชการพลเรือน
2. กระจายอำนาจการบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐ
3. วางมาตรการพิทักษ์ระบบคุณธรรม
4. ปรับปรุงองค์ประกอบและบทบาทของ ก.พ.
5. ปรับปรุงระบบการกำหนดตำแหน่ง
6. ปรับปรุงระบบค่าตอบแทน
7. ปรับปรุงระบบจรรยาและวินัย
8. ปรับปรุงระบบการอุทธรณ์และการร้องทุกข์
9. ปรับปรุงระบบเกษียณอายุของข้าราชการพลเรือน
10. ยกเลิกข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษ

108. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 กำหนดการเกษียณอายุราชการของข้าราชการพลเรือนไว้ตามข้อใด

- ก. เมื่อมีอายุครบ 60 ปี บริบูรณ์
- ข. เมื่อมีอายุครบ 70 ปี บริบูรณ์
- ค. เมื่อมีอายุครบ 60 ปี แต่ให้รับราชการต่อไปได้อีกไม่เกิน 5 ปี
- ง. เมื่อมีอายุครบ 60 ปี แต่ให้รับราชการต่อไปได้อีกไม่เกิน 10 ปี

คำตอบ ง. เดิมข้าราชการพลเรือนจะเกษียณอายุเมื่อครบ 60 ปี แต่ในปัจจุบันพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ได้ต่อเวลาราชการให้ข้าราชการพลเรือนที่มีอายุครบ 60 ปี ให้รับราชการต่อไปได้อีกไม่เกิน 10 ปี เมื่อทางราชการจำเป็นที่จะต้องใช้ผู้นั้นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ทางวิชาการ หรือหน้าที่ที่จะต้องใช้ความสามารถเฉพาะตัว

109. กรณีใดที่ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ เหตุทดแทนได้

ก. เจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ

ข. เมื่อทางราชการเลิกหรือยุบหน่วยงาน

ค. ถูกสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และผลการสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษ แต่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ

ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ง. ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 57 มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการได้ในกรณีดังต่อไปนี้

1. เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ

2. เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดสมัครไปปฏิบัติงานใดๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ

3. เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา 36 ก. (1) หรือ (3) หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 36 ข. (1) (3) (6) หรือ (7)

4. เมื่อทางราชการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่ข้าราชการพลเรือนสามัญปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่ สำหรับผู้ที่ออกจากราชการในกรณีนี้ให้ได้รับเงินชดเชยตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนดด้วย

5. เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการ

6. เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ

7. เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา 93 และผลการสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษตามมาตรา 97 วรรคหนึ่ง แต่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ

8. เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษหรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาลซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

110. ข้าราชการที่ถูกสั่งลงโทษมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ได้ภายในกี่วัน

ก. 7 วัน

ข. 30 วัน

ค. 45 วัน

ง. 60 วัน

คำตอบ ข. ผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา 110 (1) (3) (5) (6) (7) และ (8) ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ภายใน 30 วันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง

111. ผู้บังคับบัญชาต้องดำเนินการตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ภายในกี่วัน

ก. 7 วัน

ข. 30 วัน

ค. 45 วัน

ง. 60 วัน

คำตอบ ข. เมื่อ ก.พ.ค. พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม มาตรา 57 ดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยนั้นภายใน 30 วันนับแต่วันที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย

112. หากผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. จะต้องฟ้องคดีต่อศาลใด

ก. ศาลยุติธรรม

ข. ศาลปกครอง

ค. ศาลแรงงาน

ง. ศาลรัฐธรรมนูญ

คำตอบ ข. ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.ค. ให้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดภายใน 90 วันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.

113. กรณีที่ ก.พ.ค. พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกี่วัน

ก. 30 วัน

ข. 90 วัน

ค. 120 วัน

ง. 150 วัน

คำตอบ ค. การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 120 วันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ เว้นแต่มีเหตุขัดข้องที่ทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าวก็ให้ขยายระยะเวลาได้อีกซึ่งไม่เกิน 2 ครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกิน 60 วัน และให้บันทึกเหตุขัดข้องให้ปรากฏไว้ด้วย

114. ข้าราชการผู้ใดมีความคับข้องใจในการปฏิบัติตนของผู้บังคับบัญชา สามารถกระทำการตามข้อใดได้

ก. ร้องเรียน

ข. ร้องทุกข์

ค. อุทธรณ์

ง. ไม่มีข้อถูก

คำตอบ ข. ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชา และเป็นกรณีที่ ไม่อาจอุทธรณ์ตามหมวด 9 การอุทธรณ์ ได้ ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

115. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์อาจถูกคัดค้านได้ในกรณีใด

ก. รู้เห็นเหตุการณ์ในการทำผิดวินัย

ข. มีส่วนได้เสียในการทำผิดวินัย

ค. มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์

ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ง. เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์อาจถูกคัดค้านได้

1. รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษหรือการถูกสั่งให้ออกจากราชการ

2. มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษหรือการถูกสั่งให้ออกจากราชการ
3. มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์
4. เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็นหรือเคยเป็นผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษหรือสั่งให้ออกจากราชการ
5. เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยหรือการสั่งให้ออกจากราชการที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ
6. มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือทางการสมรสกับบุคคลตาม (1) (2) (3) หรือ (4) อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์

116. การร้องทุกข์ที่เกิดจากผู้บังคับบัญชาต้องร้องทุกข์ต่อใคร

ก. ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไป	ข. ก.พ.ค.
ค. ปลัดกระทรวง	ง. รัฐมนตรี

คำตอบ ก. การร้องทุกข์ที่เกิดจากผู้บังคับบัญชา ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปตามลำดับ

การร้องทุกข์ที่เกิดจากหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงรัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือนายกรัฐมนตรี ให้ร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค.

117. ข้อใดเป็นเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้

- ก. ปรับปรุงบทบาทของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
- ข. ปรับปรุงระบบตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญให้จําแนกตามกลุ่มลักษณะงาน
- ค. กระจายอำนาจการบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดดำเนินการมากขึ้น
- ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ง. เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 บัญญัติให้ดำเนินการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน เพื่อกําหนดภารกิจของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

และสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนให้เหมาะสม ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ได้ใช้บังคับมานาน บทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับพัฒนาการด้านการบริหารราชการที่เปลี่ยนไป ดังนั้น เพื่อกำหนดภารกิจของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนให้เหมาะสม และเพื่อให้การบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐสอดคล้องกับทิศทางการบริหารราชการสมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าว โดยปรับบทบาทของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน จากเดิมที่เป็นทั้งผู้จัดการงานบุคคลของฝ่ายบริหาร ผู้พิทักษ์ระบบคุณธรรม และผู้จัดโครงสร้างส่วนราชการ ให้เป็นเพียงผู้จัดการงานบุคคลของฝ่ายบริหาร โดยมีให้เข้าช้อนกับบทบาทของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ส่วนบทบาทในการพิทักษ์ระบบคุณธรรมให้เป็นของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ปรับบทบาทของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนจากเดิมที่เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ให้เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม และมีให้เข้าช้อนกับบทบาทของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการปรับปรุงระบบตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญให้จำแนกตามกลุ่มลักษณะงาน ตลอดจนกระจายอำนาจการบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดดำเนินการมากขึ้น จึงจำเป็นต้อง ตราพระราชบัญญัตินี้

3. ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง ของคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม

118. ข้อใด มีใช่ ประโยชน์ของการไกล่เกลี่ย

- ก. ทำให้คดีเสร็จโดยเร็ว
- ข. ทำให้ข้อพิพาทระงับลงด้วยความพอใจ
- ค. ทำให้ได้ตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษโดยเร็ว
- ง. ทำให้เกิดความประหยัดในการดำเนินคดี

คำตอบ ค. ประโยชน์ของการไกล่เกลี่ย คือ

- 1) ทำให้คดีเสร็จไปโดยเร็วและประหยัด
- 2) ข้อพิพาทระงับลงด้วยความพอใจของกลุ่มความอันมีส่วนรักษาความสัมพันธ์ที่ดีของกลุ่มความ
- 3) เป็นทางเลือกที่สำคัญอย่างหนึ่งในการระงับข้อพิพาทที่ขึ้นสู่ศาล

119. “คดี” ตามระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่าด้วยการไต่ถามข้อพิพาท หมายถึงคดีตามข้อใด

ก. คดีอาญา

ข. คดีแพ่ง

ค. คดีปกครอง

ง. คดีมโนสำเนา

คำตอบ ข. คดีตามระเบียบฯ นี้ หมายถึง คดีแพ่ง หรือคดีอื่นใดที่อาจระงับข้อพิพาทได้ด้วยการตกลงกันของคู่ความ

120. ในสำนักงานศาลยุติธรรม หน่วยงานตามข้อใดที่มีหน้าที่ในการระงับข้อพิพาททางการเงิน

ก. ศูนย์ดำรงธรรม

ข. ศูนย์ระงับข้อพิพาท

ค. ศูนย์ไต่ถามข้อพิพาท

ง. ศูนย์ประนีประนอม

คำตอบ ค. ศูนย์ไต่ถามข้อพิพาท ตามระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม ว่าด้วยการไต่ถามข้อพิพาทเพื่อระงับข้อพิพาททางการเงิน พ.ศ. 2544 หมายถึง ศูนย์ไต่ถามข้อพิพาทของสำนักระงับข้อพิพาท สำนักงานศาลยุติธรรม

121. ข้อใด ไม่ใช่ ประเภทของการลา ตามระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม ว่าด้วยการลาหยุดราชการของข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม และลูกจ้างของสำนักงานศาลยุติธรรม พ.ศ. 2544

ก. การลาออก

ข. การลาป่วย

ค. การลาพักผ่อน

ง. การลาติดตามคู่สมรส

คำตอบ ก. ตามระเบียบ ก.บ.ศ. ว่าด้วยการลาฯ แบ่งการลาเป็น 9 ประเภท คือ

1) การลาป่วย

2) การลาคลอบบุตร

3) การลากิจส่วนตัว

4) การลาพักผ่อน

5) การลาอุปสมบทหรือการลาไปประกอบพิธีฮัจย์

6) การลาเข้ารับการตรวจเลือดหรือเข้ารับการเตรียมพล

- 7) การลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย
- 8) การลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ
- 9) การลาติดตามคู่สมรส

122. ลาป่วยกี่วันต้องมีใบรับรองแพทย์

ก. 3 วัน	ข. 10 วัน
ค. 15 วัน	ง. 30 วัน

คำตอบ ง. การลาป่วยตั้งแต่ 30 วันขึ้นไป ต้องมีใบรับรองแพทย์ ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับขึ้นทะเบียน และรับ ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมแนบไปกับใบลาด้วย ในกรณีจำเป็นหรือ เห็นสมควรผู้มีอำนาจอนุญาตจะสั่งให้ใช้ใบรับรองแพทย์ซึ่งผู้มีอำนาจอนุญาตเห็นชอบแทนก็ได้

123. เมื่อลาแล้วจะยกเลิกวันลาได้หรือไม่

- ก. ไม่ได้ เพราะเป็นการขัดต่อระเบียบ
- ข. ไม่ได้ เพราะผู้บังคับบัญชาอนุญาตแล้ว
- ค. ได้ โดยขอลอนวันลาต่อผู้บังคับบัญชา
- ง. ได้ โดยแสดงเหตุผลเป็นหนังสือต่อหน่วยงาน

คำตอบ ค. เมื่อลาแล้วสามารถยกเลิกวันลาได้ โดยขอลอนวันลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับ จนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต

124. การนับวันลาให้นับตามปีงบประมาณ คำว่า “ปีงบประมาณ” คือ ช่วงระยะเวลาตามข้อใด

- ก. 1 มกราคม – 31 ธันวาคม ของทุกปี
- ข. 1 เมษายน – 31 มีนาคม ของปีถัดไป
- ค. 1 กรกฎาคม – 30 มิถุนายน ของปีถัดไป
- ง. 1 ตุลาคม – 30 กันยายน ของปีถัดไป

คำตอบ ง. การนับวันลาตามปีงบประมาณ (1 ตุลาคม – 30 กันยายน ของปีถัดไป)

125. ข้อใดกล่าว ถูกต้อง

- ก. ลาเฉพาะตอนเช้า ถือเป็นการลาเต็มวัน
- ข. ลาเฉพาะตอนบ่าย ถือเป็นการลาในวันถัดไป
- ค. ลาเฉพาะตอนเช้า ถือเป็นวันลาครึ่งวัน
- ง. ลาเฉพาะตอนบ่าย ต้องแสดงเหตุผลพิเศษ

คำตอบ ค. การลาเฉพาะตอนเช้าหรือตอนบ่าย นับเป็นวันลาครึ่งวัน

126. ข้อใด มี “เงินรายรับ” ตามความหมายของระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่าด้วยการงบประมาณ พ.ศ. 2544

- ก. เงินงบประมาณประจำปีเหลือจ่าย
- ข. เงินกู้จากต่างประเทศ
- ค. เงินที่ได้รับบริจาค
- ง. เงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ได้รับ

คำตอบ ข. เงินรายรับ คือ เงินที่ศาลยุติธรรมและสำนักงานศาลยุติธรรมได้รับ ได้แก่

- 1) เงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ได้รับ
- 2) เงินดอกเบี้ยอันเกิดจากเงินกลางของศาลยุติธรรมและสำนักงานศาลยุติธรรม
- 3) เงินงบประมาณประจำปีเหลือจ่าย
- 4) เงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ
- 5) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับบริจาค
- 6) เงินอื่นใดที่ศาลยุติธรรมหรือสำนักงานศาลยุติธรรมได้รับอนุญาตให้เก็บไว้

ใช้จ่ายได้โดยไม่ต้องนำส่งคลัง

127. ใครมีอำนาจอนุมัติเงินทุนสำรองจ่าย

- ก. ประธานศาลฎีกา
- ข. เลขาธิการศาลยุติธรรม
- ค. ก.บ.ศ.
- ง. ถูกทั้งข้อ ก และ ข.

คำตอบ ค. เงินทุนสำรองจ่าย 50% อย่างน้อย 50 ล้านบาท สำรองไว้จากเงินรายรับประเภทเงินดอกเบี้ยอันเกิดจากเงินกลางของศาลยุติธรรมและสำนักงานศาลยุติธรรม เงินทุนสำรองจ่าย จะจ่ายในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการศาลยุติธรรมและสำนักงานศาลยุติธรรมโดยอนุมัติของคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม (ก.บ.ศ.)

128. ใครเป็นประธานอนุกรรมการงบประมาณ

- ก. เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม
- ข. ผู้อำนวยการสำนักแผนงานและงบประมาณ
- ค. ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล
- ง. ไม่มีข้อใดถูก

คำตอบ ก. ประธานคณะอนุกรรมการงบประมาณ คือ เลขาธิการ โดยมีผู้อำนวยการสำนักแผนงานและงบประมาณเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

129. ในการเดินทางไปราชการสามารถยืมเงินค่าใช้จ่ายจากส่วนราชการต้นสังกัดได้หรือไม่

- ก. ได้ แต่ต้องไม่เกิน 30 วัน
- ข. ได้ แต่ต้องไม่เกิน 60 วัน
- ค. ไม่ได้ เว้นแต่มีเหตุจำเป็น
- ง. ไม่ได้ เว้นแต่ได้รับอนุมัติจากเลขาธิการ

คำตอบ ข. ในการเดินทางไปราชการสามารถยืมเงินค่าใช้จ่ายจากส่วนราชการต้นสังกัดได้ ไม่เกิน 60 วัน หากเกินต้องได้รับอนุมัติจากเลขาธิการ

130. ปัจจุบันค่าตอบแทนพยานในคดีอาญาที่มาเบิกความต่อศาลอยู่ในอัตราตามข้อใด

- ก. จังหวัดเดียวกัน ครั้งละ 100 บาท ข. จังหวัดเดียวกัน ครั้งละ 500 บาท
- ค. นอกเขตจังหวัดครั้งละ 500 บาท ง. นอกเขตจังหวัดครั้งละ 1,000 บาท

คำตอบ ค. ค่าตอบแทนพยานในคดีอาญาที่มาเบิกความต่อศาลถ้าอยู่ในจังหวัดเดียวกันได้รับค่าตอบแทนครั้งละ 200 บาท นอกเขตจังหวัดครั้งละ 500 บาท

131. การระงับข้อพิพาททางศาลมีความหมายตามข้อใด

ก. การเจรจาต่อรอง

ข. การไกล่เกลี่ย

ค. การประนีประนอม

ง. อนุญาโตตุลาการ

คำตอบ ก. การประนีประนอม เป็นการระงับข้อพิพาททางศาล

การเจรจาต่อรอง เป็นเรื่องที่คู่กรณีระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นด้วยการเจรจาต่อรองกันเอง

การไกล่เกลี่ย มีบุคคลที่ 3 ที่มีใช้คู่กรณีมาอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการ

เจรจาระงับข้อพิพาท แต่ความสำเร็จของการเจรจายังอยู่ที่คู่กรณี

อนุญาโตตุลาการ เป็นการที่คู่กรณีเลือกบุคคลอื่นใดเป็นอนุญาโตตุลาการชี้ขาด

ข้อพิพาท

132. คดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิต ทนายความที่ศาลตั้งให้แก่จำเลยจะได้รับเงินรางวัลตามข้อใด

ก. 8,000 – 50,000 บาท

ข. 6,000 – 40,000 บาท

ค. 4,000 – 30,000 บาท

ง. ไม่มีข้อใดถูก

คำตอบ ก. อัตราเงินรางวัลทนายความที่ศาลตั้งให้แก่ผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิตนั้น ทนายความจะได้รับเงินรางวัลขั้นต่ำ เรื่องละ 8,000 บาท และขั้นสูงเรื่องละ 50,000 บาท

ส่วนคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป แต่ไม่ถึงประหารชีวิต ขั้นต่ำเรื่องละ 6,000 บาท ขั้นสูงเรื่องละ 40,000 บาท และคดีอื่นนอกจากคดีทั้ง 2 ประเภทดังกล่าว ขั้นต่ำเรื่องละ 4,000 บาท ขั้นสูงเรื่องละ 30,000 บาท

133. บุคคลใด มิใช่ ผู้ประนีประนอมตามความหมายของระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม ว่าด้วยการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2544

ก. ผู้พิพากษา

ข. ข้าราชการศาลยุติธรรม

ค. ทนายความ

ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ค. “ผู้ประนีประนอม” หมายความว่า ผู้พิพากษา ข้าราชการศาลยุติธรรม บุคคลหรือคณะบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ประนีประนอมเพื่อช่วยเหลือศาลในการไกล่เกลี่ยให้คู่ความได้ประนีประนอมกัน

134. ในคดีที่จำเลยรับสารภาพ

- ก. มิให้จ่ายเงินรางวัลให้แก่ทนายความ
- ข. ให้ลดอัตราเงินรางวัลทนายความลงกึ่งหนึ่ง
- ค. ให้จ่ายเงินรางวัลให้แก่ทนายความเท่าที่จ่ายไปก่อนแล้ว
- ง. ให้จ่ายเงินรางวัลให้แก่ทนายความเต็มจำนวน

คำตอบ ข. ในคดีที่จำเลยให้การรับสารภาพหรือคดีเสร็จไปโดยศาลชั้นต้นไม่ได้พิพากษา เช่น คดีที่โจทก์ถอนฟ้อง หรือยอมความกัน โดยถูกต้องตามกฎหมาย หรือจำเลยถึงแก่ความตาย ให้ลดอัตราเงินรางวัลทนายความลงกึ่งหนึ่งของอัตราเงินรางวัลทนายความ

135. การจัดทำบัญชีรายชื่อทนายความควรแยกเป็น 2 บัญชี คือ

- ก. ทนายความที่มีประสบการณ์และไม่มีประสบการณ์
- ข. ทนายความที่เป็นหญิงและชาย
- ค. ทนายความที่แพ้คดีและไม่แพ้คดี
- ง. ทนายความที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป และต่ำกว่า 5 ปี

คำตอบ ง. การจัดทำบัญชีรายชื่อทนายความควรแยกเป็น 2 บัญชี ดังนี้

บัญชี 1 ทนายความที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

บัญชี 2 ทนายความที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี

ทั้งนี้ คดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ควรตั้งทนายความตามบัญชี 1 เท่านั้น เว้นแต่ทนายความตามบัญชี 1 มิใช่เพียงพอหรือมีเหตุจำเป็นประการอื่น

136. ข้อใด ไม่ใช่ ประเภทในการจัดทำแผนการใช้จ่ายและการบริหารงบประมาณประจำปี

ก. ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร	ข. ค่าใช้จ่ายด้านบริหารจัดการ
ค. ค่าใช้จ่ายด้านการลงทุน	ง. ค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภค

คำตอบ ง. การจัดทำแผนการใช้จ่ายและการบริหารงบประมาณประจำปีให้จำแนกงบประมาณรายจ่ายประจำปีเป็น 3 ประเภท ดังนี้

- 1) ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร
- 2) ค่าใช้จ่ายด้านบริหารจัดการ
- 3) ค่าใช้จ่ายด้านลงทุน

137. สำนักงานศาลยุติธรรม ให้เบิกเงินงบกลางจากที่ใด

ก. กระทรวงการคลัง	ข. กรมบัญชีกลาง
ค. ธนาคารแห่งประเทศไทย	ง. สำนักงานคลังจังหวัด

คำตอบ ข. สำนักงานศาลยุติธรรมและศาลยุติธรรมในส่วนกลางให้เบิกเงินงบกลางหรืองบประมาณอื่นที่กำหนดเป็นการเฉพาะให้เบิกกับกรมบัญชีกลาง

138. การเก็บรักษาเงินราชการของสำนักงานศาลยุติธรรมให้เก็บไว้ที่ใด

ก. กรมบัญชีกลาง	ข. กระทรวงการคลัง
ค. ศาลยุติธรรม	ง. กระทรวงยุติธรรม

คำตอบ ค. การเก็บรักษาเงินของทางราชการให้เก็บไว้ในตู้รับรักษาเงินของสำนักงานศาลยุติธรรมหรือศาลยุติธรรม

139. ปัจจุบันการกักขังแทนค่าปรับมีอัตราวันละเท่าใด

ก. 70 บาท	ข. 100 บาท
ค. 200 บาท	ง. 500 บาท

คำตอบ ค. กักขังแทนค่าปรับ อัตราวันละ 200 บาท ห้ามกักขังเกินกำหนด 1 ปี เว้นแต่ศาลพิพากษาปรับเกิน 40,000 บาท ขึ้นไป กักขังเกิน 1 ปี ได้ แต่ไม่เกิน 2 ปี

140. ข้อใดจัดเป็นงบกลางของศาล

ก. เงินเดือน

ข. เงินสวัสดิการรักษายาบาล

ค. ค่าใช้สอยและวัสดุ

ง. ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง

คำตอบ ข. เงินงบประมาณของศาล

1) งบกลาง ได้แก่

- เงินสวัสดิการรักษายาบาล
- เงินสวัสดิการการศึกษานูตร
- เงินสวัสดิการการช่วยเหลือบุตร

2) งบบุคลากร ได้แก่

- เงินเดือน
- ค่าจ้างประจำ
- ค่าจ้างชั่วคราว

3) งบดำเนินการ ได้แก่

- ค่าตอบแทน
- ค่าใช้สอยและวัสดุ
- ค่าจ้างชั่วคราว

4) งบลงทุน ได้แก่

- ค่าครุภัณฑ์
- ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง

141. สำนักงานศาลยุติธรรมเป็นหน่วยงานประเภทใด

- ก. เป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ
- ข. เป็นหน่วยงานอิสระสังกัดกระทรวงยุติธรรม
- ค. เป็นหน่วยงานอิสระมีฐานะเป็นนิติบุคคล
- ง. ขึ้นตรงต่อประธานศาลฎีกา

คำตอบ ค. สำนักงานศาลยุติธรรมเป็นหน่วยงานอิสระมีฐานะเป็นนิติบุคคล

142. การจำหน่ายพัสดุมีกี่วิธี

- ก. 2 วิธี
- ข. 3 วิธี
- ค. 4 วิธี
- ง. 5 วิธี

คำตอบ ค. การจำหน่ายพัสดุมี 4 วิธี คือ

- 1) การขาย
- 2) การแลกเปลี่ยน
- 3) การโอน
- 4) การแปรสภาพหรือการทำลาย

143. ข้อใดคืออัตราเงินสวัสดิการการปฏิบัติงานประจำหน่วยงานในพื้นที่พิเศษ

- ก. 500 บาท ต่อเดือน
- ข. 1,000 บาท ต่อเดือน
- ค. 1,500 บาท ต่อเดือน
- ง. 2,500 บาท ต่อเดือน

คำตอบ ข. ให้ข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและปฏิบัติราชการประจำหน่วยงานพิเศษในพื้นที่พิเศษ หรือได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติราชการในลักษณะประจำในหน่วยงานในพื้นที่พิเศษ มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำหน่วยงานในพื้นที่พิเศษคนละ 1,000 บาทต่อเดือน

144. ข้อใด **ไม่ใช่** หลักเกณฑ์การพิจารณากำหนดหน่วยงานในพื้นที่พิเศษ

- ก. ความชุกชุมของโรคภัยไข้เจ็บ
- ข. ความยากลำบากของการคมนาคม
- ค. ความเสี่ยงภัย
- ง. ความหนาแน่นของประชากร

คำตอบ ง. ให้คณะกรรมการบริหารสาธารณสุขประกาศกำหนดหน่วยงานในพื้นที่พิเศษ โดยพิจารณาตามหลักเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

- 1) ความยากลำบากของการคมนาคม
- 2) ความขาดแคลนสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ หรือปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีพ
- 3) ความเสี่ยงภัย
- 4) ความชุกชุมของโรคภัยไข้เจ็บ

145. กรณีที่มีการเปิดทำการศาลนอกเวลาราชการ อัตราค่าตอบแทนของผู้พิพากษาคือข้อใด

- ก. ชั่วโมงละ 120 บาท
- ข. ชั่วโมงละ 150 บาท
- ค. ชั่วโมงละ 200 บาท
- ง. ชั่วโมงละ 220 บาท

คำตอบ ง. ในกรณีที่มีการเปิดทำการศาลนอกเวลาราชการให้ข้าราชการที่อยู่ปฏิบัติงานได้รับค่าตอบแทนตามอัตราและหลักเกณฑ์ดังนี้

1) ผู้พิพากษา ให้ได้รับค่าตอบแทนในอัตราชั่วโมงละ 220 บาท แต่ทั้งนี้ค่าตอบแทนที่ได้รับในวันหนึ่งต้องไม่เกิน 1,320 บาท

2) ข้าราชการศาลยุติธรรม ลูกจ้าง และพนักงานราชการ ให้ได้รับค่าตอบแทนในอัตราชั่วโมงละ 120 บาท แต่ทั้งนี้ค่าตอบแทนที่ได้รับในวันหนึ่งต้องไม่เกิน 720 บาท

ในกรณีที่ปฏิบัติงานไม่ครบชั่วโมง เศษของชั่วโมงให้ตัดทิ้ง

4. ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง ของคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม

146. การย้ายข้าราชการศาลยุติธรรมจะดำเนินการปีละกี่ครั้ง

ก. 1 ครั้ง

ข. 2 ครั้ง

ค. 3 ครั้ง

ง. 4 ครั้ง

คำตอบ ข. การย้ายข้าราชการศาลยุติธรรมให้ดำเนินการปีละ 2 ครั้ง ประมาณเดือนเมษายนและเดือนตุลาคมของทุกปี เว้นแต่กรณีมีเหตุผลความจำเป็นอาจดำเนินการมากกว่านั้นก็ได้

147. คณะกรรมการพิจารณาการย้ายข้าราชการตุลาการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละกี่ปี

ก. 1 ปี

ข. 2 ปี

ค. 4 ปี

ง. แต่งตั้งขึ้นเฉพาะกาลเมื่อเสร็จสิ้นภารกิจให้ยุบไป

คำตอบ ก. ให้สำนักงานศาลยุติธรรมแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาการย้ายข้าราชการศาลยุติธรรมอย่างน้อยหนึ่งคณะ ประกอบด้วยประธานกรรมการ และกรรมการอีกจำนวนไม่เกิน 4 คน โดยมีผู้แทนที่ ก.ศ. แต่งตั้ง 1 คน เป็นกรรมการ และผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่หรือข้าราชการในหน่วยงานที่รับผิดชอบงานการเจ้าหน้าที่ เป็นเลขานุการ มีหน้าที่พิจารณาและเสนอความเห็นเกี่ยวกับการย้ายข้าราชการศาลยุติธรรมต่อเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมหรือบุคคลที่เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมมอบหมาย

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละไม่เกิน 1 ปี

148. การย้ายข้าราชการศาลยุติธรรมไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงข้อใดประกอบการพิจารณา

ก. ความเหมาะสม

ข. คุณวุฒิ

ค. ความยุติธรรม

ง. ผลการประเมินผลงาน

คำตอบ ค. ภายใต้บังคับข้อ 8 การพิจารณาการย้ายข้าราชการศาลยุติธรรมไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปฏิบัติหน้าที่ผู้บริหาร ให้คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งพิจารณาโดยคำนึงถึงความเหมาะสม คุณวุฒิ ความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ด้านการบริหาร รวมทั้งผลการประเมินผลงานที่ผู้บังคับบัญชาและผู้พิพากษาซึ่งเป็นหัวหน้าในศาลยุติธรรมแห่งนั้นจัดทำขึ้นประกอบการพิจารณาด้วย

149. งานใดมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการย้ายข้าราชการศาลยุติธรรม

- ก. สำนักบริหารกลางและสวัสดิการ ข. กองการเจ้าหน้าที่
ค. สำนักพัฒนาระบบงาน ง. สำนักแผนงานและงบประมาณ

คำตอบ ข. ให้กองการเจ้าหน้าที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการย้ายข้าราชการศาลยุติธรรมในเรื่อง ดังต่อไปนี้

1) กำหนดหลักเกณฑ์การจัดอันดับการรับและรวบรวมคำร้องขอย้ายโดยให้ความสำคัญตามอันดับจากการแสดงความจำนงตามคำร้องขอย้ายที่ถูกจัดอย่างเป็นระบบความจำเป็นในการขอย้ายและหรือเหตุผลอื่นประกอบการพิจารณาเกี่ยวกับการย้ายข้าราชการศาลยุติธรรม

2) จัดทำและรวบรวมคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง สมรรถนะเฉพาะตำแหน่งที่จะพิจารณาการย้ายเพื่อเสนอคณะกรรมการพิจารณาการย้ายข้าราชการศาลยุติธรรม

3) จัดรวบรวมประวัติ ความรู้ ทักษะ ความสามารถ คุณวุฒิ ความประพฤติและประสิทธิภาพการทำงาน รวมทั้งความเห็นของผู้บังคับบัญชาของข้าราชการศาลยุติธรรมที่จะพิจารณาดำเนินการย้ายเพื่อเสนอคณะกรรมการพิจารณาการย้ายข้าราชการศาลยุติธรรม

4) จัดทำบัญชีการย้ายข้าราชการศาลยุติธรรมจากหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามระเบียบนี้ แสดงเหตุผลโดยสังเขปเสนอคณะกรรมการพิจารณาการย้ายข้าราชการศาลยุติธรรม

5) ปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการพิจารณาการย้ายข้าราชการศาลยุติธรรม

150. การเลื่อนเงินเดือนของข้าราชการศาลยุติธรรมให้นำกฎหมายฉบับมาใช้บังคับได้

- ก. ระเบียบข้าราชการตำรวจ ข. ระเบียบข้าราชการศาลปกครอง
ค. ระเบียบข้าราชการพลเรือน ง. ระเบียบข้าราชการส่วนท้องถิ่น

คำตอบ ค. การบรรจุแต่งตั้ง การเลื่อนตำแหน่ง การย้าย การเลื่อนขั้นเงินเดือน และการดำเนินการทางวินัยให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้โดยอนุโลม

151. การย้ายข้าราชการศาลยุติธรรมมีกี่ประเภท

ก. 2 ประเภท

ข. 3 ประเภท

ค. 4 ประเภท

ง. 5 ประเภท

คำตอบ ข. การย้ายข้าราชการศาลยุติธรรมมี 3 ประเภท ตามลำดับความสำคัญ คือ

1) การย้ายเพื่อประโยชน์ของทางราชการ

2) การย้ายด้วยเหตุผลความจำเป็นตามความประสงค์ของข้าราชการศาลยุติธรรม

3) การย้ายเพื่อการพัฒนาเพิ่มพูนศักยภาพและประสบการณ์ตามความประสงค์

ของข้าราชการศาลยุติธรรม

152. ข้อใดเป็นการย้ายเพื่อประโยชน์ของทางราชการ

ก. การย้ายด้วยเหตุผลความจำเป็นของครอบครัว

ข. การย้ายเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และทักษะในการบริหารของข้าราชการศาลยุติธรรม

ค. การย้ายเพื่อเสริมอัตรากำลังที่ว่าง

ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ค. การย้ายเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ได้แก่ การย้ายเพื่อให้เป็นไปตามกรอบอัตรากำลังข้าราชการศาลยุติธรรม การย้ายเพื่อเสริมอัตรากำลังที่ว่าง หรือการย้ายด้วยเหตุผลอื่นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ

153. ข้อใด ไม่ใช่ การย้ายด้วยเหตุผลความจำเป็นตามความประสงค์ของข้าราชการศาลยุติธรรม

ก. การขอกลับภูมิลำเนา

ข. เหตุผลเกี่ยวกับสุขภาพร่างกาย

ค. การย้ายด้วยเหตุผลความจำเป็นของครอบครัว

ง. การย้ายตามผู้บังคับบัญชา

คำตอบ ง. การย้ายด้วยเหตุผลความจำเป็นตามความประสงค์ของข้าราชการศาลยุติธรรม ได้แก่ การย้ายด้วยเหตุผลความจำเป็นของครอบครัว สุขภาพร่างกาย ขอกลับภูมิลำเนา ค่าครองชีพ หรือเหตุอื่นใดซึ่งเป็นเหตุผลของข้าราชการศาลยุติธรรมผู้นั้นขอย้าย

154. คำร้องขอย้ายตามข้อ 153. หมคอายุเดือนใด

ก. เดือนมกราคม

ข. เดือนเมษายน

ค. เดือนตุลาคม

ง. เดือนธันวาคม

คำตอบ ง. ข้าราชการศาลยุติธรรมที่มีความประสงค์ขอย้ายด้วยเหตุผลความจำเป็นต้องยื่นคำร้องขอ ย้ายพร้อมเหตุผลความจำเป็นต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น ตามแบบและวิธีการที่สำนักงาน ศาลยุติธรรมกำหนด

คำร้องขอย้ายด้วยเหตุผลความจำเป็นตามความประสงค์ของข้าราชการศาลยุติธรรมให้ หมคอายุภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

155. ข้าราชการศาลยุติธรรมที่บรรจุใหม่จะยื่นขอย้ายได้จะต้องปฏิบัติงานติดต่อกันไม่น้อยกว่าเท่าใด

ก. 3 เดือน

ข. 6 เดือน

ค. 1 ปี

ง. 2 ปี

คำตอบ ค. ข้าราชการศาลยุติธรรมที่ได้รับการบรรจุใหม่ผู้ใดประสงค์ขอย้ายจะต้องได้ ปฏิบัติงานติดต่อกันไม่น้อยกว่า 1 ปี นับตั้งแต่วันที่ไปรายงานตัวเพื่อปฏิบัติงานในตำแหน่งที่ ได้รับการแต่งตั้งจึงจะมีสิทธิได้รับการพิจารณาคำร้องขอย้าย เว้นแต่กรณีมีเหตุจำเป็นอย่างยิ่ง เป็นพิเศษเฉพาะราย

156. ข้อใด มิใช่ อำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ศ. วินัย

ก. ดำเนินการทางวินัย

ข. การออกจากราชการ

ค. การร้องทุกข์

ง. ไม่มีข้อถูก

คำตอบ ค. ให้ อ.ก.ศ. วินัย ทำหน้าที่แทน ก.ศ. ในการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของ ข้าราชการศาลยุติธรรมตามระเบียบคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม ว่าด้วยการ บริหารงานบุคคลของสำนักงานศาลยุติธรรม พ.ศ. 2544 ทั้งนี้ไม่รวมถึงการร้องทุกข์และ การอุทธรณ์

157. อ.ก.ศ. วินัย ที่มาจากการแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละกี่ปี

ก. 1 ปี

ข. 2 ปี

ค. 3 ปี

ง. 4 ปี

คำตอบ ข. อ.ก.ศ. วินัยที่ได้รับการแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 2 ปี อ.ก.ศ. วินัยซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกิน 2 วาระติดต่อกันไม่ได้

158. “ข้าราชการผู้มีอำนาจหน้าที่ในทางธุรการซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้เป็นข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม” หมายถึงข้อใด

ก. ข้าราชการตุลาการ

ข. ข้าราชการศาลยุติธรรม

ค. ข้าราชการพลเรือน

ง. ข้อ ก.และ ข. ถูก

คำตอบ ข. “ข้าราชการศาลยุติธรรม” หมายความว่า ข้าราชการผู้มีอำนาจหน้าที่ในทางธุรการซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้เป็นข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม

159. การโอนข้าราชการศาลยุติธรรมไปบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการในหน่วยงานของรัฐสามารถทำได้หรือไม่

ก. ทำไม่ได้ เพราะศาลยุติธรรมเป็นองค์กรอิสระ

ข. ทำไม่ได้ เพราะเป็นงานซึ่งมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

ค. ทำได้ เพราะหากข้าราชการผู้นั้นสมัครใจและผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

ทำความเข้าใจความตกลงกับเจ้าสังกัด

ง. ไม่มีข้อใดถูก

คำตอบ ค. การโอนข้าราชการศาลยุติธรรมไปบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการในหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือการโอนข้าราชการในหน่วยงานอื่นของรัฐมาบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการศาลยุติธรรม อาจกระทำได้ถ้าเจ้าตัวสมัครใจโดยผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งทำความเข้าใจความตกลงกับเจ้าสังกัด

160. การรับโอนข้าราชการในหน่วยงานอื่นของรัฐมาบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการศาลยุติธรรมไม่ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบตามข้อใด

- ก. หน่วยงานเดิมของผู้ขอโอน
- ข. ประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ
- ค. ความรู้ความสามารถของผู้ขอโอน
- ง. งบประมาณของสำนักงานศาลยุติธรรม

คำตอบ ก. การรับโอนข้าราชการในหน่วยงานอื่นของรัฐมาบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการศาลยุติธรรม ให้คำนึงถึงองค์ประกอบดังต่อไปนี้

- 1) ประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ
- 2) ความรู้ ความสามารถ ความเหมาะสม คุณวุฒิ ความชำนาญงาน และประสบการณ์
- 3) เป็นตำแหน่งที่ขาดแคลน หรือมีความจำเป็นต่อราชการของสำนักงานศาลยุติธรรม
- 4) คำนึงถึงผลกระทบอันเกิดจากการรับโอน ในด้านงบประมาณ ด้านขวัญกำลังใจของข้าราชการศาลยุติธรรมที่ปฏิบัติงานเดิมอยู่ และกรณีอื่นใดที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของสำนักงานศาลยุติธรรม

161. การเลื่อนข้าราชการศาลยุติธรรมให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นทำได้กี่วิธี

- ก. 2 วิธี
- ข. 3 วิธี
- ค. 4 วิธี
- ง. 5 วิธี

คำตอบ ก. การเลื่อนข้าราชการศาลยุติธรรมขึ้นดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นทำได้ 2 วิธี คือ

- 1) โดยการสอบ
- 2) โดยการคัดเลือก

162. ใครมีตำแหน่งเทียบเท่าเจ้าศาลตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม

- ก. เลขานุการศาลยุติธรรม
- ข. รองเลขานุการศาลยุติธรรม
- ค. ผู้อำนวยการสำนักงานประจำศาล
- ง. เจ้าพนักงานศาลยุติธรรม

คำตอบ ก. “จำศาล” หมายถึง ผู้อำนวยการสำนักอำนาจการประจำศาล หรือผู้อำนวยการสำนักงานประจำศาล

“รองจำศาล” หมายถึง เจ้าพนักงานศาลยุติธรรม หรือนิติกรซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนหัวหน้ากลุ่ม หรือหัวหน้าฝ่าย ในสำนักอำนาจการประจำศาล หรือสำนักงานประจำศาล

163. ก.ศ. ไม่มีอำนาจถอดถอน อ.ก.ศ. วินัย ด้วยเหตุตามข้อใด

- ก. มีพฤติการณ์ไม่เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่
- ข. มีความเห็นขัดแย้งกับกรรมการส่วนใหญ่
- ค. ปฏิบัติหน้าที่ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่
- ง. มีเหตุสงสัยว่ากระทำผิดวินัย

คำตอบ ข. ให้ ก.ศ. มีอำนาจถอดถอน อ.ก.ศ. วินัย ผู้ใดผู้หนึ่งออกจากตำแหน่งได้ในกรณี ดังนี้

- 1) มีพฤติการณ์ไม่เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ อ.ก.ศ. วินัย
- 2) ปฏิบัติหน้าที่ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่หรือจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คุณธรรม และจริยธรรม หรือ
- 3) กระทำการอันมีมูลเป็นความผิดวินัย ถูกกล่าวหา หรือกรณีเป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดทางวินัย

164. ใครเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุเลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรม

- ก. นายกรัฐมนตรี
- ข. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
- ค. ปลัดกระทรวงยุติธรรม
- ง. ประธานศาลฎีกา

คำตอบ ง. ประธานศาลฎีกาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

165. เลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรมให้แต่งตั้งจากบุคคลตามข้อใด

- ก. ข้าราชการในกระทรวงยุติธรรม
- ข. บุคคลซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคม
- ค. บุคคลที่เคยเป็นข้าราชการตุลาการ
- ง. บุคคลที่มีชื่อเสียงและมีความประพฤติดี

คำตอบ ก. การแต่งตั้งเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมให้แต่งตั้งบุคคลซึ่งโอนมาจากข้าราชการตุลาการ หรือเคยเป็นข้าราชการตุลาการ

166. ข้อใดเป็นสายงานหลักในสำนักงานศาลยุติธรรม

ก. สายงานนิติกรหรือกฎหมาย	ข. สายงานการเงินและบัญชี
ค. สายงานเจ้าพนักงานศาลยุติธรรม	ง. สายงานอำนาจการ

คำตอบ ค. ตำแหน่งสายงานหลักที่ปฏิบัติงานในศาลยุติธรรมที่มีใช่เป็นการพิจารณาพิพากษาคดี ได้แก่ สายงานเจ้าพนักงานศาลยุติธรรม และสายงานเจ้าพนักงานศาลยุติธรรม

5. ความรู้เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550

167. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) จำนวนเท่าใด ที่มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลได้

ก. ไม่น้อยกว่า 1 ใน 3	ข. ไม่น้อยกว่า 1 ใน 4
ค. ไม่น้อยกว่า 1 ใน 5	ง. ไม่น้อยกว่า 1 ใน 6

คำตอบ ง. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่า 1 ใน 6 ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลได้

168. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มีสาระสำคัญที่มุ่งจะแก้ไขปัญหาโดยมีแนวทางอย่างไร

- ก. การคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนอย่างเต็มที่
- ข. การส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพของประชาชนอย่างเต็มที่
- ค. การขยายสิทธิ สิทธิและเสรีภาพของประชาชนอย่างเต็มที่
- ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ง. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มีสาระสำคัญคือ มุ่งที่จะแก้ไขปัญหาโดยมีแนวทางที่สำคัญคือ การคุ้มครอง ส่งเสริม และขยายสิทธิและเสรีภาพของประชาชนอย่างเต็มที่ การลดการผูกขาดอำนาจรัฐและจัดการใช้อำนาจอย่างไม่เป็นธรรม การทำให้การเมืองมีความโปร่งใส มีคุณธรรมและจริยธรรม ทำให้ระบบการตรวจสอบมีความเข้มแข็งและทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

169. รัฐธรรมนูญกำหนดให้มีสมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งกี่คน

ก. 75 คน

ข. 76 คน

ค. 80 คน

ง. 85 คน

คำตอบ ข. วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกจำนวนรวม 150 คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งจังหวัดละ 1 คน (76 คน) และมาจากการสรรหาเท่ากับจำนวนรวมข้างต้น (150 คน) หักด้วยจำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง

170. รัฐธรรมนูญกำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) มีจำนวนเท่าใด

ก. 400 คน

ข. 450 คน

ค. 480 คน

ง. 500 คน

คำตอบ ค. สภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยสมาชิก จำนวน 480 คน โดยมาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขต 400 คน และแบบสัดส่วน 80 คน

171. ประชาชนจำนวนกี่คนมีสิทธิเข้าชื่อถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ก. 10,000 คน

ข. 20,000 คน

ค. 30,000 คน

ง. 50,000 คน

คำตอบ ข. ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่า 20,000 คน มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อให้วุฒิสภามีมติถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองออกจากตำแหน่งได้

172. บุคคลที่ไม่มีรายได้อันแต่มีสิทธิได้รับสวัสดิการจากรัฐ บุคคลนั้นต้องมีอายุตามข้อใด

ก. เกิน 50 ปี

ข. เกิน 55 ปี

ค. เกิน 60 ปี

ง. เกิน 70 ปี

คำตอบ ค. บุคคลซึ่งมีอายุเกิน 60 ปีบริบูรณ์ และไม่มีรายได้เพียงพอต่อการยังชีพมีสิทธิได้รับสวัสดิการ ถึงอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะอย่างสมศักดิ์ศรี และความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ

173. รัฐธรรมนูญจำกัดการผูกขาดและการใช้อำนาจที่ไม่เป็นกรรมของรัฐบาล โดยให้นายกรัฐมนตรีดำรงตำแหน่งอยู่ได้ไม่เกินกี่ปี

ก. 4 ปี

ข. 8 ปี

ค. 12 ปี

ง. 16 ปี

คำตอบ ข. พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี ให้มีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินตามหลักความรับผิดชอบร่วมกัน และนายกรัฐมนตรีจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน 8 ปี ไม่ได้

174. สมาชิกวุฒิสภามีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละกี่ปี

ก. 4 ปี

ข. 5 ปี

ค. 6 ปี

ง. 7 ปี

คำตอบ ค. สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภามีกำหนดคราวละ 6 ปี นับแต่วันเลือกตั้ง หรือวันที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศผลสรรหา แล้วแต่กรณี โดยสมาชิกวุฒิสภาจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน 1 วาระไม่ได้

175. ประชาชนมีเสรีภาพในการชุมนุมอย่างไร

ก. ชุมนุมเป็นจำนวนมาก

ข. ชุมนุมร่วมกันในหลายอาชีพ

ค. ชุมนุมต่อต้านรัฐบาล

ง. ชุมนุมโดยปราศจากอาวุธ

คำตอบ ง. บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ

176. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มีผลบังคับใช้เมื่อใด

ก. 24 สิงหาคม 2550

ข. 24 กันยายน 2550

ค. 25 สิงหาคม 2550

ง. 25 กันยายน 2550

คำตอบ ก. รัฐธรรมนูญฉบับนี้มีผลบังคับใช้ในวันที่ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา คือวันที่ 24 สิงหาคม 2550

177. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มีบทบัญญัติทั้งสิ้นกี่มาตรา

ก. 309 มาตรา

ข. 310 มาตรา

ค. 311 มาตรา

ง. 312 มาตรา

คำตอบ ก. บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มีทั้งสิ้น 15 หมวด 309 มาตรา

178. บุคคลใดเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ก. นายชั่งอายุ 25 ปี ได้สัญชาติไทยมาแล้ว 3 ปี

ข. นายคำอายุ 17 ปีบริบูรณ์ สัญชาติไทย

ค. นายเคนมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเลือกตั้งเป็นเวลา 1 ปี

ง. ไม่มีข้อใดถูก

คำตอบ ก. บุคคลผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้ง

(1) มีสัญชาติไทยแต่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติ ต้องได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี

(2) มีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ในวันที่ 1 มกราคมของปีที่มีการเลือกตั้ง และ

(3) มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเลือกตั้งมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 90 วัน นับถึงวันเลือกตั้ง

179. บุคคลใดเป็นผู้ต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง

ก. คนตาบอด

ข. นักบวช

ค. นักศึกษา

ง. ผู้ที่ไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง

คำตอบ ข. บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ในวันเลือกตั้ง เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง

- (1) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (2) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง
- (3) ต้องคุมขังอยู่โดยหมายศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย
- (4) วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

180. บุคคลหรือองค์กรตามข้อใดไม่อาจเสนอร่างพระราชบัญญัติได้

ก. คณะรัฐมนตรี

ข. วุฒิสภา

ค. ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ง. ศาล

คำตอบ ข. ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดย

- (1) คณะรัฐมนตรี
- (2) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่น้อยกว่า 20 คน
- (3) ศาลหรือองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญเฉพาะกฎหมายที่เกี่ยวกับการจัดองค์กรและกฎหมายที่ประธานศาล และประธานองค์กรนั้นเป็นผู้ริษาการ
- (4) ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ไม่น้อยกว่า 10,000 คน เข้าชื่อเสนอกฎหมาย

181. ใครเป็นประธานรัฐสภา

ก. นายกรัฐมนตรี

ข. รัฐมนตรี

ค. ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ง. ประธานวุฒิสภา

คำตอบ ค. ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภาและประธานวุฒิสภาเป็นรองประธานวุฒิสภา

182. รัฐสภาประกอบด้วยข้อใดต่อไปนี้

- ก. สภาผู้แทนราษฎรและพรรคการเมือง
- ข. วุฒิสภาและพรรคการเมือง
- ค. สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา
- ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ค. รัฐสภาประกอบด้วย สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

183. การกำหนดเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนให้จัดแบ่งพื้นที่ประเทศออกเป็นเท่าใด

- ก. 5 กลุ่มจังหวัด
- ข. 8 กลุ่มจังหวัด
- ค. 10 กลุ่มจังหวัด
- ง. 15 กลุ่มจังหวัด

คำตอบ ข. การกำหนดเขตเลือกตั้งสำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ให้จัดแบ่งพื้นที่ประเทศออกเป็น 8 กลุ่มจังหวัดและให้แต่ละกลุ่มจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง โดยแต่ละเขตเลือกตั้งให้มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ 10 คน

(2) การจัดกลุ่มจังหวัด ให้จัดจังหวัดที่มีพื้นที่ติดต่อกันอยู่ในกลุ่มจังหวัดเดียวกัน และในกลุ่มจังหวัดทุกกลุ่มต้องมีจำนวนราษฎรตามหลักฐานการทะเบียนราษฎรที่ประกาศในปีสุดท้ายก่อนปีที่มีการเลือกตั้งรวมกันแล้วใกล้เคียงกัน ทั้งนี้ โดยให้จังหวัดทั้งจังหวัดอยู่ในเขตเลือกตั้งเดียว

184. ความเป็นสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎรเริ่มตั้งแต่เมื่อใด

- ก. วันเลือกตั้ง
- ข. วันที่ ก.ก.ต.รับรอง
- ค. วันที่เปิดประชุมครั้งแรก
- ง. วันที่ลงสมัครรับเลือกตั้ง

คำตอบ ก. สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเริ่มตั้งแต่วันเลือกตั้ง

185. การเรียกประชุมรัฐสภาครั้งแรกจะต้องดำเนินการภายในกี่วัน

ก. 10 วัน

ข. 15 วัน

ค. 30 วัน

ง. 60 วัน

คำตอบ ก. ภายใน 30 วัน นับแต่วันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้มีการเรียกประชุมรัฐสภาเพื่อให้สมาชิกได้มาประชุมเป็นครั้งแรก

186. หน่วยงานตามข้อใด ไม่มี อำนาจเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ก. ศาลรัฐธรรมนูญ

ข. ศาลฎีกา

ค. ศาลยุติธรรม

ง. คณะรัฐมนตรี

คำตอบ ก. ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญจะเสนอได้ก็แต่โดย

(1) คณะรัฐมนตรี

(2) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่า 1 ใน 10 ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภามีจำนวนไม่น้อยกว่า 1 ใน 10 ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา หรือ

(3) ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลฎีกา หรือองค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งประธานศาลและประธานองค์กรนั้น เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น

187. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) จำนวนเท่าใด ที่มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายนายกรัฐมนตรีได้

ก. ไม่น้อยกว่า 1 ใน 5

ข. ไม่น้อยกว่า 1 ใน 4

ค. ไม่น้อยกว่า 1 ใน 3

ง. ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

คำตอบ ก. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่า 1 ใน 5 ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี ญัตติดังกล่าวต้องเสนอชื่อผู้สมควรดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนต่อไป และเมื่อได้มีการเสนอญัตติแล้ว จะมีการยุบสภาผู้แทนราษฎรมิได้ เว้นแต่จะมีการถอนญัตติหรือการลงมตินั้นไม่ได้คะแนนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร

**ส่วนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและความรู้
ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะงานที่ปฏิบัติในตำแหน่งนิติกร**

6. กฎหมายแพ่งและพาณิชย์

188. ความแตกต่างที่สำคัญของความหมายของคำว่า “ทรัพย์สิน” กับ “ทรัพย์สิน” คือข้อใด

- ก. ทรัพย์สินต้องมีตัวตน แต่ทรัพย์สินอาจมีตัวตนหรือไม่มีตัวตนก็ได้
- ข. ทรัพย์สินอาจมีราคาหรือไม่ก็ได้ แต่ทรัพย์สินต้องมีราคา มีมูลค่าเป็นเงินเสมอ
- ค. ทรัพย์สินอาจถือเอาเป็นของเราได้เสมอ แต่ทรัพย์สินบางครั้งไม่อาจถือเอาได้
- ง. ทรัพย์สินเป็นวัตถุสิ่งของ แต่ทรัพย์สินเป็นนามธรรมไม่เป็นวัตถุที่จับต้องได้

คำตอบ ก. มาตรา 137 ทรัพย์สิน หมายความว่า วัตถุมีรูปร่าง

มาตรา 138 ทรัพย์สิน หมายความว่า รวมทั้งทรัพย์สินและวัตถุไม่มีรูปร่าง ซึ่งอาจมีราคาและอาจถือเอาได้

189. สิ่งใดต่อไปนี้ที่เป็นทรัพย์สินแต่ไม่เป็นทรัพย์สิน

ก. ก๊าซหุงต้ม	ข. น้ำดื่ม
ค. ใบหุ้น	ง. ลิขสิทธิ์

คำตอบ ง. มาตรา 138 ทรัพย์สิน หมายความว่า รวมทั้งทรัพย์สินและวัตถุไม่มีรูปร่าง ซึ่งอาจมีราคาและอาจถือเอาได้ คำว่าวัตถุไม่มีรูปร่าง หมายถึง สิ่งที่มีมองไม่เห็นด้วยตา จับต้องสัมผัสไม่ได้ และยังได้แก่ทรัพย์สินสิทธิและสิทธิต่างๆ อันเกี่ยวกับทรัพย์สิน และทรัพย์สินที่กฎหมายไทยรับรองแล้ว เช่น ลิขสิทธิ์

190. ทรัพย์สินต่อไปนี้ เป็นอสังหาริมทรัพย์

ก. เอกสารแสดงสิทธิในที่ดิน	ข. ต้นข้าวที่ปลูกในนา
ค. ต้นมะพร้าวที่ปลูกในสวน	ง. ดินที่ถูกเคลื่อนย้ายไปถมที่

คำตอบ ค. มาตรา 139 อสังหาริมทรัพย์ หมายความว่า ที่ดินและทรัพย์สินอันติดอยู่กับที่ดิน มีลักษณะเป็นการถาวรหรือประกอบเป็นอันเดียวกับที่ดินนั้น และหมายความรวมถึงทรัพย์สินอันเกี่ยวกับที่ดิน หรือทรัพย์สินอันติดอยู่กับที่ดินหรือประกอบเป็นอันเดียวกับที่ดินนั้นด้วย

191. ทรัพย์สินต่อไปนี้ เป็นสังหาริมทรัพย์

ก. อากาศที่พัดไปมา

ข. น้ำทะเลในท้องทะเล

ค. ดินใต้ท้องน้ำ

ง. สิทธิในเครื่องหมายการค้า

คำตอบ ง. สังหาริมทรัพย์ ได้แก่

1. ทรัพย์สินที่อาจขนเคลื่อนจากที่หนึ่งไปแห่งอื่นได้
2. กำลังแรงแห่งธรรมชาติ
3. สิทธิทั้งหลายอันเกี่ยวกับ สังหาริมทรัพย์ ได้แก่ จำนำ สิทธิในหุ้นส่วน ลิขสิทธิ์ และ สิทธิในเครื่องหมายการค้า

192. ทรัพย์สินในข้อใดที่เป็นทรัพย์สินนอกพาณิชย์

ก. ปืน

ข. ยาบ้า

ค. ดอกไม้ไฟ

ง. น้ำยาเคมี

คำตอบ ข. มาตรา 143 ทรัพย์สินนอกพาณิชย์ หมายความว่า ทรัพย์สินที่ไม่สามารถถือเอาได้ และทรัพย์สินที่โอนแก่กันมิได้โดยชอบด้วยกฎหมาย

193. ทรัพย์สินในข้อใดของรถยนต์ ไม่เป็น ส่วนควบกับตัวรถยนต์

ก. กันชน

ข. กระจกมองข้าม

ค. ยางอะไหล่

ง. ไฟท้าย

คำตอบ ค. มาตรา 144 ส่วนควบของทรัพย์สิน หมายความว่า ส่วนซึ่งโดยสภาพแห่งทรัพย์สินหรือโดยจารีตประเพณีแห่งท้องถิ่นเป็นสาระสำคัญในความเป็นอยู่ของทรัพย์สินนั้น และไม่อาจแยกจากกันได้ นอกจากจะทำลาย ทำให้บุบสลาย หรือทำให้ทรัพย์สินนั้นเปลี่ยนแปลงรูปทรงหรือสภาพไป

เจ้าของทรัพย์สินย่อมมีกรรมสิทธิ์ในส่วนควบของทรัพย์สินนั้น

194. สิ่งปลูกสร้างที่ทำขึ้นตามข้อใดไม่ตกเป็นส่วนควบกับที่ดิน

ก. ถนน

ข. หอนาฬิกา

ค. บ้านที่ปลูกอยู่บนที่ดินที่เช่า

ง. เรือนครัวที่ปลูกแยกจากตัวบ้าน

คำตอบ ค. ฎ. 550/2477 วินิจฉัยว่าเช่าที่ดินเขาปลูกสร้างโรงเรือน โรงเรือนไม่เป็นส่วนควบ
ของที่ดิน

195. ทรัพย์ที่ใช้เป็นประจำอยู่ในบ้านตามข้อใดเป็นอุปกรณ์ของบ้าน

ก. หน้าต่าง

ข. ผ่ากั้นห้อง

ค. พัดลม

ง. กลอนประตู

คำตอบ ง. มาตรา 147 อุปกรณ์ หมายความว่า สัตหริมทรัพย์ซึ่งโดยปกตินิยมเฉพาะถิ่นหรือ
โดยเจตนาจัดแจงของเจ้าของทรัพย์ที่เป็นประธาน เป็นของใช้ประจำอยู่กับทรัพย์ที่เป็นประธาน
เป็นอาจิมเพื่อประโยชน์แก่การจัดดูแล ใช้สอย หรือรักษาทรัพย์ที่เป็นประธาน และเจ้าของ
ทรัพย์ได้นำมาสู่ทรัพย์ที่เป็นประธาน โดยการนำมาติดต่อหรือปรับเข้าไว้ หรือทำโดยประการ
อื่นใดในฐานะเป็นของใช้ประกอบกับทรัพย์ที่เป็นประธานนั้น

อุปกรณ์ที่แยกออกจากทรัพย์ที่เป็นประธานเป็นการชั่วคราวก็ยังไม่ขาดจากการเป็น
อุปกรณ์ของทรัพย์ที่เป็นประธานนั้น

อุปกรณ์ย่อมตกติดไปกับทรัพย์ที่เป็นประธาน เว้นแต่จะมีการกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

196. ทรัพย์ตามข้อใดถือว่าเป็นดอกผลธรรมดา

ก. ดอกเบี้ย

ข. เงินปันผลจากหุ้น

ค. ค่านายหน้าจากการขายที่ดิน

ง. ลูกสุนัข

คำตอบ ง. มาตรา 148 วรรคสอง ดอกผลธรรมดา หมายความว่า สิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ
ของทรัพย์ ซึ่งได้มาจากตัวทรัพย์ โดยการมีหรือใช้ทรัพย์นั้นตามปกตินิยม และสามารถถือเอา
ได้เมื่อขาดจากทรัพย์นั้น

197. ทรัพย์สินตามข้อใดที่ถือว่าเป็นดอกผลนิติินัย

ก. ให้คนบนพื้นดิน

ข. ค่าเช่า

ค. แร่ธาตุที่อยู่ในที่ดิน

ง. มูลค่าของทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้น

คำตอบ ข. มาตรา 148 วรรคสาม ดอกผลนิติินัย หมายความว่า ทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้มาเป็นครั้งคราวแก่เจ้าของทรัพย์สินจากผู้อื่นเพื่อการใช้ทรัพย์สินนั้น และสามารถคำนวณและถือเอาได้เป็นรายวันหรือตามระยะเวลาที่กำหนดไว้

198. ทรัพย์สินคืออะไร

ก. สิทธิในหนี้

ข. สิทธิเรียกร้อง

ค. สิทธิเหนือทรัพย์สิน

ง. สิทธิเหนือบุคคล

คำตอบ ค. ทรัพย์สิน คือ สิทธิที่มีวัตถุแห่งสิทธิเป็นทรัพย์สิน หรือสิทธิที่มีอยู่เหนือทรัพย์สิน เป็นสิทธิที่จะบังคับเอาแก่ตัวทรัพย์สินโดยตรง

บุคคลสิทธิ คือ สิทธิที่มีวัตถุแห่งสิทธิ เช่น การกระทำหรืองดเว้นการกระทำ ซึ่งในลักษณะนั้นเรียกว่าสิทธิเรียกร้องหรืออาจกล่าวได้ว่า เป็นสิทธิที่มีอยู่เหนือบุคคล บังคับเอาแก่ตัวบุคคลให้กระทำ หรือมิให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง

199. ข้อใดเป็นทรัพย์สิน

ก. สิทธิตามสัญญาเช่า

ข. สิทธิตามมูลละเมิด

ค. สิทธิยึดหน่วง

ง. สิทธิตามสัญญาจะซื้อจะขาย

คำตอบ ค. ทรัพย์สิน ได้แก่ กรรมสิทธิ์ สิทธิครอบครอง การจำยอม สิทธิอาศัย สิทธิเก็บกิน สิทธิเหนือพื้นดิน สิทธิยึดหน่วง

200. ข้อใดเป็นวัตถุแห่งสิทธิของทรัพย์สิน

ก. สิ่งของ

ข. การกระทำ

ค. การส่งมอบทรัพย์สิน

ง. การงดเว้นการกระทำ

คำตอบ ก. ทรัพย์สิน มีวัตถุแห่งสิทธิ เป็นทรัพย์สิน

201. ข้อใดถูกต้องเกี่ยวกับการก่อตั้งทรัพย์สิน

ก. ก่อตั้งโดยนิติกรรม

ข. ก่อตั้งโดยเจตนาของบุคคล

ค. ก่อตั้งโดยอำนาจของกฎหมายเท่านั้น

ง. ก่อตั้งโดยนิติเหตุ

คำตอบ ค. การได้มาซึ่งทรัพย์สิน จะได้มาโดยใช้การอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้

1. ได้มาโดยผลของกฎหมาย

2. ได้มาโดยนิติกรรมตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

202. ข้อใดไม่ใช่ทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ก. สิทธิบัตร

ข. ภาระจำยอม

ค. สิทธิอาศัย

ง. สิทธิเก็บกิน

คำตอบ ก. การได้มาซึ่งทรัพย์สินโดยผลของกฎหมาย เช่น สิทธิยัดหนึ่งวง สิทธิครอบครองกรรมสิทธิ์ ภาระจำยอม สิทธิอาศัย สิทธิเก็บกิน ลิขสิทธิ์หรือสิทธิในเครื่องหมายการค้า

203. ข้อใดเป็นข้อที่ถูกต้องของการส่งมอบทรัพย์สิน

ก. การส่งมอบเป็นแบบแห่งนิติกรรมผู้ขายจึงต้องทำตามแบบ

ข. การส่งมอบเป็นการมอบหรือโอนการครอบครองทรัพย์สิน

ค. การส่งมอบเป็นการส่งทรัพย์สินที่ผู้ขายส่งให้ผู้ซื้อก่อนซื้อ

ง. การส่งมอบเป็นการโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินให้ผู้ซื้อ

คำตอบ ข. มาตรา 462 การส่งมอบนั้นจะทำอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ที่สุดแต่ว่าเป็นผลให้ทรัพย์สินนั้นไปอยู่ในเงื้อมมือของผู้ซื้อ

204. นายชัยตกลงขายที่ดินให้นายฟ้า 50 ตารางวา เมื่อส่งมอบปรากฏว่าส่งมอบเพียง 49 ตารางวา นายฟ้า

ก. บอกปิดไม่รับ

ข. บอกปิดไม่รับเพราะนายชัยผิดสัญญา

ค. บอกปิดไม่รับและเรียกค่าเสียหาย

ง. รับไว้เพราะขาดไม่เกินร้อยละ 5

คำตอบ ง. มาตรา 466 วรรคสอง หนึ่ง ถ้าขาดตกบกพร่องหรือลำจำนวนไม่เกินกว่าร้อยละที่
 แห่งเนื้อที่ทั้งหมดอันได้ระบุไว้แล้ว ไซ้ ท่านว่าผู้ซื้อจำต้องรับเอาและใช้ราคาตามส่วนแต่ผู้ซื้อ
 อาจจะเลิกสัญญาเสียได้เมื่อขาดตกบกพร่องหรือลำจำนวนถึงขนาดซึ่งหากผู้ซื้อได้ทราบก่อน
 แล้วคงจะมีได้เข้าทำสัญญานั้น

205. แดงตกลงซื้อทุเรียนชนิดนี้ 10 ใบ ชาวผู้ชายได้ส่งมอบทุเรียนหมอนทอง 8 ใบ ชนิด 2 ใบ
 เช่นนี้แดงมีสิทธิ

- ก. บอกปิดไม่รับทุเรียนชนิดนี้ได้
- ข. รับทุเรียนไว้ทั้ง 10 ใบ เพราะชาวส่งมอบครบจำนวน
- ค. รับทุเรียนหมอนทองไว้และขอให้ส่งมอบหมอนทองอีก 2 ใบ
- ง. รับทุเรียนชนิดนี้และบอกปิดไม่รับทุเรียนหมอนทองได้

คำตอบ ง. มาตรา 465 ในการซื้อขายสังหาริมทรัพย์นั้น

(3) หากว่าผู้ขายส่งมอบทรัพย์สินตามที่ได้สัญญาไว้ระคนกับทรัพย์สินอย่างอื่น
 อันมิได้รวมอยู่ในข้อสัญญาไซ้ ท่านว่าผู้ซื้อจะรับเอาทรัพย์สินไว้แต่ตามสัญญา และนอกจาก
 นั้นปิดเสียก็ได้ หรือจะปิดเสียทั้งหมดก็ได้

206. นายเพชรตกลงซื้อที่ดินมีโฉนดของนายใส ซึ่งระบุจำนวนเนื้อที่ที่ปรากฏในโฉนด
 ภายหลังปรากฏว่าที่ดินมีจำนวนไม่ครบตามโฉนดเกินกว่าร้อยละ 5 ของที่ดินทั้งหมด ผู้ซื้อ

- ก. ต้องรับไว้และใช้ราคาเต็ม
- ข. ต้องรับไว้และใช้ราคาตามส่วน
- ค. บอกปิดไม่รับและเลิกสัญญาได้
- ง. บอกปิดไม่รับและเรียกค่าเสียหาย

คำตอบ ค. มาตรา 466 ในการซื้อขายสังหาริมทรัพย์นั้น หากว่าได้ระบุจำนวนเนื้อที่ทั้งหมด
 ไว้ และผู้ขายส่งมอบทรัพย์สินน้อยหรือมากไปกว่าที่ได้สัญญาไซ้ ท่านว่าผู้ซื้อจะปิดเสีย หรือ
 จะรับเอาไว้และใช้ราคาตามส่วนก็ได้ตามแต่จะเลือก

207. อายุความฟ้องคดีในข้อรับผิดที่ทรัพย์สินขาดตกบกพร่องมีอายุความ

ก. 1 ปี นับแต่เวลาส่งมอบ

ข. 2 ปี นับแต่เวลาส่งมอบ

ค. 3 ปี นับแต่เวลาส่งมอบ

ง. 4 ปี นับแต่เวลาส่งมอบ

คำตอบ ก. มาตรา 467 ในข้อรับผิดเพื่อการที่ทรัพย์สินขาดตกบกพร่องหรือถ้าจำนวนนั้น
ท่านห้ามมิให้ฟ้องคดีเมื่อพ้นกำหนดปีหนึ่งนับแต่เวลาส่งมอบ

208. ผู้ซื้อไม่ชำระราคา ผู้ขายมีสิทธิ

ก. ไม่ส่งมอบ

ข. เรียกให้ชำระราคา

ค. ไม่โอนกรรมสิทธิ์

ง. ยึดหน่วงทรัพย์สิน

คำตอบ ง. มาตรา 468 ถ้าในสัญญาไม่มีกำหนดเงื่อนไขให้ชำระราคาไว้ ผู้ขายชอบที่จะยึด
หน่วงทรัพย์สินที่ขายไว้ได้จนกว่าจะชำระราคา

209. การรอนสิทธิในลักษณะซื้อขายคือ

ก. มีบุคคลผู้มีสิทธิเหนือทรัพย์สินที่ซื้อขายหลังจากซื้อขาย

ข. มีบุคคลอ้างว่ามีสิทธิเหนือทรัพย์สินที่ซื้อขายหลังจากซื้อขาย

ค. มีบุคคลเรียกทรัพย์สิน โดยอ้างว่าส่งมอบผิดและให้คืนในฐานะลาภมิควรได้

ง. มีบุคคลแบ่งสิทธิของผู้ซื้อในทรัพย์สินที่ซื้อออกไปเป็นส่วนๆ

คำตอบ ก. มาตรา 475 หากว่ามีบุคคลผู้ใดมาก่อนการรบกวนขัดสิทธิของผู้ซื้อในอันจะครอง
ทรัพย์สินโดยปกติสุข เพราะบุคคลผู้นั้นมีสิทธิเหนือทรัพย์สินที่ได้ซื้อขายกันนั้นอยู่ในเวลาซื้อ
ขายก็ดี เพราะความผิดของผู้ขายก็ดี ท่านว่าผู้ขายจะต้องรับผิดในผลอันนั้น

210. การซื้อขายทรัพย์สินซึ่งไม่ได้กำหนดไว้แน่นอนกรรมสิทธิ์โอนไป

ก. เมื่อทำสัญญาซื้อขาย

ข. เมื่อได้หมาย นับ ชั่ง ตวง วัด

ค. เมื่อมีการชำระราคาค้น

ง. เมื่อได้มีการส่งมอบทรัพย์สินให้กัน

คำตอบ ข. มาตรา 460 ในการซื้อขายทรัพย์สินซึ่งมิได้กำหนดลงไว้แน่นอนนั้นท่านว่ากรรมสิทธิ์ยังไม่โอนไปจนกว่าจะได้หมาย หรือนับ ชั่ง ตวง วัด หรือคัดเลือก หรือทำโดยวิธีอื่นเพื่อให้บังคับทรัพย์สินนั้นออกเป็นแน่นอนแล้ว

211. เอกขายรถยนต์ให้โท โทชำระราคาแล้ว แต่ยังไม่ได้ส่งมอบ เอกเอารถยนต์ไปซ่อมแล้วไม่ให้เงิน โทเอารถยนต์ไม่ได้ เพราะช่างยึดหน่วงรถเอาไว้เช่นนี้ เอกต้องรับผิดชอบหรือไม่

- ก. ต้องรับผิดชอบเพราะการรอนสิทธิเกิดขึ้นก่อนส่งมอบ
- ข. ไม่ต้องรับผิดชอบเพราะไม่มีการส่งมอบทรัพย์สิน
- ค. ไม่ต้องรับผิดชอบเพราะช่างยึดหน่วงรถเอาไว้เอง
- ง. ต้องรับผิดชอบเพราะการรอนสิทธิเกิดขึ้นเพราะความผิดของผู้ขาย

คำตอบ ง. มาตรา 475 หากว่ามีบุคคลผู้ใดมาก่อนการรับกอนมัดสิทธิของผู้ซื้อในอันจะครองทรัพย์สินโดยปกติสุข เพราะบุคคลผู้นั้นมีสิทธิเหนือทรัพย์สินที่ได้ซื้อขายกันนั้นอยู่ในเวลาซื้อขายก็ดี เพราะความผิดของผู้ขายก็ดี ท่านว่าผู้ขายจะต้องรับผิดชอบในผลอันนั้น

212. ผู้ซื้อพบเห็นความชำรุดบกพร่องในทรัพย์สินผู้ซื้อมีสิทธิ

- ก. ยึดหน่วงราคา
- ข. บอกเลิกสัญญาซื้อขาย
- ค. เรียกให้ผู้ขายชดใช้ค่าเสียหาย
- ง. เรียกให้ผู้ขายแก้ไขความชำรุดบกพร่อง

คำตอบ ก. มาตรา 488 ถ้าผู้ซื้อพบเห็นความชำรุดบกพร่องในทรัพย์สินซึ่งตนได้รับซื้อ ผู้ซื้อชอบที่จะยึดหน่วงราคาที่ยังไม่ได้ชำระไว้ได้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน เว้นแต่ผู้ขายจะหาประกันที่สมควรให้ได้

213. สัญญาขายฝาก คือ

- ก. สัญญาซื้อขายประกอบด้วยสัญญาฝากทรัพย์สิน
- ข. สัญญาจะซื้อขายประกอบด้วยสัญญาฝากทรัพย์สิน
- ค. สัญญาซื้อขายชนิดหนึ่งซึ่งผู้ขายมีสิทธิไถ่ทรัพย์สินคืนได้
- ง. สัญญาซื้อขายชนิดหนึ่งซึ่งผู้ซื้อมีสิทธิขายทรัพย์สินให้ผู้ขาย

คำตอบ ก. มาตรา 491 อันว่าขายฝากนั้น คือสัญญาซื้อขายซึ่งกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินตกไปยังผู้ซื้อ โดยมีข้อตกลงกันว่าผู้ขายอาจไถ่ทรัพย์สินนั้นคืนได้

214. การขายฝากแม่กระบือมีวิธีปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย ดังนี้

- ก. ผู้ขายฝากส่งมอบกระบือให้ผู้ซื้อฝาก
- ข. ต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
- ค. ต้องทำเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
- ง. ต้องจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

คำตอบ ข. มาตรา 456 การซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ ถ้ามิได้ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นโมฆะ วิธีนี้ให้ใช้ถึงซื้อขายเรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งซื้อขายแพและสัตว์พาหนะด้วย

215. เมื่อทำสัญญาขายฝากกันแล้ว กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่ขายฝากตกแก่ฝ่ายใด

- ก. กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่ขายฝากตกแก่ผู้ซื้อฝาก
- ข. กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่ขายฝากยังคงอยู่แก่ผู้ขายฝาก
- ค. กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่ขายฝากตกแก่ผู้ขายฝากหรือผู้ซื้อฝาก แล้วแต่จะตกลงกัน
- ง. กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่ขายฝากตกแก่ผู้ซื้อฝาก หากผู้ขายฝากไถ่ทรัพย์สินคืนภายในกำหนด

คำตอบ ก. มาตรา 491 อันว่าขายฝากนั้น คือสัญญาซื้อขายซึ่งกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินตกไปยังผู้ซื้อ โดยมีข้อตกลงกันว่าผู้ขายอาจไถ่ทรัพย์สินนั้นคืนได้

216. นายমনาสวนมะม่วงไปขายฝากนายมอด โดยมีข้อตกลงกันว่าจะไถ่คืนการขายฝากภายในกำหนดเวลาใด ดังนี้ นายมอดต้องไถ่สวนมะม่วงคืนจากนายมอดภายในกำหนดเวลา

- ก. 1 ปี นับแต่เวลาซื้อขาย
- ข. 3 ปี นับแต่เวลาซื้อขาย
- ค. 5 ปี นับแต่เวลาซื้อขาย
- ง. 10 ปี นับแต่เวลาซื้อขาย

คำตอบ ง. มาตรา 494 ท่านห้ามมิให้ใช้สิทธิไถ่ทรัพย์สินซึ่งขายฝากเมื่อพ้นเวลาดังจะกล่าวต่อไปนี้

- (1) ถ้าเป็นอสังหาริมทรัพย์ กำหนดสิบปีนับแต่เวลาซื้อขาย
- (2) ถ้าเป็นสังหาริมทรัพย์ กำหนดสามปีนับแต่เวลาซื้อขาย

217. นายน ก นำผ้าที่ซื้อไปขายฝากแก่นายคี่เสื่อราคา 10,000 บาท โดยไม่ได้กำหนดคืนไถ่กันไว้ ดังนี้ หากนายน ก ไปไถ่ผ้าคืนจากนายคี่เสื่อภายในกำหนดเวลา นายน ก จะต้องไถ่คืนจำนวน

- ก. ต่ำกว่า 10,000 บาท เพราะหักราคาที่นายคี่เสื่อนำมาไปใช้
- ข. 10,000 บาท เพราะไม่ได้กำหนดคืนไถ่กันไว้
- ค. สูงกว่า 10,000 บาท เพราะผ้ามีราคาเพิ่มขึ้น
- ง. 10,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันทำสัญญาซื้อขาย

คำตอบ ข. มาตรา 499 คืนไถ่นั้น ถ้าไม่ได้กำหนดกันไว้ว่าเท่าใดไซ้ ท่านให้ไถ่ตามราคาที่ขายฝาก

218. นายมี นำแม่วัวไปขายฝากไว้กับนายมากมีกำหนด 1 ปี ระหว่างนั้นแม่วัวตกลูก 1 ตัว ดังนี้ เมื่อนายมีไถ่แม่วัวคืนจากนายมาก ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวกรรมสิทธิ์ในลูกวัวตกแก่ใคร

- ก. ตกแก่นายมีเจ้าของเดิม
- ข. ตกแก่นายมากผู้ซื้อฝาก
- ค. ตกแก่นายมี แต่นายมีต้องชำระค่าลูกวัวให้นายมาก
- ง. ตกแก่นายมาก แต่นายมากต้องชำระค่าลูกวัวให้นายมีเจ้าของเดิม

คำตอบ ข. มาตรา 491 อันว่าขายฝากนั้น คือสัญญาซื้อขายซึ่งกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินตกไปยังผู้ซื้อ โดยมีข้อตกลงกันว่าผู้ขายอาจไถ่ทรัพย์สินนั้นคืนได้

219. ข้อตกลงไถ่ทรัพย์สินที่ขายฝากคืนต้องมีขึ้นในลักษณะใด

ก. ก่อนทำสัญญาซื้อขาย	ข. ขณะทำสัญญาซื้อขาย
ค. ภายหลังทำสัญญาซื้อขาย	ง. เวลาใดๆ ก็ได้

คำตอบ ข. มาตรา 491 อันว่าขายฝากนั้น คือสัญญาซื้อขายซึ่งกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินตกไปยังผู้ซื้อ โดยมีข้อตกลงกันว่าผู้ขายอาจไถ่ทรัพย์สินนั้นคืนได้

220. บุคคลใดดังต่อไปนี้มีสิทธิในการใช้สิทธิไถ่ทรัพย์สินที่ขายฝาก

ก. เฉพาะผู้ขายเดิม หรือทายาทของผู้ขายเดิม

ข. ผู้ขายเดิม หรือทายาทของผู้ขายเดิมในกรณีที่มีข้อความในพินัยกรรมให้เป็นผู้มีสิทธิไถ่

ค. เฉพาะผู้รับโอนสิทธิไถ่

ง. ผู้ขายเดิมหรือทายาทของผู้ขายเดิมหรือผู้รับโอนสิทธินั้นหรือบุคคลซึ่งในสัญญาขอมไว้ โดยเฉพาะว่าให้เป็นผู้ไถ่ได้

คำตอบ ง. มาตรา 497 สิทธิในการไถ่ทรัพย์สินนั้น จะพึงใช้ได้แต่บุคคลเหล่านี้ คือ

(1) ผู้ขายเดิม หรือทายาทของผู้ขายเดิม หรือ

(2) ผู้รับโอนสิทธินั้น หรือ

(3) บุคคลซึ่งในสัญญาขอมไว้โดยเฉพาะว่าให้เป็นผู้ไถ่ได้

221. ผู้ขายฝากและผู้ซื้อฝากจะตกลงมิให้จำหน่ายทรัพย์สินที่ขายฝากได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

ก. ได้ เพราะกฎหมายกำหนดให้คู่สัญญาตกลงกันได้

ข. ไม่ได้ เพราะเมื่อขายฝากแล้ว กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินตกแก่ผู้ซื้อฝาก ผู้ซื้อฝากจะนำทรัพย์สินไปจำหน่ายจ่ายโอนอย่างไรก็ได้

ค. ได้ เพราะกฎหมายกำหนดไว้ว่า ทรัพย์สินที่ขายฝากนั้น ถ้าไถ่ภายในเวลาที่กำหนดในสัญญาหรือภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ให้ถือว่ากรรมสิทธิ์ไม่เคยตกไปแก่ผู้ซื้อเลย

ง. ไม่ได้ เพราะกฎหมายกำหนดไว้ว่า ทรัพย์สินที่ขายฝากนั้น ถ้าไถ่ภายในเวลาที่กำหนดในสัญญาให้ถือว่ากรรมสิทธิ์ไม่เคยตกไปแก่ผู้ซื้อเลย

คำตอบ ก. มาตรา 493 ในการขายฝาก คู่สัญญาจะตกลงกันมิให้ผู้ซื้อจำหน่ายทรัพย์สินซึ่งขายฝากก็ได้ ถ้าและผู้ซื้อจำหน่ายทรัพย์สินนั้นฝ่าฝืนสัญญาไซ้ร้ ก็ต้องรับผิดชอบผู้ขายในความเสียหายใดๆ อันเกิดแต่การนั้น

222. ข้อใดเป็นความหมายที่ถูกต้องของสัญญาแลกเปลี่ยน

- ก. เป็นสัญญาต่างตอบแทน
- ข. คู่สัญญาต่างฝ่ายต่างโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินให้ซึ่งกันและกัน
- ค. การแลกเปลี่ยนโดยตกลงเพิ่มเงินเข้ากับทรัพย์สินก็ให้ทำได้
- ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ง. มาตรา 518 อันว่าแลกเปลี่ยนนั้น คือสัญญาซึ่งคู่กรณีต่างโอนกรรมสิทธิ์แห่งทรัพย์สินให้กันและกัน

มาตรา 519 บทบัญญัติทั้งหลายในลักษณะซื้อขายนั้น ท่านให้ใช้ถึงการแลกเปลี่ยนด้วย โดยให้ถือว่าผู้เป็นคู่สัญญาแลกเปลี่ยนเป็นผู้ขายในส่วนทรัพย์สินซึ่งตนได้ส่งมอบและเป็นผู้ซื้อในส่วนทรัพย์สินซึ่งตนได้รับในการแลกเปลี่ยนนั้น

มาตรา 520 ถ้าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งในสัญญาแลกเปลี่ยนตกลงจะโอนเงินเพิ่มเข้ากับทรัพย์สินสิ่งอื่นให้แก่อีกฝ่ายหนึ่ง ไซ้ บททั้งหลายอันว่าด้วยราคาในลักษณะซื้อขายนั้น ให้ใช้ถึงเงินเช่นว่านั้นด้วย

223. สัญญาแลกเปลี่ยนให้น่ากฎหมายลักษณะใดมาใช้

ก. ให้	ข. ซื้อขาย
ค. เช่าซื้อ	ง. เช่าทรัพย์สิน

คำตอบ ข. มาตรา 519 บทบัญญัติทั้งหลายในลักษณะซื้อขายนั้น ท่านให้ใช้ถึงการแลกเปลี่ยนด้วย โดยให้ถือว่าผู้เป็นคู่สัญญาแลกเปลี่ยนเป็นผู้ขายในส่วนทรัพย์สินซึ่งตนได้ส่งมอบและเป็นผู้ซื้อในส่วนทรัพย์สินซึ่งตนได้รับในการแลกเปลี่ยนนั้น

224. สัญญาแลกเปลี่ยนทรัพย์สินประเภทใดที่ต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ มิฉะนั้น เป็นโมฆะ

ก. ลูกวัว	ข. แพร่อยู่อาศัย
ค. รถยนต์บรรทุก	ง. เรือกำปั่นที่มีระวางตั้งแต่ 2 ตันขึ้นไป

คำตอบ ข. มาตรา 519 บทบัญญัติทั้งหลายในลักษณะซื้อขายนั้น ท่านให้ใช้ถึงการแลกเปลี่ยนด้วย โดยให้ถือว่าผู้เป็นคู่สัญญาแลกเปลี่ยนเป็นผู้ขายในส่วนทรัพย์สินซึ่งตนได้ส่งมอบและเป็นผู้ซื้อในส่วนทรัพย์สินซึ่งตนได้รับในการแลกเปลี่ยนนั้น

มาตรา 456 การซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ ถ้ามิได้ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นโมฆะ วิธีนี้ให้ใช้ถึงซื้อขายเรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งซื้อขายแพและสัตว์พาหนะด้วย

225. สัญญาจะแลกเปลี่ยนข้อใดที่ต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือถึงจะฟ้องร้องบังคับคดีกันได้

ก. บ้าน

ข. รถยนต์

ค. เครื่องจักรทุกชนิด

ง. เรือกลไฟที่มีระวางตั้งแต่ 3 ตันขึ้นไป

คำตอบ ก. มาตรา 519 บทบัญญัติทั้งหลายในลักษณะซื้อขายนั้น ท่านให้ใช้ถึงการแลกเปลี่ยนด้วย โดยให้ถือว่าผู้เป็นคู่สัญญาแลกเปลี่ยนเป็นผู้ขายในส่วนทรัพย์สินซึ่งตนได้ส่งมอบและเป็นผู้ซื้อในส่วนทรัพย์สินซึ่งตนได้รับในการแลกเปลี่ยนนั้น

มาตรา 456 การซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ ถ้ามิได้ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นโมฆะ วิธีนี้ให้ใช้ถึงซื้อขายเรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งซื้อขายแพและสัตว์พาหนะด้วย

226. สัญญาแลกเปลี่ยนข้อใดที่กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินโอนไปยังคู่สัญญาขณะที่มีสัญญาแลกเปลี่ยนกัน

ก. สัญญาแลกเปลี่ยนที่มีเงื่อนไข

ข. สัญญาแลกเปลี่ยนที่มีเงื่อนไขเวลา

ค. สัญญาแลกเปลี่ยนทรัพย์สินเฉพาะสิ่ง

ง. สัญญาแลกเปลี่ยนทรัพย์สินเด็ดขาด

คำตอบ ง. มาตรา 458 กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่ขายนั้น ย่อมโอนไปยังผู้ซื้อตั้งแต่ขณะเมื่อได้ทำสัญญาซื้อขายกัน

มาตรา 519 บทบัญญัติทั้งหลายในลักษณะซื้อขายนั้น ท่านให้ใช้ถึงการแลกเปลี่ยนด้วย โดยให้ถือว่าผู้เป็นคู่สัญญาแลกเปลี่ยนเป็นผู้ขายในส่วนทรัพย์สินซึ่งตนได้ส่งมอบและเป็นผู้ซื้อในส่วนทรัพย์สินซึ่งตนได้รับในการแลกเปลี่ยนนั้น

227. สัญญาให้สมบูรณ์เมื่อใด

ก. ส่งมอบทรัพย์สินที่ให้

ข. โอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่ให้

ค. ทำหลักฐานเป็นหนังสือ

ง. ทำเป็นหนังสือระหว่างกันเอง

คำตอบ ก. มาตรา 523 การให้หนี้ ท่านว่าย่อมสมบูรณ์ต่อเมื่อส่งมอบทรัพย์สินที่ให้

228. สัญญาให้ทรัพย์สินประเภทใดที่ต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่

ก. ให้ที่ดิน

ข. ให้บ้าน

ค. คำมั่นว่าจะให้ที่ดิน

ง. ข้อ ก. ข. และ ค. ถูก

คำตอบ ง. มาตรา 525 การให้ทรัพย์สินซึ่งถ้าจะซื้อขายกันจะต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่นั้น ท่านว่าย่อมสมบูรณ์ต่อเมื่อได้ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ในกรณีเช่นนี้ การให้ย่อมเป็นอันสมบูรณ์โดยมิพักต้องส่งมอบ

229. การให้ทรัพย์สินประเภทใดที่ระงับเมื่อผู้ให้ตาย

ก. การให้ทรัพย์สินที่มีค่าภาระติดพัน

ข. การให้สิทธิอันมีตราสาร

ค. การให้ที่ผู้ให้ผูกพันตนว่าจะชำระหนี้เป็นคราวๆ

ง. การให้ทรัพย์สินที่ต้องส่งมอบให้แก่กัน

คำตอบ ค. มาตรา 527 ถ้าผู้ให้ผูกพันตนไว้ว่าจะชำระหนี้เป็นคราวๆ ท่านว่าหนี้เป็นอันระงับสิ้นไปเมื่อผู้ให้หรือผู้รับตาย เว้นแต่จะขัดกับเจตนาอันปรากฏแต่มูลหนี้

230. ข้อใด ไม่ใช่ ลักษณะของสัญญาเช่าทรัพย์สิน

ก. เป็นเอกเทศสัญญา

ข. เป็นนิติกรรมสองฝ่าย

ค. ผู้ให้เช่าจำเป็นต้องเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่ให้เช่า

ง. มีวัตถุประสงค์แห่งสัญญาเป็นทรัพย์สิน

คำตอบ ก. สัญญาเช่าทรัพย์สินมิได้มีวัตถุประสงค์ในการโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่เช่า ดังนั้นการที่ผู้ให้เช่าจะเป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือไม่จึงไม่มีความสำคัญแก่ผู้เช่า

231. การที่ผู้เช่าตาย สัญญาเช่าจะมีผลตามกฎหมายประการใด

ก. สัญญาเช่าสิ้นสุด

ข. สัญญาเช่าไม่ระงับ

ค. ทายาทของผู้เช่ามีสิทธิเช่าต่อได้

ง. เป็นมรดกตกทอดแก่ทายาทผู้เช่า

คำตอบ ก. มาตรา 544 ทรัพย์สินซึ่งเช่านั้น ผู้เช่าจะให้เช่าช่วงหรือโอนสิทธิของตนอันมีในทรัพย์สินนั้นไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วนให้แก่บุคคลภายนอก ท่านว่าหาอาจทำได้ไม่ เว้นแต่จะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่นในสัญญาเช่า เพราะสัญญานั้นเป็นสัญญาที่คำนึงถึงคุณสมบัติของผู้เช่าเป็นสาระสำคัญ

232. สัญญาเช่าต่างตอบแทนพิเศษยิ่งกว่าสัญญาเช่าธรรมดา เป็นการผสมผสานระหว่างสัญญาเช่าทรัพย์สินกับสัญญาในข้อใด

ก. สัญญาให้

ข. สัญญาแลกเปลี่ยน

ค. สัญญาซื้อขาย

ง. สัญญาต่างตอบแทน

คำตอบ ง. ในสัญญาต่างตอบแทนพิเศษยิ่งกว่าสัญญาเช่าธรรมดา นั้น นอกจากผู้เช่าจะต้องชำระค่าเช่าให้แก่ผู้เช่าแล้วยังจะต้องให้ค่าตอบแทนพิเศษอย่างอื่นแก่ผู้ให้เช่าอีกด้วย

233. การเช่าอสังหาริมทรัพย์ 2 ปี คู่สัญญาจะต้องปฏิบัติตามข้อใด

ก. ทำตามแบบ

ข. มีหลักฐานเป็นหนังสือ

ค. มีหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบเป็นสำคัญ

ง. จดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

คำตอบ ค. มาตรา 538 เช่าอสังหาริมทรัพย์นั้น ถ้ามิได้มีหลักฐานเป็นหนังสืออย่างหนึ่งอย่างใดลงลายมือชื่อฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบเป็นสำคัญ ท่านว่าจะฟ้องร้องให้บังคับคดีได้ไม่ ถ้าเช่ามีกำหนดกว่าสามปีขึ้นไป หรือกำหนดตลอดอายุของผู้เช่าหรือผู้ให้เช่าไว้ หากมิได้ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ท่านว่าการเช่านั้นจะฟ้องร้องให้บังคับคดีได้แต่เพียงสามปี

234. ก. เช่าเครื่องบินจาก ข. 5 ปี ตกกลางอากาศด้วยวาจา มีผลทางกฎหมายประการใด

ก. สมบูรณ์

ข. ฟ้องร้องบังคับคดีไม่ได้

ค. ฟ้องร้องบังคับคดีได้ 3 ปี

ง. ฟ้องร้องบังคับคดีได้ 1 ปี

คำตอบ ก. มาตรา 538 เช่าอสังหาริมทรัพย์นั้น ถ้ามิได้มีหลักฐานเป็นหนังสืออย่างหนึ่งอย่างใด ลงลายมือชื่อฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบเป็นสำคัญ ท่านว่าจะฟ้องร้องให้บังคับคดีหาได้ไม่ ถ้าเช่ามีกำหนดกว่าสามปีขึ้นไป หรือกำหนดตลอดอายุของผู้เช่าหรือผู้ให้เช่าไว้ หากมิได้ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ท่านว่าการเช่านั้นจะฟ้องร้องให้บังคับคดีได้แต่เพียงสามปี กำหนดเฉพาะการเช่าอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องทำเป็นหนังสือเครื่องบิน คือ อสังหาริมทรัพย์จึงไม่เข้าอยู่ในเงื่อนไขตามมาตรา 538 ที่ต้องทำเป็นหนังสือ เพียงแต่ตกลงด้วยวาจาสัญญา ก็มีผลสมบูรณ์

235. การเช่าอสังหาริมทรัพย์ กฎหมายห้ามมิให้เช่ากันเกินกว่ากี่ปี

ก. 10 ปี

ข. 20 ปี

ค. 30 ปี

ง. 40 ปี

คำตอบ ก. มาตรา 540 อันอสังหาริมทรัพย์ ท่านห้ามมิให้เช่ากันเป็นกำหนดเวลาเกินกว่าสามสิบปี ถ้าได้ทำสัญญากันไว้เป็นกำหนดเวลานานกว่านั้นท่านก็ให้ลดลงมาเป็นสามสิบปี

236. การเช่าช่วงโดยชอบมีผลทางกฎหมายประการใด

ก. ผู้เช่าช่วงย่อมต้องรับผิดชอบต่อผู้ให้เช่าเดิม โดยตรง

ข. ผู้เช่าสามารถโอนสิทธิการเช่าได้

ค. ผู้เช่าช่วงมีฐานะเป็นบริวารของผู้ให้เช่าเดิม

ง. ผู้เช่าช่วงสามารถให้เช่าช่วงได้อีก

คำตอบ ก. มาตรา 545 ถ้าผู้เช่าเอาทรัพย์สินซึ่งตนเช่าไปให้ผู้อื่นเช่าช่วงอีกทอดหนึ่งโดยชอบ ท่านว่าผู้เช่าช่วงย่อมต้องรับผิดชอบต่อผู้ให้เช่าเดิมโดยตรง ในกรณีเช่นว่านี้หากผู้เช่าช่วงจะได้ใช้ค่าเช่าให้แก่ผู้เช่าไปก่อน ท่านว่าผู้เช่าช่วงหาอาจจะยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ผู้ให้เช่าได้ไม่

237. การส่งมอบทรัพย์สินที่เช่า กฎหมายลักษณะเช่าทรัพย์สินให้นำบทบัญญัติของเอกเทศสัญญาในเรื่องใดมาใช้บังคับ โดยอนุโลม

ก. ซื้อขาย

ข. ให้

ค. เช่าซื้อ

ง. ยืม

คำตอบ ก. มาตรา 549 การส่งมอบทรัพย์สินซึ่งเช่าก็ตีความรับผิดชอบของผู้ให้เช่าในกรณีชำระคบกพร่องและรอนสิทธิก็ตีผลแห่งข้อสัญญาว่าจะไม่ต้องรับผิดชอบก็ตีเหล่านี้ ท่านให้บังคับด้วยบทบัญญัติทั้งหลายแห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยการซื้อขายอนุโลมความตามควร

238. ค่าใช้จ่ายในข้อใดที่ผู้ให้เช่าไม่จำเป็นต้องชดใช้ให้แก่ผู้เช่า

ก. การซ่อมแซมใหญ่

ข. การซ่อมแซมเล็กน้อย

ค. การบำรุงรักษาขนาดใหญ่

ง. การดูแลทรัพย์สิน

คำตอบ ข. มาตรา 547 ผู้เช่าต้องเสียค่าใช้จ่ายไปโดยความจำเป็นและสมควรเพื่อรักษาทรัพย์สินซึ่งเช่านั้นเท่าใด ผู้ให้เช่าไม่ต้องชดใช้ให้แก่ผู้เช่า เว้นแต่ค่าใช้จ่ายเพื่อบำรุงรักษาตามปกติและเพื่อซ่อมแซมเพียงเล็กน้อย

239. การซ่อมแซมตามข้อใดเป็นหน้าที่ของผู้ให้เช่า

ก. ซ่อมแซมเล็กน้อย

ข. ซ่อมแซมปานกลาง

ค. ซ่อมแซมใหญ่

ง. ซ่อมแซมทุกอย่าง

คำตอบ ค. มาตรา 550 ผู้ให้เช่าย่อมต้องรับผิดชอบในความชำรุดบกพร่องอันเกิดขึ้นในระหว่างเวลาเช่า และผู้ให้เช่าต้องจัดการซ่อมแซมทุกอย่างบรรดาซึ่งเป็นการจำเป็นขึ้น เว้นแต่การซ่อมแซมชนิดซึ่งมีกฎหมายหรือจารีตประเพณีว่าผู้เช่าจะพึงต้องทำเอง

240. คำมั่นว่าจะขายมีขึ้น

ก. ก่อนทำสัญญา

ข. ภายหลังทำสัญญา

ค. ขณะทำสัญญา

ง. เมื่อผู้ซื้อชำระราคาครบถ้วนแล้ว

คำตอบ ก. มาตรา 454 การที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งให้คำมั่นไว้ก่อนว่าจะซื้อหรือขายนั้น จะมีผลเป็นการซื้อขายต่อเมื่ออีกฝ่ายหนึ่งได้บอกกล่าวความจำนงว่าจะทำการซื้อขายนั้นให้สำเร็จตลอดไป และคำบอกกล่าวเช่นนั้นได้ไปถึงบุคคลผู้ให้คำมั่นแล้ว

241. ทรัพย์สินที่เช่าซื้อตกเป็นสิทธิแก่ผู้เช่าซื้อเมื่อ

- ก. ทำเป็นหนังสือแล้ว
- ข. ผู้เช่าซื้อชำระเงินครบถ้วนแล้ว
- ค. ผู้เช่าซื้อได้ใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินแล้ว
- ง. ทำสัญญาเช่าซื้อและผู้เช่าซื้อส่งเงินบางส่วนแล้ว

คำตอบ ข. มาตรา 572 อันว่าเช่าซื้อนั้น คือสัญญาซึ่งเจ้าของเอาทรัพย์สินออกให้เช่า และให้คำมั่นว่าจะขายทรัพย์สินนั้นหรือว่าจะให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นสิทธิแก่ผู้เช่า โดยเงื่อนไขที่ผู้เช่าได้ใช้เงินเป็นจำนวนเท่านั้นเท่านี้คราว

242. แบบของสัญญาเช่าซื้อ

- ก. ทำเป็นหนังสือ
- ข. ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
- ค. มีหลักฐานเป็นหนังสือ
- ง. มีหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้ต้องรับผิดชอบ

คำตอบ ก. มาตรา 472 ในกรณีที่ทรัพย์สินซึ่งขายนั้นชำรุดบกพร่องอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นเหตุให้เสื่อมราคาหรือเสื่อมความเหมาะสมแก่ประโยชน์อันมุ่งจะใช้เป็นปกติที่ดี ประโยชน์ที่มุ่งหมายโดยสัญญาก็ดี ท่านว่าผู้ขายต้องรับผิดชอบ

243. สัญญาเช่าซื้อเป็นสัญญาซึ่ง

- ก. ผู้เช่าให้คำมั่นว่าจะซื้อทรัพย์สินที่เช่า
- ข. ผู้ให้เช่าเอาทรัพย์สินให้เช่า โดยให้ผู้เช่าชดใช้ค่าที่ได้ใช้ทรัพย์สินนั้น
- ค. เจ้าของทรัพย์สินออกให้เช่าและให้คำมั่นว่าจะโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินให้ผู้เช่าทันทีเมื่อได้รับชำระเงินบางส่วนจากผู้เช่าเรียบร้อยแล้ว
- ง. เจ้าของทรัพย์สินออกให้เช่าและให้คำมั่นว่าจะขายทรัพย์สินเมื่อผู้เช่าให้เงินเท่านั้นเท่านี้คราว

คำตอบ ง. มาตรา 572 อันว่าเช่าซื้อนั้น คือสัญญาซึ่งเจ้าของเอาทรัพย์สินออกให้เช่า และให้
 คำมั่นว่าจะขายทรัพย์สินนั้นหรือว่าจะให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นสิทธิแก่ผู้เช่า โดยเงื่อนไขที่ผู้เช่า
 ได้ใช้เงินเป็นจำนวนเท่านั้นเท่านี้คร่าว

244. ข้อใดเป็นสัญญาเช่าซื้อ

ก. ก. ขายที่ดินให้ ข. โดยมีข้อสัญญาว่า ข. ยอมให้ ก. เรียกร้อยราคาเมื่อใดก็ได้

ข. ก. เอาตู้เย็นให้ ข. เช่าและในสัญญาเช่า ก. ให้คำมั่นว่าจะขายตู้เย็นให้ ข.

ค. ก. ขายรถยนต์ให้ ค. โดยให้ผ่อนชำระเป็นรายเดือนและจะโอนกรรมสิทธิ์ให้เมื่อ
 ก. ชำระราคาครบถ้วน

ง. ก. เอาเครื่องรับโทรทัศน์ให้ ข. เช่าและให้คำมั่นว่าจะให้โทรทัศน์ตกเป็นสิทธิแก่
 ข. ถ้า ข. ชำระเงิน 6,000 บาท ภายในวันที่ 6 พฤษภาคม 2556

คำตอบ ง. มาตรา 572 อันว่าเช่าซื้อนั้น คือสัญญาซึ่งเจ้าของเอาทรัพย์สินออกให้เช่า และให้
 คำมั่นว่าจะขายทรัพย์สินนั้นหรือว่าจะให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นสิทธิแก่ผู้เช่า โดยเงื่อนไขที่ผู้เช่า
 ได้ใช้เงินเป็นจำนวนเท่านั้นเท่านี้คร่าว

245. ผู้เช่าบอกเลิกสัญญาแล้ว

ก. ผู้เช่าต้องคืนทรัพย์สินที่เช่าพร้อมทั้งให้ดอกเบี้ยในเงินที่ยังค้างชำระ

ข. ผู้เช่า ไม่ต้องคืนทรัพย์สิน หากว่าได้ชำระเงินค่าเช่ามาตลอด

ค. ผู้เช่าต้องคืนทรัพย์สินโดยเสียค่าใช้จ่ายของตนเองและเรียกเงินที่ส่งไปแล้วคืนได้
 พร้อมดอกเบี้ย

ง. ผู้เช่าต้องคืนทรัพย์สินโดยเสียค่าใช้จ่ายของตนเอง แต่เรียกเงินที่ส่งไปแล้วคืนไม่ได้

คำตอบ ง. มาตรา 573 ผู้เช่าจะบอกเลิกสัญญาในเวลาใดเวลาหนึ่งก็ได้ด้วยส่งมอบทรัพย์สิน
 กลับคืนให้แก่เจ้าของโดยเสียค่าใช้จ่ายของตนเอง

246. ผู้ให้เช่าซื้อเลิกสัญญาเช่าซื้อได้เมื่อ

- ก. ผู้เช่าซื้อไม่ชำระเงินคร่าวเดียวเท่านั้น
- ข. ผู้เช่าซื้อผิดนัดไม่ชำระเงินสองคราวติดๆ กัน
- ค. ผู้เช่าซื้อไม่ชำระเงินสามคราวติดๆ กัน
- ง. ผู้เช่าซื้อไม่ชำระเงินสี่คราวติดๆ กัน

คำตอบ ข. มาตรา 574 วรรคสอง อนึ่ง ในกรณีกระทำผิดสัญญาเพราะผิดนัดไม่ใช้เงินซึ่งเป็นคร่าว ที่สุดนั้นท่านว่าเจ้าของทรัพย์สินชอบที่จะริบบรรดาเงินที่ได้ใช้มาแล้วแต่ก่อน และกลับเข้าครองทรัพย์สินได้ ต่อเมื่อระยะเวลาใช้เงิน ได้พ้นกำหนดไปอีกงวดหนึ่ง

247. פרםตกลงเช่าซื้อที่ดินจากเพราะ มีกำหนดใช้เงินกัน 30 งวด งวดละ 2,000 บาท กรณีใดต่อไปนี่ที่เพราะจะใช้สิทธิเลิกสัญญาได้

- ก. פרםผิดนัดไม่ชำระเงินงวดที่ 20 และ 25
- ข. פרםผิดนัดไม่ชำระเงินงวดที่ 29 และ 30
- ค. פרםผิดนัดไม่ชำระเงินงวดที่ 4 และ 6
- ง. פרםผิดนัดไม่ชำระเงินงวดที่ 8 และ 10

คำตอบ ข. มาตรา 574 วรรคสอง อนึ่ง ในกรณีกระทำผิดสัญญาเพราะผิดนัดไม่ใช้เงินซึ่งเป็นคร่าว ที่สุดนั้นท่านว่าเจ้าของทรัพย์สินชอบที่จะริบบรรดาเงินที่ได้ใช้มาแล้วแต่ก่อน และกลับเข้าครองทรัพย์สินได้ ต่อเมื่อระยะเวลาใช้เงิน ได้พ้นกำหนดไปอีกงวดหนึ่ง

248. ข้อใดต่อไปนี่เป็นการจำหน่าย

- ก. คำกู้เงินแดงและเอาที่ดินมาเป็นประกันการชำระหนี้
- ข. เชื้อวกู้เงินจากขาว โดยมีเหลืองเป็นผู้ประกันการชำระหนี้
- ค. ม่วงกู้เงินจากส้ม โดยเอาแหวนเพชรมาประกันการชำระหนี้
- ง. แสดกู้เงินชมพู โดยเอาตึกแถวมาเป็นประกันการชำระหนี้

คำตอบ ค. มาตรา 747 อันว่าจำหน่ายนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่ง เรียกว่าผู้จำหน่ายส่งมอบสังหาริมทรัพย์สิ่งหนึ่งให้แก่บุคคลอีกคนหนึ่ง เรียกว่าผู้รับจำหน่าย เพื่อเป็นประกันการชำระหนี้

249. คำทำสัญญากู้เงินแดง 50,000 บาท และนำมาจำหน่ายเป็นประกันการชำระหนี้ 1 เดือน ต่อมาคำ นำเงินมาชำระหนี้ ซึ่งแดงต้องเสียดำเลียงคูม้าตลอด 1 เดือน เป็นเงิน 2,000 บาท แแดงสามารถเรียก ค่าเลียงม้าจากคำได้หรือไม่

- ก. ไม่ได้ เพราะไม่ได้ตกลงกันไว้ในสัญญา
- ข. ไม่ได้ เพราะกฎหมายกำหนดให้ผู้รับจำหน่ายเป็นผู้จ่าย
- ค. ได้ เพราะคู่สัญญาตกลงกันให้ผู้จำหน่ายเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย
- ง. ได้ เพราะกฎหมายกำหนดให้ผู้จำหน่ายเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย

คำตอบ ง. มาตรา 762 ค่าใช้จ่ายใด ๆ อันควรแก่การบำรุงรักษาทรัพย์สินจำนำนั้น ผู้จำหน่าย จำต้องชดใช้ให้แก่ผู้รับจำนำ เว้นแต่จะได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในสัญญา

250. สัมกู้เงินอู่ 20,000 บาท โดยนำแหวนเพชรราคา 15,000 บาท และทีวีสีราคา 9,000 บาท มาประกันการชำระหนี้ ต่อมาสัมได้นำเงินเพียง 15,000 บาท มาชำระ และขอให้อู่คืนทีวีสีให้ตน อู่จำเป็นต้องคืนทีวีให้สัมหรือไม่ เพราะเหตุใด

- ก. ไม่ต้องคืน เพราะผู้รับจำนำมีสิทธิยึดทรัพย์ที่จำนำไว้ได้ทั้งหมด จนกว่าจะได้รับชำระหนี้ครบจำนวน
- ข. ไม่ต้องคืน เพราะคู่สัญญาไม่ได้ตกลงกันไว้ล่วงหน้า
- ค. ไม่ต้องคืน เพราะหนี้ยังไม่ขาดอายุความ
- ง. ต้องคืนเพราะสัมใช้หนี้แล้วบางส่วนและหนี้ที่เหลือน้อยกว่าราคาทรัพย์สินที่เอาประกัน

คำตอบ ก. มาตรา 758 ผู้รับจำนำชอบที่จะยึดของจำนำไว้ได้ทั้งหมดจนกว่าจะได้รับชำระหนี้ และค่าอุปกรณณ์ครบถ้วน

251. ข้อใดเป็นสินส่วนตัว

- ก. รถยนต์ที่ภริยาได้มาระหว่างสมรสโดยบิดายกให้
- ข. แหวนหมั้นของภริยา
- ค. แม้วัวที่ภริยาได้มาระหว่างสมรสโดยการรับมรดก
- ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ง. มาตรา 1471 สิ้นส่วนตัวได้แก่ทรัพย์สิน

- (1) ที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีอยู่ก่อนสมรส
- (2) ที่เป็นเครื่องใช้สอยส่วนตัว เครื่องแต่งกาย หรือเครื่องประดับกายตามควรแก่ฐานะ หรือเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นในการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพของคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง
- (3) ที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้มาระหว่างสมรสโดยการรับมรดกหรือโดยการให้โดยเสน่หา
- (4) ที่เป็นของหมั้น

252. ถ้าภริยาทำพินัยกรรมยกสินสมรสเกินกว่าส่วนของตนให้แก่บุคคลอื่น พินัยกรรมนั้นมีผลอย่างไร

- ก. คงมีผลเฉพาะสินสมรสที่เป็นส่วนของภริยาเท่านั้น
- ข. เป็นโมฆะ
- ค. ไม่สมบูรณ์ สามียกอ้างได้ทั้งหมด
- ง. สมบูรณ์ทั้งหมด สามียกอ้างไม่ได้

คำตอบ ก. มาตรา 1481 สามีหรือภริยาไม่มีอำนาจทำพินัยกรรมยกสินสมรสที่เกินกว่าส่วนของตนให้แก่บุคคลใดได้

253. ถ้าหากสามีและภริยาเป็นลูกหนี้ร่วมกัน เจ้าหนี้มีสิทธิบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สินใด

- ก. สิ้นส่วนตัวของคู่สมรสฝ่ายที่ไปก่อนนี้ก่อน เมื่อไม่พอจึงให้ชำระด้วยสินสมรส
- ข. สินสมรสที่เป็นส่วนของคู่สมรสที่ไปก่อนนี้ก่อน เมื่อไม่พอจึงให้ชำระด้วยสิ้นส่วนตัว
- ค. สินสมรสทั้งหมดก่อน เมื่อไม่พอจึงให้ชำระด้วยสิ้นส่วนตัวของคู่สมรสฝ่ายที่ไปก่อนนี้
- ง. สินสมรสและสิ้นส่วนตัวของทั้งสองฝ่าย โดยไม่ต้องคำนึงว่าจะต้องบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สินใดก่อนหลัง

คำตอบ ง. มาตรา 1489 ถ้าสามีภริยาเป็นลูกหนี้ร่วมกัน ให้ชำระหนี้จากสินสมรสและสิ้นส่วนตัวของทั้งสองฝ่าย

254. ข้อใดต่อไปนี่ที่ตรงกับความหมายของการรับมรดกแทนที่

- ก. สามีเข้ารับมรดกของภรรยาซึ่งตายไปก่อน ข. ปู่เข้ารับมรดกของบิดาซึ่งตายไปก่อน
ค. บิดาเข้ารับมรดกของบุตรซึ่งตายไปก่อน ง. บุตรเข้ารับมรดกของปู่ในเมื่อบิดาตายไปก่อน

คำตอบ ง. มาตรา 1639 ถ้าบุคคลใดซึ่งจะเป็นทายาทตามมาตรา 1629 (1) (3) (4) หรือ (6) ถึงแก่ความตาย หรือถูกจำกัดมิให้รับมรดกก่อนเข้ามรดกตาย ถ้าบุคคลนั้นมีผู้สืบสันดาน ก็ให้ผู้สืบสันดานรับมรดกแทนที่ ถ้าผู้สืบสันดานคนใดของบุคคลนั้นถึงแก่ความตายหรือถูกจำกัดมิให้รับมรดกเช่นเดียวกัน ก็ให้ผู้สืบสันดานของผู้สืบสันดานนั้นรับมรดกแทนที่ และให้มีการรับมรดกแทนที่กันเฉพาะส่วนแบ่งของบุคคลเป็นราย ๆ สืบต่อกันเช่นนี้ไปจนหมดสาย

255. ทายาทในข้อต่อไปนี่ ข้อใดที่เป็นทายาทซึ่งไม่อาจถูกให้มีการเข้ารับมรดกแทนที่ได้

- ก. บุตรสาว ข. บิดา
ค. พี่ชาย ง. ลูก

คำตอบ ข. มาตรา 1639 ถ้าบุคคลใดซึ่งจะเป็นทายาทตามมาตรา 1629 (1) (3) (4) หรือ (6) ถึงแก่ความตาย หรือถูกจำกัดมิให้รับมรดกก่อนเข้ามรดกตาย ถ้าบุคคลนั้นมีผู้สืบสันดานก็ให้ผู้สืบสันดานรับมรดกแทนที่ ถ้าผู้สืบสันดานคนใดของบุคคลนั้นถึงแก่ความตายหรือถูกจำกัดมิให้รับมรดกเช่นเดียวกัน ก็ให้ผู้สืบสันดานของผู้สืบสันดานนั้นรับมรดกแทนที่ และให้มีการรับมรดกแทนที่กันเฉพาะส่วนแบ่งของบุคคลเป็นราย ๆ สืบต่อกันเช่นนี้ไปจนหมดสาย

256. กรณีข้อต่อไปนี่ ที่หากเกิดขึ้นแล้วจะเป็นเหตุให้มีการเข้ารับมรดกแทนที่ได้

- ก. นาย ก. หายไปจากถิ่นที่อยู่ 12 ปี ข. นาง ข. ไปบวชชี 10 ปี
ค. นาง ข. สละมรดกที่ตนจะได้รับ ง. นาง จ. ถูกงูกัดตาย

คำตอบ ง. มาตรา 1639 ถ้าบุคคลใดซึ่งจะเป็นทายาทตามมาตรา 1629 (1) (3) (4) หรือ (6) ถึงแก่ความตาย หรือถูกจำกัดมิให้รับมรดกก่อนเข้ามรดกตาย ถ้าบุคคลนั้นมีผู้สืบสันดานก็ให้ผู้สืบสันดานรับมรดกแทนที่ ถ้าผู้สืบสันดานคนใดของบุคคลนั้นถึงแก่ความตายหรือถูกจำกัดมิให้รับมรดกเช่นเดียวกัน ก็ให้ผู้สืบสันดานของผู้สืบสันดานนั้นรับมรดกแทนที่ และให้มีการรับมรดกแทนที่กันเฉพาะส่วนแบ่งของบุคคลเป็นราย ๆ สืบต่อกันเช่นนี้ไปจนหมดสาย

257. เด็กชาย ก. เกิดจากนาย ค. และนาง ง. ซึ่งมีได้สมรสกัน ดังนี้ เด็กชาย ก. จะเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของนาย ค. ได้โดยวิธีใดบ้าง

ก. เมื่อนาย ค. ลงในทะเบียนคนเกิดว่า เด็กชาย ก. เป็นบุตร

ข. เมื่อนาย ค. กับนาง ง. อยู่กินด้วยกันจนครบ 10 ปี

ค. เมื่อนาย ค. กับนาง ง. จดทะเบียนสมรสกัน

ง. เมื่อนาย ค. จดทะเบียนสมรสกับ นาง ง. หรือนาย ค. จดทะเบียนรับเด็กชาย ก. ว่าเป็นบุตร

คำตอบ ง. มาตรา 1547 เด็กเกิดจากบิดามารดาที่มีได้สมรสกัน จะเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายต่อเมื่อบิดามารดาได้สมรสกันในภายหลัง หรือบิดาได้จดทะเบียนว่าเป็นบุตรหรือศาลพิพากษาว่าเป็นบุตร

258. ก. สมรสกับ ข. ปราบฎว่า ก. เป็นหมันมาตั้งแต่ก่อนสมรส ไม่อาจให้กำเนิดเด็กได้ระหว่างสมรส ข. แอบได้เสียกับ ค. จนมีบุตรด้วยกันคือ ง. ต่อมา ก. ตาย ดังนี้ เมื่อ ง. ทราบความจริง ง. จะขอให้ดำเนินคดีปฏิเสธความเป็นบุตรได้หรือไม่

ก. ได้ โดยขอให้อัยการดำเนินคดีได้

ข. ได้ เมื่อ ง. บรรลุนิติภาวะแล้ว

ค. ได้ เมื่อ ข. ให้ความยินยอมในการดำเนินคดีด้วยแล้ว

ง. ได้ โดยต้องฟ้องคดีเอง

คำตอบ ก. มาตรา 1545 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงต่อเด็กว่าตนมิได้เป็นบุตรสืบสายโลหิตของชายผู้เป็นสามีของมารดาตน เด็กจะร้องขอต่ออัยการให้ฟ้องคดีปฏิเสธความเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของชายนั้นก็ได้อีก

259. กรณีใดในข้อต่อไปนี้ ไม่ใช่หน้าที่ของบิดามารดาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ก. อุปการะเลี้ยงดูบุตรผู้เยาว์

ข. อุปการะเลี้ยงดูบุตรที่หาเลี้ยงตนเองมิได้

ค. อุปการะเลี้ยงดูบุตรผู้บรรลุนิติภาวะ

ง. อุปการะเลี้ยงดูบุตรผู้ทุพพลภาพ และหาเลี้ยงตนเองมิได้

คำตอบ ค. มาตรา 1546 เด็กเกิดจากหญิงที่มีได้มีการสมรสกับชาย ให้ถือว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของหญิงนั้น เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

7. กฎหมายอาญา

260. นายฟ้าคิดและตกลงใจที่จะเผาบ้านนายชมพู นายฟ้าจึงได้เตรียมการโดยหาซื้อเชื้อเพลิง และไปแอบซุ่มที่หน้าบ้านนายชมพู พอตีตำรวจพบเห็นเสียก่อนจึงถูกจับกุมตัวไปสถานีตำรวจ ดังนี้ การกระทำของนายฟ้าเป็นความผิดและถูกลงโทษหรือไม่

- ก. ไม่ เพราะการกระทำของนายฟ้ายังไม่ถึงขั้นลงมือกระทำ
- ข. ไม่ เพราะการกระทำของนายฟ้ายังไม่เป็นความผิดสำเร็จ
- ค. ต้องรับผิดเพราะกฎหมายบัญญัติไว้ แม้จะเป็นการกระทำเพียงขั้นเตรียมการก็ตาม
- ง. ต้องรับผิดฐานพยายาม เพราะการกระทำของนายฟ้าถึงขั้นลงมือกระทำผิดแล้ว

คำตอบ ก. การเตรียมที่จะกระทำผิด โดยหลักกฎหมายมิได้บัญญัติไว้ว่าเป็นความผิดเว้นแต่การเตรียมที่จะกระทำความผิดบางประเภทที่กฎหมายถือว่าเป็นความผิดและต้องรับโทษ เช่น ความผิดฐานปลงพระชนม์หรือประทุษร้ายต่อพระมหากษัตริย์ พระราชินีหรือรัชทายาท หรือ ความผิดฐานวางเพลิงเผาทรัพย์ของผู้อื่น เป็นต้น

261. ข้อใดเป็นโทษตามกฎหมายอาญา

- ก. อาชัศทรัพย์สิน
- ข. ปรับ
- ค. ค่าสินไหมทดแทน
- ง. ยึดทรัพย์สิน

คำตอบ ข. สภาพบังคับในทางกฎหมายอาญา คือ โทษ ซึ่งโทษทางอาญาจะเรียงตามลำดับหนักเบา ได้แก่ 1. ประหารชีวิต (ปัจจุบันใช้วิธีฉีดยาให้ตาย) 2. จำคุก 3. กักขัง 4. ปรับ และ 5. ริบทรัพย์สิน ส่วนสภาพบังคับในทางแพ่ง ได้แก่ การบังคับให้ชำระหนี้และชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

262. หลักการตีความกฎหมายทางอาญา

- ก. ตีความตามเจตนารมณ์
- ข. ตีความตามตัวอักษรและเจตนารมณ์
- ค. ตีความตามตัวอักษรโดยเคร่งครัด
- ง. ตีความย้อนหลังลงโทษได้

คำตอบ ก. หลักเกณฑ์การตีความกฎหมายอาญา

1. ต้องตีความตามตัวอักษรโดยเคร่งครัด
2. จะตีความโดยขยายความให้เป็นการลงโทษหรือเพิ่มโทษแก่ผู้กระทำให้หนักขึ้นไม่ได้
3. ในกรณีเป็นที่สงสัย ศาลต้องตีความให้เป็นผลดีแก่ผู้ต้องหาว่าไม่ได้กระทำความผิด

263. การตีความกฎหมายอาญา ถ้ากรณีถ้อยคำของตัวบทเป็นที่สงสัย

- ก. ศาลจะต้องมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้กระทำผิด
- ข. ศาลจะต้องตีความให้เป็นผลดีแก่ผู้ต้องหา
- ค. ศาลอาจตีความให้เป็นการลงโทษก็ได้
- ง. ศาลอาจตีความให้เป็นการเพิ่มโทษก็ได้

คำตอบ ข. ในการตีความกฎหมายอาญานั้น ในกรณีเป็นที่สงสัย ศาลต้องตีความให้เป็นผลดีแก่จำเลยว่าได้กระทำความผิด จะตีความให้เป็นการลงโทษหรือเพิ่มโทษแก่จำเลยไม่ได้

264. การกระทำของเด็กอายุเท่าใดที่กฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิด แต่จะลงโทษอาญาแก่เด็กนั้นไม่ได้ ให้ใช้วิธีการสำหรับเด็กแทน

- ก. เด็กอายุไม่เกิน 7 ปี
- ข. เด็กอายุเกิน 10 ปี แต่ยังไม่เกิน 15 ปี
- ค. เด็กอายุกว่า 15 ปี แต่ยังไม่เกิน 17 ปี
- ง. เด็กอายุกว่า 17 ปี แต่ยังไม่เกิน 20 ปี

คำตอบ ข. มาตรา 74 เด็กอายุยังไม่เกิน 10 ปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดเด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ แต่ถ้าเด็กนั้นมีอายุเกินกว่า 10 ปี แต่ไม่เกิน 15 ปี เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ แต่ให้ศาลมีอำนาจที่จะดำเนินการใช้วิธีการสำหรับเด็กได้

265. การทำให้ผู้อื่นได้รับบาดเจ็บในการแข่งขันการชกมวยตามกติกา แต่ไม่มีการฟ้องร้องว่าเป็นความผิด เพราะ

- ก. คู่แข่งขันยินยอมให้ทำร้ายร่างกายกัน
- ข. การชกมวยเป็นกีฬาที่ยอมรับในสังคม
- ค. ไม่มีบทกฎหมายบัญญัติไว้เป็นความผิด
- ง. เป็นจารีตประเพณีที่ยอมรับกันทั่วไปให้ทำโดยชอบ

คำตอบ ง. โดยปกติแล้วการทำให้ผู้อื่นได้รับบาดเจ็บนั้นไม่มีกฎหมายใดๆ อนุญาตให้ทำกันได้ แต่กรณีการแข่งขันชกมวยตามกติกานั้นถือว่าสามารถกระทำได้และไม่มีความผิด ทั้งนี้เพราะเป็นจารีตประเพณีที่ได้ปฏิบัติกันมาช้านานแล้ว

266. “อุบัติเหตุ” คืออะไร

- ก. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรืออุบัติขึ้นในกรณีต่างๆ
- ข. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากธรรมชาติ
- ค. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยขาดความระมัดระวังตามวิสัยและพฤติการณ์
- ง. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยมิได้เจตนาหรือประมาท

คำตอบ ง. อุบัติเหตุ คือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยมิได้เจตนาหรือประมาท

267. ข้อใด มีใช้ กฎหมายอาญา

- ก. ประมวลกฎหมายที่ดิน
- ข. พระราชบัญญัติการพนัน
- ค. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ
- ง. พระราชบัญญัติป่าไม้

คำตอบ ก. กฎหมายอาญา หมายถึง กฎหมายทุกอย่างที่มีโทษทางอาญา แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

- 1). พ.ร.บ. ต่าง ๆ ที่มีโทษทางอาญา เช่น พ.ร.บ. ป่าไม้ฯ, พ.ร.บ. การพนันฯ เป็นต้น
- 2). ประมวลกฎหมายอาญา

268. นางสาวซื่อรยนต์ใหม่มาคันหนึ่งด้วยเงินสด แต่รยนต์คันดังกล่าวรถยนต์จอดขังอยู่บ่อย ๆ นางสาวซื่อจึงขอเปลี่ยนคันใหม่แต่บริษัทที่ขายรถยนต์ไม่ยอมให้เปลี่ยน นางสาวซื่อจึงใช้ค้อนทุบรถยนต์คันดังกล่าว ดังนี้

- ก. นางสาวซื่อมีความผิดทางอาญาแต่ไม่ต้องรับโทษ
- ข. นางสาวซื่อไม่มีความผิดทางอาญา
- ค. นางสาวซื่อมีความผิดแต่ได้รับการลดโทษเพราะทำด้วยความโมโห
- ง. นางสาวซื่อมีความผิดฐานทำลายทรัพย์

คำตอบ ข. ความผิดฐานทำให้เสียหาย คามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 358 จะต้องเป็นการทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่า หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์ของผู้อื่น หรือผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย ดังนั้นการทำให้เสียหายซึ่งทรัพย์ของตนเองจึงไม่มีความผิด

269. โดยหลักกฎหมายอาญาแล้ว การเตรียมกระทำความผิด ถือว่า

- ก. ยังไม่เป็นความผิด
- ข. เป็นความผิดแต่ไม่ต้องรับโทษ
- ค. เป็นความผิดรับโทษเพียงหนึ่งในสามของความผิดสำเร็จ
- ง. เป็นความผิดรับโทษสองในสามของความผิดสำเร็จ

คำตอบ ก. การเตรียมที่จะกระทำความผิด โดยหลักกฎหมายมิได้บัญญัติไว้ว่าเป็นความผิดเว้นแต่การเตรียมที่จะกระทำความผิดบางประเภทที่กฎหมายถือว่าเป็นความผิดและต้องรับโทษ เช่น ความผิดฐานปลงพระชนม์หรือประทุษร้ายต่อพระมหากษัตริย์ พระราชินีหรือรัชทายาท หรือความผิดฐานวางเพลิงเผาทรัพย์ของผู้อื่น เป็นต้น

270. ถ้าศาลเชื่อและรับฟังพยานหลักฐานว่าการที่ผู้กระทำความผิดอ้างว่าตนเองไม่รู้กฎหมาย เพื่อให้ตนเองพ้นจากความรับผิดอาญานั้นเป็นความจริง ดังนี้ศาลจะ

- ก. ศาลจะยกเว้นโทษให้
- ข. ศาลจะลดโทษให้น้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดก็ได้
- ค. ศาลจะต้องลดโทษให้
- ง. ศาลจะไม่ลงโทษตามที่กฎหมายกำหนดก็ได้

คำตอบ ข. โดยปกติบุคคลจะแก้ตัวว่าไม่รู้กฎหมายเพื่อให้พ้นจากความรับผิดทางอาญาไม่ได้ แต่ถ้าศาลเห็นว่าตามสภาพและพฤติการณ์ ผู้กระทำความผิดอาจจะไม่รู้กฎหมายบัญญัติว่าการกระทำนั้นเป็นความผิด ศาลอาจอนุญาตให้แสดงพยานหลักฐานต่อศาล และถ้าศาลเชื่อว่าผู้กระทำไม่รู้กฎหมายบัญญัติไว้เช่นนั้น ศาลจะลดโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ (ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 64)

271. ตามหลักกฎหมายอาญาหากไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้โดยชัดแจ้งว่าการกระทำใดเป็นความผิด

- ก. ต้องวินิจฉัยโดยใช้จารีตประเพณี
- ข. ต้องวินิจฉัยโดยอาศัยบทกฎหมายใกล้เคียงอย่างยิ่ง
- ค. ไม่ต้องวินิจฉัยเพราะไม่มีความผิดเกิดขึ้น
- ง. ถูกทั้งข้อ ก. และ ข.

คำตอบ ค. กฎหมายอาญาต้องตีความโดยเคร่งครัด ถ้าไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้โดยชัดแจ้งว่าการกระทำใดเป็นความผิด ย่อมไม่มีความผิด และไม่มีโทษ (อีกทั้งไม่อาจนำวิธีการอุดช่องว่างตามกฎหมายแพ่งมาใช้บังคับในคดีอาญาได้)

272. บุคคลอายุเกินกว่ากี่ปี ที่ดำรงชีพจากรายได้ของผู้ซึ่งค้าประเวณีจะมีความผิดและต้องรับโทษตามกฎหมายอาญา

ก. อายุเกินกว่า 14 ปี

ข. อายุเกินกว่า 16 ปี

ค. อายุเกินกว่า 18 ปี

ง. อายุเกินกว่า 20 ปี

คำตอบ ข. ผู้ใดอายุเกินกว่า 16 ปี ดำรงชีพอยู่แม้เพียงบางส่วนจากรายได้ของผู้ซึ่งค้าประเวณี ต้องระวางโทษ (มาตรา 286 แก้ไขใหม่)

273. นางกมลกับนายอดุลย์เป็นสามีภริยากันโดยชอบด้วยกฎหมาย ต่อมานางกมลไม่ยินยอมให้นายอดุลย์ร่วมเพศด้วย นายอดุลย์จึงข่มขืนกระทำชำเรานางกมล ถามว่านายอดุลย์มีความผิดหรือไม่อย่างไร

ก. ไม่ผิด เพราะทั้งสองคนเป็นสามีภริยาโดยชอบด้วยกฎหมาย

ข. ผิด แต่นายอดุลย์ไม่ต้องรับโทษ

ค. ผิด ต้องรับโทษ แต่ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ก็ได้

ง. ไม่มีข้อถูก

คำตอบ ค. การข่มขืนกระทำชำเราที่เป็นการกระทำความผิดระหว่างคู่สมรสและคู่สมรสนั้น ยังประสงค์จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยา ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้ หรือจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองความประพฤติแทนการลงโทษก็ได้

274. หญิงอายุ 21 ปี ข่มขืนกระทำชำเรา ชาย อายุ 18 ปี มีความผิดหรือไม่อย่างไร

ก. ไม่ผิด เพราะ หญิงข่มขืนชายไม่มีกฎหมายกำหนดไว้ว่าเป็นความผิด

ข. ผิด เพราะไม่ว่าหญิงหรือชายสามารถกระทำความผิดฐานกระทำชำเราได้

ค. ไม่ผิด เพราะชายอายุเกิน 15 ปีแล้ว

ง. ไม่มีข้อถูก

คำตอบ ข. ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นโดยขู่เจ็ญด้วยประการใดๆ โดยใช้กำลังประทุษร้ายโดยผู้อื่นนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้ผู้อื่นนั้นเข้าใจว่าตนเป็นบุคคลอื่นต้องระวางโทษ (มาตรา 276 วรรคแรก แก้ไขใหม่)

275. สามีทำร้ายภรรยาได้รับบาดเจ็บสาหัส ดังนี้

ก. สามีไม่มีความผิด

ข. สามีมีความผิดแต่ไม่ต้องรับโทษ

ค. สามีมีความผิดต้องรับโทษ

ง. สามีมีความผิดแต่ยอมความได้

คำตอบ ค. เฉพาะความผิดฐานลักทรัพย์ วิวังทรัพย์ นื้อ โกง โกงเจ้าหนี้ ยักยอกทรัพย์ รับของโจร ทำให้เสียทรัพย์และบุกรุกเท่านั้น ถ้าเป็นการกระทำที่สามีกระทำต่อภรรยา หรือ ถ้าภรรยากระทำต่อสามี ผู้กระทำมีความผิดแต่ไม่ต้องรับโทษ หรือถ้าเป็นการกระทำระหว่างผู้บุพการี กระทำต่อผู้สืบสันดาน หรือผู้สืบสันดานกระทำต่อบุพการี ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ และให้ถือว่าเป็นความผิดอันยอมความกันได้

276. การกระทำชำเรา ตามกฎหมายอาญาที่แก้ไขใหม่ หมายความว่าอย่างไร

ก. การใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำ กับอวัยวะเพศของผู้อื่น

ข. การใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำ กับอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น

ค. การใช้สิ่งอื่นใดกระทำกับอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น

ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ง. การกระทำชำเรา หมายความว่า การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำโดยการใช้ อวัยวะเพศของผู้กระทำ กับอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น หรือการใช้สิ่งอื่นใดกระทำกับอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น

277. ความผิดซึ่งผู้กระทำได้กระทำในขณะที่มีอายุต่ำกว่าที่ปี มิให้ ถือว่าเป็นความผิดที่จะนำมา พิจารณากักกันได้

ก. 14 ปี

ข. 15 ปี

ค. 16 ปี

ง. 18 ปี

คำตอบ ง. ความผิดซึ่งผู้กระทำได้กระทำในขณะที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีนั้น มิให้ถือว่าเป็นความผิดที่จะนำมาพิจารณาพิพากษากักกันได้

278. ค.ณ. ก้อย อายุ 9 ปี 11 เดือน กระทำความผิด ข้อใดกล่าว **ถูกต้อง**

- ก. ไม่ถือว่าเป็นความผิด
ข. ไม่ต้องรับโทษ
ค. ต้องรับโทษกึ่งหนึ่ง
ง. รับโทษ 1 ใน 3

คำตอบ ข. เด็กอายุยังไม่เกิน 10 ปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดเด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ

279. ค.ช.บอย อายุ 14 ปี กระทำความผิด ข้อใดกล่าว **ถูกต้อง**

- ก. ไม่ถือว่าเป็นความผิด
ข. ไม่ต้องรับโทษ แต่ศาลอาจใช้วิธีการสำหรับเด็กได้
ค. ต้องรับโทษกึ่งหนึ่ง
ง. รับโทษ 1 ใน 3

คำตอบ ข. เด็กอายุกว่า 10 ปี แต่ยังไม่เกิน 15 ปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดเด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ แต่ให้ศาลมีอำนาจใช้วิธีการสำหรับเด็กได้

280. การส่งเด็กที่กระทำความผิดไปยังสถานฝึกและอบรม จะต้องไม่เกินกว่าเด็กอายุครบกี่ปี

- ก. 18 ปี
ข. 20 ปี
ค. 24 ปี
ง. 25 ปี

คำตอบ ก. การส่งเด็กที่กระทำความผิดไปยังโรงเรียน หรือสถานฝึกและอบรม หรือสถานที่ซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อฝึกและอบรม ตลอดระยะเวลาที่ศาลกำหนด แต่อย่าให้เกินกว่าเด็กนั้นจะมีอายุครบ 18 ปี

281. ตำรวจมาเห็นขวานั่งกินข้าวอยู่ ตำรวจสนุกจึงใช้เท้าลูบหัวขวานแล้วเดินผ่านไป ขวานว่ามีคิดได้ไล่ฟันคำ คำจึงใช้ไม้ตีถูกขาข้อมือหัก ดังนี้คำ

- ก. ไม่มีความคิดเพราะเป็นการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย
ข. มีความคิดแต่ไม่ต้องรับโทษเพราะกระทำด้วยความจำเป็น
ค. มีความคิดต้องรับโทษ
ง. ผิดทุกข้อ

คำตอบ ก. การกระทำที่ถือว่าเป็นการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมายนั้น จะต้องเป็นการกระทำเพื่อป้องกันสิทธิของตนหรือผู้อื่น ให้พ้นจากอันตรายที่ใกล้จะถึง และต้องเป็นอันตรายที่เกิดขึ้นโดยตนมิได้ก่อให้เกิดขึ้น ถ้าเป็นอันตรายที่จะเกิดขึ้นโดยตนเป็นผู้ก่อให้เกิดขึ้นเอง ดังนี้ผู้กระทำจะอ้างว่าเป็นการกระทำเพื่อป้องกันและเพื่อให้ตนเองพ้นจากความรับผิดชอบไม่ได้

282. ความผิดที่มีอัตราโทษจำคุก กว่า 1 เดือน ถึง 1 ปี มีอายุความเท่าใด

ก. 15 ปี

ข. 10 ปี

ค. 5 ปี

ง. 1 ปี

คำตอบ ก. มาตรา 95 ในคดีอาญา ถ้ามิได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาลภายในกำหนดดังต่อไปนี้ นับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ

(1) 20 ปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุก 20 ปี

(2) 15 ปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกกว่า 7 ปีแต่ยังไม่ถึง 20 ปี

(3) 10 ปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกกว่า 1 ปีถึง 7 ปี

(4) 5 ปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกกว่า 1 เดือนถึง 1 ปี

(5) 1 ปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 1 เดือนลงมาหรือต้องระวางโทษอย่างอื่น

ถ้าได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาลแล้ว ผู้กระทำความผิดหลบหนีหรือวิกลจริต และศาลสั่งงดการพิจารณาไต่สวนเกินกำหนดดังกล่าวแล้วนับแต่วันที่หลบหนีหรือวันที่ศาลสั่งงดการพิจารณา ก็ให้ถือว่า เป็นอันขาดอายุความเช่นเดียวกัน

283. นายคำต้องการให้นายก้านทำร้ายนายแก้ว จึงหลอกลายก้านว่านายแก้วแอบเป็นชู้กับภรรยา นายก้าน นายก้าน โกรธไปทำร้ายนายแก้ว ดังนี้ นายคำต้องรับผิดทางอาญาในฐานะเป็น

ก. ตัวการ

ข. ผู้ใช้

ค. ผู้สนับสนุน

ง. ไม่มีความผิด

คำตอบ ข. ความผิดฐานเป็นผู้ใช้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 84 คือ การก่อให้เกิดผู้อื่นกระทำความผิดไม่ว่าด้วยการใช้ บังคับ ชูเจ้าชู้ง้าง วาน หรือยุยงส่งเสริมหรือด้วยวิธีอื่นใด

284. นายเอกเห็นกรรขาของตนกอดจูบกับนายโท นายเอกตรงเข้าทำร้ายนายโท ดังนั้นนายเอก

- ก. ไม่มีความผิดเพราะเป็นการป้องกัน
- ข. มีความผิดแต่ไม่ต้องรับโทษเพราะกระทำด้วยความจำเป็น
- ค. มีความผิดแต่ได้รับการลดโทษเพราะกระทำโดยขณะบันดาลโทสะ
- ง. มีความผิดไม่ได้รับการลดโทษ

คำตอบ ก. การกระทำของนายโท ถือว่าเป็นการล่วงละเมิดสิทธิของนายเอก ดังนั้นนายเอก ย่อมมีสิทธิกระทำการป้องกันสิทธิของตนได้ และถือว่าเป็นการกระทำเพื่อป้องกันสิทธิของตน โดยชอบด้วยกฎหมาย นายเอกจึงไม่มีความผิด

285. นายสมพงษ์อายุ 17 ปี กระทำความผิด ต้องรับโทษอย่างไร

- ก. ไม่ต้องรับโทษ
- ข. ต้องรับโทษกึ่งหนึ่ง
- ค. รับโทษ 1 ใน 3
- ง. รับโทษ 2 ใน 3

คำตอบ ข. ผู้ใดอายุกว่า 15 ปี แต่ต่ำกว่า 18 ปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด ให้ศาลพิจารณาถึงความรู้ผิดชอบและสิ่งอื่นที่พึงเกี่ยวกับผู้นั้น ในอันที่จะควรวินิจฉัยว่าสมควรพิพากษาลงโทษผู้นั้นหรือไม่ ถ้าศาลเห็นว่าไม่สมควรพิพากษาลงโทษก็ให้จัดการตาม มาตรา 74 หรือถ้าศาลเห็นว่าสมควรพิพากษาลงโทษ ก็ให้ลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดลงกึ่งหนึ่ง

286. “ช่องว่างแห่งกฎหมาย” หมายถึง

- ก. ความต่างกันอย่างมากระหว่างกฎหมายเก่ากับกฎหมายใหม่
- ข. การ ไม่มีกฎหมายที่จะนำไปปรับกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น
- ค. ความห่างกันระหว่างกฎหมายที่มีศักดิ์สูงกับกฎหมายที่มีศักดิ์ต่ำ
- ง. กฎหมายใช้บังคับกับคนจนและคนรวยแตกต่างกัน

คำตอบ ข. ช่องว่างแห่งกฎหมาย หมายถึง กรณีที่ไม่มีกฎหมายลายลักษณ์อักษรหรือกฎหมายจารีตประเพณีที่จะนำไปใช้ปรับแก้ข้อเท็จจริงได้

287. เมื่อศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ดำเนินการบังคับคดีให้เป็นตามคำพิพากษา ได้แก่

ก. ตำรวจ

ข. พนักงานอัยการ

ค. เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์

ง. เจ้าพนักงานบังคับคดี

คำตอบ ค. ในคดีอาญา เมื่อคดีถึงที่สุดและศาลสั่งพิพากษาลงโทษจำเลยให้ประหารชีวิตหรือจำคุก ก็จะเป็นหน้าที่ของ “เจ้าหน้าที่ฝ่ายราชทัณฑ์” จะเป็นผู้ดำเนินการบังคับคดีให้เป็นไปตามคำพิพากษาต่อไป

288. ข้อใด ไม่อยู่ ในความหมายของคำว่า “คุมขัง”

ก. คุมตัว

ข. ควบคุม

ค. กักกัน

ง. จำคุก

คำตอบ ค. คุมขัง หมายความว่า คุมตัว ควบคุม ขัง กักขัง หรือจำคุก

289. สุภาษิตกฎหมายข้อใดที่นำมาใช้ได้ กรณีที่ไม่มีกฎหมายลายลักษณ์อักษรมาปรับใช้

ก. ความยินยอมไม่ทำให้เป็นละเมิด

ข. กรรมเป็นเครื่องชี้การกระทำ

ค. ไม่มีเจตนาที่ต้องรับผิดชอบ

ง. ความไม่รู้กฎหมายแก้ตัวได้

คำตอบ ข. สุภาษิตกฎหมายที่นำมาใช้ได้ ในกรณีที่ไม่มีกฎหมายลายลักษณ์อักษรมาปรับใช้ มีได้หลายหลัก เช่น ความไม่รู้ข้อเท็จจริงแก้ตัวได้ ความไม่รู้ข้อกฎหมายแก้ตัวไม่ได้ หรือ กรรมเป็นเครื่องชี้เจตนา เป็นต้น

290. บุคคลจะมีความผิดทางอาญาต่อเมื่อ

ก. คิดและตกลงใจแล้วว่าจะกระทำผิด

ข. คิด ตกลงใจและเตรียมที่จะกระทำผิด

ค. ลงมือกระทำผิด

ง. ลงมือกระทำผิดและต้องสำเร็จตามเจตนาแล้ว

คำตอบ ค. บุคคลจะต้องรับโทษในทางอาญาก็ต่อเมื่อได้ลงมือกระทำความผิดแล้วไม่ว่าการกระทำนั้นจะได้กระทำไปตลอดหรือจะบรรลุผลหรือไม่ก็ตาม สำหรับขั้นตอนของความคิด การตกลงใจ และการเตรียมการที่จะกระทำความผิดนั้น ในทางกฎหมายยังไม่ถือว่าเป็นความผิด และจะต้องรับโทษแต่อย่างใด (ยกเว้นการเตรียมการที่จะกระทำความผิดบางประเภท)

291. นายยิ้มจ้างมือปืนไปฆ่านายเอี่ยม มือปืนรับเงินแล้วแต่ต่อมาเปลี่ยนใจไม่ยอมฆ่าโดยเอาเงินไปให้นายยิ้ม คั้งนี้ นายยิ้ม

- ก. ยังไม่มีความผิดเพราะมือปืนยังไม่ได้ฆ่า
- ข. มีความผิดฐานเป็นผู้ใช้ แต่กฎหมายยกเว้นโทษให้
- ค. มีความผิดฐานเป็นผู้ใช้ โดยรับโทษ 1 ใน 3
- ง. มีความผิดฐานเป็นผู้ใช้รับโทษเสมือนตัวการ

คำตอบ ก. ผู้ใดก่อให้เกิดผู้อื่นกระทำความผิด ไม่ว่าจะด้วยการใช้ บังคับขู่เข็ญ จ้างวาน หรือ ยุยงส่งเสริม หรือด้วยวิธีอื่นใด ผู้นั้นมีความผิดฐานเป็นผู้ใช้ และต้องรับโทษเสมือนเป็นตัวการแต่ถ้าความผิดมิได้กระทำลง เพราะผู้ถูกใช้ไม่ยอมกระทำ ผู้ใช้ต้องรับโทษ 1 ใน 3 ของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

292. นายคำใช้อาวุธปืนขู่จะฆ่าบิดาของนายขาว ถ้านายขาวไม่ใช้ไม้ตีหัวนายเขียว นายขาวกลัวบิดาถูกยิงตายจึงใช้ไม้ตีหัวนายเขียวแตก คั้งนี้ นายขาว

- ก. ไม่มีความผิด เพราะเป็นการป้องกันอันตรายให้บิดา
- ข. กระทำความผิดด้วยความจำเป็น จึงไม่ต้องรับโทษ
- ค. กระทำความผิดด้วยความจำเป็น รับโทษน้อยที่สุด
- ง. กระทำโดยไม่เจตนา จึงไม่มีความผิด

คำตอบ ข. การกระทำความผิดของนายขาว เป็นการกระทำผิดด้วยความจำเป็นเพราะเพื่อให้ผู้อื่นพ้นจากอันตรายที่ใกล้จะถึง โดยไม่สามารถหลีกเลี่ยงโดยวิธีใดได้ และไม่เกินสมควรแก่เหตุจึงมีความผิดแต่ไม่ต้องรับโทษ

293. นายโหดชวนนายเลวไปฆ่านายดี นายเลวไม่ไปด้วย แต่ได้มอบปืนให้ นายโหด เมื่อนายโหดใช้ปืนกระบอกนั้นยิงนายดีตาย นายเลวจะต้องรับผิดชอบร่วมกับนายโหดในฐานะ

ก. เป็นผู้ใช้	ข. เป็นตัวการ
ค. เป็นผู้สนับสนุน	ง. ไม่มีความผิดเพราะไม่ได้ไปด้วย

คำตอบ ค. การกระทำของนายเลว ถือว่าเป็นการช่วยเหลือในการที่ผู้อื่นกระทำความผิด จึงมีความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุน ต้องรับโทษ 2 ใน 3 ของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดที่สนับสนุนนั้น

294. โก้กับโก่ตกลงไปฆ่าชาย โดยโก้จะเป็นคนฟันให้โก่เป็นคนยิง เมื่อพบชาย โก่ตรงเข้าฟันชาย ชายใช้ปืนยิงสวนถูกโก่ได้รับบาดเจ็บ โก้ใช้ปืนยิงชายถึงแก่ความตาย ดังนี้โก้จะต้องรับผิดทางอาญาร่วมกับโก่อย่างไร

ก. เป็นผู้สนับสนุน

ข. เป็นตัวการ

ค. เป็นผู้ใช้

ง. ไม่มีความผิดเพราะถูกยิงได้รับบาดเจ็บ

คำตอบ ข. ความผิดฐานเป็นตัวการ คือความผิดที่เกิดขึ้นโดยการกระทำของบุคคลตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป กฎหมายให้ถือว่าผู้ที่ได้ร่วมกันกระทำความผิดเป็นตัวการ และต้องระวางโทษตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

295. ในกรณีที่กฎหมายมีบทวิเคราะห์ศัพท์หรือคำนิยามสำหรับคำใด เช่น คำว่า “กระทำ” ในประมวลกฎหมายอาญา แสดงว่ากฎหมายฉบับนั้นมุ่งจะให้คำนั้น

ก. มีความตามธรรมดาสามัญอย่างที่เข้าใจกันในภาษาธรรมดา

ข. มีความพิเศษไปกว่าที่เข้าใจกันในภาษาธรรมดา

ค. มีความหมายตามที่ผู้มีอำนาจในการตีความต้องการ

ง. มีความหมายตามแต่ศาลจะต้องการ

คำตอบ ข. ในกรณีที่กฎหมายมีบทวิเคราะห์ศัพท์หรือคำนิยามสำหรับคำใด แสดงว่ากฎหมายมุ่งจะให้คำนั้นมีความหมายพิเศษไปกว่าที่จะเข้าใจกันในภาษาธรรมดา หรือภาษาเทคนิค หรือภาษาวิชาการ

296. การกระทำความผิดตามข้อใด ไม่ถือว่าเป็นความผิดเพื่อการเพิ่มโทษได้

ก. ความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

ข. ความผิดลหุโทษ

ค. ความผิดซึ่งผู้กระทำได้กระทำในขณะที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี

ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ง. ความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ และความผิดซึ่งผู้กระทำได้กระทำในขณะที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีนั้น ไม่ว่าได้กระทำในครั้งก่อนหรือครั้งหลัง ไม่ถือว่าเป็นความผิดเพื่อการเพิ่มโทษ

297. นายโก้มัธสุราเข้าไปจนมาแล้วนึกสนุกจึงใช้ปืนยิงเข้าไปในร้านขายสุราที่มีคนนั่งดื่มสุราอยู่หลายคนลูกกระสุนปืนถูกนายเฮงถึงแก่ความตาย ดังนี้ นายโก้มัธมีความผิด

- ก. ประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ
- ข. ฆ่าคนตายโดยไม่เจตนา
- ค. ฆ่านายเฮงตายโดยเจตนา
- ง. มีความผิดแต่ได้รับการลดโทษเพราะความมีนเมา

คำตอบ ค. การกระทำโดยเจตนา คือการกระทำโดยผู้กระทำรู้สำนึกในการกระทำ และในขณะเดียวกันผู้กระทำได้ประสงค์ต่อผลของการกระทำหรือยอมเล็งเห็นผลของการกระทำนั้น (การกระทำของ นายโก้มัธ เป็นการกระทำโดยเจตนาโดยหลักยอมเล็งเห็นผล)

298. ข้อใดต่อไปนี้เป็น กล่าวผิด

- ก. ราษฎรเป็นโจทก์ฟ้องคดีอาญาไม่ได้ต้องให้พนักงานอัยการฟ้องแทน
- ข. พนักงานอัยการจะฟ้องคดีอาญาโดยผู้เสียหายไม่ร้องทุกข์ไม่ได้
- ค. ศาลต้องไต่สวนมูลฟ้องเสมอเมื่อพนักงานอัยการฟ้องคดีอาญา
- ง. พนักงานอัยการจะฟ้องคดีอาญาได้ก็ต่อเมื่อมีการสอบสวนแล้ว

คำตอบ ค. ในคดีอาญา การที่ผู้เสียหายไม่ประสงค์จะฟ้องร้องผู้กระทำผิดต่อศาลด้วยตนเอง แต่ได้มอบคดีให้เจ้าพนักงานในการยุติธรรมดำเนินคดีแทนให้ นั่น คือ การมอบอำนาจฟ้องร้องผู้กระทำผิดต่อศาลให้แก่พนักงานอัยการเป็นผู้ฟ้องร้องคดีแทนตนเอง (แต่พนักงานอัยการจะฟ้องคดีได้ก็ต่อเมื่อมีการสอบสวนแล้ว)

299. ข้อใดไม่เป็นการกระทำในกฎหมายอาญา

- ก. นายคำยกปืนยิงนายแดงโดยเข้าใจว่าเป็นคนร้าย
- ข. นายคำจำเป็นต้องตีศีรษะนายแดงเนื่องจากถูกนายเหลืองใช้ปืนขู่บังคับ
- ค. นายคำนอนละเมอตีบนายขาวตกจากเตียงได้รับบาดเจ็บ
- ง. นายแดงแกล้งให้บุตรคนม จนบุตรตาย

คำตอบ ก. “การกระทำ” ในทางกฎหมายอาญา หมายถึง การเคลื่อนไหว หรือการไม่เคลื่อนไหว ร่างกายโดยรู้สำนึก คือ อยู่ภายใต้บังคับของจิตใจ ดังนั้นการเคลื่อนไหวร่างกายของคนนอนละเมอ เป็นการเคลื่อนไหวที่ไม่ได้อยู่ภายใต้บังคับของจิตใจจึงไม่ถือว่าเป็นการกระทำ

300. ผู้ใดพยายามกระทำความผิดลหุโทษ ผู้นั้น

- ก. ไม่ต้องรับโทษ
- ข. ได้รับการลดโทษ
- ค. ไม่มีความผิด
- ง. มีความผิดแต่รับโทษกึ่งหนึ่ง

คำตอบ ก. มาตรา 105 ผู้ใดพยายามกระทำความผิดลหุโทษ ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

301. ผู้กระทำความผิดคดีอาญาที่จะถูกฟ้องต่อศาลเยาวชนและครอบครัว จะต้องมียุ

- ก. เกินกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 17 ปี
- ข. เกิน 7 ปี แต่ไม่เกิน 17 ปี
- ค. เกิน 7 ปี แต่ไม่ถึง 18 ปี
- ง. เกิน 10 ปี แต่ไม่ถึง 18 ปี

คำตอบ ก. ศาลเยาวชนและครอบครัว มีอำนาจพิจารณาคดีอาญาที่ผู้กระทำความผิดเป็นเด็กและเยาวชน ที่มีอายุเกินกว่า 7 ปี แต่ไม่ถึง 18 ปี

302. ผู้ที่สนับสนุนให้ผู้อื่นกระทำความผิดลหุโทษ จะต้องรับโทษตามข้อใด

- ก. รับโทษเสมือนตัวการ
- ข. รับโทษ 2 ใน 3
- ค. รับโทษกึ่งหนึ่ง
- ง. ไม่ต้องรับโทษ

คำตอบ ง. มาตรา 106 ผู้สนับสนุนในความผิดลหุโทษไม่ต้องรับโทษ

303. การกระทำความคิดตามข้อใดที่แม้ไม่มีเจตนาก็เป็นความผิดอาญา

ก. ประมาท	ข. อุบัติเหตุ
ค. ลหุโทษ	ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ค. มาตรา 104 การกระทำความคิดลหุโทษตามประมวลกฎหมายนี้ แม้กระทำโดยไม่มีเจตนาก็เป็นความผิด เว้นแต่ตามบทบัญญัติความคิดนั้นจะมีความบัญญัติให้เห็นเป็นอย่างอื่น

304. สภาพความคิดตามข้อใดแม้จะกระทำนอกราชอาณาจักรไม่ว่าผู้กระทำผิดจะมีสัญชาติใดข่มอยู่ในอำนาจของศาลไทยที่จะพิจารณาพิพากษาได้

ก. นำผู้อื่น	ข. ลักทรัพย์
ค. วางเพลิงเผาทรัพย์	ง. ปลอมแปลงธนบัตรไทย

คำตอบ ง. ศาลไทยมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีในความคิดที่แม้จะได้กระทำนอกราชอาณาจักรและไม่ว่าผู้กระทำผิดจะมีสัญชาติใด ได้แก่

1. ความผิดต่อความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร
2. ความผิดเกี่ยวกับการปลอมและการแปลงธนบัตรไทย
3. ความผิดฐานชิงทรัพย์และฐานปล้นทรัพย์ในทะเลหลวง

305. ข้อใดที่เป็นหลักกฎหมายที่ไม่มีเหตุผลทางศีลธรรมสนับสนุน

ก. การลักทรัพย์	ข. การนำผู้อื่น
ค. การครอบครองทรัพย์สิน	ง. การทำร้ายผู้อื่น

คำตอบ ค. การครอบครองทรัพย์สิน เป็นกฎหมายที่เกิดขึ้นในยุคนักกฎหมาย โดยนักกฎหมายเป็นผู้สร้างหลักกฎหมายขึ้นมาเพื่อเสริมกับกฎหมายประเพณีหรือกฎหมายชาวบ้านเป็นหลักกฎหมายที่สร้างขึ้นโดยไม่มีเหตุผลทางศีลธรรมสนับสนุน

306. ผู้กระทำความผิดที่ศาลจะลงโทษทางอาญาได้จะต้องมีอายุ

ก. เกินกว่า 7 ปี บริบูรณ์	ข. เกินกว่า 14 ปี บริบูรณ์
ค. เกินกว่า 16 ปี บริบูรณ์	ง. เกินกว่า 18 ปี บริบูรณ์

คำตอบ ง. ผู้ใดมีอายุตั้งแต่ 18 ปี แต่ไม่เกิน 20 ปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด ถ้าศาลเห็นสมควรจะลดโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นลง 1 ใน 3 หรือกึ่งหนึ่งก็ได้

307. นายเก่งนั่งดูต้นทางให้นายกล้าข่มขืนกระทำชำเรา น.ส. เก๋ เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัว นายเก่งได้ดังนี้ นายเก่งต้องรับผิดฐาน

ก. เป็นผู้สนับสนุน

ข. เป็นผู้ใช้

ค. เป็นตัวการ

ง. ไม่มีผิดเพราะไม่ได้ร่วมข่มขืน

คำตอบ ค. แม้นายเก่งจะเพียงแต่นั่งดูต้นทางไม่ได้ข่มขืนกระทำชำเรา น.ส. เก๋ แต่ถือนายเก่งได้ ร่วมกับนายกล้ากระทำความผิดแล้วจึงถือว่านายเก่งต้องรับผิดฐานเป็นตัวการร่วมกันข่มขืนกระทำชำเรา น.ส. เก๋ ความผิดฐานเป็นตัวการ คือความผิดที่เกิดขึ้น โดยการกระทำของบุคคลตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป กฎหมายให้ถือว่าผู้ที่ได้ร่วมกันกระทำผิดเป็นตัวการ และต้องระวางโทษตามที่กฎหมายได้ กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

308. ผู้ใดมีความผิดฐานดูหมิ่นเจ้าพนักงานตามมาตรา 136

ก. แดง พุดกับ ส.ค.ค. คำว่า “คุณทูลจริต” โดยไม่รู้ว่าเป็นตำรวจ

ข. มะลิ พุดกับ พ.ต.ท. แดง ว่า “คุณทูลจริต” โดยรู้ว่าแดงเป็นตำรวจแต่เกียจเฉาะแล้ว

ค. สมทรง พุดกับ นายเขียว ว่า “คุณทูลจริต” โดยคิดว่านายเขียวเป็นตำรวจ

ง. บังอร พุดกับ ร.ต.อ. กล้า ว่า “คุณทูลจริต” ขณะที่ ร.ต.อ. กล้า ออกเวร

คำตอบ ง. ผู้ใดดูหมิ่นเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่ หรือเพราะได้กระทำการตามหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 2,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความผิดฐานดูหมิ่นเจ้าพนักงานนั้น ผู้กระทำความผิด (ผู้ดูหมิ่น) จะต้องรู้ว่าผู้ที่ถูกดูหมิ่นเป็นเจ้าพนักงาน และคำดูหมิ่นต้องเป็นการเฉาะเฉาะจงให้เห็นได้ว่าไปว่าเขาและเจ้าพนักงานจะต้องเป็นเจ้าพนักงานในปัจจุบัน โดยยังมีได้เกษียณอายุราชการ

309. ผู้ใด ไม่มี ความผิดฐานแจ้งความเท็จต่อเจ้าพนักงานตามมาตรา 137

- ก. ออชกรแจ้งความเท็จด้วยการเขียน
- ข. สมควรแจ้งความเท็จด้วยวาจา
- ค. สมบัติแจ้งความเท็จด้วยภาษามือ
- ง. สมศรีแจ้งความเท็จด้วยการนิ่ง

คำตอบ ง. มาตรา 137 ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงาน ซึ่งอาจทำให้ผู้อื่นหรือประชาชนเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 1,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความผิดฐานแจ้งความเท็จตามมาตรา 137 ข้อความเท็จจะต้องเป็นข้อสำคัญในคดี และเจ้าพนักงานผู้รับแจ้งจะต้องได้รับทราบข้อความนั้นแล้วจึงจะเป็นความผิดสำเร็จ สำหรับการแจ้งความเท็จสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การพูด เขียน หรือกรียาอย่างอื่น การนิ่งไม่ถือว่าเป็นการแจ้ง

310. นายบก็ได้เรียนวิชาอยู่ยงคงกระพันยังไม่ออกฟันไม่เข้าจากอาจารย์คงที่มีชื่อเสียง แล้วจิตใจอีกเหิมได้ทำให้นายกกล้าทดลองยิงตน นายกกล้ารับคำท้า ใช้ปืนยิงถูกนายบถึงแก่ความตาย ดังนี้ นายกกล้า

- ก. ไม่มีความผิดเพราะนายบยินยอมให้ยิง
- ข. มีความผิดฐานประมาททำให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย
- ค. มีความผิดฐานฆ่าคนตายโดยเจตนา
- ง. มีความผิดฐานฆ่าผู้อื่นตายโดยไม่เจตนา

คำตอบ ค. การกระทำของนายกกล้า เป็นการกระทำโดยรู้สำนึก แม้จะไม่ได้ประสงค์ต่อผลแต่ ถือว่าเป็นการกระทำที่ข่มเล็งเห็นผลของการกระทำ จึงเป็นความผิดฐานกระทำโดยเจตนา โดยหลักข่มเล็งเห็นผล

311. นายลอยเดินชมงานแสดงเครื่องแก้วเจียรนัย ไม่ระมัดระวังทำให้ชนเครื่องแก้วหล่นมาแตกเสียหาย นายลอยจะต้องรับผิดชอบอย่างไร

- ก. เจตนาทำลายทรัพย์สิน
- ข. ประมาททำให้ทรัพย์สินผู้อื่นเสียหาย
- ค. ทำลายทรัพย์สินโดยไม่เจตนา
- ง. ไม่มีความผิดทางอาญา แต่ต้องชดเชยค่าเสียหาย

คำตอบ ง. ความผิดฐานกระทำโดยประมาทนั้น จะเป็นความผิดก็ต่อเมื่อการกระทำนั้นมีความผิดตามกฎหมายบัญญัติไว้เป็นความผิดด้วย (ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์สินจะมีได้เฉพาะเมื่อได้กระทำโดยเจตนาเท่านั้น)

312. ข้อใดเป็นอาวุธโดยสภาพ

- ก. กระบอง
- ข. มีดบังคอ
- ค. เหล็กขูดซาร์ป
- ง. มีดโต้ยาว

คำตอบ ก. อาวุธโดยสภาพ หมายถึง สิ่งซึ่งโดยสภาพแล้วใช้ทำให้เป็นอันตรายแก่ร่างกาย บาดเจ็บสาหัส หรือถึงตายได้โดยตรง เช่น ปืน หอก แหวน หลาว มีด และกระบอง เป็นต้น

313. การที่นายเขียวใช้ปืนขู่บังคับให้นายแดงขับรถเร็วเพื่อหลบหนีเจ้าพนักงานตำรวจ ทำให้นายแดงขับรถชนนายดำซึ่งกำลังข้ามถนนได้รับบาดเจ็บ ดังนี้ นายแดงมี “การกระทำ” หรือไม่

- ก. ไม่มี เพราะกระทำตามที่ถูบบังคับ ไม่ใช่เจตนาของตน
- ข. มี เพราะมีการคิด ตัดสินใจ และตกลงกระทำตามที่ได้ตัดสินใจ
- ค. ไม่มี เพราะการเคลื่อนไหวไม่อยู่ภายใต้การควบคุมของจิตใจ
- ง. มี เพราะมีผลเสียหายเกิดขึ้นกับนายดำ เนื่องจากนายแดงขับรถชน

คำตอบ ข. กรณีดังกล่าวถือว่านายแดงมีการกระทำ เพราะนายแดงได้มีการเคลื่อนไหวร่างกายโดยรู้สำนึก หรืออยู่ในอำนาจของจิตใจ เพียงแต่นายแดงอาจจะต้องรับโทษเนื่องจากการกระทำด้วยความจำเป็น เพราะอยู่ในบังคับหรือภายใต้อำนาจที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงหรือขัดขืนได้

314. สภาพบังคับของกฎหมายแพ่ง ได้แก่

ก. การได้รับการดำเนินจากสังคม	ข. การตกรนรก
ค. การได้รับการลงโทษจากพระเจ้า	ง. การชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

คำตอบ ง. สภาพบังคับในทางอาญา คือ โทษ ซึ่งเรียงจากโทษหนักที่สุด ไปถึงเบาที่สุด ได้แก่ ประหารชีวิต จำคุก กักขัง ปรับ และริบทรัพย์สิน ส่วนสภาพบังคับในทางแพ่ง ได้แก่ การบังคับให้ชำระหนี้ และชดใช้ค่าสินไหมทดแทนต่อกัน

315. ข้อใด ถูกต้อง เกี่ยวกับจารีตประเพณี

- ก. จารีตประเพณีกำหนดความประพฤติภายนอกและภายในของมนุษย์
- ข. จารีตประเพณี ไม่มีสภาพบังคับใด ๆ เลย
- ค. จารีตประเพณี ได้แก่กฎหมายประเพณี
- ง. จารีตประเพณีกำหนดความประพฤติของบุคคลเพียงบางกลุ่ม

คำตอบ ง. จารีตประเพณี คือสิ่งที่มนุษย์ปฏิบัติต่อเนื่องกันมาเป็นเวลาช้านาน กำหนดความประพฤติภายนอกของมนุษย์ และเป็นข้อบังคับของชนชั้นใดชั้นหนึ่ง หรืออาชีพใดอาชีพหนึ่งเท่านั้น

316. ข้อใดกล่าว ถูกต้อง ในการเรียงอัตราโทษตามประมวลกฎหมายอาญาจากสูงสุดไปมาสุด

ก. จำคุก ปรับ ริบทรัพย์สิน	ข. กักขัง ริบทรัพย์สิน ปรับ
ค. ริบทรัพย์สิน กักขัง ปรับ	ง. ปรับ ริบทรัพย์สิน กักขัง

คำตอบ ก. สภาพบังคับในทางอาญา คือ โทษ ซึ่งเรียงจากโทษหนักที่สุด ไปถึงเบาที่สุด ได้แก่ ประหารชีวิต จำคุก กักขัง ปรับ และริบทรัพย์สิน ส่วนสภาพบังคับในทางแพ่ง ได้แก่ การบังคับให้ชำระหนี้ และชดใช้ค่าสินไหมทดแทนต่อกัน

317. ข้อใด ไม่เป็น ช่องโจร

- ก. จำนวน 6 คน ประชุมร่วมกันเพื่อจะปล้น แต่ก่อนจะไปปล้นเกิดกลับใจไม่ปล้น
- ข. จำนวน 5 คน ประชุมร่วมกันเพื่อจะปล้น โดย 1 ใน 5 เป็นเด็กอายุ 7 ปี
- ค. จำนวน 5 คน ประชุมร่วมกันเพื่อวางเพลิงเผาทรัพย์ แต่ 2 ใน 5 คนไม่เห็นด้วย
- ง. จำนวน 5 คน ประชุมร่วมกันเพื่อฉ้อโกงค่าอาหาร จำนวน 300 บาท

คำตอบ ค. มาตรา 210 ผู้ใดสมคบกันตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป เพื่อกระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่บัญญัติไว้ในภาค 2 นี้ และความผิดนั้นมีกำหนดโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป ผู้นั้นกระทำความผิดฐานเป็นช่องโจร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าเป็นการสมคบเพื่อกระทำความผิด ที่มีระวางโทษถึงประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกอย่างสูงตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 2 ปีถึง 10 ปี และปรับตั้งแต่ 4,000 บาทถึง 20,000 บาท

การสมคบกันที่จะเป็นความผิดฐานช่องโจรนั้น จะต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์ที่สำคัญ 2 ประการ คือ

- 1) จะต้องมีการประชุมปรึกษาหารือร่วมกัน และ
- 2) จะต้องมีการตกลงร่วมกันว่าจะกระทำความผิด

หลักเกณฑ์ทั้ง 2 ประการดังกล่าวจะขาดอย่างหนึ่งอย่างใดไม่ได้ เพราะถ้าขาดหลักเกณฑ์อย่างหนึ่งอย่างใดไป ย่อมไม่ถือว่าเป็นการสมคบกัน

318. “ทางสาธารณะ” หมายถึงข้อใด

- ก. ทางบกหรือทางน้ำสำหรับประชาชนใช้สัญจร
- ข. ถนนส่วนบุคคล
- ค. คลองส่งน้ำ
- ง. สนามหลวง

คำตอบ ก. ทางสาธารณะ หมายถึง ทางบกหรือทางน้ำสำหรับประชาชนใช้สัญจร

319. คำว่า “โดยทุจริต” หมายความว่าอย่างไร

- ก. แสวงหาประโยชน์ที่ควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย
- ข. แสวงหาประโยชน์ที่ควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น
- ค. แสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น
- ง. แสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย

คำตอบ ค. “โดยทุจริต” หมายความว่า เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

320. ข้อใด มิใช่ เอกสารราชการ

- ก. เอกสารที่เจ้าพนักงานได้ทำขึ้นในหน้าที่
- ข. สำเนาเอกสารที่เจ้าพนักงานได้รับรองในหน้าที่
- ค. เอกสารที่เจ้าพนักงานไม่ได้ทำขึ้นแต่ได้รับรองในหน้าที่
- ง. เอกสารที่เป็นหลักฐานแห่งการก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน หรือระงับซึ่งสิทธิ

คำตอบ ง. “เอกสารราชการ” หมายความว่า เอกสารซึ่งเจ้าพนักงานได้ทำขึ้นหรือรับรองในหน้าที่ และให้หมายความรวมถึงสำเนาเอกสารนั้นๆ ที่เจ้าพนักงานได้รับรองในหน้าที่ด้วย ส่วนข้อ ง. หมายถึง เอกสารสิทธิ

321. ข้อใดเป็น “สาธารณสถาน”

- ก. สถานที่ใดๆ ซึ่งประชาชนมีความชอบธรรมที่จะเข้าไปได้
- ข. ที่นามีเจ้าของแต่ปล่อยให้คนอื่นเดินผ่านไปมาได้
- ค. ภัตตาคารที่ปิดแล้ว
- ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ก. “สาธารณสถาน” หมายความว่า สถานที่ใดๆ ซึ่งประชาชนมีความชอบธรรมที่จะเข้าไปได้

322. คำว่า “เคหสถาน” หมายถึงข้อใด

ก. เรือ

ข. แพ

ค. บริเวณที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัย

ง. เรือนที่สร้างใหม่แต่ยังไม่เข้าอยู่อาศัย

คำตอบ ค. “เคหสถาน” หมายความว่า ที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัย เช่น เรือน โรง เรือ หรือแพ ซึ่งคนอยู่อาศัย และให้หมายความรวมถึงบริเวณของที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัยนั้นด้วย จะมีรั้ว ล้อมหรือไม่ก็ตาม

323. คำว่า “เอกสาร” หมายถึงข้อใด

ก. กระดาษ

ข. หนังสือราชการที่ถูกเผาไฟ

ค. แท่นเครื่องยนต์มีหมายเลขเครื่อง

ง. วัตถุต่างๆ ที่ทำให้เกิดรูปรอยได้

คำตอบ ค. ความหมายของ “เอกสาร” จะต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์ 4 ประการ ดังนี้

1. ต้องเป็นกระดาษหรือวัตถุอื่นใด
2. ทำให้ปรากฏความหมายด้วยตัวอักษรพับหรือแบบแปลนอย่างอื่น
3. ด้วยวิธีพิมพ์ หรือถ่ายภาพ หรือวิธีอื่น
4. เป็นหลักฐานแห่งความหมายนั้น

324. “ความผิดธรรมดา” มีความหมายตามข้อใด

ก. ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว

ข. ความผิดที่มีโทษสูงกว่าความผิดลหุโทษ

ค. ความผิดที่มีโทษเท่ากับความผิดลหุโทษ

ง. ความผิดที่มีโทษต่ำกว่าความผิดลหุโทษ

คำตอบ ข. ความผิดธรรมดา คือ ความผิดที่มีโทษสูงกว่าความผิดลหุโทษ

325. “กลางคืน” หมายถึงข้อใด

ก. เวลา 18.00 น. เดือนมีนาคม

ข. เวลาจวนพลบค่ำยังไม่มีมืด

ค. ตะวันตกดินแล้วแต่ยังไม่มีมืด

ง. ไม่มีข้อใดถูก

คำตอบ ค. “กลางคืน” หมายความว่า เวลาระหว่างพระอาทิตย์ตกและอาทิตย์ขึ้น

326. ความผิดใดแม้ไม่มีเจตนาก็เป็นความผิด

ก. ความผิดอันยอมความได้

ข. ความผิดอาญาแผ่นดิน

ค. ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ง. ความผิดที่กระทำโดยประมาท

คำตอบ ง. กระทำโดยประมาท ได้แก่ กระทำความผิดมิใช่โดยเจตนา แต่กระทำโดยปราศจากความระมัดระวัง ซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ และผู้กระทำอาจใช้ความระมัดระวังเช่นนั้นได้ แต่หาได้ใช้เพียงพอไม่

กฎหมายได้บัญญัติว่า แม้กระทำโดยประมาทก็ให้มีโทษนั้นมีบทมาตรามาตราประมวลกฎหมายอาญาดังต่อไปนี้

มาตรา 205 เจ้าพนักงานทำให้ผู้อื่นที่อยู่ในระหว่างคุมขังหลุดพ้นจากการคุมขังไปโดยประมาท

มาตรา 225 ทำให้เกิดเพลิงไหม้โดยประมาท

มาตรา 239 กระทำดังกล่าวในมาตรา 226 ถึงมาตรา 237 โดยประมาท

มาตรา 291 กระทำโดยประมาทให้เขาถึงตาย

มาตรา 300 กระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส

มาตรา 311 ทำให้ผู้อื่นถูกหน่วงเหนี่ยวกักขังโดยประมาท

มาตรา 390 กระทำโดยประมาทและการกระทำนั้น เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ

327. ข้อใดเป็นเอกสารสิทธิ

ก. ส.ค.1

ข. ใบแต่งตั้งนายความ

ค. ทะเบียนสมรส

ง. คำร้อง

คำตอบ ก. “เอกสารสิทธิ” หมายความว่า เอกสารที่เป็นหลักฐานแห่งการก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน หรือระงับซึ่งสิทธิ

สำหรับใบแต่งตั้งนายความกับคำร้องเป็นเอกสารธรรมดา ส่วนทะเบียนสมรสจัดเป็น เอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการ

328. ข้อใด ไม่ใช่ การใช้กำลังประทุษร้าย

ก. การใช้ขารม	ข. สะกดจิต
ค. ทำให้กลัว	ง. ไม่มีข้อถูก

คำตอบ ค. “ใช้กำลังประทุษร้าย” หมายความว่า ทำการประทุษร้ายแก่กายหรือจิตใจของบุคคล ไม่ว่าจะทำด้วยใช้แรงกายภาพ หรือด้วยวิธีอื่นใด และให้หมายความรวมถึงการกระทำใดๆ ซึ่งเป็นเหตุให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ ไม่ว่าจะโดยใช้อำนาจทำให้ มีนเมา สะกดจิต หรือใช้วิธีอื่นใดอันคล้ายคลึงกัน

329. ข้อใด มี เหตุส่วนตัว

ก. บันดาลโทษ	ข. วิกลจริต
ค. การเป็นสามีภรรยา	ง. กระทำผิดในเวลากลางคืน

คำตอบ ง. เหตุส่วนตัว หมายถึง เหตุแห่งข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องเฉพาะตัวของผู้กระทำความผิด แต่ละคน อันมีผลเป็นการยกเว้นโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษแก่ผู้กระทำความผิดของแต่ละคนนั้น

330. “เจตนาพิเศษ” คืออะไร

ก. เจตนาและมูลเหตุจูงใจประกอบกัน
ข. เจตนาชั่วร้าย
ค. เจตนาที่ประสงค์ต่อผลหรือยอมถึงเห็นผลของการกระทำ
ง. ความตั้งใจในการกระทำความผิด

คำตอบ ก. เจตนาพิเศษ หมายถึง เจตนาและมูลเหตุจูงใจประกอบกัน

8. กฎหมายวิธีพิจารณาคความผิด

331. นายปุ่นให้นายเมืองกู้เงิน 30,000 บาท กำหนดชำระหนี้เงินกู้ 18 พฤศจิกายน 2555 นายปุ่นจึงยื่นฟ้องนายเมืองต่อศาลอุทธรณ์ให้วินิจฉัย นายปุ่นยื่นฟ้องดังกล่าวชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

- ก. ชอบ เพราะนายปุ่นถูกนายเมืองได้แย่งสิทธิ
- ข. ชอบ เพราะเป็นการกู้เงินกว่า 2,000 บาท มีหลักฐานเป็นหนังสือ
- ค. ชอบ เพราะศาลอุทธรณ์มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่ง
- ง. ไม่ชอบ เพราะนายปุ่นต้องยื่นคำฟ้องต่อศาลชั้นต้น

คำตอบ ง. มาตรา 172 ภายใต้อำนาจบังคับบทบัญญัติ มาตรา 57 ให้โจทก์เสนอ ข้อหาของตนโดยทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลชั้นต้น

332. นายกิต บรรยายฟ้องว่าในวันที่ 30 ตุลาคม 2555 เวลา 16.00 น. นายมันชนรถยนต์ของนายกิตเสียหาย ขอให้นายมันและนายกร ร่วมกับรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน 10,000 บาท แก่นายกิตให้วินิจฉัยว่าฟ้องของนายกิต เป็นฟ้องเคลือบคลุมหรือไม่

- ก. เป็น เพราะไม่บรรยายฟ้องให้เห็นว่าลูกจ้าง ได้กระทำละเมิดในทางการที่จ้าง
- ข. เป็น เพราะไม่บรรยายถึงลักษณะกิจการของนายกร ผู้เป็นนายจ้าง
- ค. ไม่เป็น เพราะบรรยายฟ้องแจ้งชัดแจ้ง
- ง. ไม่เป็น เพราะบรรยายสภาพแห่งข้อหาแล้ว

คำตอบ ก. มาตรา 172 วรรคสอง คำฟ้องต้องแสดงโดยแจ้งชัดซึ่งสภาพแห่งข้อหาของโจทก์ และ คำขอบังคับทั้งข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหาเช่นนั้น

333. คดีเดิมนายอินฟ้องนายต่อเรียกค่าซื้อสินค้าแล้วถอนฟ้อง ไป ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ถอนฟ้อง แต่นายต่ออุทธรณ์คำสั่งที่ศาลอนุญาตให้ถอนฟ้อง คดีอยู่ระหว่างพิจารณาของศาลอุทธรณ์ นายอินมาฟ้องนายต่อในมูลหนี้อันเดียวกันอีก ให้วินิจฉัยว่าฟ้องของนายอินคดีหลังเป็นฟ้องซ้อนหรือไม่

- ก. เป็นฟ้องซ้อน เพราะเป็นการฟ้องในมูลหนี้อันเดียวกัน
- ข. เป็นฟ้องซ้อน เพราะคดีเดิมคงอยู่ระหว่างพิจารณาของศาลอุทธรณ์ตัดสินเข้าด้วยกัน ได้
- ง. ไม่เป็นฟ้องซ้อน เพราะคดีเดิมศาลชั้นต้นอนุญาตให้ถอนฟ้องแล้ว

คำตอบ ข. มาตรา 173 เมื่อศาลได้รับคำฟ้องแล้ว ให้ศาลออกหมายส่ง สำเนาคำฟ้องให้แก่จำเลย เพื่อแก้คดี และภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันยื่นคำฟ้อง ให้โจทก์ร้องขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้ ส่งหมายนั้น

นับแต่เวลาที่ ได้ยื่นคำฟ้องแล้วคดีนั้นอยู่ในระหว่างพิจารณา และ ผลแห่งการนี้
(1) ห้ามไม่ให้โจทก์ยื่นคำฟ้องเรื่องเดียวกันนั้นต่อศาลเดียวกัน หรือต่อศาลอื่น และ

334. นางปายเคขฟ้องนายมัน ขอแบ่งที่ดินสินสมรส คืออยู่ระหว่างการพิจารณา นางปายมาฟ้อง นายมันอีกโดยยกข้ออ้างว่าที่ดินเป็นสินสมรส นายมันนำไปขายขอให้บังคับนายมันแบ่งค่าที่ดิน ส่วนแบ่งของนางปายให้นางปาย ให้วินิจฉัยว่าฟ้องคดีหลังเป็นฟ้องซ้อนหรือไม่

- ก. เป็นฟ้องซ้อน เพราะมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยและค่าของบังคับอย่างเดียวกัน
- ข. เป็นฟ้องซ้อน เพราะคำฟ้องคดี
- ค. ไม่เป็นฟ้องซ้อน เพราะคดีเดียวกันด้วยความสงบเรียบร้อย
- ง. ไม่เป็นฟ้องซ้อน เพราะเป็นคดีเกี่ยวกับสิทธิครอบครัว

คำตอบ ก. มาตรา 173 เมื่อศาลได้รับคำฟ้องแล้ว ให้ศาลออกหมายส่ง สำเนาคำฟ้องให้แก่จำเลย เพื่อแก้คดี และภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันยื่นคำฟ้อง ให้โจทก์ร้องขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้ ส่งหมายนั้น

นับแต่เวลาที่ ได้ยื่นคำฟ้องแล้วคดีนั้นอยู่ในระหว่างพิจารณา และ ผลแห่งการนี้
(1) ห้ามไม่ให้โจทก์ยื่นคำฟ้องเรื่องเดียวกันนั้นต่อศาลเดียวกัน หรือต่อศาลอื่น และ

335. โจทก์เพิกเฉยไม่ร้องขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้ส่งหมายเรียกให้แก่คดีแก่จำเลยและไม่แจ้งให้ศาลทราบเหตุแห่งการเพิกเฉยนี้ ภายใน 7 วัน นับแต่วันยื่นคำฟ้องศาลจะมีคำสั่ง

- ก. ยกฟ้อง เพราะโจทก์ทิ้งฟ้อง ตามมาตรา 174(1)
- ข. จำหน่ายคดี เพราะโจทก์ทิ้งฟ้อง ตามมาตรา 174(1)
- ค. ให้คืนฟ้อง เพราะโจทก์ทิ้งฟ้อง ตามมาตรา 174(1)
- ง. ไม่รับคำฟ้อง เพราะโจทก์ทิ้งฟ้อง ตามมาตรา 174(2)

คำตอบ ข. มาตรา 174 ในกรณีต่อไปนี้จะถือว่าโจทก์ได้ทิ้งฟ้อง คือ

(1) ภายหลังจากที่ได้เสนอคำฟ้องแล้ว โจทก์เพิกเฉยไม่ร้องขอต่อ พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้ส่งหมายเรียกให้แก่คดีแก่จำเลยและไม่แจ้งให้ศาลทราบเหตุแห่งการเพิกเฉยเช่นว่านั้นภายในกำหนดเจ็ดวัน นับแต่วันยื่นคำฟ้อง

336. ศาลชั้นต้นสั่งคำฟ้องอุทธรณ์ของโจทก์ว่า ให้โจทก์นำส่งสำเนาอุทธรณ์ให้แก่จำเลยภายใน 15 วัน ผู้อุทธรณ์ไม่นำส่งหมายและสำเนาอุทธรณ์ในเวลาที่ศาลชั้นต้นกำหนด ดังนี้ ถือว่าผู้อุทธรณ์ทิ้งฟ้องหรือไม่

- ก. ไม่ถือว่าผู้อุทธรณ์ทิ้งฟ้อง เพราะในชั้นอุทธรณ์ไม่มีกรณีออกหมายเรียกให้จำเลยแก่คดี
- ข. ไม่ถือว่าผู้อุทธรณ์ทิ้งฟ้อง เพราะการทิ้งฟ้องมิได้เฉพาะคืออยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลชั้นต้น

- ค. ถือว่าผู้อุทธรณ์ทิ้งฟ้อง เพราะเป็นการทิ้งฟ้องตามมาตรา 174(1)
- ง. ถือว่าผู้อุทธรณ์ทิ้งฟ้อง เพราะเป็นการทิ้งฟ้องตามมาตรา 174(2)

คำตอบ ง. มาตรา 174 ในกรณีต่อไปนี้จะถือว่าโจทก์ได้ทิ้งฟ้อง คือ

(2) โจทก์เพิกเฉยไม่ดำเนินคดีภายในเวลาตามที่ศาลเห็นสมควร กำหนดไว้เพื่อการนั้นโดยได้ส่งคำสั่งให้แก่โจทก์โดยชอบแล้ว

337. ข้อใดต่อไปนี้เป็น ไม่ถูกต้อง

- ก. การถอนฟ้องก่อนจำเลยยื่นคำให้การ ศาลต้องอนุญาตให้ถอนฟ้องอุทธรณ์
- ข. การถอนฟ้องไม่จำเป็นต้องแสดงเหตุผลในการถอนฟ้องในคำร้อง
- ค. การถอนฟ้องไม่จำเป็นต้องแสดงเหตุผลในการถอนเพียงแจ้งให้จำเลยทราบ
- ง. การถอนฟ้องภายหลังจำเลยยื่นคำให้การ ศาลอนุญาตให้ถอนฟ้องโดยไม่ต้องฟังจำเลย

ก่อนได้

คำตอบ ง. มาตรา 175 ก่อนจำเลยยื่นคำให้การ โจทก์อาจถอนคำฟ้องได้ โดยยื่นคำบอกกล่าวเป็นหนังสือต่อศาล

ภายหลังจำเลยยื่นคำให้การแล้ว โจทก์อาจยื่นคำขอโดยทำเป็น คำร้องต่อศาลชั้นต้นเพื่ออนุญาตให้โจทก์ถอนคำฟ้องได้ ศาลจะ อนุญาตหรือไม่อนุญาตหรืออนุญาตภายในเงื่อนไขตามที่เห็นสมควร ก็ได้ แต่

- (1) ห้ามไม่ให้ศาลให้อนุญาตโดยมิได้ฟังจำเลยหรือผู้ร้องสอ ถ้าหากมีก่อน

338. นายอรรดฟ้องนายขวัญให้ชำระหนี้เงินกู้ 8,000 บาท นายขวัญให้การว่าคดีโจทก์ขาดอายุความ ดังนี้ เป็นคำให้การที่ขอด้วยกฎหมายหรือไม่

- ก. ขอบด้วยกฎหมาย เพราะเป็นคำให้การของนายขวัญในฐานะเป็นจำเลย
- ข. ขอบด้วยกฎหมาย เพราะเป็นกรณีที่จำเลยไม่อาจให้การ โดยขัดแย้งได้
- ค. ขอบด้วยกฎหมาย เพราะเรื่องอายุความอาจสืบพยานในชั้นพิจารณาได้
- ง. ไม่ขอบด้วยกฎหมาย เพราะมิได้กล่าวถึงเหตุแห่งการขาดอายุความให้ปรากฏ

คำตอบ ง. มาตรา 177 วรรคสอง ให้จำเลยแสดงโดยชัดแจ้งในคำให้การว่า จำเลยยอมรับหรือปฏิเสธ ข้ออ้างของโจทก์ทั้งสิ้นหรือแต่บางส่วน รวมทั้งเหตุแห่งการนั้น

339. ข้อใดต่อไปนี้ ไม่ถูกต้อง

- ก. จำเลยฟ้องแย้งมาในการร้องขอแก้ไขคำให้การได้
- ข. จำเลยฟ้องแย้งมาในคำร้องขอขยายระยะเวลาขึ้นคำให้การเข้าด้วยกันได้
- ค. ฟ้องแย้งและคำฟ้องเดิมต้องเกี่ยวข้อกันพอที่จะรวมการพิจารณาและชี้ขาดตัดสิน เข้าด้วยกันได้
- ง. โจทก์มีหน้าที่ต้องทำคำให้การแก้ฟ้องแย้งยื่นต่อศาลภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้ส่งคำให้การถึงโจทก์

คำตอบ ก. มาตรา 177 วรรคสาม จำเลยจะฟ้องแย้งมาในคำให้การก็ได้ แต่ถ้าฟ้องแย้งนั้นเป็นเรื่องอื่นไม่เกี่ยวกับคำฟ้องเดิมแล้ว ให้ศาลสั่งให้จำเลยฟ้องเป็นคดีต่างหาก

340. โจทก์ฟ้องว่าจำเลยผิดนัดตามสัญญา จำเลยให้การว่าสัญญาที่นำมาฟ้องตกเป็น โหมะและฟ้องแย้งขอให้โจทก์ปฏิบัติตามสัญญานั้น ให้วินิจฉัยว่าฟ้องแย้งของจำเลยเกี่ยวกับฟ้องเดิมหรือไม่

- ก. เกี่ยวกับฟ้องเดิม เพราะเป็นเรื่องสัญญาฉบับเดียวกัน
- ข. เกี่ยวกับฟ้องเดิม เพราะเป็นการฟ้องแย้งโจทก์ในคดีเดียวกัน
- ค. ไม่เกี่ยวกับฟ้องเดิม เพราะเป็นฟ้องแย้งที่มีเงื่อนไข
- ง. ไม่เกี่ยวกับฟ้องเดิม เพราะเป็นการขัดกับคำให้การ

คำตอบ ง. มาตรา 177 วรรคสาม จำเลยจะฟ้องแย้งมาในคำให้การก็ได้ แต่ถ้าฟ้องแย้งนั้นเป็นเรื่องอื่นไม่เกี่ยวกับคำฟ้องเดิมแล้ว ให้ศาลสั่งให้จำเลยฟ้องเป็นคดีต่างหาก

341. ข้อใดต่อไปนี้ ไม่ถูกต้อง

- ก. ในชั้นตรวจคำฟ้อง แม้ศาลยังไม่สั่งรับคำฟ้องโจทก์ยื่นคำร้องขอแก้ไขคำฟ้องได้
- ข. การแก้ไขคำฟ้องเป็นการลดจำนวนทุนทรัพย์ มิใช่เป็นการตั้งทุนทรัพย์เรียกร้องขึ้นใหม่
- ค. คำฟ้องที่แก้ไขเพิ่มเติมที่ยื่นใหม่ต้องเกี่ยวข้องกับฟ้องเดิม
- ง. คำให้การที่แก้ไขเพิ่มเติมที่ยื่นใหม่ ต้องเกี่ยวข้องกับคำให้การเดิม

คำตอบ ง. มาตรา 180 การแก้ไขคำฟ้องหรือคำให้การที่คู่ความเสนอต่อ ศาลไว้แล้ว ให้ทำเป็นคำร้องยื่นต่อศาลก่อนวันชี้สองสถานหรือก่อน วันสืบพยานไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ในกรณีที่ไม่มี การชี้สองสถาน เว้นแต่ มีเหตุอันสมควรที่ไม่อาจยื่นคำร้องได้ก่อนนั้น หรือเป็นการขอแก้ไขใน เรื่องที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือเป็นการ แก้ไขข้อผิดพลาดเล็กน้อย หรือข้อผิดพลาดเล็กน้อย

342. นายหมขอแก้ไขคำฟ้องโดยขอแก้ไขข้อกล่าวหาจากนายหนึ่ง เก่งกาญ เป็นนางนุ่น ศรีจันทร์ ดังนี้ คำขอแก้ไขคำฟ้องของนายหมขอด้วยกฎหมายหรือไม่

- ก. ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะไม่ได้รับความยินยอมจากนางนุ่น ศรีจันทร์
- ข. ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะเป็นการฟ้องผิดคนจะขอแก้ไขคำฟ้องเพื่อเปลี่ยนตัวจำเลยไม่ได้
- ค. ชอบด้วยกฎหมาย เพราะคำฟ้องแก้ไขเพิ่มเติมที่ขึ้นใหม่เกี่ยวข้องกับฟ้องเดิม
- ง. ชอบด้วยกฎหมาย เพราะนายหมขอได้แย้งสิทธิ

คำตอบ ข. มาตรา 179 วรรคสอง การแก้ไขนั้น โดยเฉพาะอาจเป็นการแก้ไขในข้อต่อไปนี้

- (1) เพิ่ม หรือลด จำนวนทุนทรัพย์ หรือราคาทรัพย์สินที่พิพาท ในฟ้องเดิม หรือ
- (2) สละข้อหาในฟ้องเดิมเสียบางส่วน หรือเพิ่มเติมฟ้องเดิมให้ บริบูรณ์โดยวิธีเสนอคำฟ้องเพิ่มเติม หรือเสนอคำฟ้องเพื่อคุ้มครอง สิทธิของคนในระหว่างการพิจารณา หรือเพื่อบังคับตาม คำพิพากษา หรือคำสั่ง หรือ
- (3) ยกข้อต่อสู้ขึ้นใหม่เป็นข้อแก้ข้อหาเดิมหรือที่ขึ้นภายหลัง หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้ออ้าง หรือข้อเถียงเพื่อสนับสนุนข้อหาหรือ เพื่อหักล้างข้อหาของคุณความอีกฝ่ายหนึ่ง

343. หลังจากที่ศาลได้ทำการชี้สองสถานและสืบพยานแล้วเพียง 1 วัน โจทก์ได้ยื่นคำร้องขอแก้ไข คำฟ้องเกี่ยวกับเลขที่บ้านของโจทก์จาก “115” เป็น “11/5” อ้างว่าพิมพ์ผิดพลาด โดยยังเป็นบ้าน หลังเดิมอยู่ ดังนี้ โจทก์จะขอแก้ไขคำฟ้องดังกล่าวได้หรือไม่

- ก. ได้ เพราะเป็นเรื่องความสงบเรียบร้อยของประชาชน
- ข. ได้ เพราะเป็นการขอแก้ไขข้อผิดพลาดเล็กน้อย
- ค. ไม่ได้ เพราะเป็นการขอแก้ไขคำฟ้องต้องยื่นคำร้องก่อนวันชี้สองสถาน
- ง. ไม่ได้ เพราะเป็นการขอแก้ไขคำฟ้องต้องยื่นคำร้องก่อนวันสืบพยาน ไม่น้อยกว่า 7 วัน

คำตอบ ข. มาตรา 180 การแก้ไขคำฟ้องหรือคำให้การที่คู่ความเสนอต่อ ศาลไว้แล้ว ให้ทำเป็นคำร้องยื่นต่อศาลก่อนวันชี้สองสถานหรือก่อน วันสืบพยาน ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ในกรณีที่ไม่มี การชี้สองสถาน เว้นแต่ มีเหตุอันสมควรที่ไม่อาจยื่นคำร้องได้ก่อนนั้น หรือเป็นการขอแก้ไขในเรื่องที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือเป็นการ แก้ไขข้อผิดพลาดเล็กน้อย หรือข้อผิดพลาดเล็กน้อย

344. ข้อใดต่อไปนี้ไม่ถูกต้อง

ก. ในบางคดีไม่ต้องมีการชี้สองสถาน ให้ศาลมีคำสั่งการชี้สองสถาน

ข. คดีที่จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ ให้ศาลมีคำสั่งการชี้สองสถาน

ค. คู่ความไม่อาจตกลงกันกระประเด็นข้อพิพาท เพราะเป็นอำนาจของศาลเท่านั้น

ง. การชี้สองสถานเป็นการกำหนดประเด็นข้อพิพาทภาระการพิสูจน์และหน้าที่นำพยานหลักฐานเข้าสืบก่อนหลัง

คำตอบ ก. มาตรา 182 วรรคสาม คู่ความอาจตกลงกันกระประเด็นข้อพิพาท โดยยื่นคำแถลงร่วมกันต่อศาลในกรณีเช่นว่านี้ ให้กำหนดประเด็นข้อพิพาทไปตามนั้น แต่ถ้า ศาลเห็นว่าคำแถลงนั้นไม่ถูกต้องก็ให้ศาลมีอำนาจที่จะมีคำสั่งยก คำแถลงนั้น แล้วดำเนินการชี้สองสถาน ไปตาม มาตรา 183

345. นายพูดฟ้องนายเจ ให้ชำระเงินกู้ตามสัญญาจำนวน 830,000 บาท นายเจให้การยอมรับว่าเป็นหนี้เงินกู้ตามฟ้อง ดังนี้ ศาลต้องทำการชี้สองสถานหรือไม่

ก. ต้องทำการชี้สองสถาน เพราะเป็นคดีแพ่ง

ข. ต้องทำการชี้สองสถาน เพราะเป็นคดีที่มีการขอปลดเปลื้องทุกข์อันอาจคำนวณเป็นราคาสินค้าได้

ค. ต้องทำการชี้สองสถาน เพราะเป็นคดีมีข้อพิพาท

ง. ไม่ต้องทำการชี้สองสถาน เพราะจำเลยให้การยอมรับโดยชัดแจ้งตามฟ้อง

คำตอบ ง. มาตรา 182 เมื่อได้ยื่นคำฟ้อง คำให้การ และคำให้การแก้ฟ้องแย้ง ถ้าหากมีแล้ว ให้ศาลทำการชี้สองสถานโดยแจ้งกำหนดวันชี้สองสถาน ให้คู่ความทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

(2) คำให้การของจำเลย เป็นการยอมรับโดยชัดแจ้งตามคำฟ้อง โจทก์ทั้งสิ้น

346. โจทก์ฟ้องจำเลยให้ชำระหนี้ค่าสินค้าเป็นเงิน 500,000 บาท จำเลยให้การสู้ว่าฟ้องโจทก์ขาดอายุความ ดังนี้ ศาลต้องทำการชี้สองสถานหรือไม่

- ก. ต้องทำการชี้สองสถาน เพราะเป็นคดีแพ่ง
- ข. ต้องทำการชี้สองสถาน เพราะเป็นคดีที่มีการขอปลดเปลื้องทุกข์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้
- ค. ไม่ต้องทำการชี้สองสถาน เพราะคำให้การของจำเลยเป็นคำให้การยอมรับโดยชัดแจ้งตามฟ้อง
- ง. ไม่ต้องทำการชี้สองสถาน เพราะคำให้การของจำเลยเป็นคำให้การปฏิเสธโดยไม่มีเหตุแห่งการปฏิเสธ

คำตอบ ง. มาตรา 182 เมื่อได้ยื่นคำฟ้อง คำให้การ และคำให้การแก้ฟ้องแย้ง ถ้าหากมีแล้ว ให้ศาลทำการชี้สองสถานโดยแจ้งกำหนดวันชี้สองสถาน ให้คู่ความทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

(3) คำให้การของจำเลยเป็นคำให้การปฏิเสธข้ออ้างของโจทก์ ทั้งสิ้นโดยไม่มีเหตุแห่งการปฏิเสธ ซึ่งศาลเห็นว่าไม่จำเป็นต้องมีการ ชี้สองสถาน

347. โจทก์ฟ้องจำเลยให้ชำระหนี้ตามตั๋วแลกเงินเป็นเงิน 4,000 บาท จำเลยให้การยอมรับ ดังนี้ ศาลต้องทำการชี้สองสถานหรือไม่

- ก. ต้องทำการชี้สองสถาน เพราะเป็นคดีมีทุนทรัพย์
- ข. ต้องทำการชี้สองสถาน เพราะเป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน
- ค. ไม่ต้องทำการชี้สองสถาน เพราะเป็นคดีไม่มีข้อยุ่งยาก
- ง. ไม่ต้องทำการชี้สองสถาน เพราะเป็นข้อกฎหมายที่ศาลรู้อยู่แล้ว

คำตอบ ค. มาตรา 182 เมื่อได้ยื่นคำฟ้อง คำให้การ และคำให้การแก้ฟ้องแย้ง ถ้าหากมีแล้ว ให้ศาลทำการชี้สองสถานโดยแจ้งกำหนดวันชี้สองสถาน ให้คู่ความทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

(5) คดีมีโนสาร่วมตาม มาตรา 189 หรือคดีไม่มีข้อยุ่งยากตาม มาตรา 196

348. การคัดค้านว่าประเด็นข้อพิพาทหรือหน้าที่นำสืบที่ศาลกำหนดไว้นั้นไม่ถูกต้อง คู่ความต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในกี่วันนับแต่วันที่ศาลสั่งกำหนดประเด็นข้อพิพาทหรือหน้าที่นำสืบ

ก. 7 วัน

ข. 8 วัน

ค. 14 วัน

ง. 15 วัน

คำตอบ ก. มาตรา 183 วรรคสาม คู่ความมีสิทธิคัดค้านว่าประเด็นข้อพิพาทหรือหน้าที่นำสืบที่ศาลกำหนดไว้นั้นไม่ถูกต้อง โดยแถลงด้วยวาจาต่อศาลในขณะนั้นหรือ ยื่นคำร้องต่อศาลภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ศาลสั่งกำหนดประเด็น ข้อพิพาท หรือหน้าที่นำสืบ ให้ศาลชี้ขาดคำคัดค้านนั้นก่อนวันสืบพยาน คำชี้ขาดคำคัดค้านดังกล่าวให้อยู่ภายใต้บังคับ มาตรา 226

349. เมื่อมีการคัดค้านว่าประเด็นข้อพิพาทหรือหน้าที่นำสืบที่ศาลกำหนดไว้นั้นไม่ถูกต้อง ให้ศาลชี้ขาด คำคัดค้านในเวลาใด

ก. ก่อนวันสืบพยาน

ข. ก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษา

ค. ก่อนศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษา

ง. ก่อนศาลฎีกามีคำพิพากษา

คำตอบ ก. มาตรา 183 วรรคสาม คู่ความมีสิทธิคัดค้านว่าประเด็นข้อพิพาทหรือหน้าที่นำสืบที่ศาล กำหนดไว้นั้น ไม่ถูกต้อง โดยแถลงด้วยวาจาต่อศาลในขณะนั้นหรือ ยื่นคำร้องต่อศาลภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ศาลสั่งกำหนดประเด็น ข้อพิพาท หรือหน้าที่นำสืบ ให้ศาลชี้ขาดคำคัดค้านนั้นก่อนวันสืบพยาน คำชี้ขาดคำคัดค้านดังกล่าวให้อยู่ภายใต้บังคับ มาตรา 226

350. วันชี้สองสถาน โจทก์ไม่มาศาล ผลแห่งการนี้

ก. ให้ศาลมีคำสั่งจำหน่ายคดี เพราะ โจทก์ทิ้งฟ้อง

ข. ให้ศาลมีคำสั่งจำหน่ายคดี เพราะ โจทก์ถอนฟ้อง

ค. ให้ศาลมีคำสั่งจำหน่ายคดี เพราะ โจทก์ขาดนัดพิจารณา

ง. ให้ถือว่าโจทก์ได้ทราบกระบวนการพิจารณาในวันนั้นแล้ว

คำตอบ ง. มาตรา 183 ทวิ ในกรณีที่คู่ความทุกฝ่ายหรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่มาศาลในวันชี้สองสถาน ให้ศาลทำการชี้สองสถาน โดยให้ถือว่าคู่ความที่ไม่มาศาล ได้ทราบกระบวนการพิจารณาในวันนั้นแล้ว

คู่ความที่ไม่มาศาลนั้น ไม่มีสิทธิคัดค้านว่าประเด็นข้อพิพาทและหน้าที่นำสืบที่ศาลกำหนดไว้นั้น ไม่ถูกต้อง เว้นแต่เป็นกรณีที่ ไม่สามารถมาศาลได้ในวันชี้สองสถาน เพราะเหตุจำเป็นอันไม่อาจก้าวล่วงได้ หรือเป็นการคัดค้านในเรื่องที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ในกรณีเช่นนี้ให้นำ มาตรา 183 วรรคสาม มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

351. โจทก์ฟ้องเรียกให้จำเลยชำระเงินกู้จำนวน 20,000 บาท ตามสัญญา จำเลยให้การว่าไม่ได้กู้ ให้อธิบดีวินิจฉัยว่าคดีนี้เป็นคดีโมฆะหรือไม่

- ก. เป็นคดีโมฆะ เพราะเป็นคดีเรียกให้ชำระหนี้เงิน
- ข. เป็นคดีโมฆะ เพราะเป็นคดีที่มีคำขอปลดเปลื้องทุกข์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ไม่เกิน 300,00 บาท
- ค. ไม่เป็นคดีโมฆะ เพราะเป็นการฟ้องขอให้ชำระเงินตามจำนวนแน่นอน
- ง. ไม่เป็นคดีโมฆะ เพราะจำเลยให้การปฏิเสธฟ้องโจทก์ทั้งสิ้น

คำตอบ ข. มาตรา 189 คดีโมฆะ คือ

(1) คดีที่มีคำขอให้ปลดเปลื้องทุกข์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือไม่เกินจำนวนที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

352. โจทก์ฟ้องขับไล่จำเลยซึ่งบุกรุกเข้ามาในที่ดินของโจทก์ จำเลยให้การว่าที่ดินพิพาทเป็นของบิดาของจำเลย ให้อธิบดีวินิจฉัยคดีนี้เป็นคดีโมฆะหรือไม่

- ก. เป็นคดีโมฆะ เพราะเป็นคดีที่ฟ้องขับไล่บุคคลออกจากอสังหาริมทรัพย์
- ข. เป็นคดีโมฆะ เพราะเป็นคดีที่มีข้อพิพาท
- ค. เป็นคดีโมฆะ เพราะเป็นคดีโต้แย้งสิทธิเกี่ยวข้องกับอสังหาริมทรัพย์
- ง. ไม่เป็นคดีโมฆะ เพราะเป็นคดีไม่มีทุนทรัพย์

คำตอบ ง. มาตรา 189 คดีโมฆะ คือ

(2) คดีฟ้องขับไล่บุคคลใด ๆ ออกจากอสังหาริมทรัพย์อันมีค่าเช่า หรืออาจให้เช่าได้ในขณะยื่นคำฟ้องไม่เกินเดือนละสี่พันบาทหรือ ไม่เกินจำนวนที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

353. โจทก์และจำเลยเช่าบ้านคิดค่าเช่าเดือนละ 1,000 บาท จำเลยค้างชำระค่าเช่า โจทก์ฟ้องขับไล่ จำเลยให้การยอมรับ ให้อธิบดีวินิจฉัยว่าคดีนี้เป็นคดีโมฆะหรือไม่

- ก. เป็นคดีโมฆะ เพราะเป็นคดีฟ้องขับไล่ออกจากอสังหาริมทรัพย์อันมีค่าเช่าในขณะยื่นคำฟ้องไม่เกิน 30,000 บาท
- ข. เป็นคดีโมฆะ เพราะเป็นคดีที่มีคำขอปลดเปลื้องทุกข์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้
- ค. เป็นคดีโมฆะ เพราะเป็นคดีฟ้องเกี่ยวข้องกับอสังหาริมทรัพย์
- ง. ไม่เป็นคดีโมฆะ เพราะเป็นคดีฟ้องบุกรุก

คำตอบ ก. มาตรา 189 คดีมโนสาเร่ คือ

(2) คดีฟ้องขับไล่บุคคลใด ๆ ออกจากอสังหาริมทรัพย์อันมีค่าเช่า หรืออาจให้เช่าได้ ในขณะที่ยื่นคำฟ้องไม่เกินเดือนละสี่พันบาทหรือ ไม่เกินจำนวนที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

354. ในคดีละเมิด โจทก์ได้รับความเสียหาย 500,000 บาท แต่คิดใจเรียกร้อง 300,000 บาท ให้อวินิจฉัยว่าเป็นคดีมโนสาเร่หรือไม่

- ก. เป็นคดีมโนสาเร่ เพราะเป็นคดีโต้แย้งสิทธิ
- ข. เป็นคดีมโนสาเร่ เพราะเป็นคดีละเมิด
- ค. เป็นคดีมโนสาเร่ เพราะเป็นคดีมีทุนทรัพย์ไม่เกิน 300,000 บาท
- ง. ไม่เป็นคดีมโนสาเร่ เพราะเป็นคดีมีข้อพิพาท

คำตอบ ค. มาตรา 189 คดีมโนสาเร่ คือ

(1) คดีที่มีคำขอให้ปลดปล่อยทุกข์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงิน ได้ไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือไม่เกินจำนวนที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

355. โจทก์ฟ้องให้จำเลยชำระหนี้เงินกู้ 300,000 บาท พร้อมดอกเบี้ย 200 บาท ซึ่งเป็นดอกเบี้ยนับแต่วันคิดจนถึงวันฟ้อง ให้อวินิจฉัยเป็นคดีมโนสาเร่หรือไม่

- ก. เป็นคดีมโนสาเร่ เพราะเป็นคดีฟ้องเรียกเงินกู้
- ข. เป็นคดีมโนสาเร่ เพราะเป็นคดีมีข้อพิพาท
- ค. เป็นคดีมโนสาเร่ เพราะเป็นคดีมีทุนทรัพย์ไม่เกิน 300,000 บาท
- ง. ไม่เป็นคดีมโนสาเร่ เพราะเป็นคดีมีทุนทรัพย์เกิน 300,000 บาท

คำตอบ ง. มาตรา 189 คดีมโนสาเร่ คือ

(1) คดีที่มีคำขอให้ปลดปล่อยทุกข์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงิน ได้ไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือไม่เกินจำนวนที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

356. ในคดีโมโนสาร โจทก์ได้รับทราบคำสั่งให้โจทก์มาศาลในวันนัดพิจารณาแล้ว โจทก์ไม่มาโดย โจทก์มิได้ยื่นคำร้องขอเลื่อนคดี หรือแจ้งเหตุขัดข้องที่ไม่มาศาล ผลแห่งการนี้

- ก. ให้ถือว่าโจทก์ขาดนัดพิจารณา ยกฟ้อง
- ข. ให้ถือว่าโจทก์ทราบกระบวนการพิจารณาในวันนั้นแล้ว
- ค. ให้ถือว่าโจทก์ไม่ประสงค์จะดำเนินคดีต่อไปแล้ว
- ง. ให้ถือว่าโจทก์ไม่ประสงค์ให้ศาลชี้สองสถานกำหนดประเด็นและภาระการพิสูจน์

คำตอบ ก. มาตรา 193 ทวิ ในคดีโมโนสาร เมื่อโจทก์ได้ทราบคำสั่งให้มาศาลตาม มาตรา 193 แล้ว ไม่มาในวันนัดพิจารณาโดยไม่ได้รับอนุญาตจากศาลให้เลื่อนคดีให้ถือว่าโจทก์ไม่ประสงค์จะดำเนินคดีต่อไป ให้ศาลมีคำสั่งจำหน่ายคดีออกเสียจากสารบบความ

357. อนุญาตตุลาการ ได้แก่

- ก. บุคคลที่คู่กรณีตั้งหรือบุคคลภายนอกซึ่งคู่กรณีตกลงกันหรือศาลเป็นผู้ตั้งเพื่อให้ชี้ขาดคดีแพ่ง
- ข. บุคคลที่คู่กรณีตั้งหรือบุคคลภายนอกซึ่งคู่กรณีตกลงกันหรือศาลเป็นผู้ตั้งเพื่อให้ชี้ขาดคดีอาญา
- ค. บุคคลที่คู่กรณีตั้งหรือบุคคลภายนอกซึ่งคู่กรณีตกลงกันหรือศาลเป็นผู้ตั้งเพื่อให้อ่านคำพิพากษา
- ง. บุคคลที่คู่กรณีตั้งหรือบุคคลภายนอกซึ่งคู่กรณีตกลงกันหรือศาลเป็นผู้ตั้งเพื่อให้ทำคำบังคับ

คำตอบ ก. มาตรา 210 บรรดาคดีทั้งปวงซึ่งอยู่ในระหว่างพิจารณาของศาลชั้นต้น คู่ความจะตกลงกันเสนอข้อพิพาทอันเกี่ยวกับประเด็น ทั้งปวงหรือแต่ข้อใดข้อหนึ่งให้อนุญาตตุลาการคนเดียวหรือ หลายคนเป็นผู้ชี้ขาดก็ได้ โดยยื่นคำขอร่วมกันกล่าวถึงข้อ ความแห่งข้อตกลงเช่นว่านั้นต่อศาล

361. คดีแพ่งเรื่องหนึ่ง จำเลยไม่ยื่นคำให้การภายในกำหนด แต่ศาลยังไม่สั่งว่าจำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ ดังนี้ ถือว่าจำเลยขาดนัดยื่นคำให้การหรือไม่

- ก. ไม่ถือว่าจำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ เพราะศาลยังไม่สั่ง
- ข. ถือว่าจำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ แม้ศาลไม่สั่ง
- ค. ถือว่าจำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ ถ้าหากโจทก์ขอให้ศาลสั่ง
- ง. ถือว่าจำเลยขาดนัดยื่นคำให้การแล้ว เพราะเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย

คำตอบ ข. มาตรา 197 เมื่อจำเลยได้รับหมายเรียกให้ยื่นคำให้การแล้ว จำเลย มิได้ยื่นคำให้การภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามกฎหมายหรือ ตามคำสั่งศาลให้ถือว่าจำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ

362. ในกรณีที่จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ โดยจงใจ ดังนี้ จำเลยมีสิทธิอย่างไรถ้าจำเลยมาศาลก่อนศาลวินิจฉัยชี้ขาดคดี

- ก. ถ้ามานก่อนโจทก์ได้ แต่สาบานตนให้การเป็นพยานเองไม่ได้
- ข. ถ้ามานก่อนโจทก์ได้ และอาจสาบานตนให้การเป็นพยานเอง
- ค. อาจสาบานตนให้การเป็นพยานเองได้
- ง. ถ้ามานก่อนโจทก์ไม่ได้ แต่อาจสาบานตนให้การเป็นพยานเองได้

คำตอบ ก. มาตรา 199 วรรคสอง ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าจำเลยที่ขาดนัดยื่นคำให้การมิได้แจ้งต่อศาลก็ดีหรือศาลเห็นว่าการขาดนัดยื่นคำให้การนั้นเป็นไปโดย จงใจหรือไม่มีเหตุอันสมควรก็ดี ให้ศาลดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไป ในกรณีเช่นนี้ จำเลยอาจถามค้านพยานโจทก์ที่อยู่ระหว่างการสืบ ได้แต่จะนำสืบพยานหลักฐานของตนไม่ได้

363. คดีแพ่งเรื่องหนึ่ง ศาลสืบพยานจำเลยซึ่งเป็นฝ่ายนำสืบก่อนเสร็จแล้ว วันนัดสืบพยานโจทก์ โจทก์ไม่มาศาล ดังนี้ ถือว่าโจทก์ขาดนัดพิจารณาหรือไม่

- ก. ไม่ถือว่าโจทก์ขาดนัดพิจารณา
- ข. ไม่ถือว่า โจทก์ขาดนัดพิจารณา แต่จะขาดนัดเมื่อศาลสั่ง
- ค. ถ้าหากตัวโจทก์ไม่มาศาล ก็ถือว่าโจทก์ขาดนัดพิจารณา
- ง. ถ้าทนายโจทก์มาศาล ไม่ถือว่าโจทก์ขาดนัดพิจารณา

คำตอบ ง. มาตรา 200 ภายใต้บังคับ มาตรา 198 ทวิ และ มาตรา 198 ตริ ถ้าคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง
ไม่มาศาลในวันสืบพยานและไม่ได้รับอนุญาต จากศาลให้เลื่อนคดีให้ถือว่าคู่ความนั้นขาดนัด
พิจารณา

364. คดีแพ่งเรื่องหนึ่ง โจทก์มีหน้าที่นำสืบก่อน ทนายโจทก์มาศาล แต่ตัวโจทก์ไม่มา และโจทก์
ไม่มีพยานมาสืบ ดังนี้ ถือว่าโจทก์ขาดนัดพิจารณาหรือไม่

- ก. ถือว่าโจทก์ขาดนัดพิจารณา เพราะตัวโจทก์ไม่มาศาล
- ข. ถือว่าโจทก์ขาดนัดพิจารณา เพราะไม่มีพยานมาสืบ
- ค. ไม่ถือว่าโจทก์ขาดนัดพิจารณา เพราะทนายโจทก์มาศาล
- ง. ถือว่าโจทก์ขาดนัดพิจารณา เพราะโจทก์มีหน้าที่นำสืบก่อน

คำตอบ ก. มาตรา 200 ภายใต้บังคับ มาตรา 198 ทวิ และ มาตรา 198 ตริ ถ้าคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง
ไม่มาศาลในวันสืบพยานและไม่ได้รับอนุญาต จากศาลให้เลื่อนคดีให้ถือว่าคู่ความนั้นขาดนัด
พิจารณา

365. เมื่อโจทก์ขาดนัดพิจารณาแล้ว ศาลจะพิจารณาและชี้ขาดตัดสินคดี ไปฝ่ายเดียว ได้ก็ต่อเมื่อ

- ก. ขอให้โจทก์มาศาลชี้แจงเหตุผลเสียก่อนว่าเหตุใดจึงขาดนัดพิจารณา
- ข. จำเลยขอให้ดำเนินการพิจารณาคดีต่อไป และศาลต้องมีคำสั่งแสดงว่าโจทก์ขาดนัด
พิจารณาก่อน
- ค. ศาลออกหมายนัดสืบพยานอีกครั้งหนึ่ง อาจเป็นพยาน โจทก์หรือพยานจำเลยแล้วแต่กรณี
- ง. ศาลได้สั่งเลื่อนการสืบพยานไป และครั้งต่อไปถ้าโจทก์ยังไม่มาศาลอีก

คำตอบ ง. มาตรา 202 ถ้าโจทก์ขาดนัดพิจารณา ให้ศาลมีคำสั่งคดีนั้นเสียจากสารบบความ เว้นแต่
จำเลยจะได้แจ้งต่อศาลในวันสืบพยานขอให้ ดำเนินการพิจารณาคดีต่อไป ก็ให้ศาลพิจารณาและ
ชี้ขาดตัดสินคดีนั้น ไปฝ่ายเดียว

366. คดีแพ่งเรื่องหนึ่ง จำเลยขาดนัดพิจารณาในระหว่างการพิจารณาคดีไปฝ่ายเดียว จำเลยมาศาล ภายหลังที่ได้เริ่มต้นสืบพยานไปบ้างแล้ว ศาลเห็นว่าการขาดนัดมิได้เป็นไปโดยจงใจ จึงมีคำสั่ง ให้พิจารณาคดีใหม่แล้วจำเลยขาดนัดพิจารณาอีก ศาลได้พิจารณาและพิพากษาให้จำเลยแพ้คดี ในประเด็นที่พิพาท จำเลยจะร้องขอให้พิจารณาคดีใหม่ได้หรือไม่

ก. ไม่ได้ เพราะศาลได้พิจารณาคดีใหม่มาครั้งหนึ่งแล้ว จำเลยจะร้องขอให้พิจารณาคดีใหม่อีก ไม่ได้

ข. ได้ เพราะจำเลยซึ่งขาดนัดพิจารณาได้แพ้คดีในประเด็นที่พิพาท

ค. ไม่ได้ เพราะจำเลยขาดนัดพิจารณา

ง. ได้ เพราะจำเลยขาดนัดพิจารณาโดยไม่จงใจ

คำตอบ ข. มาตรา 207 เมื่อศาลพิพากษาให้คู่ความฝ่ายที่ขาดนัดพิจารณา แพ้คดีให้นำ บทบัญญัติ มาตรา 199 ทวิ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และ คู่ความฝ่ายนั้นอาจมีคำขอให้พิจารณาคดี ใหม่ได้ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติ มาตรา 199 ตรี มาตรา 199 จัตวา และ มาตรา 199 เบญจ มาใช้ บังคับ โดยอนุโลม

367. โจทก์ฟ้องเรียกเงินกู้จากจำเลย 10,000 บาท จำเลยรู้ว่าสัญญากู้ปลอม จำเลยขาดนัดพิจารณา ศาลได้พิพากษาว่าสัญญากู้เป็นสัญญากู้ที่แท้จริงไม่ปลอม ค้างนี้ จำเลยจะมีคำขอให้มีการพิจารณา ใหม่ได้หรือไม่

ก. ไม่ได้ เพราะคดีมีทุนทรัพย์เพียง 10,000 บาท ซึ่งต้องห้ามอุทธรณ์ในข้อเท็จจริง

ข. ได้ เพราะจำเลยแพ้คดีในปัญหาข้อเท็จจริง

ค. ไม่ได้ เพราะจำเลยอาจอุทธรณ์คำพิพากษาได้อยู่แล้ว

ง. ได้ เพราะจำเลยซึ่งขาดนัดพิจารณาแพ้คดีในประเด็นที่พิพาท

คำตอบ ง. มาตรา 207 เมื่อศาลพิพากษาให้คู่ความฝ่ายที่ขาดนัดพิจารณา แพ้คดีให้นำ บทบัญญัติ มาตรา 199 ทวิ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และ คู่ความฝ่ายนั้นอาจมีคำขอให้พิจารณาคดี ใหม่ได้ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติ มาตรา 199 ตรี มาตรา 199 จัตวา และ มาตรา 199 เบญจ มาใช้ บังคับ โดยอนุโลม

368. โจทก์ฟ้องเรียกเงินค่าซื้อของเชื่อจากจำเลย 50,000 บาท ซึ่งจำเลยให้การสู้คดี โจทก์มีหน้าที่นำสืบก่อนในวันนัดสืบพยานโจทก์ โจทก์จำเลยมาศาลเมื่อสืบพยานโจทก์เสร็จแล้ว จึงนัดสืบพยานจำเลย จำเลยไม่มาศาล ศาลพิพากษาให้จำเลยแพ้คดีในประเด็นที่พิพาท ดังนี้ จำเลยจะขอให้พิจารณาคดีใหม่ได้หรือไม่

- ก. ไม่ได้ เพราะแม้จำเลยแพ้คดีในประเด็นที่พิพาท แต่จำเลยมิได้ขาดนัดพิจารณา
- ข. ได้ เพราะจำเลยแพ้คดีในประเด็นที่พิพาท
- ค. ได้ เพราะจำเลยขาดนัดพิจารณาและแพ้คดีในประเด็นที่พิพาท
- ง. ไม่ได้ เพราะศาลยังมีคำสั่งว่าจำเลยขาดนัดพิจารณา

คำตอบ ก. มาตรา 207 เมื่อศาลพิพากษาให้คู่ความฝ่ายที่ขาดนัดพิจารณา แพ้คดีให้นำบทบัญญัติ มาตรา 199 ทวิ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม และ คู่ความฝ่ายนั้นอาจมีคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ได้ ทั้งนี้ให้นำบทบัญญัติ มาตรา 199 ทรี มาตรา 199 จัตวา และ มาตรา 199 เบญจ มาใช้ บังคับ โดยอนุโลม

369. การยื่นคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ จะต้องยื่นต่อศาลไหน

- ก. ศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์
- ข. ศาลชั้นต้นที่พิจารณาตัดสินคดีที่ขาดนัดพิจารณา
- ค. ศาลอุทธรณ์ แล้วศาลอุทธรณ์ตั้งศาลชั้นต้นให้พิจารณาคดีใหม่อีกครั้ง
- ง. ศาลชั้นต้นศาลไหนก็ได้ที่คดีอยู่ในเขตอำนาจ

คำตอบ ข. มาตรา 199 จัตวา คำขอให้พิจารณาคดีใหม่นั้น ให้ยื่นต่อศาล ภายในสิบห้าวันนับจากวันที่ได้ส่งคำบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง ให้แก่จำเลยที่ขาดนัดยื่นคำให้การแต่ถ้าศาลได้กำหนดการอย่างใด ๆ เพื่อส่งคำบังคับเช่นว่านี้ โดยวิธีส่งหมายธรรมดาหรือโดยวิธีอื่นแทน จะต้องได้มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดนั้นแล้ว ในกรณีที่จำเลยที่ขาด นัดยื่นคำให้การไม่สามารถยื่นคำขอภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยพฤติการณ์นอกเหนือไม่อาจบังคับได้ จำเลยนั้นอาจยื่นคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ได้ภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่พฤติการณ์นั้น ได้สิ้นสุดลงแต่กรณีจะเป็นอย่างไรก็ตามห้ามมิให้ยื่นคำขอเช่นว่านี้ เมื่อพ้นกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ ได้ยึดทรัพย์หรือได้มีการบังคับ ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งโดยวิธีอื่น

370. ประเด็นเรื่องใดที่คู่ความสามารถยกขึ้นอุทธรณ์ได้ แม้ว่าจะไม่เคยยกขึ้นว่ากล่าวกันมาก่อนในศาลชั้นต้น

- ก. ประเด็นว่าคู่ความฝ่ายหนึ่งทุจริตหรือไม่
- ข. ประเด็นที่มีราคาทรัพย์สินพิพาทเกิน 50,000 บาท
- ค. ประเด็นปัญหาข้อกฎหมาย
- ง. ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน

คำตอบ ง. มาตรา 225 วรรคสอง ถ้าคู่ความฝ่ายใดมิได้ยกปัญหาข้อใดอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนขึ้นกล่าวในศาลชั้นต้นหรือคู่ความฝ่ายใด ไม่สามารถยกปัญหาข้อกฎหมายใด ๆ ขึ้นกล่าวในศาลชั้นต้นเพราะ พุทธการณไม่เปิดช่องให้กระทำได้ หรือเพราะเหตุเป็นเรื่องที่ไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติว่าด้วยกระบวนการพิจารณาชั้นอุทธรณ์ คู่ความ ที่เกี่ยวข้องย่อมมีสิทธิที่จะยกขึ้นอ้างซึ่งปัญหาเช่นว่านั้นได้

371. คดีประเภทใดที่คู่ความสามารถอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงได้ แม้จะมีราคาทรัพย์สินพิพาทไม่เกิน 50,000 บาท

- ก. คดีฟ้องเรียกหนี้คืนจากผู้ทำละเมิด
- ข. คดีฟ้องขอแบ่งมรดกตามพินัยกรรม
- ค. คดีฟ้องเรียกค่าเสียหายในมูลละเมิด
- ง. คดีฟ้องบังคับจำนองที่ดินมีโฉนด

คำตอบ ง. มาตรา 224 วรรคสอง บทบัญญัติในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับในคดีเกี่ยวกับสิทธิแห่งสภาพ บุคคลหรือสิทธิในครอบครัวและคดีฟ้องขอให้ปลดเปลื้องทุกข์อันไม่ อาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ เว้นแต่ในคดีฟ้องขับไล่บุคคลใด ๆ ออกจากอสังหาริมทรัพย์อันมีค่าเช่าหรืออาจให้เช่าได้ในขณะยื่น คำฟ้องไม่เกินเดือนละสี่พันบาทหรือไม่เกินจำนวนที่กำหนดใน พระราชกฤษฎีกา

372. ในคดีซึ่งต้องห้ามอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง ตาม ป.วิ.พ.มาตรา 224 อาจดำเนินการให้สามารถอุทธรณ์ในข้อเท็จจริงได้ดังนี้

- ก. คู่ความยื่นคำร้องขอโต้แย้งคำพิพากษา
- ข. ให้ผู้พิพากษาคณใดคนหนึ่งทำความเห็นแย้ง
- ค. ให้ผู้พิพากษาที่นั่งพิจารณารับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้
- ง. ให้ประธานศาลฎีกาทำหนังสืออนุญาตให้อุทธรณ์

คำตอบ ก. มาตรา 224 ในคดีที่ราคาทรัพย์สินหรือจำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาท กันในชั้นอุทธรณ์ ไม่เกินห้าหมื่นบาทหรือไม่เกินจำนวนที่กำหนดใน พระราชกฤษฎีกา ห้ามมิให้คู่ความอุทธรณ์ ในข้อเท็จจริง เว้นแต่ ผู้พิพากษาที่นั่งพิจารณาคดีนั้นในศาลชั้นต้น ได้ทำความเห็นแย้งไว้ หรือได้ รับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ หรือถ้าไม่มีความเห็นแย้ง หรือคำรับรองเช่นว่านี้ ต้องได้รับ อนุญาตให้อุทธรณ์เป็นหนังสือ จากอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้นหรืออธิบดีผู้พิพากษาภาคผู้มีอำนาจ แล้วแต่กรณี

373. ข้อใดไม่เป็นคำสั่งระหว่างพิจารณา

- ก. คำสั่งอนุญาตให้ขยายระยะเวลายื่นคำให้การ ข. คำสั่งไม่อนุญาตให้แก้ฟ้อง
ค. คำสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ ง. คำสั่งให้งดสืบพยาน

คำตอบ ก. มาตรา 227 คำสั่งของศาลชั้นต้นที่ไม่รับหรือให้คืนคำคู่ความ ตาม มาตรา 18 หรือคำสั่ง วินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นตาม มาตรา 24 ซึ่งทำให้คดีเสร็จ ไปทั้งเรื่องนั้น มิให้ถือว่าเป็นคำสั่งใน ระหว่าง พิจารณาและให้อยู่ภายในข้อบังคับของการอุทธรณ์คำพิพากษา หรือคำสั่งชี้ขาดคดี

374. คำสั่งระหว่างพิจารณาข้อใดที่อุทธรณ์ได้ทันที

- ก. คำสั่งให้อัยกษัตริย์ชั่วคราว
ข. คำสั่งไม่อนุญาตให้โจทก์ถอนฟ้อง
ค. คำสั่งไม่อนุญาตให้หมายเรียกคนภายนอกเข้ามาในคดี
ง. คำสั่งให้เพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบ

คำตอบ ก. มาตรา 228 ก่อนศาลชี้ขาดคดี ถ้าศาลมีคำสั่งอย่างไร อย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ คือ

(2) มีคำสั่งอันเกี่ยวข้องกับคำขอเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของคู่ความใน ระหว่างการพิจารณา หรือมีคำสั่งอันเกี่ยวข้องกับคำขอเพื่อจะบังคับคดี ตามคำพิพากษาต่อไป หรือ

375. ข้อใดเป็นคดีที่จำเลยไม่อาจยื่นคำร้องขอทุเลาการบังคับได้

- ก. คดีที่ศาลพิพากษาให้ขับไล่จำเลย
- ข. คดีที่ศาลพิพากษาให้จำเลยใช้ค่าเสียหาย 10,000 บาท
- ค. คดีที่ศาลพิพากษาให้โจทก์หย่าขาดจากจำเลย
- ง. คดีที่ศาลพิพากษาให้จำเลยโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินให้โจทก์

คำตอบ ก. มาตรา 231 การยื่นอุทธรณ์ย่อมไม่เป็นการทุเลาการบังคับ ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้น แต่คู่ความที่ยื่นอุทธรณ์ อาจยื่นคำขอต่อศาลอุทธรณ์ไม่ว่าเวลาใด ๆ ก่อนพิพากษา โดยทำเป็นคำร้องชี้แจงเหตุผลอันสมควรแห่งการขอ ให้ศาลอุทธรณ์ทุเลาการ บังคับไว้

376. คดีต่อไปนี้ คดีใดซึ่งฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงได้

- ก. คดีฟ้องขับไล่ผู้เช่าออกจากบ้านเช่า ซึ่งมีค่าเช่าขณะยื่นฟ้องเดือนละ 5,000 บาท และศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้อง
- ข. คดีฟ้องขับไล่ผู้บุกรุกเข้ามาในบ้าน ซึ่งอาจให้เช่าในขณะที่ยื่นฟ้องได้เดือนละ 5,000 บาท และศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้อง
- ค. คดีฟ้องเรียกค่าเช่าบ้านที่ค้างชำระจำนวน 50,000 บาท และศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้อง
- ง. คดีฟ้องเรียกคืนซึ่งทรัพย์สินที่มีมูลค่าไม่น้อยกว่า 100,000 บาท ซึ่งศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้อง

คำตอบ ง. มาตรา 248 ในคดีที่ราคาทรัพย์สินหรือจำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาท กันในชั้นฎีกาไม่เกินสองแสนบาทหรือไม่เกินจำนวนที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ห้ามมิให้คู่ความฎีกาในข้อเท็จจริง เว้นแต่ผู้พิพากษา ที่ได้นั่งพิจารณาคดีนั้นในศาลอุทธรณ์ ได้มีความเห็นแย้ง หรือผู้พิพากษา ที่ได้นั่งพิจารณาคดีในศาลชั้นต้นก็ดี ศาลอุทธรณ์ก็ดี ได้รับรองไว้หรือรับรองในเวลาตรวจฎีกาว่ามีเหตุผลสมควร ที่จะฎีกาได้ ถ้าไม่มีความเห็นแย้งหรือคำรับรองเช่นนี้ต้องได้รับ อนุญาตให้ฎีกาเป็นหนังสือจากอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์

377. โจทก์ยื่นฎีกา ศาลชั้นต้นตรวจฎีกาแล้วมีคำสั่งไม่รับฎีกา ครั้งนี้ โจทก์จะดำเนินการแก้ไขด้วยวิธีใดได้บ้าง

- ก. ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์
- ข. ยื่นคำร้องขอให้ศาลอุทธรณ์ตรวจอุทธรณ์ใหม่
- ค. ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฎีกาต่อศาลอุทธรณ์
- ง. ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฎีกาต่อศาลฎีกา

คำตอบ ง. มาตรา 252 ถ้าคู่ความยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่ยอมรับฎีกา ให้ศาลชั้นต้นส่งคำร้องเช่นว่านั้นไปยังศาลฎีกาพร้อมกับฎีกา และ คำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีของศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ ถ้าศาลฎีกาเห็นจำเป็นจะต้องตรวจสำนวน ให้มีคำสั่งให้ศาลล่าง ส่งสำนวนนั้นไปยังศาลฎีกา

378. คำสั่งศาลในข้อใดที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นที่สุด

- ก. คำสั่งไม่รับฟ้องโจทก์
- ข. คำสั่งศาลชั้นต้นที่ไม่รับอุทธรณ์
- ค. คำสั่งศาลอุทธรณ์ที่ยื่นตามคำสั่งไม่รับอุทธรณ์ของศาลชั้นต้น
- ง. คำสั่งศาลชั้นต้นให้ยึดทรัพย์จำเลยชั่วคราว

คำตอบ ก. มาตรา 230 วรรคสาม ถ้าไม่มีความเห็นแย้งหรือคำรับรองเช่นว่านั้น ให้ศาลมีคำสั่งไม่รับ อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงที่กล่าวแล้ว ในกรณีเช่นนี้ถ้าอธิบดีผู้ พิพากษาหรืออธิบดีผู้พิพากษาภาคมิได้เป็นคณะในคำสั่งนั้น ผู้ อุทธรณ์ชอบที่จะยื่นคำร้องต่อศาลถึงอธิบดีผู้พิพากษาหรืออธิบดีผู้ พิพากษาภาคภายในเจ็ดวัน เมื่อศาลได้รับคำร้องเช่นว่านั้น ให้ศาล ส่งคำร้องนั้นพร้อมด้วยสำนวนความ ไปยังอธิบดีผู้พิพากษาหรืออธิบดี ผู้พิพากษาภาค เพื่อมีคำสั่งยื่นตามหรือกลับคำสั่งของศาลนั้น คำสั่ง ของอธิบดีผู้พิพากษาหรืออธิบดีผู้พิพากษาภาคเช่นว่านี้ ให้เป็นที่สุด

379. ข้อใดเป็นหลักเกณฑ์การเสนอคดีต่อศาล

- ก. ผู้เสนอคดีอาจเป็นบุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือคณะบุคคลก็ได้
- ข. กรณีที่จะเสนอคดีต่อศาลต้องเป็นกรณีที่ถูกโต้แย้งสิทธิเท่านั้น
- ค. การเสนอคดีมีข้อพิพาทและคดีไม่มีข้อพิพาทต้องทำเป็นคำฟ้องเท่านั้น
- ง. คดีไม่มีข้อพิพาทคือกรณีที่ต้องใช้สิทธิทางศาล

คำตอบ ง. มาตรา 55 เมื่อมีข้อโต้แย้งเกิดขึ้น เกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ของ บุคคลใดตามกฎหมายแพ่ง หรือบุคคลใดจะต้องใช้สิทธิทางศาล บุคคลนั้นชอบที่จะเสนอคดีของคนต่อศาลส่วนแพ่งที่มีเขตอำนาจได้ ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายแพ่งและประมวลกฎหมายนี้

380. คำฟ้องที่เกี่ยวข้องด้วยหนี้เหนือบุคคลต้องเสนอคำฟ้องต่อศาลใด

- ก. ศาลที่โจทก์หรือจำเลยมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาล
- ข. ศาลที่มูลหนี้เกิดขึ้น
- ค. ศาลที่ทรัพย์สินอยู่ในเขตหรือศาลที่จำเลยมีภูมิลำเนาอยู่ในเขต
- ง. ศาลที่จำเลยมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตหรือมูลคดีเกิดขึ้นในเขตศาล

คำตอบ ง. มาตรา 5 คำฟ้องหรือคำร้องขอซึ่งอาจเสนอต่อศาลได้สองศาล หรือกว่านั้น ไม่ว่าจะ เป็นเพราะภูมิลำเนาของบุคคลก็ดี เพราะที่ตั้งของ ทรัพย์สินก็ดี เพราะสถานที่ที่เกิดมูลคดีก็ดี หรือเพราะมีข้อหาหลาย ข้อก็ดี ถ้ามูลความแห่งคดีเกี่ยวข้องกัน โจทก์หรือผู้ร้องจะเสนอคำฟ้อง หรือคำร้องขอต่อศาลใดศาลหนึ่งเช่นว่านั้นก็ ได้

381. เอกสารใดไม่ใช่คำคู่ความ

- ก. คำให้การ
- ข. คำร้องขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล
- ค. คำร้องสอด
- ง. คำร้องขอให้ศาลสั่งว่านายทองเป็นคนไร้ความสามารถ

คำตอบ ข. มาตรา 1 ในประมวลกฎหมายนี้ ถ้าข้อความมิได้แสดงให้เห็นเป็น อย่างอื่น

(5) คำคู่ความ หมายความว่า บรรดาคำฟ้อง คำให้การ หรือคำ ร้องทั้งหลายที่ยื่นต่อศาล เพื่อตั้งประเด็นระหว่างคู่ความ

382. กรณีที่เจ้าพนักงานศาลไปส่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องให้แก่จำเลยที่ภูมิลำเนาของจำเลย เมื่อพบตัวจำเลยแล้ว จำเลยไม่ยอมรับหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องโดยไม่มีเหตุอันสมควร ถ้าขณะที่ไปส่งนั้น เจ้าพนักงานศาลมีเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองไปด้วย เจ้าพนักงานศาลมีอำนาจส่งหมายนั้น โดยวิธีใด

- ก. วางหมายและมีผลทันทีที่วางหมาย
- ข. วางหมายและมีผลหลังจากวันที่วางหมายแล้ว 15 วัน
- ค. ปิดหมายและมีผลทันทีที่ปิดหมาย
- ง. ปิดหมายและมีผลหลังจากวันที่ปิดหมายแล้ว 15 วัน

คำตอบ ก. มาตรา 78 ถ้าคู่ความหรือบุคคลที่ระบุไว้ในคำคู่ความหรือเอกสาร ปฏิเสธไม่ยอมรับ คำคู่ความหรือเอกสารนั้นจากเจ้าพนักงานศาลโดย ปราศจากเหตุอันชอบด้วยกฎหมาย เจ้าพนักงาน นั้นชอบที่จะขอให้ พนักงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองที่มีอำนาจหรือเจ้าพนักงานตำรวจ ไปด้วยเพื่อ เป็นพยานและถ้าคู่ความหรือบุคคลนั้นยังคงปฏิเสธไม่ ยอมรับอยู่อีก ก็ให้วางคำคู่ความหรือเอกสาร ไว้ ณ ที่นั้น เมื่อได้ ทำดังนี้แล้วให้ถือว่าการส่งคำคู่ความหรือเอกสารนั้นเป็นการถูกต้อง ตามกฎหมาย

383. ข้อใดเป็นหลักเกณฑ์การฟ้องแย้ง

- ก. ฟ้องแย้งต้องไม่เกี่ยวกับฟ้องเดิม
- ข. จำเลยอาจฟ้องแย้งมาในคำให้การหรือคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมคำให้การก็ได้
- ค. จำเลยต้องฟ้องแย้งภายใน 15 วัน นับแต่วันยื่นคำให้การ
- ง. จำเลยต้องฟ้องแย้งก่อนวันชี้สองสถาน

คำตอบ ข. มาตรา 177 วรรคสาม จำเลยจะฟ้องแย้งมาในคำให้การก็ได้ แต่ถ้าฟ้องแย้งนั้นเป็นเรื่อง อื่นไม่เกี่ยวกับคำฟ้องเดิมแล้ว ให้ศาลสั่งให้จำเลยฟ้องเป็นคดีต่างหาก

384. การชี้สองสถานคืออะไร

- ก. การไต่สวนมูลฟ้อง
- ข. การกำหนดหน้าที่นำสืบก่อน
- ค. การกำหนดประเด็นพิพาท ภาระการพิสูจน์และหน้าที่นำพยานหลักฐานเข้าสืบก่อน
- ง. การกำหนดภาระการพิสูจน์ของกลุ่มความฝ่ายที่ต้องนำพยานหลักฐานเข้าสืบก่อน

คำตอบ ค. การชี้สองสถาน คือ การกำหนดประเด็นข้อพิพาท ภาระการพิสูจน์ และหน้าที่นำพยานหลักฐานเข้าสืบก่อน

385. กรณีใดที่ศาลไม่มีอำนาจฟ้องสั่งจำหน่ายคดีเสียจากสารบบความได้

- ก. กรณีโจทก์ทิ้งฟ้อง
- ข. กรณีโจทก์ถอนฟ้อง
- ค. กรณีผู้ร้องขอชดเชยไม่หาประกันตามคำสั่งศาล
- ง. กรณีไม่มีคู่ความฝ่ายใดมาศาลในวันสืบพยาน

คำตอบ ง. มาตรา 204 ถ้าจำเลยขาดนัดพิจารณา ให้ศาลพิจารณาและชี้ขาด ตัดสินคดีนั้นไปฝ่ายเดียว

386. การเสนอคดีส่วนแบ่งต่อศาลเป็นคดีมีข้อพิพาทจะกระทำได้ในกรณีใด

- ก. เมื่อมีกรณีจำเป็นจะต้องใช้สิทธิทางศาล
- ข. เมื่อมีกฎหมายบัญญัติไว้ให้ใช้สิทธิทางศาลได้
- ค. เมื่อมีข้อพิพาทเกิดขึ้นระหว่างบุคคลธรรมดา
- ง. เมื่อมีข้อโต้แย้งเกิดขึ้นเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลใดตามกฎหมายแบ่ง

คำตอบ ง. มาตรา 55 เมื่อมีข้อโต้แย้งเกิดขึ้นเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ของ บุคคลใดตามกฎหมายแบ่ง หรือบุคคลใดจะต้องใช้สิทธิทางศาล บุคคลนั้นชอบที่จะเสนอคดีของตนต่อศาลส่วนแบ่งที่มีเขตอำนาจได้ ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายแบ่งและประมวลกฎหมายนี้

387. การเสนอคดีส่วนแบ่งต่อศาลเป็นคดี ไม่มีข้อพิพาทจะกระทำได้ในกรณีใด

ก. เมื่อบุคคลใดมีกรณีจำเป็น บุคคลนั้นชอบที่จะเสนอคดีส่วนแบ่งต่อศาลเป็นคดี ไม่มีข้อพิพาทได้

ข. เมื่อมีข้อโต้แย้งสิทธิเกิดขึ้นและมีความจำเป็นจะต้องใช้สิทธิทางศาล

ค. เมื่อมีกฎหมายบัญญัติรับรองให้ใช้สิทธิทางศาลได้

ง. เมื่อมีเหตุขัดข้องในการจัดการมรดกเท่านั้น

คำตอบ ก. มาตรา 55 เมื่อมีข้อโต้แย้งเกิดขึ้น เกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ของ บุคคลใดตามกฎหมายแบ่ง หรือบุคคลใดจะต้องใช้สิทธิทางศาล บุคคลนั้นชอบที่จะเสนอคดีของตนต่อศาลส่วนแบ่ง ที่มีเขตอำนาจ ได้ ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายแบ่งและประมวลกฎหมายนี้

388. บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปอาจเป็นคู่ความในคดีเดียวกันได้ในกรณีใด

ก. ต้องมีส่วนได้เสียร่วมกันในผลประโยชน์ของคดี

ข. ต้องมีผลประโยชน์ร่วมกันในมูลความแห่งคดี

ค. ต้องเป็นลูกหนี้หรือเจ้าหนี้ร่วมกัน

ง. มูลความแห่งคดีเป็นการชำระหนี้ซึ่งแบ่งแยกจากกันมิได้

คำตอบ ข. มาตรา 59 บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปอาจเป็นคู่ความในคดี เดียวกัน ได้โดยเป็นโจทก์ร่วมหรือจำเลยร่วม ถ้าหากปรากฏว่า บุคคลเหล่านั้นมีผลประโยชน์ร่วมกันในมูลความแห่งคดี แต่ห้าม มิให้ถือว่าบุคคลเหล่านั้นแทนซึ่งกันและกัน เว้นแต่มูลความแห่ง คดีเป็นการชำระหนี้ ซึ่งแบ่งแยกจากกันมิได้ หรือได้มีกฎหมาย บัญญัติไว้คั้งนั้น โดยชัดแจ้ง ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่า บุคคลเหล่านั้น แทนซึ่งกันและกันเพียงเท่าที่จะกล่าวต่อไปนี้

(1) บรรดากระบวนการพิจารณา ซึ่งได้ทำโดยหรือทำต่อคู่ความ ร่วมคนหนึ่งนั้น ให้ถือว่าได้ทำ โดยหรือทำต่อคู่ความร่วมคนอื่น ๆ ด้วย เว้นแต่กระบวนการพิจารณาที่คู่ความร่วมคนหนึ่งกระทำไป เป็น ที่เสื่อมเสีย แก่คู่ความร่วมคนอื่น ๆ

(2) การเลื่อนคดีหรือการงดพิจารณาคดี ซึ่งเกี่ยวกับคู่ความ ร่วมคนหนึ่งนั้น ให้ใช้ถึงคู่ความ ร่วมคนอื่น ๆ ด้วย

389. บุคคลภายนอกซึ่งมิใช่โจทก์หรือจำเลยอาจเข้ามาเป็นคู่ความได้ด้วยวิธีใด

ก. การร้องสอดเข้ามาเป็นคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งด้วยความสมัครใจเอง เพราะคนมีส่วนได้เสียตามกฎหมายในผลแห่งคดี

ข. การร้องสอดเข้ามาเป็นคู่ความฝ่ายที่สามด้วยความสมัครใจเอง เพราะเป็นการจำเป็นเพื่อยังให้ได้รับความรับรอง คู่ครอง หรือบังคับตามสิทธิของคนที่มีอยู่

ค. ถูกหมายเรียกให้เข้ามาในคดีตามคำขอของคู่ความเพื่อการใช้สิทธิไต่เบี่ยงหรือใช้คำทดแทน

ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ง. มาตรา 57 บุคคลภายนอกซึ่งมิใช่คู่ความอาจเข้ามาเป็นคู่ความ ได้ด้วยการร้องสอด

390. บุคคลภายนอกประสงค์จะร้องสอดเข้ามาเป็นโจทก์ร่วมหรือจำเลยร่วม เพราะคนมีส่วนได้เสียตามกฎหมายในผลแห่งคดี จะต้องยื่นคำร้องขอต่อศาลในเวลาใด

ก. ก่อนวันนัดสืบพยาน

ข. ก่อนวันนัดสืบพยานโจทก์

ค. ก่อนวันนัดสืบพยานจำเลย

ง. ก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษา

คำตอบ ง. มาตรา 57 บุคคลภายนอกซึ่งมิใช่คู่ความอาจเข้ามาเป็นคู่ความ ได้ด้วยการร้องสอด

(2) ด้วยความสมัครใจเอง เพราะคนมีส่วนได้เสียตามกฎหมาย ในผลแห่งคดีนั้น โดยยื่นคำร้องขอต่อศาลไม่ว่าเวลาใดๆ ก่อนมี คำพิพากษาของอนุญาตเข้าเป็น โจทก์ร่วมหรือจำเลยร่วม หรือเข้า แทนที่คู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเสียทีเดียวโดยได้รับความยินยอมของ คู่ความฝ่ายนั้น แต่ว่า แม้ศาลจะได้อนุญาตให้เข้าแทนที่กันได้ก็ตาม คู่ความฝ่ายนั้นจำต้องผูกพันตน โดยคำพิพากษาของศาลทุกประการ เสมือนหนึ่งว่ามี ได้มีการเข้าแทนที่กันเลย

391. ในคดีแพ่งคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีสิทธิดำเนินคดีของตนได้อย่างไรบ้าง

ก. ว่าความด้วยตนเองได้

ข. แต่งตั้งทนายความคนเดียวหรือหลายคนให้ว่าความแทนตนได้

ค. มอบอำนาจให้บุคคลใดดำเนินคดีแทนได้

ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ง. มาตรา 60 คู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือผู้แทนโดยชอบธรรมใน กรณีที่คู่ความเป็นผู้ไร้ความสามารถ หรือผู้แทนในกรณีที่คู่ความเป็น นิติบุคคลจะว่าด้วยตนเองและดำเนินกระบวนการพิจารณาทั้งปวงตาม ที่เห็นสมควรเพื่อประโยชน์ของตน หรือจะแต่งตั้งทนายความ คนเดียวหรือหลายคนให้ว่าความ และดำเนินกระบวนการพิจารณา แทนตนก็ได้

392. กิจการใดบ้างที่คู่ความหรือทนายความอาจมอบอำนาจให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดทำการแทนได้

ก. กำหนดวันสืบพยาน

ข. ยื่นคำร้องขอเลื่อนคดี

ค. ฟังคำสั่งหรือคำชี้ขาดของศาล

ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ง. มาตรา 60 วรรคสอง ถ้าคู่ความหรือผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้แทนตั้งที่ ได้กล่าวมาแล้วทำหนังสือมอบอำนาจให้บุคคลใดเป็นผู้แทนตนในคดี ผู้รับมอบอำนาจเช่นว่านั้นจะว่าความอย่างทนายความไม่ได้ แต่ยอม ตั้งทนายความเพื่อดำเนินกระบวนการพิจารณาได้

393. กระบวนพิจารณาใดบ้างที่ทนายความไม่มีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาแทนตัวความ เว้นแต่จะได้รับมอบอำนาจจากตัวความ โดยชัดแจ้ง

ก. ถอนฟ้อง

ข. การประนีประนอมยอมความ

ค. ใช้สิทธิในการอุทธรณ์หรือฎีกา

ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ ง. มาตรา 62 ทนายความซึ่งคู่ความได้ตั้งแต่นั้นมีอำนาจว่าความ และดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ แทนคู่ความ ได้ตามที่เห็นสมควร เพื่อรักษาผลประโยชน์ของคู่ความนั้น แต่ถ้ากระบวนการพิจารณาใด เป็นไปในทางจำหน่ายสิทธิของคู่ความ เช่น การยอมรับตามที่คู่ความ อีกฝ่ายหนึ่งเรียกร้อง การถอนฟ้อง การประนีประนอมยอมความ การ สละสิทธิหรือใช้สิทธิในการอุทธรณ์หรือฎีกา หรือในการขอให้ พิเคราะห์คดีใหม่ ทนายความ ไม่มีอำนาจที่จะดำเนินกระบวนการ พิเคราะห์ เช่นว่านี้ได้โดยมิได้รับอำนาจจากตัวความ โดยชัดแจ้ง อำนาจโดยชัดแจ้งเช่นนี้จะระบุให้ไว้ในใบแต่งตั้งทนายสำหรับคดี เรื่องนั้น หรือทำเป็นใบมอบอำนาจต่างหากในภายหลังใบเดียว หรือหลายใบก็ได้และในกรณีหลังนี้ให้ใช้บทบัญญัติ มาตรา 61 บังคับ

394. การเสนอคำฟ้องเกี่ยวกับหนี้เหนือบุคคลสามารถเสนอต่อศาลใดได้บ้าง

ก. ศาลที่โจทก์มีภูมิลำเนา

ข. ศาลที่จำเลยมีภูมิลำเนา

ค. ศาลที่มูลคดีเกิด

ง. ถูกทั้งข้อ ข. และข้อ ค.

คำตอบ ง. มาตรา 4 เว้นแต่จะมีบทบัญญัติเป็นอย่างอื่น

(1) คำฟ้อง ให้เสนอต่อศาลที่จำเลยมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาล หรือต่อศาลที่มูลคดีเกิดขึ้นในเขตศาล ไม่ว่าจำเลยจะมีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรหรือไม่

395. กรณีที่จำเลยไม่มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรและมูลคดี มิได้เกิดขึ้นในราชอาณาจักร หากโจทก์เป็นผู้มีสัญชาติไทยแต่ไม่มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักร สามารถฟ้องต่อศาลไทยได้หรือไม่อย่างไร

ก. ไม่สามารถฟ้องได้ เว้นแต่จะเป็นกรณีที่มูลคดีเกิดขึ้นในเรือไทยหรืออากาศยานไทย

ข. ไม่สามารถฟ้องได้ เว้นแต่ศาลอนุญาตให้ฟ้องได้

ค. สามารถฟ้องได้ต่อศาลแพ่ง

ง. สามารถฟ้องได้ต่อศาลแพ่ง หรือต่อศาลที่จำเลยมีทรัพย์สินที่อาจถูกบังคับคดี ได้อยู่ในราชอาณาจักร

คำตอบ ง. มาตรา 4 ฉ คำร้องขอเกี่ยวกับทรัพย์สินที่อยู่ในราชอาณาจักรก็คือ คำร้องขอที่หากศาลมีคำสั่งตามคำร้องขอนั้นจะเป็นผลให้ต้องจัดการ หรือเลิกจัดการทรัพย์สินที่อยู่ในราชอาณาจักรก็คือน่าจะมูลคดีมิได้เกิดขึ้น ในราชอาณาจักรและผู้ร้องไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร ให้เสนอต่อ ศาลที่ทรัพย์สินดังกล่าวอยู่ในเขตศาล"

396. คำฟ้องหรือคำร้องขอที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลต้องเสนอต่อศาลใด

ก. ศาลที่โจทก์มีภูมิลำเนาอยู่

ข. ศาลที่จำเลยมีภูมิลำเนา

ค. ศาลที่มีอำนาจในการบังคับคดี

ง. ศาลที่เจ้าพนักงานบังคับคดีไปทำการบังคับคดี

คำตอบ ค. มาตรา 7 บทบัญญัติใน มาตรา 4 มาตรา 4 ทวิ มาตรา 4 ตี มาตรา 4 จัตวา มาตรา 4 ขมข มาตรา 4 ฉ มาตรา 5 และ มาตรา 6 ต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติดังต่อไปนี้

(2) คำฟ้องหรือคำร้องขอที่เสนอเกี่ยวเนื่องกับการบังคับคดีตามคำพิพากษา หรือคำสั่งของศาลซึ่งคำฟ้องหรือคำร้องขอนั้นจำต้องมี คำวินิจฉัยของศาลก่อนที่การบังคับคดีจะได้ดำเนินไปได้ โดยครบถ้วนและถูกต้องนั้น ให้เสนอต่อศาลที่มีอำนาจในการบังคับคดี ตาม มาตรา 302

397. ข้อใดเป็นเหตุในคำร้องขอให้โอนคดีตาม ป.วิ.พ. มาตรา 6

ก. การพิจารณาคดีที่ศาลเดิมนั้นไม่สะดวก และการโอนคดีจะทำให้เกิดความสะดวกในการพิจารณา

ข. ถ้ามีการพิจารณาคดีที่ศาลเดิมแล้วจำเลยจะไม่ได้รับความยุติธรรม

ค. การพิจารณาคดีที่ศาลเดิมนั้นไม่สะดวก หรือถ้ามีการพิจารณาคดีที่ศาลเดิมแล้วจำเลยจะไม่ได้รับความยุติธรรม

ง. การพิจารณาคดีที่ศาลเดิมนั้นไม่สะดวก หรือถ้ามีการพิจารณาคดีที่ศาลเดิมแล้วโจทก์จะไม่ได้รับความยุติธรรม

คำตอบ ก. มาตรา 6 ก่อนยื่นคำให้การ จำเลยชอบที่จะยื่นคำร้องต่อศาลที่ โจทก์ได้ยื่นคำฟ้องไว้ ขอให้โอนคดีไปยังศาลอื่นที่มีเขตอำนาจได้ คำร้อง นั้นจำเลยต้องแสดงเหตุที่ยกขึ้นอ้างอิงว่าการพิจารณาคดีต่อไปในศาล นั้นจะไม่สะดวก หรือจำเลยอาจไม่ได้รับความยุติธรรม เมื่อศาลเห็นสมควร ศาลจะมีคำสั่งอนุญาตตามคำร้องนั้นก็ได้อีก

398. ข้อใดเป็น “คำคู่ความ”

ก. คำแถลงการณ์

ข. คำเบิกความของพยาน

ค. คำรับของคู่ความในศาล

ง. ไม่มีข้อใดถูก

คำตอบ ง. มาตรา 1 ในประมวลกฎหมายนี้ ถ้าข้อความมิได้แสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

(5) คำคู่ความ หมายความว่า บรรดาคำฟ้อง คำให้การ หรือคำ ร้องทั้งหลายที่ยื่นต่อศาล เพื่อตั้งประเด็นระหว่างคู่ความ

399. การส่งคำคู่ความในสถานที่แห่งอื่นนอกจากภูมิลำเนาของผู้รับสามารถทำได้ในกรณีใดบ้าง

ก. กรณีที่ฝ่ายที่รับยอมรับ และเป็นการส่งโดยเจ้าพนักงาน

ข. กรณีการส่งที่ได้กระทำในศาล และเป็นการส่งต่อหน้าคู่ความ

ค. กรณีที่ฝ่ายที่รับยอมรับ หรือกรณีการส่งที่ได้กระทำในศาล

ง. กรณีที่ฝ่ายที่รับยอมรับ และเป็นการส่งโดยเจ้าพนักงาน หรือกรณีการส่งที่ได้กระทำในศาลและเป็นการส่งต่อหน้าคู่ความ

คำตอบ ก. มาตรา 69 การยื่นคำคู่ความหรือเอกสารอื่นใดต่อศาลนั้นให้ กระทำได้โดยส่งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาล หรือยื่นต่อศาล ในระหว่างนั่งพิจารณา

9. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

400. ข้อใดเป็นความหมายของกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ก. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นกฎหมายวิธีสบัญญัติที่บัญญัติเขตอำนาจของเจ้าพนักงาน เขตอำนาจของศาลในการพิจารณาคดี หลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อให้ได้ตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษ

ข. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นกฎหมายสารบัญญัติที่กำหนดเขตอำนาจของเจ้าพนักงานกำหนดโทษ หลักเกณฑ์และวิธีการลงโทษ

ค. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นกฎหมายสารบัญญัติที่บัญญัติเขตอำนาจของเจ้าพนักงานเขตอำนาจของศาลในการพิจารณาคดี และกำหนดโทษ

ง. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นกฎหมายสารบัญญัติที่บัญญัติวิธีการปฏิบัติต่อผู้ต้องโทษภายหลังที่ศาลได้พิพากษาลงโทษไปแล้ว

คำตอบ ก. พ.ร.บ.ให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 3 วรรคสอง ให้ศาลและเจ้าพนักงานทั้งหลายผู้ดำเนินคดีอาญาตลอดราชอาณาจักร ปฏิบัติการตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ เว้นแต่ศาลซึ่งมีวิธีพิจารณาพิเศษไว้ต่างหาก

401. ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามีผลใช้บังคับเมื่อใด

ก. วันที่ 1 ตุลาคม 2477

ข. วันที่ 1 พฤศจิกายน 2477

ค. วันที่ 1 ธันวาคม 2477

ง. วันที่ 1 ตุลาคม 2478

คำตอบ ง. พ.ร.บ.ให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 3 วรรคแรก ให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาตามที่ตราไว้ต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พุทธศักราช 2478 เป็นต้นไป

402. เจ้าหน้าที่ของรัฐดังต่อไปนี้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญาได้

- ก. พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้น้อย
- ข. พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่
- ค. พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจทุกคน
- ง. พนักงานสอบสวนทั้งฝ่ายปกครองและตำรวจ

คำตอบ ก. มาตรา 17 พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจทำการสืบสวนคดีอาญาได้

403. นาย ก. ได้กระทำผิดฐานฆ่าผู้อื่น เหตุเกิดที่จังหวัดนนทบุรี จากนั้น นาย ก. ได้หลบหนีไปอยู่ที่จังหวัดปทุมธานี ต่อมาพนักงานสอบสวนได้ติดตามไปจับกุม นาย ก. ที่จังหวัดปทุมธานี ปรากฏว่า นายแดง เพื่อน นาย ก. ได้มาขัดขวางพนักงานสอบสวนมิให้จับกุม นาย ก. การกระทำของนายแดง จึงเป็นความผิดฐานขัดขวางเจ้าพนักงาน ดังนี้ พนักงานอัยการจะยื่นฟ้อง นาย ก. ฐานฆ่าผู้อื่นและยื่นฟ้องนายแดง ฐานขัดขวางเจ้าพนักงานต่อศาลใด

ก. ยื่นฟ้อง นาย ก. และนายแดง ต่อศาลจังหวัดปทุมธานี

ข. ยื่นฟ้อง นาย ก. ต่อศาลจังหวัดนนทบุรีและยื่นฟ้องนายแดงต่อศาลจังหวัดปทุมธานี จากนั้นขอให้ศาลจังหวัดปทุมธานีโอนคดีมาพิจารณารวมกันที่ศาลจังหวัดนนทบุรี

ค. ยื่นฟ้อง นาย ก. และนายแดงต่อศาลจังหวัดนนทบุรี

ง. ยื่นฟ้อง นาย ก. ต่อศาลจังหวัดนนทบุรี และยื่นฟ้องนายแดงต่อศาลจังหวัดปทุมธานี

คำตอบ ค. มาตรา 18 ในจังหวัดอื่นนอกจากจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ปลัดอำเภอ และข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ชั้นนายร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่านายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป มีอำนาจสอบสวนความผิดอาญาซึ่งได้เกิด หรืออ้าง หรือเชื่อว่าได้เกิดภายในเขตอำนาจของตน หรือผู้ต้องหาที่มีที่อยู่ หรือถูกจับภายในเขตอำนาจของตนได้

404. นาย ก. กระทำผิดฐานนำผู้อื่นที่จังหวัดเพชรบุรีต่อมาถูกจับกุมตัวได้ที่จังหวัดนครปฐม พนักงานอัยการได้ยื่นฟ้อง นาย ก. ต่อศาลจังหวัดเพชรบุรีขณะพิจารณาคดี ปรากฏว่าพยานบุคคลที่รู้เห็นเหตุการณ์ส่วนใหญ่ รวมทั้งพนักงานสอบสวนได้ย้ายไปอยู่ที่จังหวัดนครปฐม การพิจารณาคดีที่ศาลจังหวัดนครปฐมจะเป็นการสะดวกยิ่งขึ้น พนักงานอัยการโจทก์จึงยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดเพชรบุรีขอให้โอนคดีไปพิจารณาพิพากษาที่ศาลจังหวัดนครปฐม ศาลจังหวัดเพชรบุรีพิจารณาแล้ว เห็นด้วยกับคำร้องของโจทก์ ดังนี้ ศาลจังหวัดเพชรบุรีควรปฏิบัติอย่างไร

ก. สอบถามศาลจังหวัดนครปฐมว่าจะตกลงยินยอมรับโอนคดีหรือไม่ เมื่อศาลจังหวัดนครปฐมตกลงแล้วจึงส่งโอนคดี

ข. ส่งโอนคดีจากศาลจังหวัดเพชรบุรีไปพิจารณาที่ศาลจังหวัดนครปฐม

ค. สั่งจำหน่ายคดีแล้วให้โจทก์ไปยื่นฟ้องใหม่ที่ศาลจังหวัดนครปฐม

ง. สั่งให้โจทก์ยื่นคำร้องต่อประธานศาลฎีกาขอให้โอนคดีนี้ไปพิจารณาที่ศาลจังหวัดนครปฐม

คำตอบ ข. มาตรา 23 วรรคสอง ถ้าโจทก์ยื่นฟ้องต่อศาลซึ่งความผิดเกิดในเขต แต่ต่อมาความปรากฏแก่โจทก์ว่าการพิจารณาคดีจะสะดวกยิ่งขึ้นถ้าให้อีกศาลหนึ่งซึ่งมีอำนาจชำระคดีได้พิจารณาคดีนั้น โจทก์จะยื่นคำร้องต่อศาลซึ่งคดีนั้นอยู่ในระหว่างพิจารณาขอโอนคดีไปยังอีกศาลหนึ่งก็ได้ แม้ว่าจำเลยจะคัดค้านก็ตาม เมื่อศาลเห็นสมควรจะโอนคดีไปหรือยกคำร้องเสียก็ได้

405. ใครเป็นผู้มีอำนาจออกหมายเรียก

ก. พนักงานสืบสวนและพนักงานสอบสวน

ข. พนักงานสืบสวนและตำรวจชั้นผู้ใหญ่

ค. พนักงานฝ่ายปกครองชั้นผู้ใหญ่และพนักงานสอบสวน

ง. พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจและศาล

คำตอบ ก. มาตรา 133 พนักงานสอบสวนมีอำนาจออกหมายเรียกผู้เสียหาย หรือบุคคลใดซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าถ้อยคำของเขาอาจเป็นประโยชน์แก่คดี ให้มาตามเวลาและสถานที่ในหมาย แล้วให้ถามปากคำบุคคลนั้นไว้

406. พนักงานสอบสวน สอบสวน นาย ก. ที่บ้าน นาย ก. จะเรียกนาย ก. มาสอบปากคำไว้เป็นพยาน โดยไม่ต้องออกหมายเรียกได้หรือไม่

- ก. ได้ เพราะพนักงานสอบสวนมีฐานะเท่ากับตำรวจชั้นผู้ใหญ่
- ข. ได้ เพราะพนักงานสอบสวนไปสอบสวน ทำการสอบสวนด้วยตัวเอง
- ค. ไม่ได้ เพราะกรณีเช่นนี้ต้องมีหมายเรียกเสมอ
- ง. ไม่ได้ เพราะพนักงานสอบสวนมิได้เป็นตำรวจชั้นผู้ใหญ่

คำตอบ ข. มาตรา 52 วรรคสอง แต่ในกรณีที่พนักงานสอบสวน หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ไปทำการสอบสวนด้วยตนเอง ย่อมมีอำนาจที่จะเรียกผู้ต้องหาหรือพยานมาได้ โดยไม่ต้องออกหมายเรียก

407. ข้อใดคือรายการที่กฎหมายบังคับให้ต้องระบุไว้ในหมายเรียก

- ก. สถานที่ออกหมาย วันเดือนปี ที่ออกเดินทาง
- ข. สถานที่ออกหมาย กำหนดเวลาที่ใช้ในการเดินทาง
- ค. สถานที่ออกหมาย เหตุที่ต้องเรียกผู้ต้องหา
- ง. ลายมือชื่อผู้ถูกเรียก

คำตอบ ค. มาตรา 53 หมายเรียกต้องทำเป็นหนังสือ และมีข้อความดังต่อไปนี้

- (1) สถานที่ออกหมาย
- (2) วันเดือนปีที่ออกหมาย
- (3) ชื่อและตำบลที่อยู่ของบุคคลที่ออกหมายเรียกให้มา
- (4) เหตุที่ต้องเรียกผู้ต้องหา
- (5) สถานที่ วันเดือนปีและเวลาที่จะให้ผู้ต้องหาไปถึง
- (6) ลายมือชื่อและประทับตราของศาล หรือลายมือชื่อและตำแหน่ง เจ้าพนักงานผู้ออกหมาย

408. ในคดีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์จะมีการสืบพยานโจทก์ไว้ล่วงหน้าได้หรือไม่

- ก. ได้ หากปรากฏว่าพยานโจทก์มีเหตุขัดข้อง ไม่อาจมาศาลได้
- ข. ได้ หากเกรงว่าจะเป็นการยากที่จะนำพยานนั้นมาสืบตามที่ศาลนัดไว้
- ค. ข้อ ก. หรือ ข. แล้วแต่กรณี
- ง. ไม่ได้ เพราะขัดต่อกระบวนการพิจารณาของศาลที่จะต้องสืบพยานตามลำดับที่ศาลกำหนด

คำตอบ ก. มาตรา 55/1 วรรคแรก ในคดีพนักงานอัยการเป็นโจทก์ ถ้าศาลมีคำสั่งให้ออกหมายเรียกพยานโจทก์โดยมิได้กำหนดวิธีการส่งไว้ ให้พนักงานอัยการมีหน้าที่ดำเนินการให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ เป็นผู้จัดส่งหมายเรียกแก่พยาน และติดตามพยานโจทก์มาศาลตามกำหนดนัดแล้วแจ้งผลการส่งหมายเรียกไปยังศาล และพนักงานอัยการ โดยเร็ว หากปรากฏว่าพยานโจทก์มีเหตุขัดข้อง ไม่อาจมาศาลได้หรือเกรงว่าจะเป็นการยากที่จะนำพยานนั้น มาสืบตามที่ศาลนัดไว้ ก็ให้พนักงานอัยการขอให้ศาลสืบพยานนั้นไว้ล่วงหน้าตาม มาตรา 173/2 วรรคสอง

409. หมายอาญาได้แก่หมายดังต่อไปนี้

- ก. จับ ชัง ควบคุม คั่น จำคุก ข. จับ เรียก คั่น จำคุก และปล่อยชั่วคราว
- ค. จับ ควบคุม คั่น ชัง และปล่อย ง. จับ ชัง จำคุก และคั่น

คำตอบ ง. มาตรา 57 ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติใน มาตรา 78 มาตรา 79 มาตรา 80 มาตรา 92 และ มาตรา 94 แห่งประมวลกฎหมายนี้ จะจับ ชัง จำคุกหรือคั่นในที่รโหฐาน หาดตัวคนหรือสิ่งของ ต้องมีคำสั่งหรือหมายศาลสำหรับกรนั้น

บุคคลที่ต้องชังหรือจำคุกตามหมายศาล จะปล่อยไปได้ก็เมื่อมีหมายปล่อยของศาล

410. ใครคือผู้มีอำนาจออกหมายอาญา

- ก. ศาลมีอำนาจออกหมายควบคุม ชัง และจำคุก ข. ศาลมีอำนาจออกหมายจับ ชัง คั่น และจำคุก
- ค. พนักงานสอบสวนมีอำนาจออกหมายคั่น ง. พนักงานสอบสวนมีอำนาจออกหมายจับ

คำตอบ ข. มาตรา 58 ศาลมีอำนาจออกคำสั่งหรือหมายอาญาได้ภายในเขตอำนาจตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของประธานศาลฎีกา

411. ในกรณีผู้ร้องขอให้ศาลออกหมายอาญาและผู้ร้องขอเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ จะต้องเป็นข้าราชการระดับใด

ก. พนักงานฝ่ายปกครองตั้งแต่ระดับสามหรือตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ชั้นร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป

ข. พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจระดับใดก็ได้

ค. พนักงานฝ่ายปกครองตั้งแต่ระดับสองหรือตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ชั้นร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป

ง. พนักงานฝ่ายปกครองตั้งแต่ระดับหัวหน้ากองหรือตำรวจชั้นร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป

คำตอบ ก. มาตรา 59 วรรคสอง ในกรณีที่ผู้ร้องขอเป็นพนักงานฝ่าย ปกครองหรือตำรวจ ต้องเป็นพนักงานฝ่ายปกครองตั้งแต่ระดับสาม หรือตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ชั้นร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป

412. เจ้าพนักงานในข้อใดเมื่อเห็นว่ามีการเล่นการพนัน โดยผิดกฎหมายอันเป็นความผิดซึ่งหน้า สามารถจับกุมได้ทันที

ก. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ข. ตำรวจ (ชั้นผู้น้อย)

ค. เจ้าพนักงานเทศกิจ

ง. เจ้าพนักงานบังคับคดี

คำตอบ ข. มาตรา 78 (1) เมื่อบุคคลนั้นได้กระทำความผิดซึ่งหน้าดังได้บัญญัติไว้ใน มาตรา 80

413. ข้อใดถูกต้องเกี่ยวกับการจับ โดยไม่ต้องมีหมายจับ

ก. ตำรวจชั้นผู้ใหญ่จับด้วยตนเอง

ข. พนักงานสอบสวนจับด้วยตนเองในคดีที่ตนเองเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ

ค. ตำรวจสายตรวจพบชาย 2 คน กำลังช่วยกันยกที่ว้อออกจากบ้านหลังหนึ่ง เมื่อเรียกตรวจ ก็วิ่งหนีจึงจับกุม

ง. ตำรวจจับนาย ก. ขณะกำลังเล่นการพนัน แต่หลบหนีระหว่างควบคุมตัว อีก 3 วัน ตำรวจพบนาย ก. อีกรู้ก็สามารถจับได้ทันที

คำตอบ ค. มาตรา 78 (2) เมื่อพบบุคคลโดยมิพหุติ การณ์อันควรสงสัยว่าผู้นั้นน่าจะก่อเหตุร้ายให้
เกิดภัยอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น โดยมีเครื่องมือ อาวุธ หรือวัตถุอย่างอื่นอันสามารถ
อาจใช้ในการกระทำความผิด

414. ตำรวจเมื่อจับกุมผู้ต้องหาได้แล้วจะต้องสั่งให้ผู้ถูกจับ ไปที่ใด

- ก. ไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเท่านั้น
- ข. ไปยังที่ทำการของศาลแห่งท้องที่ที่จับได้
- ค. ไปยังศาลที่ออกหมาย
- ง. ไปยังที่ทำการของตำรวจพร้อมด้วยผู้จับ

คำตอบ ง. มาตรา 84 เจ้าพนักงานหรือ ราษฎรผู้ทำการจับต้องเอาตัวผู้ถูกจับ ไปยังที่ทำการของ
พนักงานสอบสวนตาม มาตรา 83 โดยทันทีและเมื่อถึงที่นั้นแล้ว ให้ส่งตัวผู้ถูกจับแก่พนักงานฝ่าย
ปกครองหรือตำรวจของที่ทำการของพนักงานสอบสวนดังกล่าว เพื่อดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่เจ้าพนักงานเป็นผู้จับ ให้เจ้าพนักงานผู้จับนั้นแจ้งข้อกล่าวหา และรายละเอียด
เกี่ยวกับเหตุแห่งการจับให้ผู้ถูกจับทราบ ถ้ามีหมายจับให้แจ้งให้ผู้ถูกจับทราบและอ่านให้ฟัง
และมอบสำเนาบันทนาการจับแก่ผู้ถูกจับนั้น

(2) ในกรณีที่ราษฎรเป็นผู้จับ ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจซึ่งรับมอบตัวบันทึกชื่อ
อาชีพ ที่อยู่ของผู้จับ อีกทั้งข้อความและพฤติการณ์แห่งการจับนั้นไว้ และให้ผู้จับลงลายมือชื่อ
กำกับไว้เป็นสำคัญเพื่อดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาและรายละเอียดแห่งการจับให้ผู้ถูกจับทราบ และ
แจ้งให้ผู้ถูกจับทราบว่าผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือให้การก็ได้ และด้อยค่าของผู้ถูกจับ
อาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้

เมื่อได้ดำเนินการ ตามวรรคหนึ่งแล้วให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ซึ่งมีผู้นำผู้ถูกจับ
มาส่งแจ้งให้ผู้ถูกจับทราบถึงสิทธิตามที่กำหนดไว้ใน มาตรา 7/1 รวมทั้งจัดให้ผู้ถูกจับสามารถ
ติดต่อกับญาติหรือผู้ซึ่งผู้ถูกจับไว้วางใจเพื่อแจ้ง ให้ทราบถึงการจับกุมและสถานที่ที่ถูกควบคุมได้
ในโอกาสแรก เมื่อผู้ถูกจับมาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวนตามวรรคหนึ่ง หรือถ้ากรณีผู้ถูกจับ
ร้องขอให้ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้แจ้ง ก็ให้จัดการตามคำร้องขอนั้นโดยเร็ว และให้
พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจบันทึกไว้ ในการนี้มีให้เรียกค่าใช้จ่ายใดๆ จากผู้ถูกจับ

415. ใครเป็นผู้มีอำนาจค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

- ก. พนักงานอัยการและศาล
- ข. พนักงานสืบสวนและพนักงานอัยการ
- ค. พนักงานฝ่ายปกครองชั้นผู้ใหญ่และพนักงานอัยการ
- ง. พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจและพนักงานสอบสวน

คำตอบ ง. มาตรา 92 ห้ามมิให้ค้นในที่รโหฐานโดยไม่มีหมายค้นหรือคำสั่งของศาล เว้นแต่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้ค้น

416. ตำรวจต้องการค้นบ้านนายบุญน้อยจึงนำหมายศาลมาแสดงเพื่อทำการค้น นายบุญน้อยขัดขวางไม่ยอมให้ตำรวจเข้าไป เช่นนี้ตำรวจจะมีอำนาจเข้าไปค้นได้หรือไม่ อย่างไร

- ก. ตำรวจจะค้นไม่ได้และต้องรายงานให้ศาลทราบ
- ข. ตำรวจค้นได้แต่ต้องพูดขอร้องจนกว่านายบุญน้อยจะยินยอมให้ค้น
- ค. ถ้าตำรวจเห็นว่าจำเป็นก็จะใช้กำลังเปิดหรือทำลายประตูหรือสิ่งกีดขวางเข้าไปได้
- ง. ถ้าตำรวจเห็นว่าจำเป็นก็ต้องไปขออนุญาตศาลทำลายประตูหรือสิ่งกีดขวางก่อน

คำตอบ ค. มาตรา 94 วรรคสอง ถ้าบุคคลดังกล่าวในวรรคต้นมิยอมให้เข้าไป เจ้าพนักงานมีอำนาจใช้กำลังเพื่อเข้าไปในกรณีจำเป็นจะเปิดหรือทำลายประตูบ้าน ประตู เรือนหน้าต่าง รั้วหรือสิ่งกีดขวางอย่างอื่นทำนองเดียวกันก็ได้

417. ข้อใดถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเวลาการควบคุมผู้ถูกจับในความผิดลหุโทษ

- ก. ควบคุมมิได้เลยไม่ว่ากรณีใดๆ
- ข. จะควบคุมได้เท่าเวลาที่จะถามคำให้การและที่จะรู้ตัวว่าเป็นใคร และที่อยู่ของเขายู่ที่ไหนเท่านั้น
- ค. ควบคุมได้ไม่เกิน 7 วัน แล้วต้องนำตัวไปศาล
- ง. ควบคุมได้ 72 ชั่วโมง แล้วต้องนำตัวไปศาล

คำตอบ ข. มาตรา 87 วรรคสอง ในกรณีความผิดลหุโทษ จะควบคุมผู้ถูกจับไว้ได้เท่าเวลาที่จะถามคำให้การ และที่จะรู้ตัวว่าเป็นใคร และที่อยู่ของเขายู่ที่ไหนเท่านั้น

418. “ขัง” ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามีความหมายอย่างไร

- ก. ให้หมายความรวมถึงการจำคุกตามคำพิพากษาคด้วย
- ข. หมายถึงการขังผู้ต้องหาโดยพนักงานสอบสวน
- ค. ให้หมายความรวมถึงการกักขังแทนค่าปรับด้วย
- ง. ให้หมายความรวมถึงการกักขังจำเลยหรือผู้ต้องหาโดยศาล

คำตอบ ง. มาตรา 71 วรรคสาม ถ้าความปรากฏแก่ศาลว่า ผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้นมีอายุไม่ถึงสิบแปดปี หรือเป็นหญิงมีครรภ์ หรือเพิ่งคลอดบุตรมาไม่ถึงสามเดือน หรือเจ็บป่วยซึ่งถ้าต้องขังจะถึงอันตรายแก่ชีวิต ศาลจะไม่ออกหมายขังหรือจะออกหมายปล่อยผู้ต้องหาหรือจำเลยซึ่งถูกขังอยู่นั้นก็ได้ แต่ทั้งนี้ไม่ห้ามศาลที่จะมีคำสั่งให้ผู้นั้นอยู่ในความดูแลของเจ้าพนักงานหรือบุคคลที่ยินยอมรับผู้นั้นไว้ หรือกำหนดวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อป้องกันการหลบหนีหรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น ถ้าศาลมีคำสั่งเช่นว่านี้ในระหว่างสอบสวน ให้ใช้ได้ไม่เกินหกเดือนนับแต่วันมีคำสั่ง แต่ถ้ามีคำสั่งในระหว่างไต่สวนมูลฟ้องหรือระหว่างพิจารณา ให้ใช้ได้จนกว่าจะเสร็จการพิจารณา หากภายหลังที่ศาลมีคำสั่ง ผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้นไม่ปฏิบัติตามวิธีการที่กำหนดหรือพฤติกรรมได้เปลี่ยนแปลงไป ให้ศาลมีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งหรือพิจารณาออกหมายขังได้ตามที่เห็นสมควร

419. ในกรณีที่ศาลมีอำนาจสั่งขังได้หลายครั้งแต่ละครั้งสามารถสั่งขังได้ครั้งละกี่วัน

- ก. 12 วัน
- ข. 24 วัน
- ค. 48 วัน
- ง. ไม่เกิน 12 วัน

คำตอบ ง. มาตรา 87 วรรคห้า ในกรณีความผิด อาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินกว่าหกเดือน แต่ไม่ถึงสิบปี หรือปรับเกินกว่าห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ศาลมีอำนาจสั่งขังหลายครั้งติดๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบสองวันและรวมกันทั้งหมดต้องไม่เกินสี่สิบแปดวัน

420. ผู้ต้องหาที่ถูกฟ้องแล้วจะยื่นคำร้องขอปล่อยชั่วคราวได้หรือไม่

- ก. ไม่มีสิทธิร้องขอปล่อยชั่วคราว
- ข. ได้ และให้ยื่นต่อศาลชั้นต้นที่ชำระคดีนั้น
- ค. ได้ และให้ยื่นที่ศาลชั้นต้นที่ใดก็ได้
- ง. ได้ และยื่นที่พนักงานอัยการโจทก์

คำตอบ ข. มาตรา 106 (3) เมื่อผู้ต้องหาถูกฟ้องแล้ว ให้ยื่นต่อศาลชั้นต้นที่ชำระคดีนั้น

421. คดีความผิดอาญาแผ่นดินผู้เสียหายไม่ได้ร้องทุกข์ตามระเบียบ พนักงานสอบสวนมีอำนาจสอบสวนหรือไม่

- ก. ไม่มี เพราะกฎหมายบังคับให้ต้องร้องทุกข์ก่อนสอบสวน
- ข. ไม่มี เพราะเป็นคดีอาญาร้ายแรงต้องร้องทุกข์ก่อนสอบสวน
- ค. ไม่มี เพราะถ้าไม่มีคำร้องทุกข์จะทำให้การสอบสวนนั้นเสียไป
- ง. มี เพราะคดีความผิดอาญาแผ่นดินกฎหมายมิได้บังคับว่าต้องร้องทุกข์ก่อน

คำตอบ ง. มาตรา 121 พนักงานสอบสวนมีอำนาจสอบสวนคดีอาญาทั้งปวง แต่ถ้าเป็นคดีความผิดต่อส่วนตัว ห้ามมิให้ทำการสอบสวน เว้นแต่จะมีคำร้องทุกข์ตามระเบียบ

422. สาระสำคัญประการหนึ่งของคำร้องทุกข์คืออะไร

- ก. บุคคลอื่นได้กล่าวหาว่ามีผู้กระทำความผิดขึ้นซึ่งกระทำให้เกิดความเสียหายแก่ตน
- ข. ผู้เสียหายได้กล่าวหาว่ามีผู้กระทำความผิดขึ้นซึ่งกระทำให้เกิดความเสียหายแก่ตน
- ค. ผู้เสียหายหรือบุคคลอื่นได้กล่าวหาว่ามีผู้กระทำความผิดขึ้น ซึ่งกระทำให้เกิดความเสียหายแก่ตน
- ง. บุคคลอื่นกล่าวหาโดยมีเจตนาให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษ

คำตอบ ข. มาตรา 2 (7) "คำร้องทุกข์" หมายความว่า การที่ผู้เสียหายได้กล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ ว่ามีผู้กระทำความผิดขึ้น จะรู้ตัวผู้กระทำความผิดหรือไม่ก็ตาม ซึ่งกระทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เสียหายและการกล่าวหาเช่นนั้นได้กล่าวโดยมีเจตนา จะให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษ

423. นายหมู แจ้งต่อพนักงานสอบสวนแล้วว่านายแมว ยักยอกทรัพย์สินของตนไป แต่พนักงานสอบสวนยังไม่ได้ลงบันทึกประจำวันไว้ ดังนั้นถือว่าเป็นคำร้องทุกข์ตามกฎหมายหรือไม่ เพราะเหตุใด

- ก. ไม่เป็น เพราะเป็นแค่เพียงคำกล่าวหาเพื่อให้พนักงานสอบสวนทราบเท่านั้น
- ข. ไม่เป็น เพราะพนักงานสอบสวนยังไม่ได้ลงบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐาน
- ค. ไม่เป็น เพราะไม่ได้แสดงให้เห็นถึงเจตนาที่จะเอาโทษแก่ผู้กระทำความผิด
- ง. เป็น เพราะเป็นคำกล่าวหาให้เจ้าพนักงานทราบและมีเจตนาเอาโทษแก่ผู้กระทำความผิดแล้ว

คำตอบ ง. มาตรา 2 (7) "คำร้องทุกข์" หมายความว่า การที่ผู้เสียหายได้กล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่ตาม บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ ว่ามีผู้กระทำความผิดขึ้น จะรู้ตัวผู้กระทำความผิดหรือไม่ก็ตาม ซึ่งกระทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เสียหายและการกล่าวหาเช่นนั้นได้กล่าวโดยมีเจตนา จะให้ ผู้กระทำความผิดได้รับโทษ

424. สาระสำคัญประการหนึ่งของคำกล่าวโทษคืออะไร

- ก. ผู้เสียหายกล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่ว่ามีผู้กระทำความผิดขึ้น
- ข. ผู้เสียหายหรือบุคคลอื่นกล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่ว่ามีผู้กระทำความผิดขึ้น
- ค. บุคคลอื่น ไม่ใช่ผู้เสียหายกล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่ว่ามีบุคคลรู้ตัวหรือไม่ก็ ได้กระทำความผิดอย่างหนึ่งขึ้น
- ง. บุคคลอื่น ไม่ใช่ผู้เสียหายกล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่โดยมีเจตนาให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษ

คำตอบ ค. มาตรา 2 (8) "คำกล่าวโทษ" หมายความว่า การที่บุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่ผู้เสียหาย ได้กล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่ ว่ามีบุคคลรู้ตัวหรือไม่ก็ ได้กระทำความผิด อย่างหนึ่งขึ้น

425. ในการดำเนินการสอบสวน กฎหมายกำหนดให้เริ่มการสอบสวนโดยมิชักช้า และต้องทำการ ในที่ใดเวลาใด

- ก. ทำการที่สถานีตำรวจและในเวลาราชการ
- ข. ทำการที่ใดก็ได้ และในเวลาราชการ
- ค. ทำการที่ใดก็ได้ และในเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก
- ง. ทำการที่ใด เวลาใด แล้วแต่จะเห็นสมควร

คำตอบ ง. มาตรา 130 ให้เริ่มการสอบสวนโดยมิชักช้า จะทำการในที่ใด เวลาใดแล้วแต่จะ เห็นสมควร โดยผู้ต้องหาไม่จำเป็นต้องอยู่ด้วย

426. การถามปากคำพยาน กฎหมายกำหนดให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติอย่างไร

- ก. ให้ผู้ให้ถ้อยคำสาบานตัวตามลัทธิศาสนาของตนก่อนเสมอ
- ข. ให้ผู้ให้ถ้อยคำสาบานหรือปฏิญาณตัวเสียก่อนก็ได้
- ค. ให้ผู้ให้ถ้อยคำสาบานหรือปฏิญาณตัวก่อนเพื่อมิให้การสอบสวนเสียไป
- ง. ให้ผู้ให้ถ้อยคำสาบานตัวต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ตนเคารพนับถือ

คำตอบ ก. มาตรา 133 วรรคสอง การถามปากคำนั้น พนักงานสอบสวนจะให้ผู้ให้ถ้อยคำสาบาน หรือปฏิญาณตัวเสียก่อนก็ได้ และต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยพยานบุคคล

427. กฎหมายกำหนดให้พนักงานสอบสวนต้องแจ้งให้ผู้ต้องหาทราบถึงเรื่องอะไรก่อนที่จะแจ้งข้อหาให้ทราบ

- ก. รายละเอียดเกี่ยวกับตัวบุคคลและสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิด
- ข. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ต้องหาได้กระทำผิด
- ค. ตัวบุคคลที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำผิด
- ง. การกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าผู้ต้องหากระทำผิด

คำตอบ ง. มาตรา 134 เมื่อผู้ต้องหาถูกเรียก หรือส่งตัวมา หรือเข้าหาพนักงานสอบสวนเอง หรือปรากฏว่าผู้ใดซึ่งมาอยู่ต่อหน้าพนักงานสอบสวนเป็นผู้ต้องหา ให้ถามชื่อตัว ชื่อรอง ชื่อสกุล สัญชาติ บิดามารดา อายุ อาชีพ ที่อยู่ ที่เกิด และแจ้งให้ทราบถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ต้องหาได้กระทำผิด แล้วจึงแจ้งข้อหาให้ทราบ

428. โดยภาพรวม การสังคคืออาญาของอัยการมีอย่างไรบ้าง

- ก. มีสั่งฟ้องและสั่งไม่ฟ้อง
- ข. มีสั่งให้งดสอบสวนและให้สอบสวนต่อไป
- ค. มีสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมหรือสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้อง
- ง. มีสั่งให้ขับเคลือนคดีและสั่งให้ยุติการดำเนินคดี

คำตอบ ง. มาตรา 143 เมื่อได้รับความเห็นและสำนวนจากพนักงานสอบสวน ดังกล่าวใน มาตรา ก่อน ให้พนักงานอัยการปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่มีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง ให้ออกคำสั่งไม่ฟ้อง แต่ ถ้าไม่เห็นชอบด้วย ก็ให้สั่งฟ้องและแจ้งให้พนักงานสอบสวนส่งผู้ต้องหา มาเพื่อฟ้องต่อไป

(2) ในกรณีมีความเห็นควรสั่งฟ้อง ให้ออกคำสั่งฟ้องและฟ้อง ผู้ต้องหาต่อศาล ถ้าไม่เห็นชอบด้วย ก็ให้สั่งไม่ฟ้อง

429. ถ้าอัยการสั่งฟ้องจะต้องดำเนินการต่อไปอย่างไร

ก. ฟ้องผู้ต้องหาเป็นจำเลยต่อศาล

ข. ถ้าผู้ต้องหาถูกจับ ได้แล้วก็ฟ้องต่อศาลให้ ถ้ายังจับไม่ได้ก็สั่งฟ้องและขอให้ศาลออกหมายจับในอายุความอาญา

ค. นำตัวผู้ต้องหาไปศาลและยื่นฟ้องต่อศาล

ง. แจ้งให้พนักงานสอบสวนส่งตัวผู้ต้องหาไปฟ้องศาลต่อไป

คำตอบ ข. มาตรา 143 เมื่อได้รับความเห็นและสำนวนจากพนักงานสอบสวน ดังกล่าวใน มาตรา ก่อน ให้พนักงานอัยการปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่มีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง ให้ออกคำสั่งไม่ฟ้อง แต่ ถ้าไม่เห็นชอบด้วย ก็ให้สั่งฟ้องและแจ้งให้พนักงานสอบสวนส่งผู้ต้องหา มาเพื่อฟ้องต่อไป

(2) ในกรณีมีความเห็นควรสั่งฟ้อง ให้ออกคำสั่งฟ้องและฟ้อง ผู้ต้องหาต่อศาล ถ้าไม่เห็นชอบด้วย ก็ให้สั่งไม่ฟ้อง

430. กรณีอัยการสั่งให้ยุติการดำเนินคดีอาญาต้องเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือไม่

ก. ต้องเสนอเพื่อเห็นชอบหรือเห็นแย้ง

ข. ต้องเสนอเพื่อส่งยุติคดีเด็ดขาด

ค. ต้องเสนอเพื่อให้รับรู้ไว้

ง. ไม่ต้องเสนอ เพราะเป็นการสั่งยุติการดำเนินคดีตามเงื่อนไขของกฎหมาย

คำตอบ ง. มาตรา 145 ในกรณีที่มีคำสั่งไม่ฟ้อง และคำสั่งนั้นไม่ใช่ของอธิบดีกรมอัยการ ถ้าในนครหลวงกรุงเทพมหานครบุรี ให้รับส่งสำนวนการสอบสวน พร้อมกับคำสั่งไปเสนออธิบดีกรมตำรวจ รองอธิบดีกรมตำรวจ หรือ ผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจ ถ้าในจังหวัดอื่นให้รับส่งสำนวนการสอบสวน พร้อมกับคำสั่งไปเสนอสู่ข้าราชการจังหวัด แต่ทั้งนี้มิได้ตัดอำนาจ พนักงานอัยการที่จะจัดการอย่างใดแก่ผู้ต้องหาตั้งบัญญัติไว้ใน มาตรา 143

ในกรณีที่อธิบดีกรมตำรวจ รองอธิบดีกรมตำรวจหรือผู้ช่วยอธิบดี กรมตำรวจในนครหลวง กรุงเทพมหานครบุรี หรือผู้ว่าราชการจังหวัดใน จังหวัดอื่นแย้งคำสั่งของพนักงานอัยการ ให้ส่งสำนวน พร้อมกับความเห็นที่แย้งกันไปยังอธิบดีกรมอัยการเพื่อชี้ขาด แต่ถ้าคดีจะขาด อายุความหรือมีเหตุอย่างอื่นอันจำเป็นจะต้องรีบฟ้องก็ให้ฟ้องคดีนั้น ตามความเห็นของอธิบดีกรมตำรวจ รองอธิบดี กรมตำรวจ ผู้ช่วย อธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ไปก่อน

บทบัญญัติใน มาตรา นี้ ให้นำมาบังคับในการที่พนักงานอัยการ จะอุทธรณ์ฎีกา หรือถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์และถอนฎีกาโดยอนุโลม

431. นายคง ถูกโจรวิ่งราวกระเป๋าถือ นายคง ตะโจรล้มลงหัวฟาดพื้นตาย ต้องร้องขอให้ศาล ใต้สวนการตายนั้นหรือไม่

ก. ต้อง เพราะนายคง ทำให้ตายเพื่อจับ โจรซึ่งกระทำผิดซึ่งหน้า

ข. ต้อง เพราะ โจรตายเพราะการกระทำของนายคง ซึ่งเป็นเสมือนเจ้าพนักงานปฏิบัติการ ตามหน้าที่

ค. ต้อง เพราะจำเป็นให้ศาล ใต้สวนเพื่อให้เห็นความชอบธรรมของนายคง

ง. ไม่ต้อง เพราะการตายมิได้เกิดจากการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการ ตามหน้าที่

คำตอบ ง. มาตรา 148 เมื่อปรากฏแน่ชัดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลใดตายโดยผิดธรรมชาติ หรือตายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงาน ให้มีการชันสูตรพลิกศพ เว้นแต่ตาย โดยการประหารชีวิตตามกฎหมาย

432. คนไข้ป่วยไปรักษาและตายที่โรงพยาบาลต้องทำการชันสูตรพลิกศพหรือไม่

- ก. ไม่ต้อง เพราะมิใช่การตายโดยผิดธรรมชาติ
- ข. ไม่ต้อง เพราะการป่วยตายเป็นธรรมชาติของชีวิต
- ค. ไม่ต้อง เพราะมิใช่วิสามัญฆาตกรรม
- ง. ต้อง ถ้าแพทย์ทำการผ่าตัดแล้วตาย

คำตอบ ก. มาตรา 148 เมื่อปรากฏแน่ชัดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลใดตายโดยผิดธรรมชาติ หรือตายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงาน ให้มีการชันสูตรพลิกศพ เว้นแต่ตาย โดยการประหารชีวิตตามกฎหมาย

433. บุคคลใดที่ ไม่มี อำนาจฟ้องคดีอาญา

- ก. ผู้เสียหาย
- ข. ผู้มีอำนาจจัดการแทนผู้เสียหาย
- ค. พนักงานสอบสวน
- ง. พนักงานอัยการ

คำตอบ ก. มาตรา 28 บุคคลเหล่านี้มีอำนาจฟ้องคดีอาญาต่อศาล

- (1) พนักงานอัยการ
- (2) ผู้เสียหาย

434. ผู้เสียหายตามคำนิยามในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หมายถึงใคร

- ก. ผู้เสียหายที่แท้จริงและพนักงานอัยการ
- ข. ผู้เสียหายที่แท้จริงและผู้มีอำนาจจัดการแทน
- ค. บุคคลผู้ได้รับความเสียหายตามความเป็นจริงเนื่องจากการกระทำผิดอาญา
- ง. บุคคลผู้ได้รับความเสียหายโดยนิรนัยเนื่องจากการกระทำผิดอาญา

คำตอบ ข. มาตรา 2 (4) "ผู้เสียหาย" หมายความว่า บุคคลผู้ได้รับความเสียหายเนื่องจากการกระทำผิดฐานใดฐานหนึ่ง รวมทั้งบุคคลอื่นที่มีอำนาจจัดการแทนได้บัญญัติไว้ใน มาตรา 4 มาตรา 5 และ มาตรา 6

435. บุคคลใดที่มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้เสียหายที่ถูกทำร้ายถึงตาย

- ก. บุคคลผู้ได้รับความเสียหายร่วมกับผู้เสียหาย
- ข. บุคคลผู้มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับผู้เสียหาย
- ค. สามีหรือภริยาของผู้เสียหาย
- ง.ญาติพี่น้องของผู้เสียหาย

คำตอบ ก. มาตรา 5 (2) ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน สามีหรือภริยา เฉพาะแต่ในความคิด อาญาซึ่งผู้เสียหายถูกทำร้ายถึงตายหรือบาดเจ็บจนไม่สามารถจะจัดการเองได้

436. ศาลที่จะรับฟ้องคดีอาญานั้น โดยหลักการหมายถึงศาลใด

- ก. ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีอาญาโดยเฉพาะเท่านั้น
- ข. ศาลชั้นต้นแห่งท้องที่ที่จำเลยถูกสอบสวน
- ค. ศาลชั้นต้นที่มีเขตท้องที่และมีอำนาจเหนือคดีอาญาเรื่องนั้น
- ง. ศาลชั้นต้นแห่งท้องที่ที่จำเลยถูกจับ

คำตอบ ก. มาตรา 157 การฟ้องคดีอาญาให้ยื่นฟ้องต่อศาลใดศาลหนึ่งที่ มีอำนาจตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น

437. หลักสำคัญของคำฟ้องคดีอาญาคืออะไร

- ก. คำฟ้องคดีอาญาจะต้องทำเป็นหนังสือแต่ไม่ต้องทำตามแบบเพราะกฎหมายมิได้กำหนดแบบไว้
- ข. คำฟ้องคดีอาญาจะต้องทำเป็นหนังสือและต้องทำตามแบบที่กฎหมายกำหนดไว้ด้วย
- ค. คำฟ้องคดีอาญาจะทำเป็นหนังสือหรือฟ้องด้วยวาจาก็ได้
- ง. คำฟ้องคดีอาญาจะต้องใช้แบบพิมพ์คำฟ้องของศาลเท่านั้น

คำตอบ ข. มาตรา 158 ฟ้องต้องทำเป็นหนังสือ และมี

- (1) ชื่อศาลและวันเดือนปี
- (2) คดีระหว่างผู้ใด โจทก์ ผู้ใดจำเลย และฐานความผิด
- (3) ตำแหน่งพนักงานอัยการผู้เป็น โจทก์ ถ้าราษฎรเป็นโจทก์ ให้ใส่ชื่อตัว นามสกุล อายุ ที่อยู่ ชาติและบังคับ
- (4) ชื่อตัว นามสกุล ที่อยู่ ชาติและบังคับของจำเลย
- (5) การกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าจำเลยได้กระทำความผิด ข้อเท็จจริง และรายละเอียดที่เกี่ยวกับเวลาและสถานที่ซึ่งเกิดการกระทำนั้น ๆ อีกทั้งบุคคลหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องด้วยพอสมควรเท่าที่จะให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดี

ในคดีหมิ่นประมาท ถ้อยคำพูด หนังสือ ภาพขีดเขียนหรือสิ่งอื่น อันเกี่ยวกับข้อหมิ่นประมาท ให้กล่าวไว้โดยบริบูรณ์หรือคิดมาท้ายฟ้อง

- (6) อ้าง มาตรา กฎหมายซึ่งบัญญัติว่าการกระทำเช่นนั้นเป็น ความผิด
- (7) ลายมือชื่อโจทก์ ผู้เรียง ผู้เขียนหรือพิมพ์ฟ้อง

438. เมื่อโจทก์ได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลและศาลประทับฟ้องไว้แล้ว ย่อมเกิดผลตามกฎหมายในเรื่องการห้ามฟ้องซ้อน ซึ่งหมายความว่าอย่างไร

- ก. ห้ามมิให้โจทก์ยื่นฟ้องจำเลยคนนั้นต่อศาลที่ประทับฟ้องนั้นอีก
- ข. ห้ามมิให้โจทก์ยื่นฟ้องคดีเรื่องเดิมต่อศาลใดๆ อีก
- ค. ห้ามมิให้โจทก์ยื่นคำฟ้องเรื่องเดียวกันนั้นต่อศาลเดิมหรือศาลอื่น
- ง. ห้ามมิให้โจทก์ฟ้องจำเลยคนเดิมในเรื่องเดิมเป็นคดีใหม่

คำตอบ ง. ป. วิแพ่ง มาตรา 173 เมื่อศาลได้รับคำฟ้องแล้ว ให้ศาลออกหมายส่งสำเนาคำฟ้องให้แก่จำเลยเพื่อแก้คดี และภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันยื่นคำฟ้อง ให้โจทก์ร้องขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้ส่งหมายนั้น

นับแต่เวลาที่ได้ยื่นคำฟ้องแล้ว คดีนั้นอยู่ในระหว่างพิจารณา และผลแห่งการนี้

- (1) ห้ามมิให้โจทก์ยื่นคำฟ้องเรื่องเดียวกันนั้นต่อศาลเดียวกัน หรือต่อศาลอื่น

ป. วิอาญา มาตรา 15 วิธีพิจารณาข้อใดซึ่งประมวลกฎหมายนี้มีได้บัญญัติ ไว้โดยเฉพาะให้นำบทบัญญัติแห่ง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาใช้บังคับเท่าที่พอจะใช้บังคับได้

439. ข้อใดคือหลักเกณฑ์ในการที่พนักงานอัยการจะขอเข้าเป็น โจทก์ร่วมกับผู้เสียหาย

- ก. ต้องเป็นคดีความผิดต่อส่วนตัว
- ข. ต้องเป็นคดีความผิดอาญาแผ่นดิน
- ค. ต้องยื่นก่อนคดีเสร็จเด็ดขาด
- ง. ต้องเป็นคดีความผิดอาญาแผ่นดินและต้องยื่นก่อนคดีเสร็จเด็ดขาด

คำตอบ ง. มาตรา 31 คดีอาญาที่มีใช้ความผิดต่อส่วนตัวซึ่งผู้เสียหาย ยื่นฟ้องแล้ว พนักงานอัยการ จะยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ใน ระยะใดก่อนคดีเสร็จเด็ดขาดก็ได้

440. การเลิกคดีอาญาอาจเกิดขึ้นในกรณีใด

- ก. เมื่อผู้กระทำผิดถึงแก่ความตาย
- ข. กรณีที่เป็นพฤติการณ์ที่ทำให้สิทธิการฟ้องคดีอาญาระงับ
- ค. เมื่อมีการชำระค่าปรับขั้นสูงหรือตามจำนวนที่เปรียบเทียบปรับ
- ง. เมื่อผู้กระทำผิดยอมชดใช้ค่าเสียหายต่อเจ้าพนักงานตามจำนวนที่ผู้เสียหายเห็นชอบแล้ว

คำตอบ ค. มาตรา 37 คดีอาญาเลิกกันได้ ดังต่อไปนี้

(1) ในคดีมีโทษปรับสถานเดียว เมื่อผู้กระทำผิด ยินยอมเสียค่าปรับในอัตราอย่างสูงสำหรับ ความผิดนั้นแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนศาลพิจารณา

441. สิทธินำคดีอาญามาฟ้องยังไม่ระงับในกรณีใด

- ก. ผู้กระทำผิดถึงแก่ความตาย
- ข. มีการถอนคำร้องทุกข์ ถอนฟ้องหรือยอมความในคดีความผิดอันยอมความ ได้
- ค. มีกฎหมายยกเลิกความผิด
- ง. คดีมีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดเพราะ โจทก์ไม่ได้ลงชื่อในฟ้อง

คำตอบ ง. มาตรา 39 สิทธินำคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไปดังต่อไปนี้

- (1) โดยความตายของผู้กระทำผิด
- (2) ในคดีความผิดต่อส่วนตัว เมื่อได้ถอนคำร้องทุกข์ถอนฟ้อง หรือยอมความกัน โดยถูกต้องตามกฎหมาย
- (3) เมื่อคดีเลิกกันตาม มาตรา 37
- (4) เมื่อมีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดในความผิดซึ่งได้ฟ้อง
- (5) เมื่อมีกฎหมายออกใช้ภายหลังการกระทำผิดยกเลิกความผิด เช่นนั้น
- (6) เมื่อคดีขาดอายุความ
- (7) เมื่อมีกฎหมายยกเว้นโทษ

442. คดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญาหมายถึงอะไร

- ก. คดีแพ่งซึ่งมีมูลมาจากการกระทำผิดทางอาญา
- ข. คดีแพ่งซึ่งมีข้อเท็จจริงเกี่ยวข้องกับคดีอาญาอีกเรื่องหนึ่ง
- ค. คดีแพ่งซึ่งมีคู่ความเป็นบุคคลรายเดียวกันกับในคดีอาญา
- ง. คดีอาญาที่ศาลต้องรับฟังข้อเท็จจริงจากคดีแพ่งอีกเรื่องหนึ่ง

คำตอบ ก. คดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา หมายถึง คดีแพ่งซึ่งมีมูลมาจากการกระทำความผิดทางอาญา

443. การไต่สวนมูลฟ้องในกรณีที่ราษฎรเป็นโจทก์จะกระทำลบล้างจำเลยได้หรือไม่

- ก. ไม่ได้ เพราะทำให้จำเลยไม่มีโอกาสเตรียมต่อสู้คดีกับฝ่ายโจทก์
- ข. ไม่ได้ เพราะทำให้จำเลยไม่มีโอกาสรับทราบพยานหลักฐานฝ่ายโจทก์
- ค. ไม่ได้ เพราะจะทำให้จำเลยต้องเสียเปรียบและไม่เป็นธรรมในการต่อสู้คดี
- ง. ได้ เพราะเป็นเรื่องระหว่างศาลกับโจทก์และจำเลยยังไม่มีฐานะเป็นจำเลย

คำตอบ ง. มาตรา 165 วรรคสาม ในคดีราษฎรเป็นโจทก์ ศาลมีอำนาจไต่สวนมูลฟ้องลับหลังจำเลย ให้ศาลส่งสำเนาฟ้องแก่จำเลยรายตัวไป กับแจ้งวันนัดไต่สวนให้จำเลย ทราบจำเลยจะมาฟังการไต่สวนมูลฟ้อง โดยตั้งทนายให้ซักค้านพยาน โจทก์ด้วยหรือไม่ก็ได้ หรือจำเลยจะไม่มาแต่ตั้งทนายมาซักค้านพยาน โจทก์ก็ได้ ห้ามมิให้ศาลถามคำให้การจำเลย และก่อนที่ศาลประทับฟ้องมิให้ถือว่าจำเลยอยู่ในฐานะเช่นนั้น

444. โจทก์ฟ้องนายหม เป็นจำเลยความผิดฐานชักยอกทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 352 อัตราโทษจำคุกไม่เกินสามปี ในชั้นพิจารณาจำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้อง ดังนี้ ศาลจะพิพากษาโดยไม่สืบพยานหลักฐานต่อไปได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

- ก. ไม่ได้ เพราะเป็นความผิดคดีอาญาแผ่นดิน
- ข. ไม่ได้ เพราะต้องให้ออกาสจำเลยพิสูจน์ความบริสุทธิ์ก่อนเสมอ
- ค. ไม่ได้ เพราะเป็นคดีมีโทษจำคุกต้องมีการสืบพยานก่อนเสมอ
- ง. ได้ เพราะเป็นคดีมีอัตราโทษจำคุกอย่างต่ำไม่ถึงห้าปี

คำตอบ ง. มาตรา 176 ในชั้นพิจารณา ถ้าจำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้อง ศาลจะพิพากษาโดยไม่สืบพยานหลักฐานต่อไปก็ได้ เว้นแต่คดีที่มี ข้อหาในความผิดซึ่งจำเลยรับสารภาพนั้น กฎหมายกำหนดอัตรา โทษอย่างต่ำไว้ให้จำคุกตั้งแต่ห้าปีขึ้นไปหรือโทษสถานที่หนักกว่านั้น ศาลต้องพิพยานโจทก์จนกว่าจะพอใจว่าจำเลยได้กระทำผิดจริง

445. คดีอาญาเรื่องหนึ่งเมื่อศาลถามคำให้การจำเลยแล้ว จำเลยให้การยอมรับว่าได้กระทำตามที่โจทก์ฟ้องจริง แต่จำเลยทำเพราะป้องกันตัว ดังนี้ คำให้การของจำเลยเรียกว่าอะไร

- ก. จำเลยให้การปฏิเสธ
- ข. จำเลยให้การภาคเสธ
- ค. จำเลยให้การแบบมีเงื่อนไข
- ง. จำเลยให้การตัดฟ้องโจทก์

คำตอบ ข. คำให้การภาคเสธ หมายถึง การให้การรับบางส่วนและปฏิเสธในบางส่วน

446. หลักสำคัญประการหนึ่งของการแก้ไขหรือเพิ่มเติมฟ้องคืออะไร

- ก. ต้องขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมฟ้องก่อนคดีถึงที่สุด
- ข. ต้องขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมฟ้องก่อนคดีเสร็จเด็ดขาด
- ค. ต้องขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมฟ้องเมื่อมีเหตุอันควร
- ง. ต้องขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมก่อนศาลฎีกามีคำพิพากษา

คำตอบ ก. มาตรา 163 เมื่อมีเหตุอันควร โจทก์มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาล ขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมฟ้องก่อนมีคำพิพากษาศาลชั้นต้น ถ้าศาลเห็น สมควรจะอนุญาตหรือจะสั่งให้ไต่สวนมูลฟ้องเสียก่อนก็ได้ เมื่อ อนุญาตแล้วให้ส่งสำเนาแก้ฟ้องหรือฟ้องเพิ่มเติมแก่จำเลยเพื่อแก้และ ศาลจะสั่งแยกสำนวนพิจารณาฟ้องเพิ่มเติมนั้นก็ได้อีก

447. คดีที่พนักงานอัยการและผู้เสียหายเป็นโจทก์ร่วมกัน ถ้าพนักงานอัยการโจทก์ไม่มาศาลตามกำหนดนัด แต่ผู้เสียหายโจทก์ร่วมมา ดังนี้ ถือว่าโจทก์ขาดนัดหรือไม่

- ก. ขาดนัดเพราะเป็นโจทก์ร่วมกัน
- ข. ขาดนัดเพราะถือว่าเป็นเหตุไม่สมควร
- ค. ขาดนัดเพราะศาลดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไปไม่ได้
- ง. ไม่ขาดนัด เพราะโจทก์ร่วมมาถือว่าโจทก์มาศาลตามกำหนดนัด

คำตอบ ง. ทั้งอัยการและผู้เสียหายอยู่ในฐานะโจทก์เมื่อมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมาศาล ถือว่าฝ่ายโจทก์มาศาลด้วยแล้ว

448. คดีความผิดต่อส่วนตัวโจทก์จะยื่นคำร้องขอถอนฟ้องได้เมื่อใด

- ก. ก่อนจำเลยยื่นคำให้การ
- ข. ก่อนมีการสืบพยานจำเลย
- ค. ก่อนคดีถึงที่สุด
- ง. ก่อนคดีเสร็จเด็ดขาด

คำตอบ ก. มาตรา 35 วรรคสอง คดีความผิดต่อส่วนตัวนั้น จะถอนฟ้องหรือยอมความในเวลาใดก่อนคดีถึงที่สุดก็ได้ แต่ถ้าจำเลยคัดค้าน ให้ศาลยกคำร้องขอถอน ฟ้องนั้นเสีย

449. ข้อเท็จจริงที่ปรากฏในทางพิจารณาแตกต่างกับข้อเท็จจริงที่กล่าวในฟ้องหมายความว่าอย่างไร

- ก. โจทก์บรรยายฟ้องว่าจำเลยกระทำความผิดฐานหนึ่ง แต่ขอให้ลงโทษจำเลยในความผิดอีกฐานหนึ่ง
- ข. โจทก์บรรยายฟ้องว่าจำเลยกระทำความผิด แต่พยานของโจทก์กลับเบิกความว่าจำเลยไม่ได้กระทำความผิด
- ค. โจทก์บรรยายฟ้องอ้างข้อเท็จจริงว่าจำเลยกระทำความผิดฐานหนึ่ง แต่ทางพิจารณากลับได้ความว่าจำเลยกระทำความผิดฐานอื่น
- ง. โจทก์บรรยายฟ้องว่าจำเลยใช้มีดทำร้ายผู้อื่น แต่ทางพิจารณาได้ความว่าจำเลยใช้ไม้ทำร้าย

คำตอบ ค. เป็นกรณีข้อที่แตกต่างเป็นเพียงรายละเอียด เช่น เกี่ยวกับเวลา สถานที่ กระทำความผิด หรือ การกระทำความผิดบางฐาน เป็นต้น

450. เมื่อศาลนัดฟังคำพิพากษาโจทก์จำเลยทราบนัดแล้วถึงวันนัดจำเลยมาศาล แต่โจทก์ไม่มาศาล โดยไม่แจ้งเหตุขัดข้อง ศาลจะปฏิบัติอย่างไรจึงจะถูกต้อง

- ก. เลื่อนการอ่านคำพิพากษาไปแล้วหมายเรียกโจทก์มาศาล
- ข. เลื่อนการอ่านคำพิพากษาไปและออกหมายจับโจทก์มาศาล
- ค. อ่านคำพิพากษาให้จำเลยฟังแล้วนัดโจทก์มาฟังในนัดหน้า
- ง. อ่านคำพิพากษาให้จำเลยฟังและงดอ่านให้โจทก์ฟังโดยถือว่าได้อ่านให้โจทก์ฟังโดยชอบแล้ว

คำตอบ ง. มาตรา 182 วรรคสาม เมื่อศาลอ่านให้คู่ความฟังแล้ว ให้คู่ความลงลายมือชื่อไว้ ถ้าเป็นความผิดของโจทก์ที่ไม่มา จะอ่านโดยโจทก์ไม่อยู่ก็ได้ ในกรณีที่จำเลยไม่อยู่ โดยไม่มีเหตุสงสัยว่าจำเลยหลบหนีหรือจงใจไม่มาฟัง ก็ให้ศาลรอการอ่านไว้จนกว่าจำเลยจะมาศาล แต่ถ้ามีเหตุสงสัยว่าจำเลยหลบหนีหรือจงใจไม่มาฟัง ให้ศาลออกหมายจับจำเลย เมื่อได้ออกหมาย จับแล้วไม่ได้ตัวจำเลยมาภายในหนึ่งเดือน นับแต่วันออกหมายจับ ก็ให้ศาลอ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งลับหลังจำเลยได้ และให้ถือว่า โจทก์หรือจำเลยแล้วแต่กรณี ได้ฟังคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นแล้ว

451. การที่กฎหมายกำหนดให้คู่ความอุทธรณ์คดีได้นั้น คู่ความจะต้องอุทธรณ์ด้วยวัตถุประสงค์อะไร

- ก. เพื่อให้ศาลอุทธรณ์พิพากษาขึ้นตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้น
- ข. เพื่อให้คำพิพากษาเป็นแบบอย่างบรรทัดฐานต่อไป
- ค. เพื่อคัดค้านคำพิพากษาของศาลชั้นต้น
- ง. เพื่อดำเนินคดีไปตามขั้นตอนของกฎหมาย

คำตอบ ก. มาตรา 193 คดีอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งศาลชั้นต้นใน ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ให้อุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์เว้นแต่จะถูกห้ามอุทธรณ์ โดยประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น อุทธรณ์ทุกฉบับต้องระบุข้อเท็จจริงโดยย่อหรือข้อกฎหมายที่ ยกขึ้นอ้างอิงเป็นลำดับ

452. เมื่อคู่ความยื่นฎีกา ศาลใดเป็นศาลที่มีอำนาจในการสั่งรับฎีกา

- ก. ศาลชั้นต้นที่ผู้ยื่นฎีกามีภูมิลำเนาตั้งอยู่
- ข. ศาลชั้นต้นที่พิจารณาพิพากษาคดีนั้น
- ค. ศาลอุทธรณ์
- ง. ศาลอุทธรณ์ภาค

คำตอบ ข. มาตรา 216 วรรคสอง ฎีกานั้น ให้ยื่นต่อศาลชั้นต้น และให้นำบทบัญญัติแห่ง มาตรา 200 และ มาตรา 201 มาบังคับโดยอนุโลม

453. ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาศาคืออาญาที่มีอัตราโทษอย่างสูง จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เมื่อศาลชั้นต้นพิพากษาคดีแล้ว ห้ามอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงในกรณีใด

- ก. เมื่อศาลพิพากษายกฟ้อง
- ข. เมื่อศาลพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลย
- ค. เมื่อศาลพิพากษาลงโทษจำเลยแต่ให้รอการลงโทษ
- ง. เมื่อศาลพิพากษาลงโทษจำเลยแต่ให้รอการกำหนดโทษ

คำตอบ ก. มาตรา 193 ทวิ ห้ามมิให้อุทธรณ์คำพิพากษาศาลชั้นต้นในปัญหาข้อเท็จจริงในคดีซึ่งอัตราโทษอย่างสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้ จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่กรณีต่อไปนี้ให้จำเลยอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงได้

- (1) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกหรือให้ลงโทษกักขัง แทนโทษจำคุก
- (2) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก แต่ศาลรอกการลงโทษไว้
- (3) ศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด แต่รอกการกำหนดโทษไว้ หรือ
- (4) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษปรับเกินหนึ่งพันบาท

454. การแถลงการณ์ด้วยวาจาในศาลอุทธรณ์จะกระทำได้เมื่อใด

- ก. เมื่อมีการสืบพยานในศาลอุทธรณ์
- ข. เมื่อศาลอุทธรณ์มีหมายเรียกให้คู่ความไปแถลงการณ์เอง
- ค. เมื่อคู่ความได้ร้องขอติดไปกับคำฟ้องอุทธรณ์และศาลอนุญาต
- ง. เมื่อคู่ความได้ร้องขอด้วยการยื่นคำร้องเข้ามาในระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์

คำตอบ ก. มาตรา 205 คำร้องขอแถลงการณ์ด้วยปากให้ติดมากับฟ้อง อุทธรณ์หรือแก้อุทธรณ์

455. เหตุใดในลักษณะคดีมีผลในทางคดีที่มีจำเลยหลายคนในคดีเดียวกัน มีความหมายว่าอย่างไร

- ก. ศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาจะพิจารณาลงโทษจำเลยตามที่โจทก์อุทธรณ์หรือฎีกาก็ต้องลงโทษจำเลยทุกคน
- ข. ถ้าศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาจะพิพากษายกฟ้อง ก็ต้องยกฟ้องเฉพาะจำเลยที่อุทธรณ์หรือฎีกา
- ค. ศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกามีอำนาจพิพากษาลงโทษจำเลยที่โจทก์ไม่ได้อุทธรณ์หรือฎีกาขอให้ลงโทษ
- ง. ศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกามีอำนาจพิพากษาลดโทษหรือยกฟ้องสำหรับจำเลยที่ไม่ได้ยื่นอุทธรณ์หรือฎีกาขึ้นมาด้วย

คำตอบ ง. มาตรา 213 ในคดีซึ่งจำเลยผู้หนึ่งอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษา ซึ่งให้ลงโทษจำเลยหลายคนในความผิดฐานเดียวกันหรือต่อเนื่องกัน ถ้าศาลอุทธรณ์กลับหรือแก้คำพิพากษาศาลชั้นต้นไม่ลงโทษหรือ ลดโทษให้จำเลย แม้เป็นเหตุอยู่ในส่วนลักษณะคดี ศาลอุทธรณ์มีอำนาจพิพากษาลงโทษจำเลยอื่นที่มีได้อุทธรณ์ให้มีต้องถูกรับ โทษ หรือ ได้ลดโทษจำเลยผู้อุทธรณ์

456. การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลฎีกาต้องใช้กฎหมายในเรื่องใดมาบังคับ

- ก. บทบัญญัติว่าด้วยการพิจารณาและพิพากษาคดีของศาลชั้นต้น
- ข. บทบัญญัติว่าด้วยการพิจารณาและพิพากษาคดีของศาลฎีกาโดยเฉพาะ
- ค. บทบัญญัติว่าด้วยการพิจารณาและพิพากษาคดีของศาลอุทธรณ์ทั้งหมด
- ง. ข้อ ข. และ ง. ถูก

คำตอบ ง. มาตรา 216 วรรคสอง ฎีกานั้น ให้ยื่นต่อศาลชั้นต้น และให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา 200 และ มาตรา 201 มาบังคับโดยอนุโลม

457. เมื่อโจทก์ยื่นฟ้องคดีอาญาและจำเลยให้การปฏิเสธแล้ว ศาลจะนัดคู่ความทำอะไรต่อไปก่อน

- ก. นัดสืบพยานโจทก์
- ข. นัดสืบพยานจำเลย
- ค. นัดคู่ความแถลงปิดคดี
- ง. นัดตรวจพยานหลักฐาน

คำตอบ ง. มาตรา 173/1 เพื่อให้การพิจารณาเป็นไปด้วยความรวดเร็ว ต่อเนื่อง และเป็นธรรมในคดีที่จำเลยไม่ให้การหรือให้การปฏิเสธ เมื่อคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอหรือศาลเห็นสมควรศาลอาจกำหนดให้มีวัน ตรวจพยานหลักฐานก่อนกำหนดวันนัดสืบพยานก็ได้ โดยแจ้งให้คู่ความทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบสี่วัน

ก่อนวันตรวจพยานหลักฐานตามวรรคหนึ่งไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ให้คู่ความยื่นบัญชีระบุพยานต่อศาลพร้อมสำเนาในจำนวนที่เพียงพอ เพื่อให้คู่ความฝ่ายอื่นรับไปจากเจ้าพนักงานศาลและถ้าคู่ความฝ่ายใด มีความจำเป็นจะยื่นบัญชีระบุพยานเพิ่มเติม ให้ยื่นต่อศาลก่อนการตรวจพยานหลักฐานเสร็จสิ้น

การยื่นบัญชีระบупยานเพิ่มเติมเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาตามวรรคสองจะกระทำได้ ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากศาล เมื่อผู้ร้องขอแสดงเหตุอันสมควรว่าไม่สามารถทราบถึง พยานหลักฐานนั้น หรือเป็นกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม หรือเพื่อให้โอกาสแก่ จำเลยในการต่อสู้คดีอย่างเต็มที่

ถ้าพยานเอกสารหรือพยานวัตถุใดอยู่ในความครอบครองของบุคคลภายนอก ให้คู่ความที่ ประสงค์จะอ้างอิงขอให้ศาลมีคำสั่งเรียกพยานเอกสาร หรือพยานวัตถุดังกล่าวมาจากผู้ครอบครอง โดยยื่นคำขอต่อศาลพร้อมกับการยื่นบัญชีระบупยาน เพื่อให้ได้พยานเอกสารหรือพยานวัตถุนั้นมา ก่อนวันตรวจพยานหลักฐานหรือวันที่ศาลกำหนด

458. ถ้อยคำของพยานที่ให้ไว้ในชั้นสอบสวน ศาลจะรับฟังเพียงใด

- ก. ไม่รับฟัง เพราะยัง ไม่ได้เบิกความในชั้นศาล
- ข. ไม่รับฟัง จะรับฟังก็เฉพาะเรื่องที่พยานมาศาลเท่านั้น
- ค. ไม่รับฟัง เพราะกฎหมายไม่ให้รับฟัง
- ง. รับฟัง เพราะพนักงานสอบสวนได้บันทึกไว้เป็นหลักฐาน

คำตอบ ง. มาตรา 84 วรรคสี่ ถ้อยคำใดๆ ที่ผู้ถูกจับให้ไว้ต่อเจ้าพนักงานผู้จับ หรือพนักงาน ฝ่ายปกครองหรือตำรวจในชั้นจับกุมหรือรับมอบตัวผู้ถูกจับ ถ้าถ้อยคำนั้นเป็นคำรับสารภาพ ของผู้ถูกจับว่าตนได้กระทำความผิดห้ามมิให้รับฟังเป็นพยานหลักฐาน แต่ถ้าเป็นถ้อยคำอื่น จะรับ ฟังเป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์ความผิดของผู้ถูกจับ ได้ต่อเมื่อ ได้มีการแจ้งสิทธิตามวรรคหนึ่ง หรือตาม มาตรา 83 วรรคสอง แก่ผู้ถูกจับแล้วแต่กรณี

459. ถ้อยคำของผู้ต้องหาที่ให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวน แต่พนักงานสอบสวนไม่ได้แจ้งให้ ผู้ต้องหาทราบก่อนว่าผู้ต้องหาสิทธิให้ทนายความหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจเข้าฟังการสอบปากคำตน ได้ ศาลรับฟังหรือไม่

- ก. รับฟัง เพราะเป็นพยานที่ได้มาโดยชอบ
- ข. รับฟัง เพราะ ไม่มีกฎหมายให้ต้องแจ้งถึงสิทธิดังกล่าวก่อน
- ค. ไม่รับฟัง เพราะพนักงานไม่ได้แจ้งถึงสิทธิดังกล่าวก่อน
- ง. ไม่รับฟัง เพราะกฎหมายไม่ให้รับฟังถ้อยคำของผู้ต้องหาชั้นสอบสวน

คำตอบ ก. มาตรา 84 วรรคสี่ ถ้อยคำใดๆ ที่ผู้ถูกจับให้ไว้ต่อเจ้าพนักงานผู้จับ หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในชั้นจับกุมหรือรับมอบตัวผู้ถูกจับ ถ้าถ้อยคำนั้นเป็นคำรับสารภาพของผู้ถูกจับว่าตนได้กระทำความผิดห้ามมิให้รับฟังเป็นพยานหลักฐาน แต่ถ้าเป็นถ้อยคำอื่น จะรับฟังเป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์ความผิดของผู้ถูกจับ ได้ต่อเมื่อ ได้มีการแจ้งสิทธิตามวรรคหนึ่งหรือตาม มาตรา 83 วรรคสอง แก่ผู้ถูกจับแล้วแต่กรณี

460. คำเบิกความของพยานที่เคยเห็นลายมือชื่อของจำเลยเสมอมาเป็นเวลาถึง 10 ปี ทั้งจำเลยก็ได้ทำงานอยู่ได้บังคับบัญชาด้วย ศาลจะรับฟังคำพยานในการพิสูจน์ลายมือชื่อจำเลยเพียงใด

- ก. ไม่รับฟัง เพราะไม่ได้เป็นผู้ชำนาญการพิเศษ โดยอาชีพ
- ข. ไม่รับฟัง เพราะเป็นพยานบอกเล่าที่น่าเชื่อถือ
- ค. รับฟัง โดยถือเสมือนหนึ่งว่าเป็นพยานผู้ชำนาญการพิเศษ
- ง. รับฟัง เพราะมีกฎหมายบัญญัติให้รับฟังได้

คำตอบ ก. มาตรา 243 ผู้ใดโดยอาชีพหรือมิใช่ก็ตาม มีความเชี่ยวชาญในการใด ๆ เช่น ในทางวิทยาศาสตร์ ศิลปะ ฝีมือ พาณิชยกรรม การแพทย์ หรือกฎหมายต่างประเทศ และซึ่งความเห็นของผู้นั้นอาจมีประโยชน์ในการวินิจฉัยคดี ในการสอบสวน ได้สวนมูลฟ้องหรือพิจารณา อาจเป็นพยานในเรื่องต่าง ๆ เป็นต้นว่า ตรวจร่างกายหรือจิตของผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือจำเลย ตรวจลายมือทำการทดลองหรือกิจการอย่างอื่น ๆ

461. การใช้ดุลพินิจวินิจฉัย ชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานคือ

- ก. ตรวจสอบน้ำหนักของบุคคลผู้เป็นพยานทั้งสองฝ่ายว่าฝ่ายใดจะหนักกว่ากัน
- ข. ตรวจสอบว่าพยานหลักฐานของแต่ละหน่วยจะสมเหตุสมผลพอที่ผู้วินิจฉัยจะเชื่อเป็นความจริงได้
- ค. ตรวจสอบว่าพยานหลักฐานนั้นจะสมเหตุสมผลพอที่วิญญูชนจะลงความเห็นว่าเป็นความจริงหรือไม่
- ง. ตรวจสอบพยานหลักฐานทั้งปวงแล้ว พิจารณาชั่งน้ำหนักจากผู้ที่วินิจฉัยว่าจะเชื่อทางฝ่ายใดว่าเป็นจริง

คำตอบ ก. มาตรา 227 ให้ศาลใช้ดุลพินิจวินิจฉัยซึ่งน้ำหนักพยานหลักฐาน ทั้งปวงอย่าพิพากษ
ลงโทษจนกว่าจะแน่ใจว่ามี การกระทำผิดจริง และจำเลยเป็นผู้กระทำความผิดนั้น

462. การที่ศาลจะส่งประเด็นไปสืบพยานยังต่างประเทศจะทำได้หรือไม่

- ก. ไม่ได้ เพราะไม่มีกฎหมายให้ทำได้
- ข. ไม่ได้ เพราะศาลไทยไม่รับฟังเอกสารที่สืบโดยศาลต่างประเทศ
- ค. ได้ โดยเสนอเรื่องไปที่ผู้ประสานงานกลาง
- ง. ได้ โดยศาลส่งประเด็นไปสืบพยานที่ศาลนั้นๆ ได้เลย

คำตอบ ก. มาตรา 230/2 ในกรณีที่ไมอาจสืบพยานตาม มาตรา 230/1 ได้ เมื่อคู่ความร้องขอหรือ
ศาลเห็นสมควร ศาลอาจอนุญาตให้เสนอบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นของ
ผู้ให้ถ้อยคำ ซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในต่างประเทศต่อศาลแทนการนำพยานบุคคลมาเบิกความต่อหน้าศาลได้
แต่ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิผู้ให้ถ้อยคำที่จะมาศาลเพื่อให้การเพิ่มเติม

บันทึกถ้อยคำตามวรรคหนึ่ง ให้มีรายการดังต่อไปนี้

- (1) ชื่อศาลและเลขคดี
- (2) วัน เดือน ปี และสถานที่ที่ทำบันทึกถ้อยคำ
- (3) ชื่อและสกุลของคู่ความ
- (4) ชื่อ สกุล อายุ ที่อยู่ และอาชีพของผู้ให้ถ้อยคำ และความเกี่ยวข้องกับคู่ความ
- (5) รายละเอียดแห่งข้อเท็จจริง หรือความเห็นของผู้ให้ถ้อยคำ
- (6) ลายมือชื่อของผู้ให้ถ้อยคำ และคู่ความฝ่ายผู้เสนอบันทึกถ้อยคำ

สำหรับลายมือชื่อของผู้ให้ถ้อยคำให้นำ มาตรา 47 วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความแพ่ง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ห้ามมิให้แก้ไขเพิ่มเติมบันทึกถ้อยคำที่ได้ยื่นไว้แล้วต่อศาล เว้นแต่เป็นการแก้ไข
ข้อผิดพลาดหรือผิดหลงเล็กน้อย

463. ศาลแขวงมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีประเภทใด

- ก. เฉพาะคดีอาญาที่มีโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี ปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ คดีแพ่งที่มีทุนทรัพย์ไม่มากนัก
- ข. คดีอาญาที่มีโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี ปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ คดีแพ่งที่มีทุนทรัพย์ไม่มากนัก
- ค. คดีอาญาที่มีโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี ปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ คดีแพ่งที่มีทุนทรัพย์ไม่มากนัก
- ง. คดีอาญาที่มีโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี ปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ คดีแพ่งที่มีทุนทรัพย์ไม่มากนัก

คำตอบ ก. ศาลแขวงมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาที่มีโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี ปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ คดีแพ่งที่มีทุนทรัพย์ไม่มากนัก 300,000 บาท

464. การจัดตั้งศาลแขวงมีวัตถุประสงค์อย่างไร

- ก. เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระศาลจังหวัดหรือศาลอาญา
- ข. เพื่อความเสมอภาคของประชาชน
- ค. เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนที่เกี่ยวข้องในคดี
- ง. เพื่อให้การพิจารณาคดีเสร็จโดยรวดเร็วยิ่งขึ้น

คำตอบ ก. เพื่อให้การพิจารณาคดีเสร็จโดยรวดเร็วยิ่งขึ้น และเพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

465. ข้อใดเป็นสาระสำคัญของการผิดฟ้องในศาลแขวง

- ก. มีการจับกุมตัวผู้ต้องหาแล้ว
- ข. ผู้เสียหายเป็นโจทก์ฟ้องคดีเอง
- ค. ต้องการควบคุมหรือขังผู้ต้องหาไว้ก่อนฟ้องคดี
- ง. มีเหตุจำเป็นไม่อาจฟ้องคดีให้ทันภายในอายุความฟ้องร้อง

คำตอบ ก. เมื่อมีการจับกุมตัวผู้ต้องหาแล้ว หากยื่นฟ้องผู้ต้องหาไม่ทันภายใน 48 ชั่วโมง จะต้องมี การยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอผิดฟ้อง

466. นับจากเวลาจับกุมผู้ต้องหาจะต้องฟ้องคดีต่อศาลแขวงภายในกำหนดเวลาเท่าใด

ก. 24 ชั่วโมง

ข. 48 ชั่วโมง

ค. 72 ชั่วโมง

ง. 7 วัน

คำตอบ ข. มาตรา 7 ในการสอบสวน ได้สวนมูลฟ้องหรือพิจารณาคดีที่ นิติบุคคลเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลย ให้ออกหมายเรียกผู้จัดการหรือ ผู้แทนอื่น ๆ ของนิติบุคคลนั้น ให้ไปยังพนักงานสอบสวนหรือศาล แล้วแต่กรณี

467. ศาลแขวงจะอนุญาตให้พักฟ้องได้กี่ครั้ง

ก. ครั้งเดียว

ข. 3 ครั้ง

ค. 5 ครั้ง

ง. 7 ครั้ง

คำตอบ ข. มาตรา 7 วรรคสอง ถ้าผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกจะออกหมายจับผู้นั้นมาก็ได้ แต่ห้ามมิให้ใช้บทบัญญัติว่าด้วยปล่อยชั่วคราว ชังหรือจำคุกแก่ผู้จัดการหรือผู้แทนนิติบุคคล ในคดีที่ นิติบุคคลนั้นเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลย

468. คดีอาญาที่อยู่ในเขตอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัวที่จะพิจารณาพิพากษานั้น เด็กและเยาวชนต้องมีฐานะใดในคดี

ก. เป็นโจทก์

ข. เป็นจำเลย

ค. เป็นผู้เสียหาย

ง. เป็นจำเลยหรือผู้เสียหาย

คำตอบ ข. คดีอาญาที่เด็กและเยาวชนเป็นจำเลย ต้องยื่นฟ้องต่อศาลเยาวชนและครอบครัว

469. กรณีผู้เสียหายฟ้องคดียังศาลเยาวชนและครอบครัวจะต้องปฏิบัติอย่างไร

ก. ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน

ข. เป็นโจทก์ฟ้องคดีเด็กหรือเยาวชนซึ่งกระทำความผิดต่อศาลเยาวชนและครอบครัว

โดยตรงได้เลย

ค. ต้องนำตัวจำเลยมาศาลขณะยื่นฟ้อง

ง. ได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการสถานพินิจหรือศาลเยาวชนและครอบครัวก่อน

คำตอบ ง. ก่อนฟ้องเด็กหรือเยาวชนเป็นจำเลยต่อศาล โจทก์ต้องได้รับอนุญาตจาก ผู้อำนวยการสถานพินิจหรือศาลเยาวชนและครอบครัวก่อน

470. การนั่งพิจารณาของศาลคดีเด็กและเยาวชนจะต้องกระทำอย่างไร

ก. โดยเปิดเผยต่อสาธารณะ

ข. โดยลับ

ค. ลับหลังจำเลยซึ่งเป็นเด็กหรือเยาวชน

ง. โดยเปิดเผยเว้นแต่เห็นว่าเพื่อไม่ให้เด็กหรือเยาวชนซึ่งเป็นจำเลยได้รับความอับอายจะพิจารณาโดยลับก็ได้

คำตอบ ข. การพิจารณาของศาลเด็กและเยาวชนแตกต่างกับศาลที่พิจารณาคดีผู้ใหญ่ เนื่องจากจะทำได้โดยเปิดเผยมิได้ ต้องกระทำโดยลับ

10. พระธรรมนูญศาลยุติธรรม

471. ข้อใดเป็นอำนาจของคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมมีอำนาจ

ก. จัดตั้ง ยุบเลิก และเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาล

ข. แต่งตั้งและ โยกย้ายข้าราชการตุลาการ

ค. พิจารณาความดีความชอบและเลื่อนตำแหน่งข้าราชการตุลาการ

ง. พิจารณาลงโทษข้าราชการตุลาการ

คำตอบ ก. มาตรา 6 ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมมีอำนาจเสนอความเห็น เกี่ยวกับการจัดตั้ง การยุบเลิก หรือการเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจ ศาลของศาลยุติธรรมต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาคำเนิการ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงจำนวนสภาพ สถานที่ตั้งและเขตอำนาจศาลตามที่ จำเป็นเพื่อให้การอำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชนเป็นไปโดยเรียบร้อยตลอดราชอาณาจักร

472. การจัดตั้งศาลต้องตราเป็นกฎหมายระดับใด

ก. ราชกิจจานุเบกษา

ข. พระราชกำหนด

ค. พระราชกฤษฎีกา

ง. พระราชบัญญัติ

คำตอบ ง. การจัดตั้งศาลต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ

473. ผู้พิพากษาธรรมดาแบ่งเป็นกี่ประเภท

ก. แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ ผู้พิพากษาประจำศาลและผู้พิพากษาอาวุโส

ข. แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ ผู้พิพากษาที่เป็นข้าราชการประจำและคะ โຕະยุติธรรม

ค. แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ ผู้พิพากษาสมทบและคะ โຕະยุติธรรม

ง. แบ่งเป็น 3 ประเภทคือ ผู้พิพากษาที่เป็นข้าราชการประจำ คะ โຕະยุติธรรม และผู้พิพากษาสมทบ

คำตอบ ง. ผู้พิพากษามี 3 ประเภท คือ

1. ผู้พิพากษา ข้าราชการประจำ

2. คะ โຕະยุติธรรม

3. ผู้พิพากษาสมทบ

474. ข้อใดเป็นคุณสมบัติของคะ โຕະยุติธรรม

ก. เป็นบุคคลซึ่งไม่ใช่ข้าราชการฝ่ายตุลาการแต่เข้าร่วมเป็นองค์คณะพิพากษาคดีบางประเภท

ข. มีอำนาจหน้าที่ในการวินิจฉัยชี้ขาดคดีซึ่งมีคนไทยเป็นคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

ค. มีอำนาจหน้าที่ในการวินิจฉัยชี้ขาดคดีแพ่งเกี่ยวกับเรื่องครอบครัวและมรดก

ง. มีอำนาจหน้าที่ในการวินิจฉัยชี้ขาดคดีแพ่งและคดีอาญาซึ่งเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม

คำตอบ ค. คะ โຕະยุติธรรม มีอำนาจหน้าที่ในการวินิจฉัยชี้ขาดคดีแพ่งเกี่ยวกับเรื่องครอบครัวและ มรดก

475. ใครเป็นผู้ทำการแทนผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดกรณีที่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้

- ก. ผู้พิพากษาอาวุโสในศาลนั้น
- ข. ผู้พิพากษาที่มีอาวุโสสูงสุดในศาลนั้นในวันนั้น
- ค. รองผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัด
- ง. ผู้พิพากษาคนใดคนหนึ่งตามคำสั่งของอธิบดีผู้พิพากษาศาล

คำตอบ ข. หากผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ผู้พิพากษาที่มีอาวุโสสูงสุดในศาลนั้นเป็นผู้ทำการแทน

476. ผู้พิพากษาคนเดียวในศาลชั้นต้นไม่มีอำนาจในข้อใด

- ก. ออกหมายเรียก
- ข. ออกหมายอาญา
- ค. ออกหมายสั่ง
- ง. ไต่สวนและมีคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการเพื่อความปลอดภัย

คำตอบ ง. มาตรา 25 ในศาลชั้นต้น ผู้พิพากษาคนเดียวเป็นองค์คณะมี อำนาจเกี่ยวแก่คดีซึ่งอยู่ในอำนาจของศาลนั้น ดังต่อไปนี้

- (2) ไต่สวนและมีคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการเพื่อความปลอดภัย

477. องค์คณะผู้พิพากษาข้อใดถูกต้อง

- ก. ศาลฎีกาต้องมีองค์คณะผู้พิพากษาอย่างน้อย 3 คน
- ข. ศาลฎีกาและศาลอุทธรณ์ต้องมีองค์คณะผู้พิพากษาอย่างน้อย 4 คน แต่ต้องไม่เกิน 10 คน
- ค. ศาลอุทธรณ์และศาลจังหวัดต้องมีองค์คณะผู้พิพากษาอย่างน้อย 2 คน
- ง. ศาลจังหวัดและศาลแรงงานต้องมีองค์คณะผู้พิพากษาอย่างน้อย 2 คน

คำตอบ ก. มาตรา 27 ในการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาคหรือศาลฎีกา ต้องมีผู้พิพากษาอย่างน้อยสามคน จึงเป็นองค์คณะที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาได้

478. กรณีที่ศาลจังหวัดมีคำสั่งรับฟ้องคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลแขวงไว้พิจารณา ศาลจังหวัดต้องดำเนินการอย่างไร

- ก. พิจารณาพิพากษาคดีต่อไปจนเสร็จ
- ข. ใช้ดุลยพินิจรับไว้พิจารณาพิพากษาต่อไปหรือจำหน่ายคดี
- ค. ให้ดุลยพินิจรับไว้พิจารณาพิพากษาต่อไปหรือโอนคดีไปยังศาลแขวงที่มีเขตอำนาจ
- ง. ต้องโอนคดีไปยังศาลแขวงที่มีเขตอำนาจ

คำตอบ ง. มาตรา 16 วรรคสี่ ในกรณีที่มีการยื่นฟ้องคดีต่อศาลจังหวัด และคดีนั้นเกิดขึ้น ในเขตของศาลแขวงและอยู่ในอำนาจของศาลแขวง ให้ศาลจังหวัด นั้นมีคำสั่ง โอนคดีไปยังศาลแขวงที่มีเขตอำนาจ

479. ผู้พิพากษาคคนเดียวในศาลจังหวัดมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งในข้อใด

- ก. คดี ไม่มีทุนทรัพย์และคดีที่มีทุนทรัพย์ไม่เกิน 300,000 บาท
- ข. คดี ไม่มีข้อพิพาทและคดีที่มีทุนทรัพย์ไม่เกิน 300,000 บาท
- ค. คดีฟ้องขับไล่ออกจากอสังหาริมทรัพย์ที่อาจให้เช่าได้ไม่เกิน 300,000 บาท
- ง. คดีที่มีทุนทรัพย์ไม่เกิน 300,000 บาท

คำตอบ ง. มาตรา 25 ในศาลชั้นต้น ผู้พิพากษาคคนเดียวเป็นองค์คณะมี อำนาจเกี่ยวแก่คดีซึ่งอยู่ในอำนาจของศาลนั้น ดังต่อไปนี้

(4) พิจารณาพิพากษาคดีแพ่ง ซึ่งราคาทรัพย์สินที่พิพาทหรือ จำนวนเงินที่ฟ้อง ไม่เกินสามแสนบาท ราคาทรัพย์สินที่พิพาทหรือ จำนวนเงินดังกล่าวอาจขยายได้ โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

480. กรณีมีเหตุจำเป็นอื่นอันมิอาจก้าวล่วงได้ ทำให้ผู้พิพากษาในศาลจังหวัดซึ่งเป็นองค์คณะในการพิจารณาคดีนั้น ไม่อาจจะทำคำพิพากษาได้ ใครเป็นผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อทำคำพิพากษาได้

- ก. ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเท่านั้น
- ข. ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลหรือรองหัวหน้าศาล
- ค. ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลและผู้พิพากษาที่มีอาวุโสสูงสุด
- ง. ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลหรือผู้พิพากษาคคนใดคนหนึ่งศาลนั้น

คำตอบ ก. มาตรา 29 ในระหว่างการทำคำพิพากษาคดีใด หากมีเหตุ สุจริตหรือเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงได้ ทำให้ผู้พิพากษาซึ่ง เป็นองค์คณะในการพิจารณาคดีนั้นไม่อาจจะทำคำพิพากษาในคดี นั้นต่อไปได้ ให้ผู้พิพากษาดังต่อไปนี้มีอำนาจลงลายมือชื่อทำคำ พิพากษา และเฉพาะในศาลอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค และศาลชั้นต้น มีอำนาจทำความเข้าใจแย้งได้ด้วย ทั้งนี้ หลังจากได้ตรวจสอบสำนวน คดีนั้นแล้ว

(3) ในศาลชั้นต้น ได้แก่ อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น อธิบดี ผู้พิพากษาภาค รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น หรือผู้พิพากษา หัวหน้าศาล แล้วแต่กรณี

481. ศาลใดมีผู้พิพากษาสมทบร่วมเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษาคดี

ก. ศาลเยาวชนและครอบครัว ศาลแรงงาน และศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

ข. ศาลเยาวชนและครอบครัว และศาลแรงงาน

ค. ศาลเยาวชนและครอบครัว ศาลแรงงาน และศาลภาษีอากร

ง. ศาลเยาวชนและครอบครัว ศาลแรงงาน ศาลล้มละลาย และศาลภาษีอากร

คำตอบ ก. ศาลชำนาญพิเศษ ที่ต้องมีผู้พิพากษาสมทบร่วมนั่งพิจารณาตามกฎหมาย ได้แก่ ศาลเยาวชนและครอบครัว ศาลแรงงาน ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

482. ข้อใดเป็นอำนาจวินิจฉัยคดีของคณะตุ้ะยุติธรรม

ก. วินิจฉัยชี้ขาดข้อกฎหมายอิสลามในส่วนของคดีแพ่งและคดีอาญา

ข. วินิจฉัยชี้ขาดข้อกฎหมายอิสลามในคดีแพ่งเกี่ยวกับครอบครัวเท่านั้น

ค. วินิจฉัยชี้ขาดข้อกฎหมายอิสลาม ในคดีแพ่งเกี่ยวกับครอบครัวและมรดก

ง. วินิจฉัยชี้ขาดข้อเท็จจริงในส่วนของคดีแพ่งและคดีอาญา

คำตอบ ก. คณะยุติธรรม มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดข้อกฎหมายอิสลามในคดีแพ่งเกี่ยวกับครอบครัวและมรดก

483. ใครเป็นผู้ทำการแทนอธิบดีผู้พิพากษาภาคในกรณีที่อธิบดีผู้พิพากษาภาคไม่อาจปฏิบัติราชการได้

- ก. ผู้พิพากษาคนใดคนหนึ่งตามคำสั่งของประธานศาลฎีกา
- ข. ผู้พิพากษาคนใดคนหนึ่งตามคำสั่งของประธานศาลอุทธรณ์ภาคนั้น
- ค. ผู้พิพากษาที่มีอาวุโสสูงสุดในภาคนั้น
- ง. รองอธิบดีผู้พิพากษาภาคที่มีอาวุโสสูงสุดในวันนั้น

คำตอบ ก. กรณีอธิบดีผู้พิพากษาภาค ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ประธานศาลฎีกามีอำนาจสั่งให้ผู้พิพากษาคนใดคนหนึ่งปฏิบัติราชการแทนได้

484. ข้อใดเป็นองค์คณะผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์กลาง

- ก. 2 คน
- ข. 3 คน
- ค. 4 คน
- ง. 5 คน

คำตอบ ข. มาตรา 27 ในการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาคหรือศาลฎีกาต้องมีผู้พิพากษาอย่างน้อยสามคน จึงเป็นองค์คณะที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาได้

485. ศาลแขวงมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งในข้อใด

- ก. คดีร้องขอให้ศาลสั่งเป็นคนไร้ความสามารถ
- ข. คดีร้องขอให้ศาลสั่งเลิกบริษัท
- ค. คดีฟ้องขอให้ปลดเปลื้องทุกข์อันอาจคำนวณเป็นราคาค่าเงินได้ไม่เกิน 300,000 บาท
- ง. คดีร้องขอให้ศาลแต่งตั้งเป็นผู้จัดการมรดก

คำตอบ ค. มาตรา 25 ในศาลชั้นต้น ผู้พิพากษาคนเดียวเป็นองค์คณะมี อำนาจเกี่ยวแก่คดีซึ่งอยู่ในอำนาจของศาลนั้น ดังต่อไปนี้

(4) พิจารณาพิพากษาคดีแพ่ง ซึ่งราคาทรัพย์สินที่พิพาทหรือ จำนวนเงินที่ฟ้องไม่เกินสามแสนบาท ราคาทรัพย์สินที่พิพาทหรือ จำนวนเงินดังกล่าวอาจขยายได้โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

486. ท่านหนึ่งและท่านสองเป็นผู้พิพากษาประจำศาลในศาลจังหวัดเลย ถ้าท่านหนึ่งและท่านสองร่วมกันเป็นองค์คณะพิจารณาและลงลายมือชื่อทำคำพิพากษาในคดีฟ้องขับไล่จำเลยออกจากอาคารพาณิชย์ที่อาจให้เช่าได้ในราคาเดือนละ 50,000 บาท คำพิพากษาดังกล่าวชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ก. ชอบด้วยกฎหมาย เพราะมีองค์คณะอย่างน้อย 2 คน

ข. ชอบด้วยกฎหมาย เพราะเป็นคดีฟ้องขับไล่จึงอยู่ในอำนาจของผู้พิพากษาคณะเดียว

ค. ชอบด้วยกฎหมาย เพราะเป็นคดีมีทุนทรัพย์ 50,000 บาท จึงอยู่ในอำนาจของผู้พิพากษาคณะเดียว

ง. ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะผู้พิพากษาประจำศาลเป็นองค์คณะผู้พิพากษาศาลจังหวัดเกิน 1 คน ไม่ได้

คำตอบ ง. มาตรา 26 ภายใต้งบบังคับตาม มาตรา 25 ในการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลชั้นต้น นอกจากศาลแขวงและศาลยุติธรรมอื่น ซึ่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลนั้นกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ต้องมีผู้พิพากษาอย่างน้อยสองคนและต้องไม่เป็นผู้พิพากษาประจำศาล เกินหนึ่งคน จึงเป็นองค์คณะที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่ง หรือคดีอาญาทั้งปวง

487. กรณีที่ศาลแพ่งมีคำสั่งรับฟ้องคดีที่เกิดขึ้นนอกเขตของศาลแพ่งไว้พิจารณา ศาลแพ่งต้องดำเนินการอย่างไร

ก. ต้องพิจารณาพิพากษาคดีต่อจนเสร็จ

ข. ใช้ดุลยพินิจรับไว้พิจารณาพิพากษาต่อไปหรือจำหน่ายคดี

ค. ใช้ดุลยพินิจรับไว้พิจารณาพิพากษาต่อไปหรือโอนคดีไปยังศาลที่มีเขตอำนาจ

ง. ต้องโอนคดีไปยังศาลแขวงที่มีเขตอำนาจเท่านั้น

คำตอบ ค. มาตรา 16 วรรคสาม ในกรณีที่มีการยื่นฟ้องคดีต่อศาลแพ่งหรือศาลอาญา และคดีนั้นเกิดขึ้นนอกเขตของศาลแพ่งหรือศาลอาญา ศาลแพ่งหรือศาลอาญา แล้วแต่กรณี อาจใช้ดุลยพินิจยอมรับไว้พิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่ง โอนคดีไปยังศาลยุติธรรมอื่นที่มีเขตอำนาจ

488. ผู้พิพากษาคนเดียวในศาลจังหวัดมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาที่มีอัตราโทษไม่เกินเท่าไร

- ก. ให้จำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- ข. ให้จำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 40,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- ค. ให้จำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- ง. คดีลหุโทษ

คำตอบ ก. มาตรา 25 ในศาลชั้นต้น ผู้พิพากษาคนเดียวเป็นองค์คณะมี อำนาจเกี่ยวแก่คดีซึ่งอยู่ในอำนาจของศาลนั้น ดังต่อไปนี้

(4) พิจารณาพิพากษาคดีแพ่ง ซึ่งราคาทรัพย์สินที่พิพาทหรือ จำนวนเงินที่ฟ้องไม่เกินสามแสนบาท ราคาทรัพย์สินที่พิพาทหรือ จำนวนเงินดังกล่าวอาจขยายได้โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

489. คดีอาญาที่อยู่ในอำนาจของผู้พิพากษาคนเดียวในการพิจารณาพิพากษา ผู้พิพากษานั้นจะพิพากษาลงโทษจำเลยได้เพียงใด

- ก. จำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือ ปรับ ไม่เกิน 40,000 บาท
- ข. จำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือ ปรับ ไม่เกิน 30,000 บาท
- ค. จำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือ ปรับ ไม่เกิน 10,000 บาท
- ง. จำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือ ปรับ ไม่เกิน 10,000 บาท

คำตอบ ง. มาตรา 25 ในศาลชั้นต้น ผู้พิพากษาคนเดียวเป็นองค์คณะมี อำนาจเกี่ยวแก่คดีซึ่งอยู่ในอำนาจของศาลนั้น ดังต่อไปนี้

(4) พิจารณาพิพากษาคดีแพ่ง ซึ่งราคาทรัพย์สินที่พิพาทหรือ จำนวนเงินที่ฟ้องไม่เกินสามแสนบาท ราคาทรัพย์สินที่พิพาทหรือ จำนวนเงินดังกล่าวอาจขยายได้โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

490. กรณีมีเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงได้ ทำให้ผู้พิพากษาในศาลจังหวัดซึ่งเป็นองค์คณะในการพิจารณาคดีนั้น ไม่น่าจะนั่งพิจารณาคดีต่อไปได้ ผู้พิพากษาในข้อใดมีอำนาจพิจารณาคดีแทน

- ก. ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเท่านั้น
- ข. ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลหรือรองหัวหน้าศาลเท่านั้น
- ค. ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลหรือผู้พิพากษาที่มีอาวุโสสูงสุด
- ง. ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลหรือผู้พิพากษาคณะใดคนหนึ่งศาลนั้น

คำตอบ ง. มาตรา 28 ในระหว่างการพิจารณาคดีใด หากมีเหตุสุดวิสัย หรือมีเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงได้ ทำให้ผู้พิพากษาซึ่งเป็น องค์คณะในการพิจารณาคดีนั้น ไม่น่าจะนั่งพิจารณาคดีต่อไป ให้ผู้พิพากษาดังต่อไปนี้นั่งพิจารณาคดีนั้นแทนต่อไปได้

(3) ในศาลชั้นต้น ได้แก่ อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น อธิบดี ผู้พิพากษภาค ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล หรือรองอธิบดีผู้พิพากษา ศาลชั้นต้น หรือผู้พิพากษาในศาลชั้นต้นของศาลนั้น ซึ่งอธิบดีผู้ พิพากษาศาลชั้นต้น อธิบดีผู้พิพากษภาค หรือผู้พิพากษาหัวหน้า ศาล แล้วแต่กรณีมอบหมาย

11. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะงานที่ปฏิบัติในตำแหน่งนิติกร

491. หลักทรัพย์ข้อใดต่อไปนี้ใช้ประกันตัวขึ้นศาลไม่ได้

- ก. นส. 3
- ข. พันธบัตรรัฐบาล
- ค. สมุดเงินฝากออมทรัพย์ธนาคาร
- ง. สลากออมสิน

คำตอบ ค. การใช้หลักทรัพย์เป็นประกัน ได้แก่

1. เงินสด
2. โฉนดที่ดิน นส. 3
3. หลักทรัพย์มีค่าอย่างอื่นที่กำหนดราคามูลค่าได้แน่นอน เช่น พันธบัตรรัฐบาล

สลากออมสิน ตัวสัญญาใช้เงิน

492. กรณีใดที่นายประกันยังไม่สามารถขอรับหลักทรัพย์คืนจากศาลได้

- ก. คดีถึงที่สุด
 ข. ศาลอนุญาตให้ถอนประกัน
 ค. สัญญาประกันสิ้นสุดลง
 ง. นายประกันไม่ประสงค์จะผูกพันตามสัญญาต่อไป

คำตอบ ง. เมื่อคดีถึงที่สุด หรือศาลอนุญาตให้ถอนประกัน หรือสัญญาประกันสิ้นสุดลงด้วยเหตุอื่น ความรับผิดชอบตามสัญญาประกันสิ้นสุดลง นายประกันสามารถขอรับหลักประกันคืนได้ทันที

493. ข้อใดต่อไปนี้ ไม่ใช่ ผู้ใกล้ชิดและประนอมข้อพิพาทประจำศาล

- ก. ผู้พิพากษา
 ข. เจ้าหน้าที่ศาลที่ได้รับการแต่งตั้ง
 ค. บุคคลภายนอกที่ได้รับการแต่งตั้ง
 ง. ทนายความ

คำตอบ ง. ผู้ใกล้ชิดและประนอมข้อพิพาทประจำศาล ได้แก่ ผู้พิพากษา หัวหน้าศาล หรือ บุคคลภายนอกที่ได้รับการแต่งตั้ง

494. ตำแหน่งใดทำหน้าที่ช่วยเหลือคู่ความในการทำคำฟ้อง หรือคำให้การ ในคดีผู้บริโภค

- ก. เจ้าหน้าที่ศาลยุติธรรม
 ข. นิติกร
 ค. เจ้าพนักงานคดี
 ง. เจ้าพนักงานศาลยุติธรรม

คำตอบ ค. ในศาลทุกศาลจะมีเจ้าพนักงานคดีทำหน้าที่คอยช่วยเหลือคู่ความในการทำคำฟ้อง หรือคำให้การ ในคดีผู้บริโภค

495. จักต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสำรวม กิริยาวาจา และการแต่งกายที่สุภาพเรียบร้อย อยู่ในประมวลจริยธรรมข้อใด

- ก. รักศักดิ์ศรี
 ข. ดำรงตนดี
 ค. มีใจให้บริการ
 ง. พัฒนาคุณภาพงานอย่างต่อเนื่อง

คำตอบ ข. ดำรงตนดี

1. จักต้องเคารพและปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมาย อยู่ในกรอบของศีลธรรม จริตประเพณี
2. จักต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสำรวม กิริยา วาจา และการแต่งกายสุภาพเรียบร้อย
3. พึงดำรงตนอย่างสมณะ เรียบง่าย เหมาะสมกับฐานะและตำแหน่งหน้าที่
4. พึงเอาใจใส่ดูแล รักษาอาคาร และบริเวณศาลให้สว่างงาม สมกับเป็นสถานที่ประสิทธิประสาทความยุติธรรม

496. จักต้องตรงต่อเวลา อุทิศเวลาให้แก่ทางราชการและไม่เบียดเบียนเวลาราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตัว

ก. รักศักดิ์ศรี

ข. ดำรงตนดี

ค. มีใจให้บริการ

ง. พัฒนาคุณภาพงานอย่างต่อเนื่อง

คำตอบ ค. มีใจให้บริการ

1. จักต้องมีจิตสำนึกในการให้บริการผู้มาติดต่อราชการด้วยความเป็นธรรม มีน้ำใจ มีไมตรีจิต และมีเมตตาธรรม

2. จักต้องให้บริการประชาชนในสิ่งที่ถูกต้องอย่างเต็มความสามารถด้วยความรวดเร็ว และทันกาล

3. จักต้องอำนวยความสะดวก และสอดคล้อง ดูแลเอาใจใส่ ให้คำปรึกษา แนะนำแก่ผู้มาติดต่อราชการอย่างมีอัธยาศัย

4. จักต้องตรงต่อเวลา อุทิศเวลาให้แก่ราชการและไม่เบียดเบียนเวลาราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตัว

497. จักต้องรักษาความลับของทางราชการอย่างเคร่งครัด อยู่ในประมวลจริยธรรมข้อใด

ก. รักศักดิ์ศรี

ข. ดำรงตนดี

ค. มีใจให้บริการ

ง. บริสุทธิ์ยุติธรรม

คำตอบ ง. บริสุทธิ์ยุติธรรม

1. จักต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม ตรวจสอบได้

2. จักต้องรักษาความลับของทางราชการอย่างเคร่งครัด

3. จักต้องวางตัวเป็นกลาง ละเว้นการมีส่วนร่วมทั้งทางตรงและทางอ้อมในกิจการอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายในการปฏิบัติหน้าที่

4. จักต้องสนับสนุนให้กระบวนการพิจารณาคดีให้เป็นไปด้วยความรวดเร็ว มิให้เกิดความเสียหาย หรือกระทบกระเทือนต่อการดำเนินคดีของกลุ่มความ พยาน หรือบุคคลอื่นใด

498. หมายอาญา ข้อใดผิด

ก. หมายจับ สีขาว

ข. หมายค้น สีขาว

ค. หมายขังระหว่างสอบสวน สีเขียว

ง. หมายปล่อย สีส้ม

คำตอบ ค. หมายขังระหว่างสอบสวน สีฟ้า

499. หมายอาญามีกี่ประเภท

ก. 3 ประเภท

ข. 4 ประเภท

ค. 5 ประเภท

ง. 6 ประเภท

คำตอบ ค. หมายอาญามี 5 ประเภท ได้แก่ หมายจับ หมายค้น หมายขัง หมายจำคุก หมายปล่อย

500. ในการยื่นคำร้องขอประกัน ศาลไม่ได้พิจารณาในหลักเกณฑ์ข้อใด

ก. ความหนักเบาแห่งข้อหา

ข. ฐานะทางสังคมของบุคคล

ค. คำคัดค้านของพนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการ

ง. ความเสียหายที่จะเกิดขึ้นจากการปล่อยตัวชั่วคราว

คำตอบ ข. เมื่อยื่นคำร้องขอประกันตัวแล้ว ศาลจะพิจารณาเรื่องเหล่านี้ ประกอบในการพิจารณา
ส่งคำร้อง คือ

1. ความหนักเบาแห่งข้อหา

2. พยานหลักฐานที่นำมาสืบและมีเพียงใด

3. พฤติกรรมต่างๆ แห่งคดี

4. ความน่าเชื่อถือของผู้ร้องขอประกัน หรือหลักประกัน

5. ผู้ต้องหา หรือจำเลยน่าจะหลบหนีหรือไม่

6. ภัยอันตราย หรือความเสียหายที่จะเกิดขึ้นจากการปล่อยตัวชั่วคราว

7. คำคัดค้านของพนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการ

